

I

(Akty přijaté na základě Smlouvy o ES a Smlouvy o Euratomu, jejichž uveřejnění je povinné)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2009/138/ES

ze dne 25. listopadu 2009

o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II)

(Přepřacované znění)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 47 odst. 2 a článek 55 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Mělo by být provedeno několik podstatných změn v první směrnici Rady 73/239/EHS ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu ⁽³⁾, směrnicí Rady 78/473/EHS ze dne 30. května 1978 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se soupojištění v rámci Společenství ⁽⁴⁾, směrnicí Rady 87/344/EHS ze dne 22. června 1987 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se pojištění právní ochrany ⁽⁵⁾, druhé směrnicí Rady 88/357/EHS

ze dne 22. června 1988 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního, kterou se stanoví opatření k usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb ⁽⁶⁾, směrnicí Rady 92/49/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přímého pojištění jiného než životního (třetí směrnice o neživotním pojištění) ⁽⁷⁾, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES ze dne 27. října 1998 o doplňkovém dozoru nad pojišťovnami v pojišťovací skupině ⁽⁸⁾, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/17/ES ze dne 19. března 2001 o reorganizaci a likvidaci pojišťoven ⁽⁹⁾, směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění ⁽¹⁰⁾ a směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES ze dne 16. listopadu 2005 o zajištění ⁽¹¹⁾. Z důvodu srozumitelnosti by měly být uvedené směrnice přepřacovány.

(2) Aby se usnadnil přístup k pojišťovacím a zajišťovacím činnostem a k jejich výkonu, je třeba odstranit nejvýznamnější rozdíly mezi právními předpisy členských států týkajících se pravidel, která se vztahují na pojišťovny a zajišťovny. Pojišťovnám a zajišťovnám by se proto měl poskytnout právní rámec pro výkon pojišťovací činnosti na celém vnitřním trhu, čímž by se pojišťovnám a zajišťovnám se sídlem ve Společenství mělo usnadnit krytí rizik a závazků nacházejících se na jeho území.

(1) Úř. věst. C 224, 30.8.2008, s. 11.

(2) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 22. dubna 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 10. listopadu 2009.

(3) Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3.

(4) Úř. věst. L 151, 7.6.1978, s. 25.

(5) Úř. věst. L 185, 4.7.1987, s. 77.

(6) Úř. věst. L 172, 4.7.1988, s. 1.

(7) Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1.

(8) Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1.

(9) Úř. věst. L 110, 20.4.2001, s. 28.

(10) Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1.

(11) Úř. věst. L 323, 9.12.2005, s. 1.

- (3) Je v zájmu řádného fungování vnitřního trhu a ochrany věřitelů, aby byla zavedena koordinovaná pravidla pro dohled nad pojišťovacími skupinami a pro reorganizaci a likvidační řízení týkající se pojišťoven za účelem ochrany věřitelů.
- (4) Je vhodné, aby se systém stanovený touto směrnicí nevztahoval na určité podniky poskytující pojišťovací služby, a to z důvodu jejich velikosti, právního postavení, charakteru a souvisejícího úzkého propojení se systémy veřejného pojištění nebo z důvodu jejich nabídky zvláštních služeb. Dále je žádoucí vyloučit určité instituce v několika členských státech, jejichž činnost se vztahuje jen na velmi úzkou oblast a je omezena zákonem na konkrétní území nebo na určité osoby.
- (5) Velmi malé pojišťovny splňující určité podmínky, včetně objemu hrubého výnosu z pojistného, který je nižší než 5 milionů EUR, jsou z působnosti této směrnice vyňaty. V okamžiku provedení této směrnice by však měla být všem pojišťovnám a zajišťovnám, které již získaly licenci podle stávajících směrnic, tato licence zachována. Podniky, které jsou vyňaty z působnosti této směrnice, by měly mít možnost využívat základních svobod, jež zaručuje Smlouva. Tyto podniky mají možnost požádat si o povolení podle této směrnice, aby mohly využívat výhod jednotné licence stanovené touto směrnicí.
- (6) Členské státy by měly mít možnost vyžadovat, aby se podniky, které provozují pojišťovací nebo zajišťovací činnost a které jsou vyňaty z působnosti této směrnice, zaregistrovaly. Členské státy rovněž mohou stanovit, že tyto podniky budou podléhat obezřetnostnímu a právnímu dohledu.
- (7) Směrnice Rady 72/166/EHS ze dne 24. dubna 1972 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel a kontroly povinnosti uzavřít pro případ takové odpovědnosti pojištění⁽¹⁾, sedmá směrnice Rady 83/349/EHS ze dne 13. června 1983, založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy o konsolidovaných účetních závěrkách⁽²⁾, druhá směrnice Rady 84/5/EHS ze dne 30. prosince 1983 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel⁽³⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů⁽⁴⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu⁽⁵⁾ stanoví obecná pravidla v oblasti účetnictví, odpovědnosti z provozu motorových vozidel, finančních nástrojů a úvěrových institucí a pro tyto oblasti stanoví definice. Je vhodné, aby se některé z definic stanovených v těchto směrnicích použily pro účely této směrnice.
- (8) Přístup k pojišťovací nebo zajišťovací činnosti by měl podléhat předchozímu povolení. Je proto nezbytné stanovit podmínky a postup pro vydávání daného povolení, jakož i pro odmítnutí je vydat.
- (9) Směrnice zrušené touto směrnicí nestanoví žádná pravidla, pokud jde o rozsah zajišťovacích služeb, jejichž provozování může být pojišťovně povoleno. Rozhodnutí o tom, zda budou stanoveny v tomto ohledu nějaká pravidla, je ponecháno na členských státech.
- (10) Odkazy na pojišťovny nebo zajišťovny v této směrnicí by měly zahrnovat i kaptivní pojišťovny a zajišťovny s výjimkou případů, kdy pro tyto pojišťovny a zajišťovny platí zvláštní ustanovení.
- (11) Vzhledem ke skutečnosti, že tato směrnice představuje zásadní nástroj k vytvoření vnitřního trhu, měly by mít pojišťovny a zajišťovny povolené ve svém domovském státě možnost provozovat prostřednictvím poboček nebo v podobě poskytování služeb některé nebo všechny své činnosti v celém Společenství. Je proto vhodné provést takovou harmonizaci, která je nutná a dostatečná k dosažení vzájemného uznávání povolení a systémů dohledu, aby tak platilo pro celé Společenství jediné povolení a umožnilo se, aby dohled nad pojišťovnou nebo zajišťovnou prováděl domovský členský stát.
- (12) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES ze dne 16. května 2000 o sblížení právních předpisů členských států týkajících se pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel (čtvrtá směrnice o pojištění motorových vozidel)⁽⁶⁾ stanoví pravidla pro jmenování škodních zástupců. Uvedená pravidla by se měla použít pro účely této směrnice.
- (13) Zajišťovny by měly omezit předmět své činnosti na zajišťovací činnost a související operace. Takový požadavek by zajišťovně neměl bránit v provozování takových činností, jakými je například poskytování statistického nebo pojistněmatematického poradenství, analýza rizik nebo průzkum pro klienty. Může též zahrnovat funkci holdingové společnosti a činnosti související s činnostmi finančního sektoru ve smyslu čl. 2 bodu 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu⁽⁷⁾. V žádném případě tento požadavek neumožňuje provádění nesouvisejících bankovních a finančních činností.

(1) Úř. věst. L 103, 2.5.1972, s. 1.

(2) Úř. věst. L 193, 18.7.1983, s. 1.

(3) Úř. věst. L 8, 11.1.1984, s. 17.

(4) Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

(5) Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

(6) Úř. věst. L 181, 20.7.2000, s. 65.

(7) Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.

- (14) Ochrana pojistníků předpokládá, že se na pojišťovny a zajišťovny vztahují účinné solventnostní požadavky, z nichž vyplývá účinná alokace kapitálu v celé Evropské unii. Vzhledem k tržnímu vývoji již není stávající systém přiměřený. Je proto nezbytné zavést nový regulační rámec.
- (15) V souladu s nejnovějším vývojem v oblasti řízení rizik v rámci Mezinárodní a. s.ociace orgánů pro dohled v pojišťovnictví, Rady pro mezinárodní účetní standardy a Mezinárodní aktuárské a. s.ociace a v souladu s aktuálním vývojem v ostatních finančních odvětvích by měl být přijat přístup vycházející z ekonomického rizika, který poskytuje pojišťovnám a zajišťovnám pobídky k tomu, aby řádně měřily a řídily svá rizika. Harmonizace by se měla zvýšit tím, že se stanoví zvláštní pravidla pro oceňování aktiv a závazků, včetně technických rezerv.
- (16) Hlavním cílem úpravy v oblasti pojištění a zajištění a dohledu nad touto oblastí, je přiměřená ochrana pojistníků a oprávněných osob. Pojem oprávněná osoba má zahrnout všechny fyzické a právnické osoby, které mohou podle pojistné smlouvy uplatňovat nárok. V potaz by měly být brány i další cíle úpravy v oblasti pojištění a zajištění a dohledu nad touto oblastí, jakými jsou finanční stabilita a spravedlivé stabilní trhy, ovšem neměly by ohrožovat hlavní cíl.
- (17) Očekává se, že tato směrnice zajistí ještě lepší ochranu pojistníků. Bude požadovat, aby členské státy poskytovaly orgánům dohledu zdroje nezbytné k plnění jejich povinností, jak stanoví tato směrnice. Tyto zdroje zahrnují veškeré nezbytné kapacity, včetně finančních a lidských zdrojů.
- (18) Orgány dohledu členských států musí mít k dispozici veškeré prostředky, které jsou nezbytné k zajištění řádného výkonu činnosti pojišťoven a zajišťoven v rámci celého Společenství na základě práva usazování nebo volného pohybu služeb. Aby se zajistil účinný dohled, měla by být veškerá opatření orgánů dohledu, nehledě na význam dotyčné pojišťovny nebo zajišťovny pro celkovou finanční stabilitu trhu, přiměřená povaze, rozsahu a složitosti rizik spojených s činností pojišťovny nebo zajišťovny.
- (19) Tato směrnice by neměla pro malé a střední pojišťovny představovat příliš velkou zátěž. Jedním z nástrojů k dosažení tohoto cíle je řádné uplatňování zásady proporcionality. Tato zásada by se měla vztahovat jak na požadavky na pojišťovny a zajišťovny, tak i na výkon pravomocí dohledu.
- (20) Zejména by tato směrnice neměla představovat příliš velkou zátěž pro pojišťovny, které se specializují na poskytování specifických druhů pojištění nebo poskytují služby specifickým zákaznickým segmentům, a měla by vzít na vědomí, že specializace v tomto směru může být cenným nástrojem účinného a efektivního řízení rizik. K dosažení tohoto cíle a v zájmu řádného uplatňování zásady proporcionality by mělo být rovněž stanoveno, že podniky mohou používat vlastní údaje ke kalibrování parametrů v modulech upisovacích rizik pro standardní vzorce solventnostních kapitálových požadavků.
- (21) Tato směrnice by měla také zohledňovat specifickou povahu kaptivních pojišťoven a kaptivních zajišťoven. Protože tyto pojišťovny a zajišťovny pouze kryjí rizika spojená s průmyslovou nebo obchodní skupinou, k níž patří, měly by se zajistit vhodné přístupy, které jsou v souladu se zásadou proporcionality a které zohledňují povahu, rozsah a komplexnost jejich činnosti.
- (22) Dohled nad zajišťovací činností by měl zohledňovat specifické rysy zajišťovnictví, zejména jeho globální charakter a skutečnost, že pojistníci jsou sami pojišťovnami nebo zajišťovnami.
- (23) Orgány dohledu by měly být schopny získat od pojišťoven a zajišťoven informace, které jsou nezbytné pro účely dohledu, včetně – v případě potřeby – informací, které zveřejňuje pojišťovna nebo zajišťovna v rámci účetního výkaznictví, kotování na burze a při plnění dalších právních a regulačních požadavků.
- (24) Orgány dohledu domovského členského státu by měly odpovídat za sledování finančního zdraví pojišťoven a zajišťoven. Za tímto účelem by měly tyto orgány pravidelně provádět přezkumy a hodnocení.
- (25) Orgány dohledu by měly mít možnost zohlednit účinky dobrovolných kodexů chování a transparentnosti, jimiž se řídí příslušné instituce zabývající se obchodem s neregulovanými nebo alternativními investičními nástroji, na řízení rizik a aktiv.
- (26) Výchozím bodem pro přiměřenost kvantitativních požadavků v pojišťovnictví je solventnostní kapitálový požadavek. Orgány dohledu by proto měly mít pravomoc uložit navýšení kapitálového požadavku k solventnostnímu kapitálovému požadavku jen za výjimečných okolností a v případech uvedených v této směrnici po procesu kontroly orgány dohledu. Standardní vzorec solventnostního kapitálového požadavku by měl zohledňovat rizikový profil většiny pojišťoven a zajišťoven. Mohou se však vyskytnout i případy, v nichž standardizovaný přístup přiměřeně nezohledňuje velmi specifický rizikový profil pojišťovny nebo zajišťovny.

- (27) Uložení navýšení kapitálového požadavku je výjimečným opatřením v tom smyslu, že by mělo být používáno pouze jako poslední možnost tehdy, když jsou ostatní opatření dohledu neúčinná nebo nevhodná. Navíc je nutno pojem výjimečné opatření chápat v kontextu konkrétní situace každého podniku, nikoli ve vztahu k počtu případů, v nichž byla povinnost navýšit kapitál, uložena na konkrétním trhu.
- (28) Navýšení kapitálového požadavku by mělo trvat do té doby, dokud nejsou uvedeny do pořádku okolnosti, za nichž bylo toto opatření uloženo. V případě značných nedostatků v úplném nebo částečném vnitřním modelu nebo značných pochybení při řízení a kontrole orgán dohledu zajistí, aby pojišťovna nebo zajišťovna vyvinula veškeré úsilí pro odstranění nedostatků, které vedly k uložení navýšení kapitálového požadavku. Pokud však standardizovaný přístup odpovídajícím způsobem neodráží velmi specifický rizikový profil daného podniku, může navýšení kapitálového požadavku přetrvávat několik let po sobě.
- (29) Některá rizika je možné řádně řešit pouze prostřednictvím požadavků v oblasti řízení a kontroly namísto kvantitativních požadavků zohledněných v solventnostním kapitálovém požadavku. Pro přiměřené řízení pojišťovny a regulační systém je proto nezbytný účinný řídicí a kontrolní systém.
- (30) Řídicí a kontrolní systém zahrnuje funkce řízení rizik, zajišťování shody s předpisy, vnitřního auditu a pojistněmatematickou funkci.
- (31) Funkce je administrativní schopnost vykonávat konkrétní úkoly související s řízením a kontrolou. Určení konkrétní funkce nebrání pojišťovně nebo zajišťovně ve svobodném rozhodování, jak tuto funkci organizovat v praxi, pokud to v této směrnici není stanoveno jinak. Nemělo by to vést k nadměrně zatěžujícím požadavkům, jelikož by se mělo přihlížet k povaze, rozsahu a komplexnosti operací pojišťovny nebo zajišťovny. Mělo by být proto umožněno, aby tyto funkce vykonávali vlastní zaměstnanci, aby bylo využíváno poradenství externích odborníků nebo aby byly tyto funkce zajištěny externě u odborníků v mezích stanovených touto směrnicí.
- (32) Mimoto v menších a jednoduše strukturovaných pojišťovnách nebo zajišťovnách by mělo být umožněno, aby jedna osoba nebo organizační jednotka vykonávala více než jednu funkci, s výjimkou funkce vnitřního auditu.
- (33) Funkce zahrnuté do řídicího a kontrolního systému jsou považovány za funkce klíčové, a tudíž také za významné a rozhodující.
- (34) Každá osoba, která vykonává klíčové funkce, by měla být způsobilá a bezúhonná, aby mohla plnit tyto funkce. Oznamovací povinnost ve vztahu k orgánu dohledu by se však měla vztahovat pouze na ty osoby, které zastávají klíčové funkce.
- (35) Pro účely posouzení úrovně požadované způsobilosti je nutno vzít v úvahu jako doplňkové faktory odbornou kvalifikaci a zkušenosti pracovníků, kteří skutečně podnik řídí nebo v něm zastávají jiné klíčové funkce.
- (36) Nedílnou součástí obchodní strategie všech pojišťoven a zajišťoven by mělo být pravidelné posuzování jejich celkových solventnostních potřeb se zřetelem na jejich specifický rizikový profil (vlastní posouzení rizik a solventnosti). K tomuto posuzování není nutné vypracovat interní model, ani nemá sloužit k výpočtu kapitálového požadavku odlišného od solventnostního kapitálového požadavku nebo minimálního kapitálového požadavku. Výsledky každého posuzování by měly být sděleny orgánu dohledu v rámci informací, které se mají poskytovat pro účely dohledu.
- (37) Za účelem zajištění účinného dohledu nad externě zajištěnými funkcemi nebo činnostmi je nezbytné, aby orgány dohledu pojišťoven a zajišťoven, které si dávají externě zajišťovat činnosti, měly právo provádět inspekce na místě a měly přístup ke všem příslušným údajům, které má v držení poskytovatel externích služeb, ať je tento poskytovatel regulovaným subjektem, či nikoli. Aby se přihlédlo k tržnímu vývoji a zajistilo se, že budou dále plněny podmínky pro zajištění služeb nebo činností, je třeba vyrozumět orgány dohledu dříve, než se rozhodující nebo významné funkce nebo činnosti nechají externě zajistit. Tyto požadavky by měly zohledňovat činnost společného fóra a jsou v souladu se stávajícími pravidly a praxí v bankovním světě, jakož i se směrnicí 2004/39/ES a jejím použitím na úvěrové instituce.
- (38) V zájmu zajištění transparentnosti by měly pojišťovny a zajišťovny alespoň jednou za rok zveřejnit podstatné informace o své solventnosti a finanční situaci, čímž se rozumí jejich bezplatné zpřístupnění veřejnosti buď v tištěné nebo v elektronické podobě. Pojišťovny a zajišťovny by měly mít možnost zveřejnit na základě vlastního rozhodnutí i dodatečné informace.
- (39) Je třeba přijmout ustanovení o výměně informací mezi orgány dohledu a orgány nebo subjekty, jež z titulu své funkce pomáhají posilovat stabilitu finančního systému. Je proto nutné stanovit podmínky, za kterých by byla tato výměna informací možná. Navíc, pokud je stanoveno, že informace lze sdělit jen s výslovným souhlasem orgánů dohledu, měly by tyto orgány mít možnost svůj souhlas případně podmínit splněním přísných podmínek.
- (40) Je třeba podporovat sbližování dohledu nejen z hlediska nástrojů dohledu, ale též z hlediska postupů pro dohled. V tomto ohledu by měl sehrávat významnou úlohu Evropský výbor orgánů dozoru nad pojišťovnictvím a zaměstnaneckým penzijním pojištěním (dále jen „výbor CEIOPS“), zřízený rozhodnutím Komise 2009/79/ES⁽¹⁾, jenž by měl Evropskému parlamentu a Komisi pravidelně podávat zprávy o dosaženém pokroku.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 25, 29.1.2009, s. 28.

- (41) Cílem předkládání informací a zpráv o navýšení kapitálového požadavku od výboru CEIOPS není omezit jeho používání, jak to umožňuje tato směrnice, ale přispívat ke stále většímu sblížení dohledu ve věci navýšování kapitálu mezi orgány dohledu v různých členských státech.
- (42) Orgány dohledu a vnitrostátní statistické orgány by měly spolupracovat a vyměňovat si informace, aby tak omezily administrativní zátěž a zabránily zdvojování úkolů.
- (43) Pro účely posílení dohledu nad pojišťovnami a zajišťovnami a v zájmu ochrany pojistníků by statutární auditoři ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/43/ES ze dne 17. května 2006 o povinném auditu ročních a konsolidovaných účetních závěrek ⁽¹⁾ měli mít povinnost bezodkladně sdělit jakékoli skutečnosti, které by mohly závažně ovlivnit finanční situaci nebo administrativní uspořádání pojišťovny nebo zajišťovny.
- (44) Pojišťovny vykonávající činnosti životního a neživotního pojištění by měly v zájmu ochrany pojistníků v životním pojištění uvedené činnosti řídit odděleně. Na uvedené pojišťovny by se měly vztahovat tytéž kapitálové požadavky, které jsou použitelné pro rovnocennou pojišťovací skupinu, tvořenou životní a neživotní pojišťovnou, přičemž se přihlédne ke zvýšené převoditelnosti kapitálu v případě kompozitních pojištění.
- (45) Při posuzování finanční situace pojišťoven a zajišťoven by se mělo vycházet z řádných ekonomických zásad a měly by se optimálně využívat informace, které poskytují finanční trhy, jakož i obecně dostupné údaje o technických rizicích pojištění. Solventnostní požadavky by zejména měly vycházet z ekonomického oceňování celé rozvahy.
- (46) Normy pro oceňování pro účely dohledu by měly být v co nejvyšší možné míře slučitelné s mezinárodním vývojem v účetnictví, aby se tak omezila administrativní zátěž pojišťoven a zajišťoven.
- (47) V souladu s uvedeným přístupem by kapitálové požadavky měly být kryty rozvahovými nebo podrozvahovými položkami kapitálu. Vzhledem k tomu, že v případě likvidace nedokáží všechny finanční zdroje plně a průběžně absorbovat ztráty, měly by být položky kapitálu zařazovány podle kritérií kvality do tří tříd a odpovídajícím způsobem by měla být omezena i použitelná výše kapitálu na krytí kapitálových požadavků. Limity použitelné pro položky kapitálu by se měly použít pouze k určení solventnostní situace pojišťoven a zajišťoven a neměly by dále omezovat volnost pojišťoven a zajišťoven při interním řízení kapitálu.
- (48) Obecně lze říci, že aktiva, která jsou očištěná od všech předvídatelných závazků, dokáží absorbovat ztráty způsobené nepříznivými obchodními výkyvy při pokračování v činnosti i při likvidaci. Proto by měla být ve velké většině případů, kdy aktiva převyšují závazky oceněné podle zásad stanovených v této směrnici, posuzována tato aktiva jako vysoce kvalitní kapitál (třída 1).
- (49) Ne všechna aktiva určitého podniku nepodléhají omezení. V některých členských státech u některých specifických produktů existují účelově vázané fondy, které dávají určitě kategorii pojistníků v rámci jejich vlastního „fondu“ větší práva ve vztahu k aktivům. I když jsou tato aktiva zahrnuta do výpočtu přebytku aktiv nad závazky pro účely kapitálu, nemohou být ve skutečnosti použita k pokrytí rizik mimo uvedený účelově vázaný fond. V zájmu konzistence s ekonomickým přístupem je zapotřebí, aby hodnocení kapitálu bylo upraveno tak, aby odráželo odlišný charakter aktiv, která patří do účelově vázaného fondu. Obdobně by měl také výpočet solventnostního kapitálového požadavku – v případě těchto účelově vázaných fondů – odrážet snížení možnosti sdílet prostředky nebo je diverzifikovat.
- (50) V některých členských státech je běžné, že pojišťovny prodávají produkty životního pojištění, v souvislosti s nimiž pojistníci a oprávněné osoby výměnou za výnos z příspěvků či jejich části přispívají do rizikového kapitálu společnosti. Tyto kumulované zisky tvoří disponibilní bonusový fond, který je majetkem právního subjektu, v němž byl vytvořen.
- (51) Disponibilní bonusový fond by měl být oceňován v souladu s ekonomickým přístupem stanoveným v této směrnici. V tomto ohledu by neměl být pouhý odkaz na ocenění disponibilního bonusového fondu v ročních účetních závěrkách považován za dostačující. V souladu s požadavkem na kapitál by se měla na disponibilní bonusový fond vztahovat kritéria této směrnice pro zařazení do tříd. To mimo jiné znamená, že za kapitál třídy 1 by měla být považována pouze ta část disponibilního bonusového fondu, která splňuje požadavky na zařazení do třídy 1.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 157, 9.6.2006, s. 87.

- (52) Vzájemné pojišťovny nebo pojišťovny na bázi vzájemnosti s variabilními příspěvky mohou vyzvat své členy k úhradě dodatečných příspěvků (dále jen „dodatečné výzvy členů“) s cílem navýšit objem finančních zdrojů, které mají k dispozici k absorbování ztrát. Tyto dodatečné výzvy členů mohou představovat pro vzájemné pojišťovny nebo pojišťovny na bázi vzájemnosti významný zdroj financování, a to i v případech, kdy tyto pojišťovny čelí nepříznivým obchodním výkyvům. Tyto dodatečné výzvy členů by proto měly být uznány za doplňkový kapitál a jako takové by měly být posuzovány pro účely solventnosti. Zejména v případě vzájemných pojišťoven majitelů lodí či pojišťoven majitelů lodí na bázi vzájemnosti s variabilními příspěvky, jež pojišťují výhradně námořní rizika, jsou dodatečné výzvy členů dlouho zavedenou praxí, jež se řídí specifickými pravidly pro vrácení prostředků, a schválená částka těchto výzev členů by měla být považována za kapitál dobré kvality (třída 2). Obdobně v případě jiných vzájemných pojišťoven či pojišťoven na bázi vzájemnosti, kdy mají dodatečné výzvy členů podobnou kvalitu, by schválená částka těchto výzev členů měla být rovněž považována za kapitál dobré kvality (třída 2).
- (53) Aby mohly pojišťovny a zajišťovny splnit své závazky vůči pojistníkům a oprávněným osobám, členské státy by měly požadovat, aby uvedené pojišťovny a zajišťovny vytvořily dostatečné technické rezervy. Zásady a pojistněmatematické a statistické metody výpočtu uvedených technických rezerv by měly být v celém Společenství harmonizovány, aby se tak dosáhlo lepší srovnatelnosti a transparentnosti.
- (54) Výpočet technických rezerv by měl být ve shodě s oceňováním aktiv a dalších závazků, konzistentní s trhem a v souladu s mezinárodním vývojem v účetnictví a dohledu.
- (55) Hodnota technických rezerv by proto měla odpovídat částce, kterou by potřebovaly pojišťovny a zajišťovny zaplatit, pokud by okamžitě převedly svá smluvní práva a závazky na jinou pojišťovnu nebo zajišťovnu. Hodnota technických rezerv by tudíž měla odpovídat částce, kterou by potřebovaly jiné pojišťovny a zajišťovny (referenční podnik) na vyrovnání příslušných pojistných a zajištých závazků. Výše technických rezerv by měla zohledňovat povahu pojistného kmene. Konkrétní informace o určité pojišťovně nebo zajišťovně, jako například informace o vyřizování pojistných nároků a o výdajích, by se měly při výpočtu použít pouze v případě, že uvedená informace umožní pojišťovnám a zajišťovnám lépe zohlednit povahu pojistného kmene.
- (56) Předpoklady týkající se referenčního podniku, o němž se předpokládá, že převezme a vyrovná příslušné pojistné a zajišté závazky, by měly být harmonizovány v celém Společenství. Jde zejména o takové předpoklady týkající se referenčního podniku, které stanoví, zda by měly být nebo neměly – a pokud ano, tak do jaké míry – zohledněny diverzifikační efekty při výpočtu rizikové přírážky, zda by měly být analyzovány jako část posouzení dopadu prováděcích opatření a poté harmonizovány na úrovni Společenství.
- (57) Pro účely výpočtu technických rezerv by mělo být umožněno využít přiměřené interpolace a extrapolace z přímo sledovatelných tržních hodnot.
- (58) V zájmu ekonomického oceňování pojistných a zajištých závazků je nezbytné, aby se očekávaná současná hodnota pojistných závazků vypočítala na základě stávajících a důvěryhodných informací i reálných předpokladů a přihlíželo se k finančním zárukám a opcím v pojistných a zajištých smlouvách. Mělo by se požadovat, aby se používaly účinné a harmonizované pojistněmatematické metody.
- (59) Pro výpočet technických rezerv by měly být stanoveny zjednodušené přístupy, aby se zohlednila zvláštní situace malých a středních pojišťoven nebo zajišťoven.
- (60) Režim dohledu by měl stanovit požadavek citlivý na rizika, který je založen na prospektivním výpočtu, s cílem zajistit řádný a včasný zásah orgánů dohledu (solventnostní kapitálový požadavek) a minimální úroveň zabezpečení, pod kterou by neměla hodnota finančních zdrojů klesnout (minimální kapitálový požadavek). V zájmu dosažení jednotné úrovně ochrany pojistníků by se měly kapitálové požadavky harmonizovat v celém Společenství. V zájmu bezproblémového fungování této směrnice by měla mezi solventnostním kapitálovým požadavkem a minimálním kapitálovým požadavkem existovat vhodná škála případných zásahů.
- (61) Aby byly zmírněny nežádoucí potenciální procyklické účinky finančního systému a předešlo se tomu, aby pojišťovny a zajišťovny musely zbytečně navyšovat další kapitál nebo prodávat své investice v důsledku krátkodobých nepříznivých výkyvů na finančních trzích, měl by modul tržního rizika standardního vzorce pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku zahrnovat mechanismus symetrické úpravy zohledňující změny úrovně

- cen akcií. Mimoto by v případě výjimečných poklesů na finančních trzích, a pokud tento mechanismus symetrické úpravy není dostačující, aby pojišťovná a zajišťovná umožnil dodržet solventnostní kapitálový požadavek, mělo být přijato ustanovení, které by orgánům dohledu umožnilo prodloužit lhůtu, během níž pojišťovny a zajišťovny musí opět dosáhnout úrovně použitelného kapitálu kryjícího solventnostní kapitálový požadavek.
- (62) Solventnostní kapitálový požadavek by měl zohledňovat úroveň použitelného kapitálu, která pojišťovná a zajišťovná umožňuje absorbovat významné ztráty a poskytuje pojistníkům a oprávněným osobám přiměřenou záruku, že platby budou provedeny v okamžiku své splatnosti.
- (63) K zajištění toho, aby pojišťovny a zajišťovny měly průběžně v držení použitelný kapitál na krytí solventnostního kapitálového požadavku, jež zohledňují veškeré změny jejich rizikového profilu, by tyto podniky měly vypočítávat solventnostní kapitálový požadavek nejméně jednou ročně, neustále jej monitorovat a znovu jej vypočítávat, jakmile se rizikový profil podstatně změní.
- (64) V zájmu podpory řádného řízení rizik a přizpůsobení regulačních kapitálových požadavků praxi v daném odvětví by měl být solventnostní kapitálový požadavek určen jako ekonomický kapitál, který mají mít v držení pojišťovny a zajišťovny, aby se zajistilo, že úpadek může nastat nejvýše v jednom z 200 případů, nebo – alternativně – že tyto podniky budou stále schopny, s pravděpodobností nejméně 99,5 %, plnit své závazky vůči pojistníkům a oprávněným osobám během příštích dvanácti měsíců. Ekonomický kapitál by se měl vypočítat na základě skutečného rizikového profilu uvedených pojišťoven a zajišťoven a přihlédnout by se mělo k dopadu možných technik snižování rizika, jakož i k účinkům diverzifikace.
- (65) Je třeba zavést ustanovení ke stanovení standardního vzorce pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku, aby svůj ekonomický kapitál mohly posuzovat všechny pojišťovny a zajišťovny. Z hlediska struktury standardního vzorce je třeba zaujmout modulový přístup, což znamená, že jednotlivá vystavení každé kategorii rizik je třeba v první fázi posoudit, a až ve druhé fázi je agregovat. Použití parametrů specifických pro pojišťovnu nebo zajišťovnu by se mělo povolit, pokud umožňuje lépe zohlednit skutečný profil upisovacího rizika, a to za předpokladu, že by tyto parametry byly odvozeny s využitím standardizované metody.
- (66) Pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku by měly být v souladu se standardním vzorcem stanoveny zjednodušené přístupy, aby se zohlednila zvláštní situace malých a středních pojišťoven nebo zajišťoven.
- (67) Nový přístup, který vychází z rizik, v zásadě nezahrnuje pojem kvantitativních investičních limitů ani kritéria použitelnosti aktiv. Investiční limity a kritéria použitelnosti aktiv by však mělo být možné zavést k řešení rizik, na která se v dostatečné míře nevztahuje podmodul standardního vzorce.
- (68) V souladu s rizikově orientovaným přístupem k solventnostnímu kapitálovému požadavku by mělo být za zvláštních okolností možné použít pro výpočet uvedeného požadavku namísto standardního vzorce částečné nebo úplné interní modely. Uvedené interní modely by měly podléhat předchozímu schválení orgánů dohledu, které bude vycházet z harmonizovaných postupů a norem, aby se pojistníkům a oprávněným osobám poskytla rovnocenná úroveň ochrany.
- (69) Pokud výše použitelného primárního kapitálu klesne pod úroveň minimálního kapitálového požadavku, mělo by být pojišťovná a zajišťovná odejmuto povolení, nejsou-li uvedené pojišťovny a zajišťovny schopny v krátkém časovém období výši použitelného primárního kapitálu opětovně vytvořit na úroveň minimálního kapitálového požadavku.
- (70) Minimální kapitálový požadavek by měl zajistit minimální úroveň, pod kterou by neměl klesnout objem finančních zdrojů. Je nezbytné, aby minimální kapitálový požadavek byl vypočten podle jednoduchého vzorce, který je omezen dolní a horní mezní hodnotou založenou na solventnostním kapitálovém požadavku vycházejícím z rizik, aby bylo dosaženo zvyšující se úrovně zásahů orgánů dohledu a aby vycházel z údajů, které lze kontrolovat.
- (71) Pojišťovny a zajišťovny by měly disponovat dostatečně kvalitními aktivy, které by měly pokrýt jejich celkové finanční požadavky. Veškeré investice pojišťoven a zajišťoven by se měly řídit zásadou „obezřetné osoby“.
- (72) Členské státy by neměly na pojišťovnách ani zajišťovnách požadovat, aby svá aktiva investovaly do určitých kategorií aktiv, protože tento požadavek by nemusel být v souladu s liberalizací pohybu kapitálu stanovenou v článku 56 Smlouvy.
- (73) Je nezbytné zrušit veškerá ustanovení, která členskými státy umožňují požadovat jištění aktiv kryjících technické rezervy pojišťovny nebo zajišťovny, bez ohledu na formu tohoto požadavku, v případech, kdy je pojistitel zajištěn u pojišťovny nebo zajišťovny povolené podle této směrnice nebo u pojišťovny nebo zajišťovny ve třetí zemi, jejíž režim dohledu je považován za rovnocenný.

- (74) Právní úprava dosud nestanovila podrobná kritéria pro obezřetnostní posuzování navrhovaného nabytí, ani postup pro jejich uplatňování. Za účelem poskytnutí nezbytné právní jistoty, jasnosti a předvídatelnosti, pokud jde o proces posuzování a jeho výsledek, je proto nutné objasnit kritéria a proces obezřetnostního posuzování. Tato kritéria a postupy byly zavedeny směrnicí 2007/44/ES. Ve vztahu k pojištění a zajištění by proto tato ustanovení měla být kodifikována a začleněna do této směrnice.

(75) Je proto nezbytně nutná maximální harmonizace těchto postupů a obezřetnostního posuzování v celém Společenství. Ustanovení o kvalifikované účasti by však neměla členskými státy bránit vyžadovat, aby byly orgány dohledu informovány o nabytí účastí pod prahovými hodnotami uvedenými v těchto ustanoveních, pokud členský stát nestanoví pro tento účel více než jednu dodatečnou prahovou hodnotu nižší než 10 %. Tato ustanovení by rovněž neměla bránit tomu, aby orgány dohledu vydávaly obecná doporučení týkající se toho, kdy se má u takových účastí za to, že mohou mít za následek podstatný vliv.

(76) Vzhledem k rostoucí mobilitě občanů Unie se čím dál častěji nabízí pojištění odpovědnosti z provozu motorových vozidel přeshraničně. S cílem zajistit další řádné fungování systému zelených karet a dohod mezi národními kanceláři pojišťovatelů motorových vozidel je vhodné, aby členské státy mohly na pojišťovnách poskytujících na jejich území v rámci svých služeb pojištění odpovědnosti z provozu motorových vozidel požadovat, aby se zapojily do činnosti národní kanceláře, jakož i garančního fondu zřízeného v uvedeném členském státě, a podílely se na jejich financování. Členský stát, ve kterém jsou poskytovány služby, by měl na pojišťovnách poskytujících pojištění odpovědnosti z provozu motorových vozidel požadovat, aby na jeho území jmenovaly zástupce, který by shromažďoval všechny nutné informace o škodných případech a zastupoval dotyčnou pojišťovnu.

(77) V rámci vnitřního trhu je v zájmu pojistníků, aby měli přístup k co nejširšímu rozsahu pojistných produktů dostupných ve Společenství. Členský stát, ve kterém se nachází riziko nebo členský stát závazku, by proto měl zajistit, aby nic na jeho území nebránilo v uvádění na trh všech pojistných produktů nabízených k prodeji ve Společenství, pokud nejsou v rozporu s právními předpisy chránícími obecný zájem platnými v tomto členském státě a v rozsahu, ve kterém obecný zájem není chráněn právními předpisy domovského členského státu.

(78) Je třeba stanovit systém sankcí ukládaných v případě, že v členském státě, ve kterém se nachází riziko nebo v členském státě závazku, pojišťovna nedodržuje předpisy na ochranu obecného zájmu, které se na ni vztahují.

(79) Na vnitřním pojistném trhu mají spotřebitelé širší a rozmanitější výběr smluv. Pokud mají mít z této rozmanitosti a ze zvýšené hospodářské soutěže plný užitek, měli by spotřebitelé před uzavřením smlouvy i po dobu jejího trvání obdržet všechny nutné informace umožňující jim zvolit si smlouvu nejlépe odpovídající jejich potřebám.

(80) Pojišťovna nabízející a. s. istenční smlouvy by měla mít prostředky nezbytné k poskytnutí věcného plnění v přiměřené lhůtě. Měla by být stanovena zvláštní ustanovení pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku a absolutní dolní mez minimálního kapitálového požadavku, který by taková pojišťovna měla mít.

(81) Účinné provádění soupojištění v rámci Společenství v činnosti, které s ohledem na svou povahu nebo rozsah bývají zpravidla kryty mezinárodním soupojištěním, by mělo být usnadněno minimální harmonizací, aby se předešlo narušení hospodářské soutěže a nerovnému zacházení. V této souvislosti by měly vedoucí pojišťovny posuzovat pojistné události a stanovit výši technických rezerv. V oblasti soupojištění v rámci Společenství by měla být navíc umožněna zvláštní spolupráce jak mezi orgány dohledu členských států, tak mezi těmito orgány a Komisí.

(82) V zájmu ochrany pojištěných osob by měly být harmonizovány vnitrostátní předpisy týkající se pojištění právní ochrany. Jakékoli střety zájmů vyplývající zejména ze skutečnosti, že pojišťovna pojišťuje jinou osobu nebo pojišťuje osobu jak pro případ právní ochrany, tak i v jiném pojistném odvětví, by měly být pokud možno vyloučeny nebo vyřešeny. Za tímto účelem lze vhodné úrovně ochrany pojistníků dosáhnout různými způsoby. Ať je přijato jakékoli řešení, měly by být zájmy osob, které mají pojištění právní ochrany, zabezpečeny rovnocenným způsobem.

(83) Spory týkající se právní ochrany mezi pojišťovnami a pojištěnými osobami by se měly urovnat co nejkorektněji a nejrychleji. Je proto vhodné, aby členské státy stanovily rozhodčí řízení nebo řízení, které by skýtalo srovnatelné záruky.

(84) V některých členských státech slouží soukromé nebo dobrovolné zdravotní pojištění jako částečná nebo úplná alternativa zdravotního pojištění poskytovaného systémem sociálního zabezpečení. Zvláštní povaha zdravotního pojištění odlišuje toto pojištění od jiných odvětví pojištění náhrady škody a životního pojištění natolik, že je nutné zajistit, aby pojistníci měli bez ohledu na svůj věk nebo rizikový profil skutečný přístup k soukromému zdravotnímu pojištění nebo zdravotnímu pojištění sjednávanému

na dobrovolném základě. Vzhledem k povaze a sociálním důsledkům smluv zdravotního pojištění by orgány dohledu členského státu, ve kterém se nachází riziko, měly požadovat soustavné oznamování všeobecných a zvláštních pojistných podmínek, aby mohly ověřovat, že tyto smlouvy jsou částečnou nebo úplnou alternativou zdravotního pojištění, které poskytuje systém sociálního zabezpečení. Toto ověřování by nemělo být předběžnou podmínkou pro uvádění produktů na trh.

(85) Za tímto účelem přijaly některé členské státy zvláštní právní předpisy. Takové právní předpisy by mělo být možné přijmout k ochraně obecného zájmu nebo je zachovat, pokud nepatříčně neomezují právo usazování nebo volný pohyb služeb, s tím, že by se tyto předpisy měly používat stejným způsobem. Povaha právních předpisů se může lišit podle podmínek v jednotlivých členských státech. Ochrany obecného zájmu je možno docílit také tím, že od pojišťoven nabízejících soukromé zdravotní pojištění nebo zdravotní pojištění sjednávané na základě dobrovolnosti bude požadováno, aby nabízeły standardní pojistky v souladu s krytím poskytovaným zákonnými systémy sociálního zabezpečení za sazby pojistného na úrovni předepsaného maxima nebo pod ní a podílely se na systémech kompenzace ztrát. Jako další možnost může být požadováno, aby technický základ soukromého zdravotního pojištění nebo zdravotního krytí sjednávaného na dobrovolném základě byl podobný životnímu pojištění.

(86) Hostitelské členské státy by měly požadovat, aby každá pojišťovna nabízející na jejich území povinné pojištění pro případ pracovních úrazů na vlastní riziko dodržovala zvláštní ustanovení jejich vnitrostátního práva o tomto pojištění. Tento požadavek by se však neměl vztahovat na právní předpisy o finančním dohledu, které by měly zůstat ve výlučné pravomoci domovského členského státu.

(87) V některých členských státech nepodléhají pojišťovací operace žádné formě nepřímého zdanění, zatímco většina států uplatňuje zvláštní daně a jiné formy poplatků, včetně přírůžek určených institucím provádějícím kompenzace. Struktury a sazby těchto daní a poplatků se značně liší mezi členskými státy, ve kterých jsou uplatňovány. Je vhodné odstranit stávající rozdíly vedoucí k narušení hospodářské soutěže v pojišťovnictví mezi členskými státy. Až do další harmonizace může tuto otázku vyřešit použití daňových systémů a dalších forem poplatků stanovených členskými státy, ve kterých se nachází riziko nebo členským státem závazku a členské státy zabezpečí, aby byla přijata opatření k zajištění toho, aby byly tyto daně a poplatky vybírány.

(88) Ty členské státy, na které se nevztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové

vztahy (Řím I) ⁽¹⁾ by, v souladu s touto směrnicí, měly ustanovení uvedeného nařízení použít za účelem určení rozhodného práva pojistných smluv, které spadají do oblasti působnosti článku 7 uvedeného nařízení.

(89) S cílem zohlednit mezinárodní aspekty zajišťovnictví je třeba přijmout ustanovení, které by umožnilo uzavírání mezinárodních dohod s třetí zemí zaměřených na určení prostředků pro dohled nad zajišťovacími subjekty, jež svoje činnosti provozují na území všech smluvních stran. Kromě toho je třeba stanovit pružný postup, jímž by bylo možné posoudit na úrovni celého Společenství rovnocennost obezřetnosti vůči třetím zemím s cílem zlepšit liberalizaci zajišťovacích služeb v třetích zemích prostřednictvím usazování nebo přeshraničním poskytováním služeb.

(90) Vzhledem ke zvláštní povaze finitního zajištění by měly členské státy zajistit, aby pojišťovny a zajišťovny, které uzavírají smlouvy o finitním zajištění nebo vykonávají činnosti finitního zajištění, byly schopny řádně identifikovat, ohodnotit a kontrolovat rizika, která z těchto smluv nebo činností vyplývají.

(91) Je třeba stanovit vhodná pravidla pro zvláštní účelové jednotky, které od pojišťoven a zajišťoven přebírají rizika, aniž jsou samy pojišťovnou nebo zajišťovnou. Vymahatelné částky od zvláštní účelové jednotky by měly být považovány za odečitatelné položky v rámci zajišťovacích nebo retrocesních smluv.

(92) Zvláštní účelové jednotky schválené před 31. říjnem 2012 se řídí právními předpisy členského státu, který tyto zvláštní účelové jednotky schválil. Aby se však předešlo regulační arbitráži, musí každá nová činnost zahájená takovou zvláštní účelovou jednotkou po 31. říjnu 2012 podléhat ustanovením této směrnice.

(93) Vzhledem ke stále výraznějšímu přeshraničnímu charakteru odvětví pojišťovnictví by měly být co nejvíce omezeny rozdíly mezi režimy členských států, které se týkají zvláštních účelových jednotek podléhajících ustanovením této směrnice, a to s ohledem na strukturu jejich orgánů dohledu.

(94) Další rozpracovávání zvláštních účelových jednotek je nutno provádět s ohledem na činnosti prováděné v jiných finančních odvětvích.

(95) Opatření týkající se dohledu nad pojišťovnami a zajišťovnami ve skupině by měla umožnit orgánům vykonávajícím dohled nad pojišťovnami a zajišťovnami vytvořit si podloženější úsudek o jejich finanční situaci.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 177, 4.7.2008, s. 6.

- (96) Při tomto dohledu nad skupinou by se měly v nutném rozsahu brát v potaz holdingové pojišťovny a holdingové pojišťovny se smíšenou činností. Z této směrnice by však v žádném případě nemělo vyplývat, že by členské státy musely vykonávat dohled nad těmito podniky jednotlivě.
- (97) Dohled nad jednotlivými pojišťovnami a zajišťovnami zůstává hlavní zásadou pojišťovacího dohledu, je však též nutno určit, které pojišťovny a zajišťovny spadají do působnosti dohledu na úrovni skupiny.
- (98) Nestanoví-li právní předpisy Společenství a vnitrostátní právní předpisy jinak, měly by mít podniky, zejména vzájemné pojišťovny nebo pojišťovny na bázi vzájemnosti, možnost vytvářet sdružení nebo skupiny, a to nikoli na základě kapitálového propojení, ale na základě formalizovaných pevných a dlouhodobých vazeb, které vycházejí ze smluvního nebo jiného věcného uznání, jež je zárukou finanční solidarity mezi těmito podniky. Je-li rozhodující vliv uplatňován prostřednictvím centralizované koordinace, měly by takové podniky podléhat dohledu podle stejných pravidel jako skupiny vzniklé na základě kapitálového propojení, aby bylo dosaženo přiměřené úrovně ochrany pojistníků a rovných podmínek mezi skupinami.
- (99) Dohled nad skupinou by se měl v každém případě uplatňovat na úrovni mateřské pojišťovny nebo zajišťovny držící účast, která má sídlo ve Společenství. Členské státy by však měly umožnit svým orgánům dohledu, aby dohled nad skupinou uplatňovaly i v omezeném počtu nižších úrovní, pokud to považují za nutnost.
- (100) U pojišťoven a zajišťoven, které tvoří součást pojišťovací skupiny, je nezbytné vypočítat solventnost na úrovni skupiny.
- (101) Konsolidovaný solventnostní kapitálový požadavek za skupinu by měl zohledňovat souhrnné rozložení rizik ve všech pojišťovnách a zajišťovnách skupiny, aby náležitě odrážel rizika skupiny.
- (102) Pojišťovny a zajišťovny, které přísluší ke skupině, by měly mít možnost požádat o schválení interního modelu, který se na úrovni skupiny i jednotlivě použije pro výpočet solventnosti.
- (103) Některá ustanovení této směrnice stanoví explicitně, že výbor CEIOPS má roli zprostředkovatele nebo konzultanta, nicméně tato skutečnost by neměla vylučovat výbor CEIOPS z role zprostředkovatele nebo konzultanta ohledně ostatních ustanovení.
- (104) Tato směrnice odráží inovativní model dohledu, v němž je klíčová role přisouzena orgánu dohledu nad skupinou, přičemž uznává významnou roli samostatného orgánu dohledu a tuto roli zachovává. Pravomoci a odpovědnost orgánů dohledu jsou spojeny s jejich povinností zodpovídat se ze své činnosti.
- (105) Ke všem pojistníkům a oprávněným osobám by mělo být přístupováno stejně, bez ohledu na jejich státní příslušnost nebo místo bydliště. Za tímto účelem by měl každý členský stát zajistit, aby veškerá opatření přijatá orgánem dohledu na základě vnitrostátního mandátu tohoto orgánu nebyla v rozporu se zájmy tohoto členského státu nebo pojistníků a oprávněných osob v tomto členském státě. Ve všech případech vyrovnávání závazků a likvidací by měla být aktiva rozdělena spravedlivým způsobem mezi všechny dotčené pojistníky, bez ohledu na jejich státní příslušnost či místo bydliště.
- (106) Je třeba zajistit, aby byl kapitál náležitým způsobem rozdělen v rámci skupiny a případně byl k dispozici na ochranu pojistníků a oprávněných osob. Pro tyto účely by měly pojišťovny a zajišťovny v rámci skupiny disponovat dostatečným kapitálem na krytí svého solventnostního kapitálového požadavku.
- (107) Všechny orgány dohledu, které jsou zapojeny do dohledu nad skupinou, by měly být schopny porozumět přijatým rozhodnutím, zejména pokud tato rozhodnutí přijímá orgán dohledu nad skupinou. Je proto nutné, aby v okamžiku, kdy získá jeden z orgánů dohledu relevantní informace, byly tyto informace – jakmile jsou k dispozici – předány ostatním orgánům dohledu, a všechny orgány dohledu tak mohly zaujmout stanovisko na základě stejných relevantních informací. Pokud se příslušným orgánům dohledu nepodaří dosáhnout dohody, měl by být v zájmu vyřešení této situace požádán výbor CEIOPS o stanovisko.
- (108) Solventnost dceřiné pojišťovny nebo zajišťovny pojišťovací holdingové společnosti, pojišťovny nebo zajišťovny ze třetí země může být ovlivněna finančními zdroji skupiny, jejíž je součástí, a rozdělením finančních zdrojů uvnitř této skupiny. Orgánům dohledu by proto mělo být umožněno provádění dohledu nad skupinou a přijímání odpovídajících opatření na úrovni pojišťovny nebo zajišťovny, pokud její solventnost je nebo může být ohrožena.
- (109) Finanční situaci pojišťovny nebo zajišťovny by mohly ovlivnit koncentrace rizik a operace uvnitř skupiny. Orgány dohledu by proto měly mít možnost provádět dohled nad těmito koncentracemi rizik a operacemi uvnitř skupiny, přičemž by měly vzít v úvahu povahu vztahů mezi regulovanými i neregulovanými subjekty včetně holdingových pojišťoven a holdingových pojišťoven se smíšenou činností, a přijímat odpovídající opatření na úrovni pojišťovny nebo zajišťovny, pokud její solventnost je nebo může být ohrožena.

- (110) Pojišťovny a zajišťovny v rámci skupiny by měly disponovat vhodnými řídicími a kontrolními systémy, které by měly podléhat kontrole orgánů dohledu.
- (111) Ze zúčastněných orgánů dohledu by měl být jmenován pro všechny pojišťovací a zajišťovací skupiny orgán dohledu nad skupinou. Práva a povinnosti orgánu dohledu nad skupinou by měly zahrnovat příslušné koordinační a rozhodovací pravomoci. Orgány, které se účastní dohledu nad pojišťovnami a zajišťovnami příslušícími k téže skupině, by měly stanovit koordinační ujednání.
- (112) S ohledem na zvyšující se pravomoci orgánů dohledu nad skupinou by mělo být zajištěno, aby kritéria výběru orgánu dohledu nad skupinou nemohla být svévolně obcházena. Zejména v případech, kdy orgán dohledu nad skupinou bude pověřen tím, aby zohlednil strukturu skupiny a poměrný význam činnosti pojišťoven a zajišťoven na jednotlivých trzích, neměly by být transakce uvnitř skupiny a zajištění skupiny při posuzování jejich poměrného významu na trhu započítány dvakrát.
- (113) Dohledu nad skupinou by se měly účastnit orgány dohledu ze všech členských států, v nichž jsou podniky usazeny, a to jako kolegium orgánů dohledu. Měly by mít přístup k informacím, jež jsou přístupné i dalším orgánům dohledu v rámci kolegia orgánů dohledu, a možnost aktivně a průběžně se podílet na rozhodování. Měla by se navázat spolupráce mezi orgány dohledu nad pojišťovnami a zajišťovnami, jakož i mezi těmito orgány a orgány příslušnými pro dohled nad podniky působícími v jiných finančních odvětvích.
- (114) Činnosti kolegia orgánů dohledu by měly být přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti rizik spojených s činností všech podniků, které patří do skupiny, a přeshraniční dimenzi. Mělo by být zřízeno kolegium orgánů dohledu, které by zajišťovalo účinné naplňování spolupráce, výměnu informací a konzultační postupy mezi orgány dohledu přítomnými v kolegiu orgánů dohledu v souladu touto směrnicí. Orgány dohledu by měly toto kolegium orgánů dohledu využívat k podpoře sbližování svých rozhodnutí a k úzké spolupráci při výkonu činností dohledu napříč skupinou na základě harmonizovaných kritérií.
- (115) Výbor CEIOPS by měl mít podle této směrnice poradní roli. Doporučení výboru CEIOPS by nemělo být při rozhodování příslušného orgánu dohledu závazné. Příslušný orgán dohledu by měl při rozhodování toto doporučení náležitě zohlednit a vysvětlit veškeré podstatné odchylky od něj.
- (116) Na pojišťovny a zajišťovny, které jsou členy skupiny, jejíž sídlo je mimo Společenství, by se měla vztahovat rovnocenná a vhodná ujednání pro dohled nad skupinami. Je proto nezbytné zajistit transparentnost pravidel a výměnu informací o všech závažných záležitostech s orgány třetích zemí. V zájmu zajištění harmonizovaného přístupu k určení a posouzení rovnocennosti orgánu dohledu nad pojišťovnami a zajišťovnami ze třetí země by mělo být stanoveno, že Komise přijme závazné rozhodnutí týkající se rovnocennosti režimů solventnosti třetích zemí. Pokud jde o třetí země, ohledně nichž Komise nepřijala žádné rozhodnutí, provede posouzení rovnocennosti orgánů dohledu nad skupinou, a to po konzultacích s dalšími příslušnými orgány dohledu.
- (117) Vzhledem k tomu, že vnitrostátní předpisy o reorganizačních opatřeních a likvidačních řízeních nejsou harmonizovány, je vhodné zajistit v rámci vnitřního trhu vzájemné uznávání reorganizačních opatření a právních předpisů členských států o likvidačních řízeních ve vztahu k pojišťovnám, jakož i nutnou spolupráci, přičemž je v rámci těchto kroků třeba brát v potaz jednotu, univerzálnost, koordinaci, zveřejňování, jakož i rovné zacházení a ochranu věřitelů z pojištění.
- (118) Mělo by se zajistit, aby reorganizační opatření, která přijal příslušný orgán členského státu z důvodu zachování nebo obnovení řádné finanční situace pojišťovny a s cílem v co nejširším měřítku předcházet likvidaci, byla plně účinná v rámci celého Společenství. Vůči třetím zemím by se však účinky těchto reorganizačních opatření a likvidačních řízení neměly nikterak projevit.
- (119) Mělo by se rozlišovat mezi orgány příslušnými pro účely reorganizačních opatření a likvidačních řízení a orgány pro dohled nad pojišťovnami.
- (120) Definice „pobočky“ pro účely nesolventnosti by měla v souladu se stávajícími zásadami nesolventnosti zohlednit skutečnost, že právní subjektivitu má výlučně pojišťovna. Právní předpisy domovského členského státu by však měly stanovit způsob, jakým by se při likvidaci pojišťovny mělo naložit s aktivy a závazky v držení nezávislé osoby, která má stále oprávnění jednat jako zástupce dané pojišťovny.
- (121) Měly by být stanoveny podmínky, za kterých by do oblasti působnosti této směrnice spadala likvidační řízení, která nejsou způsobena insolventností a která při vyplacení pohledávek z pojištění berou v úvahu pořadí priorit. Pohledávky zaměstnanců pojišťovny, které vznikly na základě pracovních smluv a pracovních poměrů, by mělo být možno převést na vnitrostátní záruční systém mezd. S těmito převedenými pohledávkami by se mělo zacházet podle práva domovského členského státu (*lex concursus*).

- (122) Reorganizačními opatřeními se předem nevylučuje zahájení likvidačního řízení. Likvidační řízení by proto mělo být možno zahájit v případě, že nebyla přijata reorganizační opatření, nebo může být zahájeno po přijetí těchto opatření, a může skončit vyrovnáním nebo jinými obdobnými opatřeními, včetně reorganizačních opatření.
- (123) Přijímat rozhodnutí o likvidačních řízeních pojišťoven by měly být zmocněny pouze příslušné orgány domovského členského státu. Tato rozhodnutí by měla být účinná po celém Společenství a měly by je uznat všechny členské státy. Měla by být zveřejňována v *Úředním věstníku Evropské unie* a v souladu s postupy domovského členského státu. K informacím by měli mít přístup známí věřitelé se sídlem ve Společenství, kteří by měli mít právo přihlásit pohledávky a předložit vysvětlení.
- (124) Do likvidačních řízení by měla být zahrnuta veškerá aktiva a závazky pojišťovny.
- (125) Všechny podmínky pro zahájení, vedení a ukončení likvidačního řízení by se měly řídit právem domovského členského státu.
- (126) V zájmu zajištění koordinovaného postupu v rámci členských států by měly být orgány dohledu domovského členského státu a orgány všech ostatních členských států neprodleně informovány o zahájení likvidačního řízení.
- (127) Je nanejvýš důležité, aby pojištěné osoby, pojistníci, oprávněné osoby a všichni poškození, kteří mají přímé právo žalovat pojišťovnu z pohledávky vzniklé na základě pojišťovacích operací, byli v průběhu likvidačních řízení chráněni; rozumí se tím, že by se tato ochrana neměla vztahovat na pohledávky, které nevznikly ze závazků vyplývajících z pojistných smluv nebo pojišťovacích operací, ale na základě občanskoprávní odpovědnosti zástupce při jednáních, za která podle práva rozhodného pro pojistnou smlouvu nebo operaci zástupce sám podle této pojistné smlouvy nebo operace nenese odpovědnost. Aby se dosáhlo tohoto cíle, měly by mít členské státy možnost volby rovnocenných metod, jimiž by se zajistila zvláštní úprava pro věřitele z pojištění, přičemž žádná z uvedených metod by členskému státu nebránila, aby zavedl rozlišení pořadí mezi různými kategoriemi pohledávek z pojištění. Dále je třeba zajistit žádoucí rovnováhu mezi ochranou věřitelů z pojištění a ostatních přednostních věřitelů, kteří jsou chráněni právními předpisy dotyčného členského státu.
- (128) Součástí zahájení likvidačního řízení by mělo být odnětí povolení k výkonu činnosti, které bylo vydáno pojišťovně, pokud se tak již nestalo.
- (129) Věřitelé by v likvidačním řízení měli mít právo přihlásit pohledávky nebo předložit písemná vysvětlení. Pohledávky věřitelů s bydlištěm nebo sídlem v členském státě, který není totožný s domovským členským státem, by měly být posuzovány stejným způsobem jako stejné pohledávky v domovském členském státě bez jakékoli diskriminace na základě státní příslušnosti nebo bydliště.
- (130) Na ochranu oprávněných očekávání a právní jistoty u některých transakcí v jiných členských státech, než je domovský členský stát, je nutno určit právo rozhodné pro účinky reorganizačních opatření a likvidačních řízení k probíhajícím soudním řízením a k výkonu individuálních práv na základě těchto soudních řízení.
- (131) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (132) Zejména je třeba zmocnit Komisi k přijímání opatření týkajících se úpravy příloh a opatření, kterými se zejména upřesňují pravomoci a činnosti, jež mají vykonávat orgány dohledu, a jimiž se stanoví podrobnější požadavky v oblastech, jakými je například řídicí a kontrolní systém, zveřejňování informací, kritéria pro posuzování kvalifikované účasti, výpočet technických rezerv a kapitálových požadavků, investiční pravidla a dohled nad skupinou. Komise by měla být rovněž zmocněna k přijímání prováděcích opatření, která poskytují třetím zemím status rovnocennosti s ustanoveními této směrnice. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, včetně jejím doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulačním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (133) Jelikož cílů této směrnice nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, a proto jich může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto opatření lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (134) Směrnice Rady 64/225/EHS ze dne 25. února 1964 o odstranění omezení svobody usazování a volného pohybu služeb v oblasti zajištění a retrocese ⁽²⁾, směrnice Rady 73/240/EHS ze dne 24. července 1973, kterou se odstraňují omezení svobody usazování v oblasti přímého pojištění jiného než životního ⁽³⁾, směrnice Rady 76/580/EHS ze dne 29. června 1976, kterou se mění směrnice 73/239/EHS o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu ⁽⁴⁾ a směrnice

(1) Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

(2) Úř. věst. 56, 4.4.1964, s. 878.

(3) Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 20.

(4) Úř. věst. L 189, 13.7.1976, s. 13.

Rady 84/641/EHS ze dne 10. prosince 1984, kterou se mění první směrnice (73/239/EHS) o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu ⁽¹⁾, a to zejména ve vztahu k asistenčním službám pro turisty, se staly obsoletními, a proto by měly být zrušeny.

- (135) Povinnost provést tuto směrnici ve vnitrostátním právu by se měla omezovat na ustanovení, která v porovnání s předchozími směrnicemi představují podstatnou změnu. Povinnost provést ve vnitrostátním právu nezměněná ustanovení je totiž stanovena v předchozích směrnicích.
- (136) Touto směrnicí by neměly být dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení směrnic ve vnitrostátním právu uvedených v části B přílohy VI.
- (137) Komise přezkoumá přiměřenost stávajících systémů záruk v pojišťovnictví a předloží příslušný legislativní návrh.
- (138) Ustanovení čl. 17 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES ze dne 3. června 2003 o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi ⁽²⁾ odkazuje na stávající legislativní ustanovení o míře solventnosti. Tyto odkazy by měly být uchovány s cílem zachovat současný stav. Komise by měla co nejdříve provést revizi směrnice 2003/41/ES ve smyslu čl. 21 odst. 4 uvedené směrnice. Komise by měla za pomoci výboru CEIOPS vytvořit řádný systém pravidel pro instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění, přičemž by měla plně zohlednit zásadní odlišnosti tohoto pojištění; proto by jimi nemělo být dotčeno případné uplatňování této směrnice na tyto instituce.
- (139) Přijetím této směrnice se mění rizikový profil pojišťovny ve vztahu k pojistníkovi. Komise by měla co nejdříve a nejpozději do konce roku 2010, předložit návrh revize směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ze dne 9. prosince 2002 o zprostředkování pojištění ⁽³⁾ a zohlednit při tom, jaké důsledky bude mít tato směrnice pro pojistníky.
- (140) Je nanejvýš nutné provést další dalekosáhlé reformy regulačního modelu finančního odvětví EU a modelu dohledu nad tímto odvětvím a Komise by je měla rychle navrhnout a řádně v nich zohlednit závěry předložené dne 25. února 2009 expertní skupinou, které předsedal Jacques de Larosière. Komise by měla navrhnout právní předpisy nezbytné k vyřešení zjištěných nedostatků,

kteří se týkají ustanovení o koordinaci a spolupráci orgánů dohledu.

- (141) Je nutné požádat výbor CEIOPS o radu, jak co nejlépe vyřešit otázky související s rozšířením dohledu nad skupinou a řízením kapitálu v rámci skupiny pojištěn nebo zajištěn. Výbor CEIOPS by měl být vyzván, aby poskytl takové rady, které pomohou Komisi vypracovat vlastní návrhy pod podmínkou, že vyhovují požadavkům na vysoký stupeň ochrany pojistníků (a oprávněných osob) a na zachování finanční stability. V tomto ohledu by měl být výbor CEIOPS vyzván, aby poskytl Komisi rady týkající se struktury a zásad, jimiž by se mohly řídit případné budoucí změny této směrnice, které mohou být nezbytné pro realizaci případně navržených změn. Komise by měla předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu s vhodnými návrhy alternativních režimů v oblasti obezřetnostního dohledu nad pojišťovnami a zajišťovnami v rámci skupin, které rozšíří účinné řízení kapitálu v rámci skupin, pokud bude zajištěno, že bude zřízení vhodný podpůrný regulační rámec k zavedení takového režimu.

Především je žádoucí, aby režim skupinové podpory fungoval na řádných základech vycházejících z existence harmonizovaných a finančně zajištěných systémů záruk v pojišťovnictví; harmonizovaného a právně závazného rámce pro příslušné orgány, centrální banky a ministerstva financí týkajícího se krizového řízení, rozhodování a sdílení fiskálních povinností, který slaďuje pravomoci dohledu s fiskální odpovědností; právně závazného rámce pro zprostředkování sporů týkajících se dohledu; harmonizovaného rámce pro provedení včasného zásahu; a harmonizovaného rámce pro postupy v případě převodu aktiv, platební neschopnosti a likvidace, který odstraňuje překážky převoditelnosti aktiv obsažené ve vnitrostátních právních předpisech týkajících se obchodních společností. Komise by ve své zprávě měla rovněž vzít v úvahu důsledky diverzifikačních efektů z dlouhodobého hlediska a riziko vyplývající z příslušnosti ke skupině, postupy týkající se řízení rizik v centralizované skupině, fungování skupinových interních modelů a také dohled nad operacemi v rámci skupiny a koncentrace rizik.

- (142) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽⁴⁾ jsou členské státy vybízeny k tomu, aby jak pro sebe, tak i v zájmu Společenství sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

⁽¹⁾ Úř. věst. L 339, 27.12.1984, s. 21.

⁽²⁾ Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s. 10.

⁽³⁾ Úř. věst. L 9, 15.1.2003, s. 3.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 321, 31.12.2003, s. 1.

OBSAH

HLAVA I	OBEČNÁ PRAVIDLA PRO PŘÍSTUP K ČINNOSTI V PŘÍMÉM POJIŠTĚNÍ A ZAJIŠTĚNÍ A PRO JEJÍ VÝKON	
KAPITOLA I	Předmět, oblast působnosti a definice	
ODDÍL 1	Předmět a oblast působnosti	Články 1 a 2
ODDÍL 2	Vynětí z oblasti působnosti	
Pododdíl 1	Obecně	Články 3 a 4
Pododdíl 2	Neživotní pojištění	Články 5 až 8
Pododdíl 3	Životní pojištění	Články 9 a 10
Pododdíl 4	Zajištění	Články 11 a 12
ODDÍL 3	Definice	Článek 13
KAPITOLA II	Přístup k činnosti	Články 14 až 26
KAPITOLA III	Orgány dohledu a obecná pravidla	Články 27 až 39
KAPITOLA IV	Podmínky pro výkon činnosti	
ODDÍL 1	Odpovědnost správního, řídicího nebo kontrolního orgánu	Článek 40
ODDÍL 2	Řídicí a kontrolní systém	Články 41 až 50
ODDÍL 3	Zveřejňování informací	Článek 51 až 56
ODDÍL 4	Kvalifikované účasti	Články 57 až 63
ODDÍL 5	Profesní tajemství, výměna informací a podpora sbližování dohledu	Články 64 až 71
ODDÍL 6	Povinnosti auditorů	Článek 72
KAPITOLA V	Provozování činnosti životního a neživotního pojištění	Články 73 a 74
KAPITOLA VI	Pravidla pro oceňování aktiv a závazků, technické rezervy, kapitál, solventnostní kapitálový požadavek, minimální kapitálový požadavek a investiční pravidla	
ODDÍL 1	Oceňování aktiv a závazků	Článek 75
ODDÍL 2	Pravidla pro technické rezervy	Články 76 až 86
ODDÍL 3	Kapitál	
Pododdíl 1	Určení kapitálu	Články 87 až 92
Pododdíl 2	Zařazení kapitálu	Články 93 až 97
Pododdíl 3	Použitelnost kapitálu	Články 98 a 99

ODDÍL 4	Solventnostní kapitálový požadavek	
Pododdíl 1	Obecná ustanovení o solventnostním kapitálovém požadavku s využitím standardního vzorce nebo interního modelu	Články 100 až 102
Pododdíl 2	Solventnostní kapitálový požadavek – standardní vzorec	Články 103 až 111
Pododdíl 3	Solventnostní kapitálový požadavek úplné a částečné interní modely	Články 112 až 127
ODDÍL 5	Minimální kapitálový požadavek	Články 128 až 131
ODDÍL 6	Investice	Články 132 až 135
KAPITOLA VII	Pojišťovny a zajišťovny v obtížích nebo protiprávním postavení	Článek 136 až 144
KAPITOLA VIII	Právo usazování a volný pohyb služeb	
ODDÍL 1	Usazování pojišťoven	Článek 145 až 146
ODDÍL 2	Volný pohyb služeb poskytovaných pojišťovnám	
Pododdíl 1	Obecná ustanovení	Článek 147 až 149
Pododdíl 2	Odpovědnost z provozu motorových vozidel	Článek 150 až 152
ODDÍL 3	Pravomoci orgánů dohledu hostitelského členského státu	
Pododdíl 1	Pojištění	Články 153 až 157
Pododdíl 2	Zajištění	Článek 158
ODDÍL 4	Statistické informace	Článek 159
ODDÍL 5	Zacházení se smlouvami z poboček v likvidaci	Články 160 až 161
KAPITOLA IX	Pobočky usazené ve společenství a patřící pojišťovnám nebo zajišťovnám se sídlem mimo společenství	
ODDÍL 1	Přístup k činnosti	Články 162 až 171
ODDÍL 2	Zajištění	Články 172 až 175
KAPITOLA X	Dceřiné podniky pojišťoven a zajišťoven řídících se právem třetí země a nabývání účastí těmito pojišťovnami a zajišťovnami	Články 176 a 177
HLAVA II	ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O POJIŠTĚNÍ A ZAJIŠTĚNÍ	
KAPITOLA I	Rozhodné právo a podmínky smluv týkajících se přímého pojištění	
ODDÍL 1	Rozhodné právo	Článek 178
ODDÍL 2	Povinné pojištění	Článek 179
ODDÍL 3	Obecný zájem	Článek 180
ODDÍL 4	Pojistné podmínky a sazby pojistného	Články 181 a 182

ODDÍL 5	Informace pro pojistníky	
Pododdíl 1	Neživotní pojištění	Články 183 a 184
Pododdíl 2	Životní pojištění	Články 185 a 186
KAPITOLA II	Zvláštní ustanovení o neživotním pojištění	
ODDÍL 1	Obecná ustanovení	Články 187 až 189
ODDÍL 2	Soupojištění v rámci společenství	Články 190 až 196
ODDÍL 3	Asistenční služby	Článek 197
ODDÍL 4	Pojištění právní ochrany	Články 198 až 205
ODDÍL 5	Zdravotní pojištění	Článek 206
ODDÍL 6	Pojištění pro případ pracovních úrazů	Článek 207
KAPITOLA III	Zvláštní ustanovení o životním pojištění	Články 208 a 209
KAPITOLA IV	Zvláštní pravidla pro zajištění	Články 210 a 211
HLAVA III	DOHLED NAD POJIŠŤOVNAMI A ZAJIŠŤOVNAMI VE SKUPINĚ	
KAPITOLA I	Dohled nad skupinou: definice, použitelnost, oblast působnosti a úrovně	
ODDÍL 1	Definice	Článek 212
ODDÍL 2	Použitelnost a oblast působnosti	Články 213 a 214
ODDÍL 3	Úrovně	Články 215 až 217
KAPITOLA II	Finanční situace	
ODDÍL 1	Skupinová solventnost	
Pododdíl 1	Obecná ustanovení	Články 218 a 219
Pododdíl 2	Volba metody výpočtu a obecné zásady	Články 220 až 224
Pododdíl 3	Použití metod výpočtu	Články 225 až 229
Pododdíl 4	Metody výpočtu	Články 230 až 234
Pododdíl 5	Dohled nad skupinovou solventností pojišťoven a zajišťoven, které jsou dceřinými podniky pojišťovací holdingové společnosti	Článek 235
Pododdíl 6	Dohled nad skupinovou solventností v případě skupin s centralizovaným řízením rizik	Články 236 až 243
ODDÍL 2	Koncentrace rizik a operace uvnitř skupiny	Články 244 a 245
ODDÍL 3	Řízení rizik a vnitřní kontrola	Článek 246
KAPITOLA III	Opatření k usnadnění dohledu nad skupinou	Články 247 až 259
KAPITOLA IV	Třetí země	Články 260 až 264
KAPITOLA V	Holdingové pojišťovny se smíšenou činností	Články 265 a 266

HLAVA IV	HLAVA IV – REORGANIZACE A LIKVIDACE POJIŠŤOVEN	
KAPITOLA I	Oblast působnosti a definice	Články 267 a 268
KAPITOLA II	Reorganizační opatření	Články 269 až 272
KAPITOLA III	Likvidační řízení	Články 273 až 284
KAPITOLA IV	Společná ustanovení	Články 285 až 296
HLAVA V	JINÁ USTANOVENÍ	Články 297 až 304
HLAVA VI	PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ	
KAPITOLA I	Přechodná ustanovení	
ODDÍL 1	Pojištění	Články 305 a 306
ODDÍL 2	Zajištění	Články 307 a 308
KAPITOLA II	Závěrečná ustanovení	Články 309 až 312
PŘÍLOHA I	ODVĚTVÍ NEŽIVOTNÍHO POJIŠTĚNÍ	
A.	Klasifikace rizik podle pojistných odvětví	
B.	Název povolení vydávaného pro více než jedno pojistné odvětví	
PŘÍLOHA II	ODVĚTVÍ ŽIVOTNÍHO POJIŠTĚNÍ	
PŘÍLOHA III	PRÁVNÍ FORMY POJIŠŤOVEN A ZAJIŠŤOVEN	
A.	Formy neživotní pojišťovny	
B.	Formy životní pojišťovny	
C.	Formy zajišťovny	
PŘÍLOHA IV	STANDARDNÍ VZOREC SOLVENTNOSTNÍHO KAPITÁLOVÉHO POŽADAVKU (SCR)	
1.	Výpočet základního solventnostního kapitálového požadavku	
2.	Výpočet modulu neživotního upisovacího rizika	
3.	Výpočet modulu životního upisovacího rizika	
4.	Výpočet modulu tržního rizika	
PŘÍLOHA V	SKUPINY ODVĚTVÍ NEŽIVOTNÍHO POJIŠTĚNÍ PRO ÚČELY ČLÁNKU 159	
PŘÍLOHA VI		
Část A	Zrušené směrnice a jejich následné změny (uvedené v článku 310)	
Část B	Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu (uvedené v článku 310)	
PŘÍLOHA VII	SROVNÁVACÍ TABULKA	

HLAVA I

**OBEZNÁ PRAVIDLA PRO PŘÍSTUP K ČINNOSTI V PŘÍMÉM
POJIŠTĚNÍ A ZAJIŠTĚNÍ A PRO JEJÍ VÝKON**

KAPITOLA I

Předmět, oblast působnosti a definice

Oddíl 1

Předmět a oblast působnosti

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla týkající se:

1. přístupu k samostatným výdělečným činnostem v přímém pojištění a zajištění a jejich výkonu ve Společenství;
2. dohledu nad pojišťovacími a zajišťovacími skupinami;
3. reorganizace a likvidace pojišťoven poskytujících přímé pojištění.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na pojišťovny poskytující přímé životní a neživotní pojištění a usazené nebo hodlající se usadit na území členského státu.

Vztahuje se rovněž na zajišťovny, které provozují pouze zajišťovací činnosti a které jsou usazené na území členského státu nebo zamýšlejí se tam usadit, s výjimkou hlavy IV.

2. Pokud jde o neživotní pojištění, vztahuje se tato směrnice na činnosti v odvětvích stanovených v části A přílohy I. Pro účely prvního pododstavce odstavce 1 neživotní pojištění zahrnuje asistenční služby poskytované osobám, které se dostanou do nesnází na cestách, při pobytu mimo svůj domov nebo při pobytu mimo své bydliště. Spočívá v závazku poskytnout na základě předchozí úhrady pojistného okamžitě dostupnou pomoc osobě oprávněné podle asistenční smlouvy, jestliže se tato osoba dostane do nesnází v důsledku nahodilé události v případech a za podmínek uvedených ve smlouvě.

Tato pomoc může spočívat v poskytnutí peněžního nebo věcného plnění. Věcné plnění může být také poskytováno pomocí zaměstnanců a vybavení poskytovatele.

Pod činnost asistenčních služeb nespádá servis, údržba, doplňkové služby ani pouhé informace o poskytování pomoci nebo zprostředkování pomoci.

3. Pokud jde o životní pojištění, vztahuje se tato směrnice na:

a) tyto činnosti životního pojištění, pokud jsou na smluvním základě:

i) životní pojištění, které zahrnuje pojištění pouze pro případ dožití se stanoveného věku, pojištění pouze pro případ smrti, pojištění pro případ dožití se stanoveného věku nebo pro případ dřívější smrti, životní pojištění s výplatou zaplaceného pojistného, svatební pojištění, pojištění pro případ narození;

ii) důchodové pojištění;

iii) doplňkové pojištění sjednávané doplňkově k životnímu pojištění, zejména pojištění pro případ úrazu včetně pracovní neschopnosti, pojištění smrti následkem úrazu a pojištění invalidity nebo pracovní neschopnosti následkem úrazu nebo nemoci;

iv) typ trvalého zdravotního pojištění, které nelze zrušit a které v současnosti existuje v Irsku a Spojeném království;

b) tyto operace, pokud jsou na smluvním základě a pokud podléhají dohledu orgánů odpovědných za dohled nad soukromým pojištěním:

i) operace, u kterých je založen spolek přispěvatelů s cílem společné kapitalizace příspěvků a následného rozdělení takto akumulovaných aktiv mezi přeživší osoby nebo mezi oprávněné osoby po zemřelých (tontiny);

ii) operace umořování kapitálu založené na pojistně matematických výpočtech, u kterých se za předem dohodnuté jednorázové nebo pravidelně se opakující platby stanoví závazky určitých výplat po určitou dobu;

iii) správa skupinových penzijních fondů, zahrnující správu investic, a zejména aktiv tvořících rezervy subjektů, které provádějí platbu v případě smrti nebo dožití se stanoveného věku nebo v případě přerušení nebo omezení činnosti;

iv) operace uvedené v bodě iii), pokud jsou doprovázeny pojištěním kryjícím buď zachování kapitálu, nebo minimální úrokový výnos;

v) operace prováděné životními pojišťovnami, které jsou uvedeny v kapitole 1 hlavy 4 knihy IV francouzského „code des assurances“ (pojišťovacího řádu);

- c) operace závisějící na délce lidského života, které jsou předepsány nebo stanoveny v právních předpisech o sociálním pojištění, jsou-li vykonávány nebo spravovány životními pojišťovnami na jejich vlastní riziko v souladu s právními předpisy členského státu.

Oddíl 2

Vynětí z oblasti působnosti

Pododdíl 1

Obecně

Článek 3

Zákonné systémy

Aniž je dotčen čl. 2 odst. 3 písm. c), nevztahuje se tato směrnice na pojištění tvořící část zákonného systému sociálního zabezpečení;

Článek 4

Vynětí z oblasti působnosti z důvodu velikosti

1. Aniž jsou dotčeny články 3 a 5 až 10, nevztahuje se tato směrnice na pojišťovnu, která splňuje všechny tyto podmínky:

- hrubý roční výnos pojišťovny z předepsaného pojistného nepřesahuje 5 milionů EUR;
- celková hodnota technických rezerv bez částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek podle článku 76 nepřekročí 25 milionů EUR;
- je-li podnik součástí skupiny, celková hodnota technických rezerv skupiny bez částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek nepřekročí 25 milionů EUR;
- činnost podniku nezahrnuje pojišťovací nebo zajišťovací činnosti v oblasti odpovědností, úvěrů a záruk (kaucí), pokud nepředstavují doplňková rizika ve smyslu čl. 16 odst. 1;
- činnost podniku nezahrnuje zajišťovací operace, jejichž objem překročí částku 0,5 milionu EUR, pokud jde o hrubý výnos z předepsaného pojistného, nebo 2,5 milionu EUR, pokud jde o hodnotu technických rezerv bez částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek, nebo více než 10 % jejich hrubého výnosu z předepsaného pojistného nebo více než 10 % jejich technických rezerv bez částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek.

2. Pokud je kterákoliv z částek uvedených v odstavci 1 překročena ve třech po sobě následujících letech, použije se tato směrnice od čtvrtého roku.

3. Odchylně od odstavce 1 se tato směrnice vztahuje na všechny podniky žádající o povolení provádět pojišťovací a zajišťovací činnosti, u nichž se očekává, že jejich hrubý roční výnos z předepsaného pojistného nebo hrubé technické rezervy bez částek vymahatelných ze zajistných smluv a od zvláštních účelových jednotek překročí během následujících pěti let částky uvedené v odstavci 1.

4. Tato směrnice se přestane vztahovat na pojišťovny, u nichž orgán dohledu zjistil, že splňují tyto podmínky:

- žádná z částek uvedených v odstavci 1 nebyla překročena ve třech posledních po sobě následujících letech; a
- neočekává se, že by výše částek stanovená v odstavci 1 byla překročena v následujících pěti letech.

Pokud dotyčná pojišťovna vykonává činnost v souladu s články 145 až 149, odstavec 1 tohoto článku se nepoužije.

5. Odstavce 1 a 4 nebrání žádnému podniku v tom, aby požádal o povolení nebo aby i nadále měl platné povolení podle této směrnice.

Pododdíl 2

Neživotní pojištění

Článek 5

Operace

Pokud jde o neživotní pojištění, nevztahuje se tato směrnice na tyto operace:

- operace umořování kapitálu, jak jsou stanoveny právními předpisy každého členského státu;
- operace vzájemných podpůrných spolků, u nichž se plnění mění podle dostupných zdrojů a kde jsou stanoveny paušální členské příspěvky;
- operace prováděné organizacemi bez právní subjektivity za účelem poskytování vzájemného zabezpečení pro své členy, aniž se platí pojistné nebo se vytvářejí technické rezervy; nebo
- operace pojištění exportních úvěrů na účet státu nebo se zárukou státu, nebo když je stát pojistitelem.

Článek 6

Asistenční služby

1. Tato směrnice se nevztahuje na asistenční služby, které splňují všechny tyto podmínky:

- a) asistenční služby se poskytují v případě nehody nebo poruchy silničního vozidla, pokud k nehodě nebo poruše dojde na území členského státu pojišťovny poskytující pojistnou ochranu;
- b) odpovědnost za asistenční služby je omezena na dále uvedené operace:
 - i) havarijní službu na místě, k níž pojišťovna poskytující ochranu využívá převážně svých vlastních zaměstnanců a vybavení;
 - ii) převoz vozidla do nejbližšího nebo nejvhodnějšího místa, kde může být opraveno, a případná přeprava řidiče a spolucestujících, obvykle uskutečněná týmiž prostředky asistence, do nejbližšího místa, z něhož mohou pokračovat v cestě jinými prostředky; a
 - iii) převoz vozidla, případně i s řidičem a spolucestujícími, domů, do místa odjezdu nebo do původního cíle cesty ve stejném státě, jestliže to umožňuje domovský členský stát pojišťovny poskytující pojistnou ochranu; a
- c) asistenční služba není prováděna pojišťovnou spadající do působnosti této směrnice.

2. V případech uvedených v odst. 1 písm. b) bodech i) a ii) podmínka, že k nehodě nebo poruše musí dojít na území členského státu pojišťovny poskytující ochranu, neplatí, jestliže je oprávněná osoba členem instituce poskytující ochranu a jestliže havarijní služba na místě nebo převoz vozidla jsou poskytovány prostě proti předložení členské karty bez zaplacení jakékoli přírážky k pojistnému podobnou institucí v dotyčné zemi na základě dohody o vzájemnosti, nebo v případě Irska a Spojeného království, pokud asistenční služby poskytuje stejná instituce vykonávající činnost v obou státech.

3. Tato směrnice se nevztahuje na operace uvedené v odst. 1 písm. b) bodě iii), jestliže dojde k nehodě nebo poruše na území Irska nebo v případě Spojeného království na území Severního Irska a vozidlo, případně i s řidičem a spolucestujícími, je přepraveno domů, do místa odjezdu nebo do původního cíle cesty na území kteréhokoli z těchto dvou států.

4. Tato směrnice se nevztahuje na asistenční služby prováděné Automobilovým klubem Lucemburského velkovévodství, pokud k nehodě nebo poruše silničního vozidla došlo mimo území Lucemburského velkovévodství a asistenční služba spočívá v převozu vozidla, které mělo uvedenou nehodu nebo u něhož došlo k uvedené poruše, případně i s řidičem a spolucestujícími, domů.

Článek 7

Vzájemné pojišťovny

Tato směrnice se nevztahuje na vzájemné pojišťovny vykonávající činnosti neživotního pojištění, které uzavřely s jinou vzájemnou pojišťovnou dohodu poskytující plné zajištění pojistným smlouvám jimi vydaným nebo podle níž určitá pojišťovna přebírá za postupující pojišťovnu závazky vyplývající z těchto smluv. V tom případě se na přebírající pojišťovnu vztahuje tato směrnice.

Článek 8

Instituce

Tato směrnice se nevztahuje na následující instituce vykonávající činnosti neživotního pojištění, ledaže dojde ke změně jejich stanov nebo příslušných právních předpisů, pokud jde o rozsah jejich působnosti:

1. v Dánsku Falck Danmark;
2. v Německu tyto instituce, jež jsou částečně veřejnoprávní:
 - a) Postbeamtenkrankenkasse;
 - b) Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten;
3. v Irsku the Voluntary Health Insurance Board;
4. ve Španělsku Consorcio de Compensación de Seguros.

Pododdíl 3

Životní pojištění

Článek 9

Operace a činnosti

Pokud jde o životní pojištění, nevztahuje se tato směrnice na tyto operace a činnosti:

1. operace vzájemných pojišťoven, u nichž se plnění liší podle dostupných zdrojů a které požadují na každém ze svých členů odpovídající paušální příspěvek;
2. operace prováděné jinými subjekty, než jsou podniky uvedené v článku 2, jejichž účelem je poskytovat plnění zaměstnaným nebo samostatně výdělečným osobám patřícím do jednoho podniku nebo skupiny podniků nebo do jednoho oboru nebo skupiny oborů v případě smrti nebo dožití se stanoveného věku nebo v případě přerušení nebo omezení činnosti, ať již jsou nebo nejsou závazky vyplývající z těchto operací vždy plně kryty matematickými rezervami;

3. penzijní činnosti penzijních pojišťoven stanovené v zákonu o penzijním pojištění zaměstnanců (TyEL) a souvisejících finských právních předpisech, pokud:

- a) penzijní pojišťovny, které již podle finských právních předpisů mají povinnost mít pro své penzijní činnosti oddělené účetnictví a systémy správy, ode dne 1. ledna 1995 vytvoří samostatné právní subjekty pro výkon těchto činností; a
- b) finské orgány nediskriminačním způsobem umožňují všem státním příslušníkům a společnostem z členských států vykonávat podle finských právních předpisů činnosti určené v článku 2 vztahující se k této výjimce prostřednictvím kontroly nebo účasti ve stávající pojišťovně nebo skupině nebo prostřednictvím vytváření nových pojišťoven nebo skupin, včetně penzijních pojišťoven, nebo účasti v nich.

Článek 10

Subjekty, pojišťovny a instituce

Pokud jde o životní pojištění, nevztahuje se tato směrnice na následující subjekty, pojišťovny a instituce:

1. subjekty, které se zavazují poskytovat plnění výhradně v případě smrti, kde částka těchto plnění nepřevyšuje průměrné pohřební náklady za jednu smrt nebo kde je poskytováno věčné plnění;
2. spolek „Versorgungverband deutscher Wirtschaftsorganisationen“ v Německu, pokud nedojde ke změně jeho stanov ohledně rozsahu jeho působnosti;
3. konsorcium „Consortio de Compesación de Seguros“ ve Španělsku, pokud nedojde ke změně jeho stanov ohledně rozsahu jeho činností nebo působnosti.

Pododdíl 4

Zajištění

Článek 11

Zajištění

Pokud jde o zajištění, nevztahuje se tato směrnice na zajišťovací činnosti, které provádí nebo plně zaručuje vláda členského státu, která tak jedná z důvodů závažného veřejného zájmu jako poslední instance v zajištění, včetně okolností, kdy tuto její roli vyžaduje taková situace na trhu, v níž nelze získat přiměřené obchodní krytí.

Článek 12

Zajišťovny ukončující svou činnost

1. Zajišťovny, které do 10. prosince 2007 přestaly uzavírat nové zajišťovací smlouvy a výhradně spravují svůj stávající kmen zajišťovacích smluv tak, aby mohly ukončit svoji činnost, nepodléhají této směrnici.

2. Členské státy sestaví seznam dotyčných zajišťoven a zašlou jej všem ostatním členským státům.

Oddíl 3

Definice

Článek 13

Definice

Pro účely této směrnice platí tyto definice:

1. „pojišťovnou“ se rozumí podnik poskytující přímé životní nebo neživotní pojištění, kterému bylo vydáno povolení v souladu s článkem 14;
2. „kaptivní pojišťovnou“ se rozumí pojišťovna vlastněná jiným finančním podnikem než pojišťovnou nebo zajišťovnou či skupinou pojišťoven nebo zajišťoven ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. c) nebo nefinančním podnikem, jejímž účelem je poskytovat výhradně pojistné krytí rizik podniku nebo podniků, k nimž patří, nebo podniku či podniků skupiny, jejímž je členem;
3. „pojišťovnou ze třetí země“ se rozumí podnik, který by musel mít pro své fungování jako pojišťovna povolení v souladu s článkem 14, pokud by měl své sídlo ve Společenství;
4. „zajišťovnou“ se rozumí podnik, který získal povolení vykonávat zajišťovací činnosti v souladu s článkem 14;
5. „kaptivní zajišťovnou“ se rozumí zajišťovna vlastněná jiným finančním podnikem než pojišťovnou nebo zajišťovnou či skupinou pojišťoven nebo zajišťoven ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. c) nebo nefinančním podnikem, jejímž účelem je poskytovat výhradně zajišťovací krytí rizik podniku nebo podniků, k nimž patří, nebo podniku či podniků skupiny, jejímž je členem;

6. „zajišťovnou ze třetí země“ se rozumí podnik, který by musel mít pro své fungování jako zajišťovna povolení v souladu s článkem 14, pokud by měl své sídlo ve Společenství;
7. „zajištěním“ se rozumí jedna z následujících činností:
- a) činnost sestávající z přebírání rizik postoupených pojišťovnou nebo pojišťovnou ze třetí země nebo jinou zajišťovnou nebo zajišťovnou ze třetí země, nebo
 - b) v případě společenství zajistitelů známém jako Lloyd's činnost spočívající v převzetí rizik postoupených členem Lloyd's, pojišťovnou nebo zajišťovnou jinou než společenstvím zajistitelů známém jako Lloyd's;
8. „domovským členským státem“ se rozumí:
- a) u neživotního pojištění členský stát, v němž se nachází sídlo pojišťovny, která kryje riziko;
 - b) u životního pojištění členský stát, ve kterém se nachází sídlo pojišťovny kryjící závazek;
 - c) u zajištění členský stát, v němž se nachází sídlo zajišťovny;
9. „hostitelským členským státem“ se rozumí členský stát jiný než domovský členský stát, v němž má pojišťovna nebo zajišťovna pobočku nebo poskytuje služby; u životního a neživotního pojištění se členským státem, v němž pojišťovna nebo zajišťovna poskytuje služby, rozumí členský stát závazku nebo členský stát, ve kterém se nachází riziko, pokud jsou závazek nebo riziko kryty pojišťovnou nebo pobočkou, jež se nachází v jiném členském státě;
10. „orgánem dohledu“ se rozumí vnitrostátní orgán nebo orgány, které jsou právním předpisem pověřeny dohledem nad pojišťovnami nebo zajišťovnami;
11. „pobočkou“ se rozumí zastoupení nebo pobočka pojišťovny nebo zajišťovny, která se nachází na území jiného členského státu, než je domovský členský stát;
12. „provozovnou“ se rozumí sídlo nebo pobočka podniku;
13. „členským státem, ve kterém se nachází riziko“ se rozumí kterýkoli:
- a) členský stát, ve kterém se nachází majetek, pokud se pojištění vztahuje buď na budovy, nebo na budovy a jejich obsah, pokud je obsah kryt stejnou pojistnou smlouvou;
 - b) členský stát registrace, pokud se pojištění vztahuje na vozidla jakéhokoli typu;
 - c) členský stát, ve kterém pojistník uzavřel pojistnou smlouvu, pokud se jedná o pojistné smlouvy na dobu maximálně čtyř měsíců, které kryjí rizika na cestách nebo o dovolených, bez ohledu na odvětví;
 - d) ve všech případech, které nejsou výslovně zahrnuty v písmenech a), b) nebo c), členský stát, ve kterém se nachází:
 - i) bydliště pojistníka, nebo
 - ii) je-li pojistník právnickou osobou, provozovna pojistníka, ke které se smlouva vztahuje;
14. „členským státem závazku“ se rozumí členský stát, ve kterém se nachází:
- a) bydliště pojistníka, nebo
 - b) je-li pojistník právnickou osobou, provozovna pojistníka, ke které se smlouva vztahuje;
15. „mateřským podnikem“ se rozumí mateřský podnik ve smyslu článku 1 směrnice 83/349/EHS;
16. „dceřiným podnikem“ se rozumí dceřiný podnik ve smyslu článku 1 směrnice 83/349/EHS, včetně jeho dceřiných podniků;
17. „úzkým propojením“ se rozumí situace, ve kterých jsou dvě nebo více fyzické nebo právnické osoby trvale spojeny s toutž osobou vztahem kontroly;
18. „kontrolou“ se rozumí vztah mezi mateřským podnikem a dceřiným podnikem, jak je stanoven v článku 1 směrnice 83/349/EHS, nebo podobný vztah mezi jakoukoli fyzickou nebo právnickou osobou a podnikem;

19. „transakcí uvnitř skupiny“ se rozumí jakákoliv transakce, při níž pojišťovna nebo zajišťovna závisí přímo či nepřímo na jiných podnicích ve stejné skupině nebo na jakékoli fyzické či právnické osobě úzce spojené s podniky v této skupině, pokud jde o splnění smluvního či mimosmluvního závazku, ať už za úplatu či nikoli;
20. „účástí“ se rozumí přímé nebo nepřímé držení nejméně 20 % hlasovacích práv v podniku nebo základního kapitálu podniku;
21. „kvalifikovanou účastí“ se rozumí přímá nebo nepřímá účast v podniku, který představuje 10 % či více základního kapitálu nebo hlasovacích práv nebo který dává možnost vykonávat značný vliv na vedení tohoto podniku;
22. „regulovaným trhem“ se rozumí jeden z těchto trhů:
- a) v případě trhu nacházejícího se v členském státě regulovaný trh, jak je definován v čl. 4 odst. 1 bodě 14 směrnice 2004/39/ES;
 - b) v případě trhu nacházejícího se ve třetí zemi finanční trh, který splňuje tyto podmínky:
 - i) je uznáván domovským členským státem pojišťovny a splňuje požadavky srovnatelné s požadavky stanovenými směrnicí 2004/39/ES; a
 - ii) finanční nástroje používané na uvedeném trhu mají kvalitu srovnatelnou s kvalitou nástrojů používaných na regulovaném trhu nebo na trzích domovského členského státu;
23. „národní kancelář“ se rozumí národní kancelář pojistitelů podle definice uvedené v čl. 1 bodě 3 směrnice 72/166/EHS;
24. „národním garančním fondem“ se rozumí subjekt uvedený v čl. 1 bodě 4 směrnice 84/5/EHS;
25. „finančním podnikem“ se rozumí kterýkoli z těchto subjektů:
- a) úvěrová instituce, finanční instituce nebo podnik pomocných bankovních služeb ve smyslu čl. 4 bodů 1, 5 a 21 směrnice 2006/48/ES;
 - b) pojišťovna nebo zajišťovna nebo pojišťovací holdingová společnost ve smyslu čl. 212 odst. 1 písm. f);
 - c) investiční podnik nebo finanční instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice 2004/39/ES; nebo
 - d) smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu čl. 2 bodu 15 směrnice 2002/87/ES;
26. „zvláštní účelovou jednotkou (special purpose vehicle)“ se rozumí jakýkoliv podnik, ať už zapsaný do obchodního rejstříku či nikoli, jiný než existující pojišťovna nebo zajišťovna, který přebírá rizika od pojištěných nebo zajištěných a který plně financuje jejich vystavení těmto rizikům prostřednictvím výnosů z vydávání dluhopisů nebo jakéhokoli jiného mechanismu financování, kdy jsou práva věřitelů z těchto dluhopisů nebo mechanismu financování podřízena zajištěným závazkům tohoto podniku;
27. „velkými riziky“ se rozumí:
- a) rizika zařazená do odvětví 4, 5, 6, 7, 11 a 12 v části A přílohy I;
 - b) rizika zařazená do odvětví 14 a 15 v části A přílohy I, jestliže pojistník profesionálně vykonává průmyslovou nebo obchodní činnost nebo svobodné povolání a riziko se týká této činnosti;
 - c) rizika zařazená do odvětví 3, 8, 9, 10, 13 a 16 v části A přílohy I, pokud pojistník překročí limity u alespoň dvou z těchto kritérií:
 - i) u celkové bilance 6,2 milionů EUR v aktivech;
 - ii) u čistého obrátu ve smyslu směrnice Rady 78/660/EHS ze dne 25. července 1978 založená na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o ročních účetních závěrkách některých forem společností ⁽¹⁾ 12,8 milionů EUR;
 - iii) u průměrného počtu zaměstnanců během účetního období: 250 zaměstnanců.
- Pokud pojistník patří do skupiny podniků, pro které se vede konsolidované účetnictví ve smyslu směrnice 83/349/EHS, uplatňují se kritéria uvedená v prvním pododstavci písm. c) na základě konsolidovaných účtů.
- Členské státy mohou doplnit kategorii uvedenou v prvním pododstavci písm. c) o rizika pojišťovaná profesními sdruženími, společnými podniky nebo dočasnými seskupeními;
28. „externím zajištěním služeb nebo činností (outsourcing)“ se rozumí ujednání v jakékoli podobě mezi pojišťovnou nebo zajišťovnou a poskytovatelem služeb bez ohledu na to, zda podléhá dohledu nebo ne, podle něhož dotyčný poskytovatel služeb vykonává proces, službu nebo činnost – ať již přímo nebo prostřednictvím jejich dalšího externího zajištění – kterou by jinak vykonávala sama pojišťovna nebo zajišťovna;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

29. „funkcí“ v rámci řídicího a kontrolního systému se rozumí interní kapacita vykonávat praktické úkoly; řídicí a kontrolní systém zahrnuje funkci řízení rizik, funkci zajišťování shody s předpisy, funkci vnitřního auditu a pojistněmatematickou funkci;

30. „upisovacím rizikem“ se rozumí riziko ztráty nebo nepříznivé změny hodnoty pojistných závazků v důsledku nepřiměřených předpokladů ohledně stanovení cen a rezerv;

31. „tržním rizikem“ se rozumí riziko ztráty nebo nepříznivé změny ve finanční situaci vyplývající přímo nebo nepřímo z kolísání úrovně a volatility tržních cen aktiv, závazků a finančních nástrojů;

32. „úvěrovým rizikem“ se rozumí riziko ztráty nebo nepříznivé změny ve finanční situaci vyplývající z kolísání úvěrového ratingu emitentů cenných papírů, protistran a jakýchkoli dlužníků, jimž jsou pojišťovny a zajišťovny vystaveny, v podobě selhání protistrany nebo rizika kreditního rozpětí nebo koncentrace tržních rizik;

33. „operačním rizikem“ se rozumí riziko ztráty vyplývající z nedostatečnosti nebo selhání vnitřních procesů, pracovníků a systémů nebo z vnějších událostí;

34. „rizikem likvidity“ se rozumí riziko, že pojišťovna a zajišťovny nejsou schopny vypořádat své investice a další aktiva za účelem vyrovnání svých finančních závazků v okamžiku, kdy se stávají splatnými;

35. „rizikem koncentrace“ se rozumí všechna vystavení rizikům s možnou ztrátou, která je dostatečně velká, aby ohrozila solventnost nebo finanční situaci pojišťoven a zajišťoven;

36. „technikami snižování rizik“ se rozumí všechny techniky, které umožňují pojišťovnám a zajišťovnám přenést část nebo všechna jejich rizika na jinou stranu;

37. „diverzifikačními efekty“ se rozumí snížení vystavení pojišťoven a zajišťoven a skupin rizikům, související s diverzifikací jejich činnosti, které vyplývá ze skutečnosti, že nepříznivý výsledek jednoho rizika lze vyrovnat příznivějším výsledkem jiného rizika, pokud uvedená rizika nejsou plně souvztažná;

38. „prognózou rozdělení pravděpodobnosti“ se rozumí matematická funkce, která přiřazuje vyčerpávajícímu souboru vzájemně se vylučujících budoucích událostí pravděpodobnost uskutečnění;

39. „mírou rizika“ se rozumí matematická funkce, která přiřazuje peněžní částku dané prognóze rozdělení pravděpodobnosti a monotónně roste s úrovní vystavení rizikům, která jsou podkladem dané prognózy rozdělení pravděpodobnosti;

KAPITOLA II

Přístup k činnosti

Článek 14

Zásada povolení

1. Přístup k přímé pojišťovací nebo zajišťovací činnosti, na kterou se vztahuje tato směrnice, podléhá předchozímu povolení.

2. O povolení uvedené v odstavci 1 musí u orgánů dohledu domovského členského státu žádat tyto subjekty:

- a) každá pojišťovna nebo zajišťovna, která zřizuje své sídlo na území tohoto státu; nebo
- b) každá pojišťovna, která si poté, co jí je vydáno povolení podle odstavce 1, přeje rozšířit svou činnost na celé odvětví pojištění nebo jiná odvětví pojištění než již povolená;

Článek 15

Rozsah povolení

1. Povolení podle článku 14 je platné pro celé Společenství. Umožňuje zde pojišťovnám a zajišťovnám provozovat činnost, přičemž se uvedené povolení vztahuje také na právo usazování a volný pohyb služeb.

2. S výhradou článku 14 se povolení vydává na každé odvětví přímého pojištění uvedené v části A přílohy I nebo v příloze II. Týká se celého odvětví, ledaže si žadatel přeje krýt pouze některá rizika zařazená do tohoto odvětví.

Rizika zahrnutá v příslušném odvětví nesmějí být zahrnuta v žádném jiném odvětví s výjimkou případů uvedených v článku 16.

Povolení lze vydat pro dvě nebo více odvětví, pokud vnitrostátní právní předpisy členského státu povolují v těchto odvětvích vykonávat činnost současně.

3. Pokud jde o neživotní pojištění, členské státy mohou vydávat povolení pro skupiny odvětví uvedených v části B přílohy I.

Orgány dohledu mohou omezit povolení požadované pro jedno z odvětví na činnosti uvedené v obchodním plánu uvedeném v článku 23.

4. Pojišťovny spadající do působnosti této směrnice mohou provozovat asistenční činnost uvedenou v článku 6, pouze pokud jim bylo vydáno povolení pro odvětví 18 v části A přílohy I, aniž je dotčen čl. 16 odst. 1. V tom případě se tato směrnice na danou činnost vztahuje.

5. Pokud jde o zajištění, povolení se vydává pro neživotní zajištění, životní zajištění nebo pro různé typy zajištění.

Žádost o povolení se posuzuje na základě obchodního plánu předloženého podle čl. 18 odst. 1 písm. c) a splnění podmínek pro udělení povolení stanovených členským státem, ve kterém se o povolení žádá.

Článek 16

Doplňková rizika

1. Pojišťovna, které bylo vydáno povolení pro hlavní riziko zahrnuté do určitého odvětví nebo skupiny odvětví, jak je uvedeno v příloze I, může také pojišťovat rizika zahrnutá do jiného odvětví, aniž je k tomu třeba získat povolení, pokud jde o tato rizika, za předpokladu, že tato rizika splňují všechny tyto podmínky:

- a) souvisejí s hlavním rizikem;
- b) týkají se předmětu, který je pojištěn proti hlavnímu riziku;
- c) jsou pojištěna ve smlouvě, kterou je pojištěno hlavní riziko.

2. Odchylně od odstavce 1 nelze rizika zahrnutá do odvětví 14, 15 a 17 v části A přílohy I považovat za doplňková rizika k jiným odvětvím.

Pojištění právní ochrany, jak je stanoveno v odvětví 17, však lze považovat za doplňkové riziko k odvětví 18, jsou-li splněny podmínky uvedené v odstavci 1 a některá z těchto podmínek:

- a) hlavní riziko se vztahuje výhradně k asistenčním službám poskytnutým osobám, které se dostanou do nesnází na cestách, při pobytu mimo svůj domov nebo při pobytu mimo své bydliště; nebo
- b) pojištění se týká sporů nebo rizik vznikajících z užívání námořních plavidel nebo v souvislosti s jejich užíváním.

Článek 17

Právní forma pojišťovny nebo zajišťovny

1. Domovský členský stát vyžaduje, aby každá pojišťovna nebo zajišťovna, která žádá o povolení podle článku 14, přijala některou z právních forem stanovených v příloze III.

2. Členské státy mohou založit podniky ve veřejnoprávní formě za předpokladu, že tyto podniky budou mít za cíl provádět pojišťovací a zajišťovací operace za rovnocenných podmínek, za kterých vykonávají činnost soukromoprávní podniky.

3. Komise může přijmout prováděcí opatření týkající se rozšíření seznamu forem stanovených v příloze III.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Článek 18

Podmínky povolení

1. Domovský členský stát vyžaduje, aby každá pojišťovna nebo zajišťovna, která žádá o povolení:

- a) pokud jde o pojišťovnu, omezila svůj předmět podnikání na pojišťovací činnosti a operace, které z nich přímo vyplývají, s vyloučením všech jiných obchodních činností;
- b) pokud jde o zajišťovnu, omezila svůj předmět činnosti na zajišťovací činnosti a s nimi související operace; tento požadavek se může rozšířit i na funkci holdingové společnosti a činnosti ve finančním sektoru ve smyslu čl. 2 bodu 8 směrnice 2002/87/ES;
- c) předložila obchodní plán podle článku 23;
- d) měla v držení použitelný kapitál na krytí absolutní dolní meze minimálního kapitálového požadavku stanovené v čl. 129 odst. 1 písm. d);
- e) prokázala, že bude schopna mít v držení použitelný kapitál na krytí solventnostního kapitálového požadavku, jak je stanoveno v článku 100 a následujících člancích;
- f) prokázala, že bude schopna mít v držení použitelný primární kapitál na krytí minimálního kapitálového požadavku, jak je stanoveno v článku 128 a následujících člancích;
- g) prokázala, že bude schopna splnit požadavky řídicího a kontrolního systému uvedené v kapitole IV, oddílu 2;
- h) pokud jde o neživotní pojištění, oznámila jméno a adresu všech škodních zástupců jmenovaných podle článku 4 směrnice 2000/26/ES v každém jiném členském státě, než ve kterém je žádáno o povolení, jestliže rizika, jež mají být kryta, patří do odvětví 10 v části A přílohy I této směrnice, s vyloučením odpovědnosti dopravce.

2. Pojišťovna žádající o povolení k rozšíření své činnosti na jiná odvětví nebo o rozšíření povolení, které se vztahuje jen na některá rizika zařazená do jednoho odvětví, musí předložit obchodní plán podle článku 23.

Navíc musí prokázat, že disponuje použitelným kapitálem na krytí solventnostního kapitálového požadavku a minimálního kapitálového požadavku stanovenými v čl. 100 prvním pododstavci a v článku 128.

3. Aniž je dotčen odstavec 2, pojišťovna provozující životní pojištění, která žádá o povolení rozšířit svou činnost na rizika uvedená v odvětvích 1 nebo 2 v části A přílohy I, jak je uvedeno v článku 73, prokáže:

- a) že vlastní použitelný primární kapitál na krytí absolutní dolní meze minimálního kapitálového požadavku pro životní pojišťovny a absolutní dolní meze minimálního kapitálového požadavku pro neživotní pojišťovny, jak je uvedeno v čl. 129 odst. 1 písm. d);
- b) že se zavazuje pokrýt minimální finanční požadavky uvedené v čl. 74 odst. 3 a následujících člancích.

4. Aniž je dotčen odstavec 2, pojišťovna provozující neživotní pojištění pro rizika uvedená v odvětvích 1 nebo 2 v části A přílohy I, která žádá o povolení rozšířit svou činnost na rizika životního pojištění, jak je uvedeno v článku 73, prokáže:

- a) že vlastní použitelný primární kapitál na krytí absolutní dolní meze minimálního kapitálového požadavku pro životní pojišťovny a absolutní dolní meze minimálního kapitálového požadavku pro neživotní pojišťovny, jak je uvedeno v čl. 129 odst. 1 písm. d);
- b) že se zavazuje pokrýt minimální finanční požadavky uvedené v čl. 74 odst. 3 a následujících člancích.

Článek 19

Úzké propojení

Jestliže mezi pojišťovnou nebo zajišťovnou a jinými právními nebo fyzickými osobami existuje úzké propojení, vydají orgány dohledu povolení pouze tehdy, pokud tato propojení nebrání řádnému výkonu funkcí dohledu.

Orgány dohledu také odmítnou vydat povolení, pokud právní a správní předpisy třetí země vztahující se na jednu nebo více fyzických nebo právnických osob, se kterými má pojišťovna nebo zajišťovna úzké propojení, nebo potíže související s uplatňováním těchto předpisů brání řádnému výkonu dohledu.

Orgány dohledu požadují na pojišťovnách a zajišťovnách, aby jim neustále poskytovaly informace, které potřebují ke sledování toho, zda jsou trvale dodržovány podmínky uvedené v prvním pododstavci.

Článek 20

Sídlo pojišťovny a zajišťovny

Členské státy vyžadují, aby se skutečné sídlo pojišťovny nebo zajišťovny nalézalo v členském státě, ve kterém má pojišťovna nebo zajišťovna své sídlo zapsané v rejstříku.

Článek 21

Pojistné a zajištění podmínky a sazby pojistného a zajištění

1. Členské státy nevyžadují předchozí schválení nebo pravidelné oznamování všeobecných a zvláštních pojistných nebo zajištění podmínek, sazeb pojistného nebo zajištění, technických podkladů používaných zejména pro výpočet sazeb pojistného nebo zajištění a technických rezerv nebo formulářů a jiných tiskopisů, které hodlá pojišťovna nebo zajišťovna používat při svých jednáních s pojistníky nebo cedujícími nebo retrocedujícími podniky.

Domovský členský stát však může pro životní pojištění a pro výhradní účel ověření souladu s vnitrostátními předpisy o zásadách pojistné matematiky vyžadovat pravidelné oznamování technických podkladů používaných pro výpočet sazeb pojistného a zajištění a technických rezerv. Uvedený požadavek nepředstavuje předběžnou podmínku pro povolení činnosti životní pojišťovny.

2. Členské státy zachovávají nebo přijímají nové předpisy o předchozím oznamování nebo schvalování zamýšleného zvýšení pojistných nebo zajištění sazeb pouze jako součást obecného systému kontroly cen.

3. Členské státy mohou u pojišťoven, které žádají o povolení pro odvětví 18 v části A přílohy I nebo kterým již bylo vydáno, ověřovat jejich přímé nebo nepřímé lidské a materiální zdroje, včetně kvalifikace jejich lékařských týmů a kvality vybavení, které mají k dispozici pro plnění závazků vyplývajících z uvedeného odvětví.

4. Členské státy mohou zachovat nebo přijmout právní a správní předpisy požadující schválení zakladatelské smlouvy a stanov nebo jakýchkoli jiných dokumentů, které jsou nezbytné pro běžné provádění dohledu.

Článek 22

Ekonomické potřeby trhu

Členské státy nepožadují, aby byla jakákoli žádost o povolení posuzována s ohledem na ekonomické potřeby trhu.

Článek 23

Obchodní plán

1. Obchodní plán uvedený v čl. 18 odst. 1 písm. c) musí obsahovat údaje nebo podklady týkající se:

- a) povahy rizik nebo závazků, které dotyčná pojišťovna nebo zajišťovna navrhuje krýt;
- b) druhu zajišťovacích smluv, které zajišťovna hodlá uzavřít s cedujícími podniky;
- c) základních zásad pro zajištění a retrocese;

- d) položek primárního kapitálu, z nichž sestává absolutní dolní mez minimálního kapitálového požadavku;
- e) předpokládaných nákladů na zřízení provozního systému a obchodní sítě; finančních zdrojů, které mají pokrýt tyto náklady, a pokud jsou rizika, která mají být kryta, zařazena do odvětví 18 v části A přílohy I, také zdrojů, které má pojišťovna k dispozici pro zabezpečení příslibené asistenční služby.

2. Kromě požadavků uvedených v odstavci 1 obsahuje uvedený plán na první tři účetní období:

- a) předpokládanou rozvahu;
- b) odhady budoucího solventnostního kapitálového požadavku, jak je stanoven v kapitole VI oddílu 4 pododdílu 1 na základě předpokládané rozvahy uvedené v písmenu a), jakož i metodu výpočtu použitou k odvození těchto odhadů;
- c) odhady budoucího minimálního kapitálového požadavku, jak je stanoven v člancích 128 a 129, na základě předpokládané rozvahy uvedené v písmenu a), jakož i metodu výpočtu použitou k odvození těchto odhadů;
- d) odhady finančních zdrojů určených ke krytí technických rezerv, minimálního kapitálového požadavku a solventnostního kapitálového požadavku.
- e) u neživotního pojištění a zajištění rovněž tyto údaje:
 - i) předpokládané náklady na správu kromě zřizovacích nákladů, zejména běžné náklady a provize,
 - ii) předpokládané pojistné nebo příspěvky a náklady na pojistná plnění;
- f) u životního pojištění rovněž plán uvádějící podrobné odhady předpokládaných příjmů a výdajů s ohledem na přímé pojištění, převzaté zajištění a postoupené zajištění.

Článek 24

Akcionáři a společníci s kvalifikovanými účastmi

1. Orgány dohledu domovského členského státu nesmějí pojišťovně nebo zajišťovně vydat povolení k výkonu pojišťovací nebo zajišťovací činnosti, dokud jim není sdělena totožnost jejích akcionářů nebo společníků, ať přímých nebo nepřímých, ať fyzických nebo právnických osob, které mají v uvedené pojišťovně nebo zajišťovně kvalifikovanou účast, a výše této účasti.

Uvedené orgány odmítnou vydat povolení, pokud vzhledem k potřebě zajistit řádné a obezřetné řízení pojišťovny nebo zajišťovny nejsou spokojeny s kvalifikací akcionářů nebo společníků.

2. Pro účely odstavce 1 se berou v úvahu hlasovací práva uvedená v člancích 9 a 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004 o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu ⁽¹⁾ a podmínky týkající se jejich sčítání stanovené v čl. 12 odst. 4 a 5 zmíněné směrnice.

Členské státy neberou v úvahu hlasovací práva ani účasti, které investiční podniky nebo úvěrové instituce případně drží v důsledku upsání finančních nástrojů nebo umístění finančních nástrojů na základě pevného závazku převzetí, zahrnutého v bodě 6 oddílu A přílohy I směrnice 2004/39/ES, pokud tato práva nejsou vykonávána ani jinak využívána k zasahování do řízení emitenta a pokud jsou zcizena do jednoho roku od nabytí.

Článek 25

Odmítnutí vydat povolení

Každé rozhodnutí o odmítnutí vydat povolení musí být podrobně odůvodněno a oznámeno dotyčné pojišťovně nebo zajišťovně.

Každý členský stát učiní opatření, aby v případě odmítnutí vydat povolení bylo možné obrátit se na soud.

To musí být umožněno i v případech, kdy orgány dohledu nevyřídí žádost o povolení do šesti měsíců ode dne obdržení.

Článek 26

Předběžné konzultace s orgány ostatních členských států

1. Před udělením povolení pojišťovně nebo zajišťovně je třeba konzultovat orgány dohledu jiných členských států, pokud je pojišťovna nebo zajišťovna kterýmkoli z těchto podniků:

- a) dceřiným podnikem pojišťovny nebo zajišťovny povolené v tomto jiném členském státě;
- b) dceřiným podnikem mateřského podniku pojišťovny nebo zajišťovny povolené v tomto jiném členském státě; nebo
- c) podnikem kontrolovaným stejnou osobou, ať již fyzickou nebo právnickou, která kontroluje pojišťovnu nebo zajišťovnu povolenou v tomto jiném členském státě.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 390, 31.12.2004, s. 38.

2. Před udělením povolení pojišťovně nebo zajišťovně je třeba konzultovat s orgány daného členského státu, které jsou odpovědné za dohled nad úvěrovými institucemi nebo investičními podniky, pokud je pojišťovna nebo zajišťovna kterýmkoli z těchto podniků:

- a) dceřiným podnikem úvěrové instituce nebo investičního podniku, který získal povolení ve Společenství;
- b) dceřiným podnikem mateřského podniku úvěrové instituce nebo investičního podniku povoleného ve Společenství; nebo
- c) podnikem kontrolovaným stejnou osobou, fyzickou či právnickou, která kontroluje úvěrovou instituci nebo investiční podnik povolený ve Společenství.

3. Dotyčné orgány uvedené v odstavcích 1 a 2 se vzájemně konzultují zejména při hodnocení vhodnosti akcionářů a způsobilost a bezúhonnosti všech osob, které skutečně řídí pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo mají jiné klíčové funkce a účastní se řízení jiného podniku ze stejné skupiny.

Vzájemně se informují o všech údajích týkajících se vhodnosti akcionářů a vhodnosti a řádnosti všech osob, které skutečně řídí pojišťovnu nebo mají jiné klíčové funkce, majících význam pro ostatní příslušné orgány zúčastněné při vydávání povolení i při průběžné kontrole dodržování provozních podmínek.

KAPITOLA III

Orgány dohledu a obecná pravidla

Článek 27

Hlavní cíl dohledu

Členské státy zajistí, aby byly orgánům dohledu poskytnuty všechny prostředky a aby měly příslušné odborné znalosti, kapacitu a mandát, které jsou nezbytné k dosažení hlavního cíle dohledu, a to ochrany pojistníků a osob oprávněných k pojistnému plnění.

Článek 28

Finanční stabilita a procyklické účinky

Aniž je dotčen hlavní cíl dohledu stanovený v článku 27, členské státy zajistí, aby orgány dohledu při výkonu svých obecných povinností pečlivě zvážily potenciální dopady svých rozhodnutí na stabilitu dotyčných finančních systémů v Evropské unii, a to především v mimořádných situacích, a aby vzaly v úvahu informace dostupné v dané době.

V době výjimečných pohybů na finančních trzích vezmou orgány dohledu v potaz potenciální procyklické účinky svých opatření.

Článek 29

Obecné zásady dohledu

1. Dohled je založen na perspektivním přístupu vycházejícím z rizik. Zahrnuje neustálé ověřování řádného výkonu pojišťovací nebo zajišťovací činnosti a dodržování ustanovení o dohledu pojišťovnami a zajišťovnami.

2. Dohled nad pojišťovnami a zajišťovnami zahrnuje vhodnou kombinaci kontrolních činností na dálku a inspekci na místě.

3. Členské státy zajistí, aby se požadavky stanovené v této směrnici uplatňovaly způsobem, který je přiměřený povaze, rozsahu a komplexnosti rizik spojených s činností pojišťovny nebo zajišťovny.

4. Komise zajistí, aby se v prováděcích opatřeních zohlednila zásada proporcionality, a zajistilo se tak přiměřené uplatňování této směrnice zejména u malých pojišťoven.

Článek 30

Orgány dohledu a oblast působnosti dohledu

1. Finanční dohled nad pojišťovnami a zajišťovnami, včetně dohledu nad činností, kterou vykonávají buď prostřednictvím poboček, nebo v rámci volného pohybu služeb, náleží do výhradní pravomoci domovského členského státu.

2. Finanční dohled podle odstavce 1 zahrnuje ověřování veškeré činnosti pojišťovny a zajišťovny, její solventnosti, tvorby technických rezerv, jejích aktiv a použitelného kapitálu v souladu s předpisy nebo obvyklou praxí v domovském členském státě podle předpisů přijatých na úrovni Společenství.

Jestliže má dotyčná pojišťovna povolení krýt rizika zařazená v odvětví 18 v části A přílohy I, rozšiřuje se dohled na sledování technických prostředků, které má pojišťovna k dispozici pro provoz asistenčních služeb, k jejichž výkonu se zavázala, pokud právo domovského členského státu stanoví sledování těchto prostředků.

3. Pokud mají orgány dohledu členského státu, ve kterém se nachází riziko, nebo členského státu závazku nebo v případě zajišťovny orgány dohledu hostitelského členského státu důvod domnívat se, že činnosti pojišťovny nebo zajišťovny mohou ovlivnit její finanční zdraví, informují o tom orgány dohledu domovského členského státu této pojišťovny nebo zajišťovny.

Orgány dohledu domovského členského státu pojišťovny nebo zajišťovny rozhodnou, zda pojišťovna nebo zajišťovna dodržuje obezřetnostní zásady stanovené v této směrnici.

Článek 31

Transparentnost a odpovědnost

1. Orgány dohledu plní své úkoly transparentním a odpovědným způsobem s patřičným ohledem na ochranu důvěrných informací.
2. Členské státy zajistí, aby byly zveřejňovány tyto informace:
 - a) znění právních a správních předpisů a obecných doporučení v oblasti pojištnictví;
 - b) obecná kritéria a metody, včetně nástrojů vytvořených v souladu s čl. 34 odst. 4, použité v procesu kontroly orgánem dohledu, jak jsou stanoveny v článku 36;
 - c) souhrnné statistické údaje o hlavních aspektech obezřetnostního rámce;
 - d) způsob, jakým se v praxi provádějí možnosti stanovené v této směrnici;
 - e) cíle dohledu a jeho hlavní funkce a činnosti.

Zveřejňování informací stanovené v prvním pododstavci, musí být dostatečné, aby umožnilo srovnání přístupů dohledu přijatých orgány dohledu různých členských států.

Zveřejňování informací se provádí v jednotném formátu a pravidelně se aktualizuje. Informace uvedené v prvním pododstavci písm. a) až e) jsou v každém členském státě přístupné na jednotné elektronické adrese.

3. Členské státy stanoví transparentní postupy týkající se jmenování a odvolání členů řídicích a správních subjektů svých orgánů dohledu.

4. Komise přijme prováděcí opatření týkající se odstavce 2 a určí hlavní aspekty, o nichž se zveřejňují souhrnné statistické údaje, úpravu, strukturu, obsah a datum zveřejnění.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Článek 32

Zákaz odmítnutí zajišťovacích smluv nebo retrocesních smluv

1. Domovský členský stát pojišťovny neodmítne zajišťovací smlouvu uzavřenou se zajišťovnou nebo pojišťovnou povolenou v souladu s článkem 14 z důvodů přímo spojených s finančním zdravím této zajišťovny nebo této pojišťovny.
2. Domovský členský stát zajišťovny neodmítne retrocesní smlouvu uzavřenou zajišťovnou se zajišťovnou nebo pojišťovnou povolenou v souladu s článkem 14 z důvodů přímo se týkajících finančního zdraví této zajišťovny nebo pojišťovny.

Článek 33

Dohled nad pobočkami usazenými v jiném členském státě

Členské státy stanoví, že pokud pojišťovna nebo zajišťovna, již bylo vydáno povolení v jiném členském státě, provozuje činnost prostřednictvím pobočky, mohou orgány dohledu domovského členského státu poté, co informují orgány dohledu hostitelského členského státu, samy nebo prostřednictvím osob jmenovaných pro uvedený účel na místě ověřovat informace nutné k zajištění finančního dohledu nad touto pojišťovnou nebo zajišťovnou.

Orgány dotyčného hostitelského členského státu se mohou uvedených ověřování účastnit.

Článek 34

Obecné pravomoci orgánů dohledu

1. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu měly pravomoc přijímat preventivní opatření a opatření k nápravě za účelem zajištění toho, aby pojišťovny a zajišťovny dodržovaly právní a správní předpisy, jež musí dodržovat v každém členském státě.
2. Orgány dohledu mají pravomoc přijímat jakákoli nezbytná opatření, případně včetně opatření správní nebo finanční povahy, pokud jde o pojišťovny a zajišťovny a členy jejich správního, řídicího nebo kontrolního orgánu.

3. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu měly pravomoc požadovat všechny informace nezbytné pro provádění dohledu v souladu s článkem 35.

4. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu měly právo vypracovat, kromě výpočtu solventnostního kapitálového požadavku, případně nezbytné kvantitativní nástroje v rámci procesu kontroly orgánem dohledu k posouzení schopnosti pojišťoven a zajišťoven zvládat možné události nebo budoucí změny v hospodářských podmínkách, které by mohly mít nepříznivé účinky na jejich celkovou finanční situaci. Orgány dohledu mají pravomoc požadovat, aby pojišťovny a zajišťovny prováděly odpovídající testy.

5. Orgány dohledu mají pravomoc provádět šetření na místě v prostorách pojišťoven a zajišťoven;

6. Pravomoci orgánů dohledu se uplatňují včas a přiměřeně.

7. Pravomoci ohledně pojišťoven a zajišťoven uvedené v odstavcích 1 až 5 jsou také dostupné, pokud jde o externě zajišťované činnosti pojišťoven a zajišťoven.

8. Opatření uvedená v odstavcích 1 až 5 a 7 se vymáhají, a případně i soudním výkonem rozhodnutí.

Článek 35

Informace, které se poskytují pro účely dohledu

1. Členské státy požadují, aby pojišťovny a zajišťovny předkládaly orgánům dohledu informace, které jsou nezbytné pro účely dohledu. Tyto informace zahrnují přinejmenším informace nezbytné pro následující kroky při provádění procesu uvedeného v článku 36:

a) posouzení systému správy uplatňovaného pojišťovnami a zajišťovnami, činnosti, kterou provádějí, zásad oceňování používaných pro účely solventnosti, rizik, jimž čelí, a systémů řízení rizik, jejich kapitálové struktury, potřeb a řízení;

b) přijímání vhodných rozhodnutí vyplývajících z výkonu jejich práv a povinností dohledu.

2. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu měly tyto pravomoci:

a) určovat povahu, rozsah a úpravu informací uvedených v odstavci 1, jejichž předložení požadují od pojišťoven a zajišťoven v těchto časových okamžicích:

i) v předem stanovených lhůtách;

ii) nastanou-li předem stanovené události;

iii) během šetření týkajících se situace pojišťovny nebo zajišťovny;

b) získávat veškeré informace, které mají o smlouvách zprostředkovatelé, nebo o smlouvách, které se uzavřely se třetími osobami; a

c) požadovat informace od externích odborníků, jako jsou auditoři a pojistní matematici.

3. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 zahrnují:

a) kvalitativní nebo kvantitativní prvky nebo jakoukoli jejich vhodnou kombinaci;

b) historické, nynější nebo očekávané prvky nebo jakoukoli jejich vhodnou kombinaci; a

c) údaje z vnitřních nebo vnějších zdrojů nebo jakékoli jejich vhodné kombinace.

4. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 jsou v souladu s těmito zásadami:

a) musí odrážet povahu, rozsah a komplexnost činnosti dotyčné pojišťovny nebo zajišťovny a zejména rizik spjatých s jejich činností;

b) musí být přístupné, úplné ve všech podstatných ohledech, srovnatelné a v průběhu času konzistentní;

c) musí být relevantní, spolehlivé a srozumitelné.

5. Členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny měly vhodné systémy a struktury za účelem splnění požadavků stanovených v odstavcích 1 až 4, jakož i písemnou koncepci, schválenou správním, řídicím nebo kontrolním orgánem pojišťovny nebo zajišťovny a zajišťující průběžnou přiměřenost předkládaných informací.

6. Komise přijme prováděcí opatření blíže určující informace uvedené v odstavcích 1 až 4 za účelem zajištění přiměřeného rozsahu sblížování, pokud jde o oznamování orgánům dohledu.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Článek 36

Proces kontroly orgánem dohledu

1. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu přezkoumávaly a hodnotily strategie, procesy a postupy hlášení, které zavedly pojišťovny a zajišťovny za účelem splnění právních a správních předpisů přijatých podle této směrnice.

Přezkum a hodnocení zahrnou hodnocení kvalitativních požadavků týkajících se řídicího a kontrolního systému, posuzování rizik, jimž dotyčné pojišťovny a zajišťovny čelí nebo mohou čelit, a posuzování schopnosti uvedených pojišťoven a zajišťoven posuzovat tato rizika s ohledem na prostředí, v němž pojišťovny a zajišťovny vykonávají činnost.

2. Orgány dohledu zejména přezkouvají a hodnotí soulad s:

- a) řídicím a kontrolním systémem, včetně vlastního posouzení rizik a solventnosti, jak je stanoven v kapitole IV oddílu 2;
- b) technickými rezervami, jak jsou stanoveny v kapitole VI oddílu 2;
- c) kapitálovými požadavky, jak jsou stanoveny v kapitole VI oddílu 4 a 5;
- d) investičními pravidly, jak jsou stanovena v kapitole VI oddílu 6;
- e) kvalitou a kvantitou kapitálu, jak jsou stanoveny v kapitole VI oddílu 3;
- f) pokud pojišťovna nebo zajišťovna používá úplný nebo částečný interní model, průběžným plněním požadavků pro úplné a částečné interní modely stanovené v kapitole VI oddílu 4 pododdílu 3.

3. Orgány dohledu zavedou přiměřené nástroje sledování, které jim umožňují zjistit zhoršující se finanční situaci v pojišťovně nebo zajišťovně a sledovat, jak je toto zhoršení napraveno.

4. Orgány dohledu posuzují přiměřenost metod a postupů pojišťoven a zajišťoven, které mají určovat možné události nebo budoucí změny v hospodářských podmínkách, které by mohly mít nepříznivé účinky na celkovou finanční situaci dotyčné pojišťovny nebo zajišťovny.

Orgány dohledu posuzují schopnost pojišťoven a zajišťoven odolávat těmto možným událostem nebo budoucím změnám v hospodářských podmínkách.

5. Orgány dohledu mají pravomoci nezbytné k tomu, aby mohly od pojišťoven a zajišťoven požadovat odstranění slabých stránek nebo nedostatků zjištěných v procesu kontroly orgánem dohledu.

6. Přezkum, hodnocení a posouzení uvedené v odstavcích 1, 2 a 4 se provádějí pravidelně.

Orgány dohledu stanoví minimální četnost a rozsah těchto přezkumů, hodnocení a posuzování s ohledem na povahu, rozsah a komplexnost činností dotyčné pojišťovny nebo zajišťovny.

Článek 37

Navýšení kapitálového požadavku

1. V návaznosti na proces kontroly orgánem dohledu mohou orgány dohledu za výjimečných okolností uložit pojišťovně nebo zajišťovně navýšení kapitálového požadavku, a to v rozhodnutí s uvedením důvodů. Takto mohou rozhodnout pouze v těchto případech:

- a) orgán dohledu učiní závěr, že rizikový profil pojišťovny nebo zajišťovny se významně odchyluje od předpokladů k solventnostnímu kapitálovému požadavku, jak byl vypočítán s použitím standardního vzorce v souladu s kapitolou VI oddílem 4 pododdílem 2, a
 - i) požadavek používat interní model podle článku 119 není vhodný nebo je neúčinný; nebo
 - ii) kdy se v souladu s článkem 119 vypracovává částečný nebo úplný interní model;
- b) orgán dohledu učiní závěr, že se rizikový profil pojišťovny nebo zajišťovny významně odchyluje od předpokladů k solventnostnímu kapitálovému požadavku, jak byl vypočítán s použitím interního modelu nebo částečného interního modelu v souladu s kapitolou VI oddílem 4 pododdílem 3, protože jistá kvantifikovatelná rizika jsou zachycena nedostatečně a úprava modelu s cílem lépe zohlednit daný rizikový profil nebyla v přiměřeném časovém úseku úspěšná; nebo
- c) orgán dohledu učiní závěr, že systém správy pojišťovny nebo zajišťovny se významně odchyluje od norem stanovených v kapitole IV oddílu 2, že tyto odchylky brání pojišťovně nebo zajišťovně v tom, aby byla schopna řádně zjišťovat, měřit, sledovat a řídit rizika, jimž je nebo by mohla být vystavena, a podávat o nich zprávy, a je nepravděpodobné, že samotné uplatnění jiných opatření dostatečně zlepší nedostatky v přiměřeném časovém úseku.

2. V případech stanovených v odst. 1 písm. a) a b) se navýšení kapitálového požadavku vypočítá tak, aby pojišťovna nebo zajišťovna splňovala čl. 101 odst. 3.

V případech stanovených v odst. 1 písm. c) odpovídá navýšení kapitálového požadavku míře závažných rizik vyplývajících z nedostatků, které byly důvodem rozhodnutí orgánu dohledu o navýšení kapitálového požadavku.

3. V případech stanovených v odst. 1 písm. b) a c) orgán dohledu zajistí, aby pojišťovna nebo zajišťovna vyvinula veškeré úsilí pro odstranění nedostatků, které vedly k uložení navýšení kapitálového požadavku.

4. Navýšení kapitálového požadavku uvedené v odstavci 1 je kontrolováno orgánem dohledu alespoň jednou ročně a je zrušeno, jestliže pojišťovna odstranila nedostatky, které vedly k jeho uložení.

5. Solventnostní kapitálový požadavek, včetně navýšení kapitálového požadavku, nahradí nepřiměřený solventnostní kapitálový požadavek.

Aniž je dotčen první pododstavec, solventnostní kapitálový požadavek zahrnuje navýšení kapitálového požadavku v souladu s odst. 1 písm. c) pro účely výpočtu rizikové přírážky uvedené v čl. 77 odst. 5.

6. Komise přijme prováděcí opatření, která blíže určí okolnosti, za nichž lze uložit navýšení kapitálového požadavku, a metody výpočtu tohoto navýšení.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Článek 38

Dohled nad externě zajištěnými funkcemi a činnostmi (outsourcingem)

1. Aniž je dotčen článek 49, členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny, které si dávají externě zajišťovat určitou funkci nebo určitou pojišťovací nebo zajišťovací činnost, učinily všechny kroky nezbytné k zajištění splnění podmínek:

- a) poskytovatel služeb musí v souvislosti s externě zajištěnou funkcí nebo činností spolupracovat s orgány dohledu pojišťovny nebo zajišťovny;
- b) pojišťovny nebo zajišťovny, jejich auditoři a orgány dohledu musí mít skutečný přístup k údajům souvisejícím s externě zajištěnými funkcemi nebo činnostmi;
- c) orgány dohledu musí mít skutečný přístup k provozním prostorům poskytovatele služeb a musí být schopny vykonávat uvedená práva.

2. Členský stát, v němž se nachází poskytovatel služeb, povolí orgánům dohledu pojišťovny nebo zajišťovny, aby samy nebo prostřednictvím osob, které pro tento účel jmenují, prováděly inspekce na místě v prostorách poskytovatele služeb. Orgán dohledu pojišťovny nebo zajišťovny o tom informuje příslušný orgán členského státu, v němž se nachází poskytovatel služeb, před provedením inspekce na místě. V případě subjektu, který nepodléhá takovému dohledu, je příslušným orgánem orgán dohledu.

Orgány dohledu členských států pojišťovny nebo zajišťovny mohou k provádění uvedených inspekcí na místě zmocnit orgány dohledu členského státu, v němž se nachází poskytovatel služeb.

Článek 39

Převod pojistného kmene

1. Za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy vydají členské státy povolení pojišťovnám a zajišťovnám se sídlem na jejich území k převodu celého nebo části jejich pojistného kmene uzavřených buď v rámci práva usazování, nebo volného pohybu služeb na přebírající podnik usazený ve Společenství.

Takový převod lze povolit, pouze pokud orgány dohledu domovského členského státu přebírajícího podniku potvrdí, že po započtení převodu má přebírající podnik nezbytný použitelný kapitál na krytí solventnostního kapitálového požadavku uvedeného v čl. 100 prvním pododstavci.

2. V případě pojišťoven se použijí odstavce 3 až 6.

3. Pokud pobočka hodlá převést celý pojistný kmen nebo jeho část, je třeba konzultovat členský stát, v němž se nachází tato pobočka.

4. Za okolností zmiňovaných v odstavcích 1 a 3 orgány dohledu domovského členského státu převádějící pojišťovny povolí převod po obdržení souhlasu od orgánů členských států, ve kterých byly smlouvy uzavřeny na základě práva usazování nebo volného pohybu služeb.

5. Orgány členských států, které byly konzultovány, poskytnou stanovisko nebo souhlas orgánům domovského členského státu převádějící pojišťovny do tří měsíců od obdržení žádosti o konzultaci.

Nedodání odpovědi konzultovanými orgány v uvedené lhůtě se považuje za mlčky vyjádřený souhlas.

6. Převod pojistného kmene povolený v souladu s odstavci 1 až 5 se zveřejňuje buď před udělením povolení, nebo po jeho udělení způsobem stanoveným vnitrostátními právními předpisy domovského členského státu nebo v členském státě, ve kterém se nachází riziko, nebo v členském státě závazku.

Tyto převody jsou bez dalšího účinné vůči pojistníkům, pojištěným osobám a všem ostatním osobám majícím práva nebo povinnosti vzniklé z převedených smluv.

Prvním a druhým pododstavcem tohoto odstavce není dotčeno právo členských států poskytnout pojistníkům možnost smlouvy v určité lhůtě po převodu zrušit.

KAPITOLA IV

Podmínky pro výkon činnosti

Oddíl 1

Odpovědnost správního, řídicího nebo kontrolního orgánu

Článek 40

Odpovědnost správního, řídicího nebo kontrolního orgánu

Členské státy zajistí, aby správní, řídicí nebo kontrolní orgán pojišťovny nebo zajišťovny měl konečnou odpovědnost za to, že dotyčná pojišťovna nebo zajišťovna dodržuje právní a správní předpisy přijaté podle této směrnice.

Oddíl 2

Řídicí a kontrolní systém

Článek 41

Obecné požadavky v oblasti řízení a kontroly

1. Členské státy požadují, aby všechny pojišťovny a zajišťovny měly účinný řídicí a kontrolní systém, který umožňuje řádné a obezřetné řízení činnosti.

Uvedený systém zahrnuje přinejmenším adekvátní transparentní organizační strukturu s jasným rozdělením a přiměřeným oddělením povinností a účinným systémem pro zajištění předávání informací. Zahrnuje dodržování požadavků stanovených v článcích 42 až 49.

Řídicí a kontrolní systém je předmětem pravidelného vnitřního přezkumu.

2. Řídicí a kontrolní systém je přiměřený povaze, rozsahu a komplexnosti činností pojišťovny nebo zajišťovny.

3. Pojišťovny nebo zajišťovny mají písemnou koncepci, pokud jde přinejmenším o řízení rizik, vnitřní kontrolu, vnitřní audit a případně externí zajištění služeb nebo činností. Zajistí, aby byly tyto koncepce uskutečňovány.

Uvedené písemné koncepce se přezkoumávají alespoň jednou ročně. Podléhají předchozímu schválení správním, řídicím nebo kontrolním orgánem a upravují se s ohledem na jakoukoli významnou změnu v dotyčném systému nebo oblasti.

4. Pojišťovny a zajišťovny přijmou vhodná opatření k zajištění kontinuity a řádného výkonu svých činností, včetně vypracování pohotovostních plánů. K tomuto účelu podnik používá vhodné a přiměřené systémy, zdroje a postupy.

5. Orgány dohledu mají přiměřené prostředky, metody a pravomoci pro ověřování řídicího a kontrolního systému pojišťoven a zajišťoven a pro hodnocení vznikajících rizik zjištěných uvedenými pojišťovnami a zajišťovnami, které mohou mít vliv na jejich finanční zdraví.

Členské státy zajistí, aby měly orgány dohledu pravomoci nezbytné k tomu, aby mohly vyžadovat zlepšení a posílení řídicího a kontrolního systému za účelem zajištění dodržení požadavků stanovených v článcích 42 až 49.

Článek 42

Požadavky na způsobilost a bezúhonnost osob, které skutečně řídí pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo mají jiné klíčové funkce

1. Pojišťovny a zajišťovny zajistí, aby všechny osoby, které skutečně řídí pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo mají jiné klíčové funkce, vždy splňovaly tyto požadavky:

a) mají odpovídající odbornou kvalifikaci, znalosti a zkušenosti pro řádné a obezřetné řízení (způsobilost); a

b) mají dobrou pověst a jsou čestní (bezúhonnost).

2. Pojišťovny a zajišťovny oznámí orgánu dohledu veškeré změny totožnosti osob, které skutečně řídí pojišťovnu nebo zajišťovnu nebo mají jiné klíčové funkce, spolu se všemi informacemi potřebnými k posouzení, zda jakékoli nové osoby, které byly jmenovány, aby řídily pojišťovnu nebo zajišťovnu, jsou způsobilé a bezúhonné.

3. Pojišťovny a zajišťovny učiní oznámení svému orgánu dohledu, pokud kterákoli osoba uvedená v odstavcích 1 a 2 byla nahrazena, protože již nesplňuje požadavky uvedené v odstavci 1.

Článek 43

Doklad o bezúhonnosti

1. Požaduje-li členský stát od svých státních příslušníků, aby předložili doklad o tom, že jsou bezúhonní, že neprodělali úpadek, nebo obojí, přijme jako dostatečný doklad od státních příslušníků jiných členských států výpis ze soudního rejstříku nebo popřípadě rovnocenný doklad vydaný příslušným soudním nebo správním orgánem členského státu původu nebo předchozího pobytu, z kterého vyplývá, že jsou tyto požadavky splněny.

2. Nevydává-li členský stát původu nebo posledního pobytu doklad uvedený v odstavci 1, může být nahrazen místopřísežným prohlášením nebo v členských státech, jejichž právo nezná institut místopřísežného prohlášení, čestným prohlášením učiněným dotyčným státním příslušníkem jiného členského státu před příslušným soudním nebo správním orgánem nebo před notářem členského státu původu nebo předchozího pobytu státního příslušníka jiného členského státu.

Tento orgán nebo notář vydá potvrzení o místopřísežném prohlášení nebo čestném prohlášení.

Prohlášení o neproděláním úpadku uvedené v prvním pododstavci lze učinit rovněž před příslušným profesním nebo oborovým sdružením příslušného členského státu.

3. Doklady a prohlášení uvedené v odstavcích 1 a 2 nesmějí být při předložení starší tří měsíců.

4. Členské státy určí orgány a subjekty příslušné k vydávání dokladů uvedených v odstavcích 1 a 2 a neprodleně o tom informují ostatní členské státy a Komisi.

Každý členský stát také sdělí ostatním členským státům a Komisi orgány nebo subjekty, kterým musí být předkládány doklady uvedené v odstavcích 1 a 2 na podporu žádosti o povolení výkonu činností uvedených v článku 2 na území uvedeného členského státu.

Článek 44

Řízení rizik

1. Pojišťovny a zajišťovny musí mít účinný systém řízení rizik zahrnující strategie, procesy a postupy hlášení nezbytné pro neustálé zjišťování, měření, sledování, řízení a hlášení rizik, na jednotlivé a souhrnné úrovni, jimž jsou nebo by mohly být vystaveny, a jejich vzájemných závislostí.

Uvedený systém řízení rizik musí být účinný a dobře začleněn do organizační struktury a rozhodování pojišťovny nebo zajišťovny, a musí být brán náležitě na zřetel osobami, které skutečně podnikají nebo v něm zastávají jiné klíčové funkce.

2. Systém řízení rizik se vztahuje na rizika, která budou zahrnuta do výpočtu solventnostního kapitálového požadavku, jak je stanoveno v čl. 101 odst. 4, jakož i na rizika, která nejsou zahrnuta nebo nejsou plně zahrnuta do jeho výpočtu.

Systém řízení rizik se vztahuje alespoň na tyto oblasti:

- a) upisování pojištění a tvorba technických rezerv;
- b) řízení aktiv a závazků;
- c) investice, zejména deriváty a podobné závazky;

- d) řízení rizika likvidity a rizika koncentrace;
- e) řízení operačních rizik;
- f) zajištění a další techniky snižování rizik.

Písemná koncepce řízení rizik uvedená v čl. 41 odst. 3 zahrnuje koncepcí týkající se tohoto odstavce druhého pododstavce písmen a) až f).

3. Pokud jde o investiční riziko, pojišťovny a zajišťovny prokážou, že dodržují kapitulu VI oddíl 6.

4. Pojišťovny a zajišťovny zavedou funkci řízení rizik, která je členěna tak, aby usnadnila provádění systému řízení rizik.

5. Pro pojišťovny a zajišťovny, které používají částečný nebo úplný interní model schválený v souladu s články 112 a 113, se funkce řízení rizik vztahuje na tyto další úkoly:

- a) navrhnout a provést interní model;
- b) testovat a ověřit platnost interního modelu;
- c) vést dokumentaci k internímu modelu a jeho veškerým změnám;
- d) analyzovat chování interního modelu a vypracovávat o něm souhrnné zprávy;
- e) informovat správní, řídicí nebo kontrolní orgán o chování interního modelu, uvádět oblasti, v nichž je zapotřebí zlepšení, a podávat uvedenému orgánu nejnovější informace o úsilí zlepšit dříve zjištěné slabé stránky;

Článek 45

Vlastní posouzení rizik a solventnosti

1. Každá pojišťovna nebo zajišťovna jako součást svého systému řízení rizik provádí své vlastní posouzení rizik a solventnosti.

Toto posouzení zahrnuje alespoň:

- a) veškeré požadavky na solventnost s ohledem na individuální rizikový profil, schválené limity rozsahu rizika a obchodní strategii pojišťovny nebo zajišťovny;
- b) neustálé dodržování kapitálových požadavků, jak jsou stanoveny v kapitole VI oddílech 4 a 5, a požadavků týkajících se technických rezerv, jak jsou stanoveny v kapitole VI oddílu 2;

c) rozsah, kterým se rizikový profil pojišťovny nebo zajišťovny odchyluje od předpokladů k solventnostnímu kapitálovému požadavku, jak je stanoven v čl. 101 odst. 3, vypočítanému standardním vzorcem v souladu s kapitolou VI oddílem 4 pododdílem 2 nebo částečným nebo úplným interním modelem v souladu s kapitolou VI oddílem 4 pododdílem 3.

2. Pro účely odst. 1 písm. a) dotyčná pojišťovna nebo zajišťovna zavede procesy, které jsou přiměřené povaze, komplexnosti a rozsahu rizik spojených s činnostmi pojišťovny nebo zajišťovny a které jí umožňují náležitě zjišťovat a posuzovat rizika, jimž čelí v krátkodobém a dlouhodobém výhledu a jimž je nebo by mohla být vystavena. Pojišťovna nebo zajišťovna prokáže metody použité v tomto posouzení.

3. V případě uvedeném v odst. 1 písm. c), pokud se používá interní model, se provede posouzení spolu s opětovnou kalibrací, která mění interní riziková čísla na míru rizika a kalibraci solventnostního kapitálového požadavku.

4. Vlastní posouzení rizik a solventnosti je nedílnou součástí obchodní strategie a neustále se zohledňuje v strategických rozhodnutích pojišťovny nebo zajišťovny.

5. Pojišťovny nebo zajišťovny provádějí posouzení uvedené v odstavci 1 pravidelně a neprodleně po jakékoli významné změně ve svém rizikovém profilu.

6. Pojišťovny a zajišťovny informují orgány dohledu o výsledcích každého vlastního posouzení rizik a solventnosti v rámci informací oznamovaných podle článku 35.

7. Vlastní posouzení rizik a solventnosti neslouží k výpočtu kapitálového požadavku. Solventnostní kapitálový požadavek lze upravit pouze v souladu s články 37, 231 až 233 a 238.

Článek 46

Vnitřní kontrola

1. Pojišťovny a zajišťovny zavedou účinný systém vnitřní kontroly.

Uvedený systém zahrnuje přinejmenším správní a účetní postupy, rámec vnitřní kontroly, vhodné mechanismy ohlašování na všech úrovních pojišťovny nebo zajišťovny a funkci zajišťování shody s předpisy (compliance function).

2. Funkce zajišťování shody s předpisy zahrnuje poskytování poradenství správnímu, řídicímu nebo kontrolnímu orgánu ohledně dodržování právních a správních předpisů přijatých podle této směrnice. Zahrnuje rovněž posouzení dopadu veškerých změn v právním prostředí na operace dotyčné pojišťovny nebo zajišťovny, jakož i určení a posouzení rizika nedodržení předpisů.

Článek 47

Vnitřní audit

1. Pojišťovny a zajišťovny zřídí účinnou funkci vnitřního auditu.

Funkce vnitřního auditu zahrnuje hodnocení, zda jsou systém vnitřní kontroly a další prvky řídicího a kontrolního systému vhodné a efektivní.

2. Funkce vnitřního auditu musí být objektivní a nezávislá na provozních funkcích.

3. Veškerá zjištění a doporučení vnitřního auditu se oznamují správnímu, řídicímu nebo kontrolnímu orgánu, který stanoví, jaká opatření se přijmou ve vztahu ke každému ze zjištění a doporučení vnitřního auditu, a zajistí, aby byla tato opatření provedena.

Článek 48

Pojistněmatematická funkce

1. Pojišťovny a zajišťovny zřídí účinnou pojistněmatematickou funkci, která:

- a) koordinuje výpočet technických rezerv;
- b) zajišťuje přiměřenost používaných metodik a podkladových modelů, jakož i předpokladů učiněných při výpočtu technických rezerv;
- c) posuzuje dostatečnost a kvalitu údajů používaných při výpočtu technických rezerv;
- d) srovnává nejlepší odhady se zkušeností;
- e) informuje správní, řídicí nebo kontrolní orgán o spolehlivosti a adekvátnosti výpočtu technických rezerv;
- f) dohlíží na výpočet technických rezerv v případech stanovených v článku 82;
- g) vyjadřuje názor na celkovou koncepci upisování;
- h) vyjadřuje názor na adekvátnost zajistných ujednání;
- i) přispívá k účinnému provádění systému řízení rizik uvedeného v článku 44, zejména pokud jde o konstrukci rizikových požadavků stanovených v kapitole VI oddílech 4 a 5 a pokud jde o posouzení uvedené v článku 45.

2. Pojistněmatematickou funkci vykonávají osoby, které mají znalosti pojistné a finanční matematiky, jež jsou přiměřené povaze, rozsahu a komplexnosti rizik spojených s činností pojišťovny nebo zajišťovny, a které jsou schopné prokázat své příslušné zkušenosti na příslušné odborné a jiné úrovni.

Článek 49

Externí zajištění služeb nebo činností (outsourcing)

1. Členské státy zajistí, aby pojišťovny nebo zajišťovny nadále plně odpovídaly za plnění všech svých povinností podle této směrnice, pokud si dávají externě zajišťovat funkce nebo jakékoli pojišťovací nebo zajišťovací činnosti.

2. Externí zajištění rozhodujících nebo důležitých provozních funkcí nebo činností se neprovádí tak, aby vedlo k:

- a) podstatnému zhoršení kvality řídicího a kontrolního systému dotyčné pojišťovny nebo zajišťovny;
- b) nadměrnému zvýšení operačního rizika;
- c) zhoršení schopnosti orgánů dohledu sledovat, jak pojišťovna nebo zajišťovna plní své povinnosti;
- d) narušení nepřetržité a uspokojivé služby poskytované pojistníkům.

3. Než si pojišťovny a zajišťovny dají externě zajistit rozhodující nebo důležité funkce nebo činnosti, uvědomí včas orgány dohledu a informují je i o jakémkoli následném závažném vývoji, pokud jde o uvedené funkce nebo činnosti.

Článek 50

Prováděcí opatření

1. Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se blíže stanoví:
- a) prvky systémů uvedených v člancích 41, 44, 46 a 47, a zejména oblasti, na které se má vztahovat řízení aktiv a závazků a investiční koncepce, jak je uvedeno v čl. 44 odst. 2, pojišťoven a zajišťoven;
 - b) funkce uvedené v člancích 44 a 46 až 48;
 - c) požadavky stanovené v článku 42 a funkce, které jim podléhají;
 - d) podmínky, za nichž lze externě zajišťovat služby nebo činnosti, zejména u poskytovatelů služeb, kteří mají sídlo ve třetích zemích.

2. Pokud je nezbytné zajistit přiměřené sbližování posouzení uvedeného v čl. 45 odst. 1 písm. a), může Komise přijmout prováděcí opatření s cílem blíže vymezit prvky tohoto posouzení.

3. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Oddíl 3

Zveřejňování informací

Článek 51

Zpráva o solventnosti a finanční situaci: obsah

1. Členské státy zohlední informace požadované v čl. 35 odst. 3 a zásady stanovené v čl. 35 odst. 4 a požadují, aby pojišťovny a zajišťovny každoročně zveřejňovaly zprávu o své solventnosti a finanční situaci.

Tato zpráva obsahuje následující informace, a to buď v plném rozsahu, nebo prostřednictvím odkazů na povahu i rozsahem rovnocenné informace zveřejněné podle jiných právních nebo regulativních požadavků:

- a) popis činnosti a výkonnosti pojišťovny nebo zajišťovny;
- b) popis řídicího a kontrolního systému a posouzení jeho přiměřenosti s ohledem na rizikový profil pojišťovny nebo zajišťovny;
- c) popis vystavení rizikům, koncentrace rizik, snížení rizik a citlivosti rizik, a to samostatně pro každou kategorii rizika;
- d) popis – a to samostatně pro aktiva, technické rezervy a další závazky – podkladů a metod použitých k jejich ocenění spolu s vysvětlením veškerých významných rozdílů v podkladech a metodách použitých k jejich ocenění v účetní závěrce;
- e) popis řízení kapitálu, včetně alespoň:
 - i) struktury a výše kapitálu a jeho kvality;
 - ii) výše solventnostního kapitálového požadavku a minimálního kapitálového požadavku;
 - iii) možnosti uvedené v článku 304, která je použita pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku;

- iv) informací umožňujících řádné porozumění hlavním rozdílům mezi předpoklady souvisejícími se standardním vzorcem a předpoklady souvisejícími s jakýmkoli interním modelem použitým pojišťovnou nebo zajišťovnou pro výpočet jejího solventnostního kapitálového požadavku;
- v) částky jakéhokoli nedodržení minimálního kapitálového požadavku nebo jakéhokoli významného nedodržení solventnostního kapitálového požadavku během období, o němž se podává zpráva, a to i kdyby bylo toto nedodržení následně vyřešeno, s vysvětlením vzniku a následků, jakož i jakýchkoli přijatých nápravných opatření.

2. Popis uvedený v odst. 1 písm. e) bodě i) zahrnuje analýzu veškerých významných změn ve srovnání s předešlým obdobím, o němž se podává zpráva, a vysvětlení veškerých významných rozdílů, pokud jde o hodnotu těchto prvků v účetní závěrce, a stručný popis převoditelnosti kapitálu.

Ze zveřejnění solventnostního kapitálového požadavku uvedeného v odst. 1 písm. e) bodě ii) jsou odděleně patrné částky vypočítané podle kapitoly VI oddílu 4 pododdílů 2 a 3 a jakékoli navýšení kapitálového požadavku podle článku 37 nebo dopad specifických parametrů, jejichž používání je od pojišťoven a zajišťoven požadováno v souladu s článkem 110, spolu se stručnou informací o jeho odůvodnění dotyčným orgánem dohledu.

Nicméně a aniž jsou dotčena jakákoli zveřejnění povinná na základě jiných právních nebo regulativních požadavků, členské státy mohou stanovit, i když je zveřejněn celkový solventnostní kapitálový požadavek podle odst. 1 písm. e) bodu ii), že navýšení kapitálového požadavku nebo dopad specifických parametrů, jejichž používání je od pojišťoven a zajišťoven požadováno v souladu s článkem 110, se nemusí zveřejňovat samostatně během přechodného období, které končí nejpozději dne 31. října 2017.

Zveřejnění solventnostního kapitálového požadavku je případně prováděno sdělením, že jeho konečná částka stále podléhá posouzení orgánem dohledu.

Článek 52

Informace pro výbor CEIOPS a jeho zprávy

1. Členské státy požadují, aby orgány dohledu poskytovaly výboru CEIOPS každoročně tyto informace:

- a) průměrné navýšení kapitálového požadavku na jeden podnik a rozdělení tohoto navýšení orgánem dohledu v předchozím roce, měreno jako procento solventnostního kapitálového požadavku, uvedeného samostatně takto:
 - i) pro všechny pojišťovny a zajišťovny;
 - ii) pro životní pojišťovny;
 - iii) pro neživotní pojišťovny;

- iv) pro pojišťovny poskytující životní i neživotní pojištění;
- v) pro zajišťovny;

- b) pro každé zveřejnění uvedené v písmenu a) podíl navýšení kapitálového požadavku podle čl. 37 odst. 1 písmen a), b) a c).

2. Výbor CEIOPS zveřejňuje každoročně tyto informace:

- a) za všechny členské státy společně celkové rozdělení navýšení kapitálového požadavku, měreno jako procento solventnostního kapitálového požadavku, pro každou z těchto kategorií:

- i) všechny pojišťovny a zajišťovny;

- ii) životní pojišťovny;

- iii) neživotní pojišťovny;

- iv) pojišťovny poskytující životní i neživotní pojištění;

- v) zajišťovny;

- b) za každý členský stát zvlášť rozdělení navýšení kapitálového požadavku, měreno jako procento solventnostního kapitálového požadavku, které kryje všechny pojišťovny a zajišťovny v daném členském státě;

- c) pro každé zveřejnění uvedené v písm. a) a b) podíl navýšení kapitálového požadavku podle čl. 37 odst. 1 písm. a), b) a c).

3. Výbor CEIOPS poskytuje Evropskému parlamentu, Radě a Komisi informace uvedené v odstavci 2 spolu se zprávou nastiňující stupeň sbližování dohledu v různých členských státech, pokud jde o použití navýšení kapitálového požadavku.

Článek 53

Zpráva o solventnosti a finanční situaci: použitelné zásady

1. Orgány dohledu povolí pojišťovnám nebo zajišťovnám nezveřejňovat informace v těchto případech:

- a) pokud by zveřejněním těchto informací konkurenti pojišťovny nebo zajišťovny získali významnou neoprávněnou výhodu;
- b) pokud existují povinnosti vůči pojistníkům nebo vztahy vůči jiným protistranám zavazující pojišťovnu nebo zajišťovnu k zachování tajemství nebo důvěrnosti.

2. Jestliže nezveřejnění informací povolí orgán dohledu, pojišťovny a zajišťovny to uvedou ve své zprávě o solventnosti a finanční situaci a spolu s odůvodněním.

3. Orgány dohledu povolí pojišťovnám a zajišťovnám využít zveřejnění informací učiněná na základě jiných právních nebo regulativních požadavků nebo odkázat na ně v té míře, v jaké tato zveřejnění informací odpovídají svou povahou a rozsahem informacím požadovaným podle článku 51.

4. Odstavce 1 a 2 se nevztahují na informace uvedené v čl. 51 odst. 1 písm. e).

Článek 54

Zpráva o solventnosti a finanční situaci: aktualizace a další informace sdělované z vlastního rozhodnutí

1. V případě jakéhokoli důležitého vývoje, který významně ovlivňuje relevantnost informací zveřejňovaných podle článků 51 a 53, pojišťovny a zajišťovny sdělují vhodné informace o povaze a účincích tohoto vývoje.

Pro účely prvního pododstavce se za důležitý vývoj považuje přinejmenším:

- a) pokud je zaznamenáno nedodržování minimálního kapitálového požadavku a orgán dohledu buď soudí, že pojišťovna nebo zajišťovna nebude schopna předložit reálný krátkodobý finanční plán, nebo neobdrží tento plán do jednoho měsíce ode dne, kdy bylo nedodržení zjištěno;
- b) pokud je zaznamenáno významné nedodržování solventnostního kapitálového požadavku a orgány dohledu neobdrží reálný ozdravný plán do dvou měsíců ode dne, kdy bylo nedodržení zjištěno.

V případech uvedených v druhém pododstavci písm. a) orgány dohledu požadují, aby dotyčná pojišťovna nebo zajišťovna okamžitě zveřejnila částku nedodržování a rovněž podala vysvětlení jeho vzniku a následků, včetně veškerých přijatých nápravných opatření. Pokud navzdory krátkodobému finančnímu plánu, který byl původně považován za reálný, nebylo vyřešeno nedodržování minimálního kapitálového požadavku do tří měsíců od jeho zjištění, sdělí se to na konci uvedeného období a rovněž podá vysvětlení jeho vzniku a následků, včetně veškerých dalších nápravných opatření, jež byla přijata, a také veškerých dalších nápravných opatření, jež jsou plánována.

V případech uvedených v druhém pododstavci písm. b) orgány dohledu požadují, aby dotyčná pojišťovna nebo zajišťovna okamžitě sdělila částku nedodržování a rovněž podala vysvětlení jeho vzniku a následků, včetně veškerých přijatých nápravných opatření. Pokud navzdory ozdravnému plánu, který byl původně považován za reálný, nebylo vyřešeno nedodržování solventnostního kapitálového požadavku do šesti měsíců po jeho zjištění, sdělí se to na konci daného období a rovněž podá vysvětlení jeho vzniku a následků, včetně veškerých dalších nápravných opatření, jež byla přijata, a také veškerých dalších nápravných opatření, jež jsou plánována.

2. Pojišťovny a zajišťovny mohou zveřejňovat z vlastního rozhodnutí veškeré informace nebo podávat vysvětlení týkající se jejich solventnosti a finanční situace, jejichž zveřejnění nebo podání není již vyžadováno podle článků 51 a 53 a odstavce 1 tohoto článku.

Článek 55

Zpráva o solventnosti a finanční situaci: koncepce a schválení

1. Členské státy požadují, aby pojišťovny a zajišťovny měly vhodné systémy a struktury za účelem splnění požadavků stanovených v člancích 51, 53 a čl. 54 odst. 1, jakož i písemnou koncepci zajišťující průběžnou přiměřenost veškerých informací zveřejňovaných v souladu s články 51, 53 a 54.

2. Zpráva o solventnosti a finanční situaci podléhá schválení ze strany správního, řídicího nebo kontrolního orgánu pojišťovny nebo zajišťovny a zveřejňuje se pouze po tomto schválení.

Článek 56

Zpráva o solventnosti a finanční situaci: prováděcí opatření

Komise přijme prováděcí opatření blíže stanovující informace, které musí být zveřejňovány, a prostředky, jimiž se toho dosáhne.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Oddíl 4

Kvalifikované účasti

Článek 57

Nabývání účastí

1. Členské státy stanoví, že každá fyzická či právnická osoba nebo takové osoby jednající ve shodě (dále jen „navrhovaný nabyvatel“), které přijaly rozhodnutí buď přímo nebo nepřímo nabyt kvalifikovanou účast v pojišťovně nebo zajišťovně, nebo přímo nebo nepřímo takovou účast zvýšit, což by vedlo k tomu, že by účast na hlasovacích právech nebo na základním kapitálu, který drží, dosáhl jedné z prahových hodnot 20 %, 30 % nebo 50 % nebo ji překročil anebo že by se pojišťovna nebo zajišťovna stala jejím dceřiným podnikem (dále jen „navrhované nabytí“), to musí nejprve písemně oznámit orgánům dohledu dané pojišťovny nebo zajišťovny, ve které zamýšlejí nabyt nebo zvýšit kvalifikovanou účast, a uvést výši své zamýšlené účasti a

významné informace, jak je uvedeno v čl. 59 odst. 4. Členské státy nemusí uplatňovat prahovou hodnotu 30 %, pokud v souladu s čl. 9 odst. 3 písm. a) směrnice 2004/109/ES uplatňují prahovou hodnotu ve výši jedné třetiny.

2. Členské státy stanoví, že každá fyzická či právnická osoba, která přijala rozhodnutí přímo nebo nepřímo zcizit kvalifikovanou účast v pojišťovně nebo zajišťovně, to musí nejprve písemně oznámit orgánům dohledu domovského členského státu a uvést výši své účasti po zamýšleném zcizení. Tato osoba musí rovněž oznámit orgánům dohledu domovského členského státu každé rozhodnutí snížit svoji kvalifikovanou účast tak, že by účast na hlasovacích právech nebo na základním kapitálu, který drží, klesla pod 20 %, 30 % nebo 50 % anebo tak, že by pojišťovna nebo zajišťovna přestala být jejím dceřiným podnikem. Členské státy nemusí uplatňovat prahovou hodnotu 30 %, pokud v souladu s čl. 9 odst. 3 písm. a) směrnice 2004/109/ES uplatňují prahovou hodnotu ve výši jedné třetiny.

Článek 58

Lhůta pro posouzení

1. Orgány dohledu obratem a v každém případě do dvou pracovních dnů od obdržení oznámení podle čl. 57 odst. 1 a od případného následného obdržení informací uvedených v odstavci 2 písemně potvrdí jejich přijetí navrhovanému nabyvateli.

Orgány dohledu ve lhůtě nejvýše šedesáti pracovních dnů počínaje dnem písemného potvrzení o přijetí oznámení a všech dokumentů, které mají být podle požadavku členského státu k oznámení přiloženy na základě seznamu uvedeného v čl. 59 odst. 4, (dále jen „lhůta pro posouzení“) provedou posouzení stanovené v čl. 59 odst. 1 (dále jen „posouzení“).

Orgány dohledu uvědomí navrhovaného nabyvatele při potvrzení přijetí o konci lhůty pro posouzení.

2. Pokud je to nutné, mohou orgány dohledu během lhůty pro posouzení, a nejpozději v její padesátý pracovní den, požádat o další informace nezbytné pro dokončení posouzení. Tato žádost je písemná a upřesňuje, které doplňující informace jsou třeba.

Na dobu mezi dnem žádosti orgánu dohledu o informace a obdržením odpovědi na tuto žádost od navrhovaného nabyvatele se lhůta pro posouzení staví. Stavení nepřesáhne dvacet pracovních dnů. Orgány dohledu mohou podle svého uvážení vznést jakoukoli další žádost o doplnění nebo objasnění informací, to však nesmí vést ke stavení lhůty pro posouzení.

3. Orgány dohledu mohou prodloužit stavení lhůty pro posouzení podle odst. 2 druhého pododstavce až na 30 pracovních dnů, pokud

a) je navrhovaný nabyvatel usazen mimo Společenství nebo je mimo Společenství regulován nebo

b) navrhovaný nabyvatel je fyzickou nebo právnickou osobou, která nepodléhá dohledu ani dohledu podle této směrnice, směrnice Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ⁽¹⁾ nebo směrnic 2004/39/ES či 2006/48/ES.

4. Pokud se orgány dohledu po ukončení posuzování rozhodnou vyjádřit nesouhlas s navrhovaným nabytím, vyrozumí o tom písemně do dvou pracovních dnů a před uplynutím lhůty pro posouzení navrhovaného nabyvatele a své rozhodnutí zdůvodní. S výhradou vnitrostátního práva je možné náležité odůvodnění takového rozhodnutí na žádost navrhovaného nabyvatele zveřejnit. To nebrání členským státům, aby orgánu dohledu umožnily zveřejnit toto odůvodnění bez žádosti navrhovaného nabyvatele.

5. Pokud orgány dohledu nevyjádří písemně nesouhlas s navrhovaným nabytím ve lhůtě pro posouzení, považuje se navrhované nabytí za schválené.

6. Orgány dohledu mohou stanovit a v případě potřeby prodloužit maximální lhůtu pro dokončení navrhovaného nabytí.

7. Členské státy nesmějí pro oznamování přímých nebo nepřímých nabytí hlasovacích práv nebo základního kapitálu orgánům dohledu a pro jejich schvalování těmito orgány stanovit požadavky přísnější, než jsou stanoveny v této směrnici.

8. Komise přijme prováděcí opatření, která dále upřesní úpravy obezřetnostních kritérií stanovených v čl. 59 odst. 1 s cílem zohlednit budoucí vývoj a zajistit jednotné uplatňování článků 57 až 63.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Článek 59

Posouzení

1. S ohledem na možný vliv navrhovaného nabyvatele na pojišťovnu nebo zajišťovnu hodnotí orgány dohledu při posuzování oznámení uvedeného v čl. 57 odst. 1 a informací uvedených v čl. 58 odst. 2 za účelem zajištění řádného a obezřetného řízení pojišťovny nebo zajišťovny, v níž je navrhováno nabytí, vhodnost navrhovaného nabyvatele a finanční rozumnost navrhovaného nabytí podle všech těchto kritérií:

a) pověst navrhovaného nabyvatele;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 375, 31.12.1985, s. 3.

b) pověst a zkušenost všech osob, které budou v důsledku navrhovaného nabytí řídit činnosti pojišťovny nebo zajišťovny;

c) finanční zdraví navrhovaného nabyvatele, zejména ve vztahu k vykonávané a plánované činnosti v pojišťovně nebo zajišťovně, v níž je navrhováno nabytí;

d) skutečnost, zda bude pojišťovna nebo zajišťovna schopna dodržet a nadále dodržovat obezřetnostní požadavky na základě této směrnice a případně jiných směrnic, zejména směrnice 2002/87/ES, a zejména zda má skupina, jejíž součástí se pojišťovna nebo zajišťovna stane, strukturu umožňující výkon účinného dohledu, účinnou výměnu informací mezi orgány dohledu a vymezení působnosti mezi orgány dohledu;

e) skutečnost, zda existuje důvodné podezření, že ve spojení s navrhovaným nabytím dochází nebo došlo k praní peněz nebo k financování terorismu nebo k pokusům o ně ve smyslu článku 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu ⁽¹⁾ nebo že by navrhované nabytí mohlo zvýšit riziko takového jednání.

2. Orgány dohledu mohou vyjádřit nesouhlas s navrhovaným nabytím pouze tehdy, pokud je to na základě kritérií stanovených v odstavci 1 důvodné nebo pokud informace předložené navrhovaným nabyvatelem nejsou úplné.

3. Členské státy nestanoví žádné předběžné podmínky co do výše účasti, které je třeba dosáhnout, ani neumožňují svým orgánům dohledu posuzovat navrhované nabytí z hlediska hospodářských potřeb trhu.

4. Členské státy zveřejní seznam informací, jež jsou nutné k provedení posouzení a jež je třeba poskytnout orgánům dohledu spolu s oznámením uvedeným v čl. 57 odst. 1. Požadované informace musí být přiměřené a musí odpovídat povaze navrhovaného nabyvatele a navrhovaného nabytí. Členské státy nepožadují informace, které pro obezřetnostní posuzování nemají význam.

5. Bez ohledu na čl. 58 odst. 1, 2 a 3, pokud byly příslušnému orgánu oznámeny dva nebo více návrhů na nabytí nebo zvýšení kvalifikované účasti ve stejné pojišťovně nebo zajišťovně, přistupuje orgán dohledu k navrhovaným nabyvatelům nediskriminačním způsobem.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15.

Článek 60

Nabytí regulovanými finančními podniky

1. Orgány dohledu se při posuzování navzájem plně konzultují, pokud je navrhovaným nabyvatelem:

a) úvěrová instituce, pojišťovna nebo zajišťovna, investiční podnik nebo správcovská společnost ve smyslu čl. 1a bodu 2 směrnice 85/611/EHS (dále jen „správcovská společnost SKIPCP“) s povolením v jiném členském státě nebo v odvětví jiném, než ve kterém je navrhováno nabytí;

b) mateřský podnik úvěrové instituce, pojišťovny nebo zajišťovny, investičního podniku nebo správcovské společnosti SKIPCP s povolením v jiném členském státě nebo v odvětví jiném, než ve kterém je navrhováno nabytí, nebo

c) fyzická nebo právnická osoba, která kontroluje úvěrovou instituci, pojišťovnu nebo zajišťovnu, investiční podnik nebo správcovskou společnost SKIPCP s povolením v jiném členském státě nebo v odvětví jiném, než ve kterém je navrhováno nabytí.

2. Orgány dohledu si bez zbytečného prodlení vzájemně poskytují veškeré informace nutné nebo užitečné pro posouzení. K tomuto účelu si na požádání vzájemně sdělují veškeré užitečné informace a z vlastního podnětu sdělují veškeré podstatné informace. V rozhodnutí orgánu dohledu, který vydal povolení pojišťovně nebo zajišťovně, v níž je navrhováno nabytí, se uvedou veškeré názory nebo výhrady orgánu dohledu pověřeného dohledem nad navrhovaným nabyvatelem.

Článek 61

Informování orgánů dohledu pojišťovnou nebo zajišťovnou

Pojišťovna nebo zajišťovna neprodleně informuje orgán dohledu svého domovského členského státu o všech nabytích nebo prodělech účasti na svém základním kapitálu, které způsobí, že uvedené podíly překročí příslušnou hranici, která je uvedena v článku 57 a čl. 58 odst. 1 až 7, nebo pod ni klesnou.

Pojišťovna nebo zajišťovna také informuje alespoň jednou ročně uvedený orgán dohledu svého domovského členského státu o jménech akcionářů a společníků držících kvalifikovaný podíl a o výši těchto podílů, jak vyplývá například z informací obdržetých na výročních valných hromadách akcionářů a společníků nebo z informací získaných na základě povinností pro společnosti kotované na burze cenných papírů.

Článek 62

Kvalifikované účasti, pravomoci orgánů dohledu

Členské státy požadují, aby v případech, kdy by vliv, který mají osoby uvedené v článku 57, mohl způsobit újmu řádnému a obezřetnému řízení pojišťovny nebo zajišťovny, přijal orgán dohledu domovského členského státu pojišťovny nebo zajišťovny, v níž se usiluje o kvalifikovanou účast nebo její zvýšení, vhodná opatření k ukončení uvedené situace. Tato opatření mohou například spočívat v soudních zákazech, sankcích proti ředitelům a vedoucím zaměstnancům nebo pozastavení výkonu hlasovacích práv spojených s akcemi vlastněnými danými akcionáři nebo společníky.

Podobná opatření se uplatňují na fyzické i právnické osoby, které nesplní oznamovací povinnost stanovenou v článku 57.

Pokud je účast získána přes nesouhlas orgánů dohledu, přijmou členské státy, bez ohledu na jakékoli další přijaté sankce, kterékoli z těchto opatření:

1. pozastavení výkonu odpovídajících hlasovacích práv; nebo
2. zajištění neplatnosti odevzdaných hlasů nebo zajištění možnosti jejich zrušení.

Článek 63

Hlasovací práva

Pro účely tohoto oddílu se berou v úvahu hlasovací práva uvedená v člancích 9 a 10 směrnice 2004/109/ES a podmínky týkající se jejich sčítání stanovené v čl. 12 odst. 4 a 5 zmíněné směrnice.

Členské státy neberou v úvahu hlasovací práva ani účasti, které investiční podniky nebo úvěrové instituce případně drží v důsledku upsání finančních nástrojů nebo umístění finančních nástrojů na základě pevného závazku převzetí, zahrnutého v bodě 6 oddílu A přílohy I směrnice 2004/39/ES, pokud tato práva nejsou vykonávána ani jinak využívána k zasahování do řízení emitenta a pokud jsou zcizena do jednoho roku od nabytí.

Oddíl 5

Profesní tajemství, výměna informací a podpora sbližování dohledu

Článek 64

Profesní tajemství

Členské státy zajistí, aby všechny osoby, které pracují nebo pracovaly pro orgány dohledu, jakož i auditoři nebo experti jednající jménem uvedených orgánů, byli povinni zachovávat profesní tajemství.

Aniž jsou dotčeny případy, na které se vztahuje trestní právo, nesmějí být žádné důvěrné informace, které uvedené osoby získaly při plnění svých povinností, prozrazeny žádné osobě ani orgánu, kromě informací v celkové nebo souhrnné formě, kde není možno identifikovat jednotlivé pojišťovny a zajišťovny.

Avšak v případech, kdy je na pojišťovnu nebo zajišťovnu vyhlášen konkurs nebo u ní byla nařízena nucená likvidace, mohou být v občanskoprávním nebo obchodním řízení sdělovány důvěrné informace, které se netýkají třetích osob zapojených do pokusů pojišťovnu nebo zajišťovnu zachránit.

Článek 65

Výměna informací mezi orgány dohledu členských států

Článek 64 nevylučuje výměnu informací mezi orgány dohledu různých členských států. Tyto informace podléhají povinnosti profesního tajemství stanovené v článku 64.

Článek 66

Dohody o spolupráci s třetími zeměmi

Členské státy mohou uzavírat dohody o spolupráci upravující výměnu informací s orgány dohledu třetích zemí nebo s orgány nebo subjekty třetích zemí definovanými v čl. 68 odst. 1 a 2 pouze tehdy, pokud informace, které mají být sděleny, podléhají profesnímu tajemství, které odpovídá alespoň zárukám uvedeným v tomto oddílu. Tato výměna informací musí být určena pro výkon dohledu uvedenými orgány nebo subjekty.

Pokud informace, které mají být sděleny členským státem třetí zemi, pocházejí z jiného členského státu, nesmějí být zveřejněny bez výslovného souhlasu orgánu dohledu tohoto členského státu a případně pouze pro účely, pro které tento orgán daly svůj souhlas.

Článek 67

Použití důvěrných informací

Orgány dohledu, které obdrží důvěrné informace podle článků 64 nebo 65, je mohou používat jen při plnění svých povinností a pro tyto účely:

1. kontrolu, zda jsou plněny podmínky pro přístup k pojišťovací a zajišťovací činnosti a pro usnadnění sledování výkonu této činnosti, zvláště s ohledem na sledování technických rezerv, solventnostního kapitálového požadavku, minimálního kapitálového požadavku, a řídicího a kontrolního systému;
2. ukládání sankcí;
3. opravný prostředek ve správním řízení proti rozhodnutí orgánu dohledu;
4. soudní řízení podle této směrnice.

Článek 68

Výměna informací s jinými orgány

1. Články 64 a 67 nebrání:

- a) výměně informací mezi několika orgány dohledu ve stejném členském státě při plnění jejich funkcí dohledu;
- b) výměně informací mezi orgány dohledu a kterýmkoli z následujících orgánů, subjektů a osob, které se nacházejí ve stejném členském státě, při plnění jejich funkcí dohledu:
 - i) orgány příslušnými pro dohled nad úvěrovými institucemi a jinými finančními organizacemi a orgány pověřenými dohledem nad finančními trhy;
 - ii) subjekty, jež se zabývají likvidací a konkursem pojišťoven nebo zajišťoven a jiným podobným řízením;
 - iii) osobami příslušnými k provádění povinných auditů účtů pojišťoven, zajišťoven a jiných finančních institucí;
- c) sdělování subjektům, které řídí nucené likvidační řízení nebo spravují garanční fondy, informací nutných k plnění jejich úkolů.

Výměny informací uvedené v písmenech b) a c) se mohou uskutečňovat také mezi různými členskými státy.

Informace obdržené těmito orgány, subjekty a osobami podléhají povinnosti profesního tajemství stanovené v článku 64.

2. Články 64 až 67 nebrání členským státům v tom, aby povolily výměnu informací mezi orgány dohledu a kterýmkoli z těchto orgánů a osob:

- a) orgány zodpovědnými za dohled nad subjekty, jež se zabývají likvidací a konkursem pojišťoven a zajišťoven a jiným podobným řízením;
- b) orgány zodpovědnými za dohled nad osobami, které jsou pověřeny prováděním povinných auditů účtů pojišťoven, zajišťoven, úvěrových institucí, investičních podniků a ostatních finančních institucí;
- c) nezávislými znalci pojišťoven a zajišťoven provádějícími právními předpisy upravený dohled nad uvedenými pojišťovnamí a zajišťovnamí a orgány příslušnými pro dohled nad těmito znalci.

Členské státy, které použijí první pododstavec, vyžadují, aby byly splněny alespoň tyto podmínky:

- a) informace musí být určeny k výkonu dohledu nebo dohledu podle prvního pododstavce;
- b) obdržené informace musí podléhat povinnosti profesního tajemství stanoveného v článku 64;
- c) pokud informace pocházejí z jiného členského státu, nesmějí být sdělovány bez výslovného souhlasu orgánů dohledu, od nichž pocházejí, a případně výhradně pro účely, pro které uvedené orgány udělily svůj souhlas.

Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům jména orgánů, osob a subjektů, které smějí obdržet informace podle prvního a druhého pododstavce.

3. Články 64 až 67 nebrání členským státům v tom, aby s cílem posílení stability a integrity finančního systému, povolily výměnu informací mezi orgány dohledu a orgány nebo subjekty příslušnými pro odhalování a vyšetřování porušování práva společnosti.

Členské státy, které použijí první pododstavec, vyžadují, aby byly splněny alespoň tyto podmínky:

- a) informace musí být určeny k odhalování a vyšetřování podle prvního pododstavce;
- b) obdržené informace musí podléhat povinnosti profesního tajemství stanovené v článku 64;
- c) pokud informace pocházejí z jiného členského státu, nesmějí být sdělovány bez výslovného souhlasu orgánu dohledu, od něhož pocházejí, a případně výhradně pro účely, pro které uvedený orgán udělil svůj souhlas.

Pokud členský stát, orgány nebo subjekty uvedené v prvním pododstavci provádějí svůj úkol odhalování nebo vyšetřování s pomocí osob jmenovaných pro tento účel kvůli zvláštní způsobilosti těchto osob, avšak které nejsou zaměstnány ve veřejné správě, lze možnost výměny informací stanovené v prvním pododstavci rozšířit na tyto osoby za podmínek stanovených v druhém pododstavci.

Pro účely provádění druhého pododstavce písm. c) sdělí orgány nebo subjekty uvedené v prvním pododstavci orgánům dohledu, od nichž informace pocházejí, jména a přesné pověření osob, kterým mají být informace předány.

4. Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům jména orgánů, osob nebo subjektů, které smějí obdržet informace podle odstavce 3.

Článek 69

Sdělování informací orgánům ústřední státní správy odpovědným za právní předpisy v oblasti financí

Články 64 a 67 nebrání členským státům v tom, aby na základě právních předpisů povolily sdělování určitých informací jiným

orgánům své ústřední státní správy, které odpovídají za právní předpisy týkající se dohledu nad úvěrovými institucemi, finančními institucemi, investičními službami a pojišťovnami nebo zajišťovnami, a inspektorům působícím jménem uvedených orgánů.

Tyto informace je možné sdělit pouze tehdy, pokud je to nutné z důvodu obezřetnostního dohledu. Členské státy však zajistí, aby se informace obdržené podle článku 65 a čl. 68 odst. 1 a informace obdržené prostřednictvím ověřování na místě, které je uvedeno v článku 32, směly sdělovat pouze s výslovným souhlasem orgánu dohledu, od něhož informace pocházejí, nebo orgánu dohledu členského státu, ve kterém se ověřování na místě provádělo.

Článek 70

Předávání informací centrálním bankám a měnovým orgánům

Aniž je dotčen tento oddíl, orgán dohledu může předávat informace potřebné pro plnění svých úkolů:

1. centrálním bankám nebo jiným subjektům s funkcí podobnou měnovým orgánům;
2. případně jiným správním orgánům odpovědným za dohled nad platebními systémy.

Tyto orgány a subjekty mohou také sdělovat orgánům dohledu informace, které potřebují pro účely článku 67. Informace obdržené v této souvislosti podléhají povinnosti profesního tajemství stanovené v tomto oddílu.

Článek 71

Sbližování v oblasti dohledu

1. Členské státy zajistí, aby byla v mandátech orgánů dohledu vhodně zohledněna dimenze Evropské unie.

2. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu při plnění svých povinností zohlednily sbližování v oblasti nástrojů dohledu a postupů dohledu při uplatňování požadavků právních a správních předpisů přijatých podle této směrnice. Za tímto účelem členské státy zajistí, aby se orgány dohledu účastnily činnosti výboru CEIOPS podle rozhodnutí 2009/79/ES a řádně zohledňovaly jeho pokyny a doporučení uvedená v odstavci 3 tohoto článku.

3. V případě potřeby poskytuje výbor CEIOPS právně nezávazné pokyny a doporučení, pokud jde o provádění ustanovení této směrnice a jejich prováděcích opatření, a to za účelem účinnějšího sbližování postupů dohledu. Kromě toho výbor CEIOPS podává pravidelně, a přinejmenším každé dva roky, Evropskému parlamentu, Radě a Komisi zprávu o pokroku, jehož bylo dosaženo při sbližování dohledu ve Společenství.

Oddíl 6

Povinnosti auditorů

Článek 72

Povinnosti auditorů

1. Členské státy přinejmenším stanoví, aby osoby, kterým bylo vydáno povolení ve smyslu osmé směrnice Rady 84/253/EHS ze dne 10. dubna 1984, založené na čl. 54 odst. 3 písm. g) Smlouvy, o schvalování osob pověřených prováděním povinného auditu účetních dokumentů⁽¹⁾, provádějící v pojišťovně nebo zajišťovně povinný audit uvedený v článku 51 čtvrté směrnice Rady 78/660/EHS, článku 37 směrnice Rady 83/349/EHS nebo v článku 31 směrnice 85/611/EHS nebo jiný zákonem stanovený úkol, měly povinnost neprodleně oznámit orgánům dohledu jakoukoli skutečnost nebo rozhodnutí týkající se uvedené pojišťovny nebo zajišťovny, které zjistily při výkonu tohoto úkolu a které by mohly způsobit kterýkoli z následujících důsledků:

- a) závažné porušení právních a správních předpisů stanovících podmínky pro povolení, nebo konkrétně upravujících provozování činností pojišťovnami a zajišťovnami;
- b) narušení pokračování činnosti pojišťovny nebo zajišťovny;
- c) odmítnutí ověření účtů nebo vyslovení výhrad k nim;
- d) nedodržování solventnostního kapitálového požadavku;
- e) nedodržování minimálního kapitálového požadavku.

Osoby uvedené v prvním pododstavci musí rovněž oznámit jakékoli skutečnosti a rozhodnutí, které zjistí při plnění úkolu popsaného v prvním pododstavci v pojišťovně nebo zajišťovně mající úzké propojení vyplývající z řídicího vztahu s pojišťovnou nebo zajišťovnou, v níž uvedené osoby plní uvedený úkol.

2. Sdělí-li osoby schválené ve smyslu směrnice 84/253/EHS v dobré víře orgánům dohledu jakékoliv skutečnosti uvedené v odstavci 1, nepovažuje se to za porušení omezení poskytování informací, jak je stanoví smlouva nebo právní či správní předpis, a u těchto osob nevzniká žádná odpovědnost.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 126, 12.5.1984, s. 20.

KAPITOLA V

Provozování činnosti životního a neživotního pojištění

Článek 73

Výkon činnosti v životní a neživotnímu pojištění

1. Pojišťovny nesmějí obdržet povolení k souběžnému provozování činností životního a neživotního pojištění.
2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy stanovit, že:
 - a) pojišťovnám, kterým bylo vydáno povolení k provozování činnosti životního pojištění, může být vydáno povolení pro činnosti neživotního pojištění pro rizika uvedená v odvětvích 1 a 2 v části A přílohy I;
 - b) pojišťovnám, kterým bylo vydáno povolení výhradně pro rizika uvedená v odvětvích 1 a 2 v části A přílohy I, může být vydáno povolení k provozování činnosti životního pojištění.

Každá z těchto činností je však v souladu s článkem 74 spravována odděleně.

3. Členské státy mohou stanovit, že pojišťovny uvedené v odstavci 2 musí dodržovat účetní pravidla pro životní pojišťovny pro veškeré jejich činnosti. Až do koordinace v tomto směru mohou členské státy také stanovit, že s ohledem na předpisy pro likvidaci se na činnosti týkající se rizik uvedených v odvětvích 1 a 2 v části A přílohy I provozované uvedenými pojišťovnami budou vztahovat pravidla pro činnosti životního pojištění.

4. Pokud má neživotní pojišťovna finanční, obchodní nebo administrativní propojení s životní pojišťovnou, zajistí orgány dohledu domovských členských států, aby účetnictví dotyčných pojišťoven nebylo zkresleno dohodami mezi těmito pojišťovnami nebo jakýmkoli ujednáním, které by mohlo ovlivnit rozvrhování výdajů a příjmů.

5. Pojišťovny, které v následujících dnech provozovaly souběžně činnosti životního i neživotního pojištění, na něž se vztahuje tato směrnice, mohou pokračovat v souběžném provozování těchto činností, pokud je každá z těchto činností v souladu s článkem 74 spravována odděleně:

- a) dne 1. ledna 1981 pro pojišťovny s povolením v Řecku;
- b) dne 1. ledna 1986 pro pojišťovny s povolením ve Španělsku a Portugalsku;
- c) dne 1. ledna 1995 pro pojišťovny s povolením v Rakousku, Finsku a Švédsku;
- d) dne 1. května 2004 pro pojišťovny s povolením v České republice, Estonsku, na Kypru, v Lotyšsku, Litvě, Maďarsku, na Maltě, v Polsku, Slovinsku a na Slovensku;
- e) dne 1. ledna 2007 pro pojišťovny s povolením v Bulharsku a Rumunsku;
- f) dne 15. března 1979 pro všechny ostatní pojišťovny.

Domovský členský stát může uložit pojišťovnám, aby ve lhůtě určené tímto členským státem ukončily souběžné provozování činností životního a neživotního pojištění, které provozovaly ke dnům uvedeným v prvním pododstavci.

Článek 74

Oddělená správa životního a neživotního pojištění

1. Oddělená správa podle článku 73 je organizována tak, aby činnost životního pojištění byla oddělena od činnosti neživotního pojištění.

Příslušné zájmy pojistníků v životním a neživotním pojištění nesmějí být dotčeny, a zejména ze zisků životního pojištění mají prospěch pojistníci v životním pojištění, jako by životní pojišťovna provozovala pouze činnost životního pojištění.

2. Aniž jsou dotčeny články 100 a 128, pojišťovny uvedené v čl. 73 odst. 2 a 5 vypočtou:

- a) fiktivní minimální kapitálový požadavek v oblasti životního pojištění, připadající na jejich činnost životního pojištění nebo zajištění, vypočítaný tak, jako kdyby dotyčná pojišťovna provozovala pouze uvedenou činnost, na základě oddělených účtů uvedených v odstavci 6; a
- b) fiktivní minimální kapitálový požadavek v oblasti neživotního pojištění, připadající na jejich činnost neživotního pojištění nebo zajištění, vypočítaný tak, jako kdyby dotyčná pojišťovna provozovala pouze uvedenou činnost, na základě oddělených účtů uvedených v odstavci 6.

3. Pojišťovny uvedené v čl. 73 odst. 2 a 5 kryjí odpovídající hodnotou položek použitelného primárního kapitálu alespoň:

- a) fiktivní minimální kapitálový požadavek v oblasti životního pojištění, připadající na činnost životního pojištění;
- b) fiktivní minimální kapitálový požadavek v oblasti neživotního pojištění, připadající na činnost neživotního pojištění.

Minimální finanční požadavky uvedené v prvním pododstavci, připadající na činnost životního pojištění a činnost neživotního pojištění, nesmějí být nesený druhou činností.

4. Pokud jsou minimální finanční požadavky uvedené v odstavci 3 splněny a pokud je o tom orgán dohledu informován, pojišťovna může použít ke krytí solventnostního kapitálového požadavku uvedeného v článku 100 výslovně uvedené položky použitelného kapitálu, které jsou stále k dispozici, pro jednu nebo druhou činnost.

5. Orgány dohledu analyzují výsledky činností životního i neživotního pojištění, aby zajistily, že jsou dodržovány požadavky odstavců 1 až 4.

6. Účetnictví je třeba vést tak, aby byly odděleně patrné zdroje pro životní a pro neživotní pojištění. Celkové příjmy, zejména pojistné, platby zajišťovatelů, příjmy z investování, a výdaje, zejména pojistná plnění, doplnění technických rezerv, zajištění a provozní náklady na pojišťovací činnost, je třeba rozvrhnout podle původu. Položky společné oběma činnostem se účtují v souladu s metodami rozvrhování, které musí být schváleny orgánem dohledu.

Pojišťovny na základě svého účetnictví připraví finanční výkaz, v němž položky použitelného primárního kapitálu na krytí každého fiktivního minimálního kapitálového požadavku uvedeného v odstavci 2 jsou jasně určeny v souladu s čl. 98 odst. 4.

7. Pokud výše použitelného primárního kapitálu připadajícího na jednu z činností nepostačuje na pokrytí minimálních finančních požadavků uvedených v odst. 3 prvním pododstavci, použijí orgány dohledu na činnost s nedostatečnou výší použitelného primárního kapitálu opatření stanovená v této směrnici bez ohledu na to, jaké jsou výsledky ve druhé činnosti.

Odchylně od odst. 3 druhého pododstavce mohou uvedená opatření zahrnovat povolení převodu výslovně uvedených položek použitelného primárního kapitálu z jedné činnosti do druhé.

KAPITOLA VI

Pravidla pro oceňování aktiv a závazků, technické rezervy, kapitál, solventnostní kapitálový požadavek, minimální kapitálový požadavek a investiční pravidla

Oddíl 1

Oceňování aktiv a závazků

Článek 75

Oceňování aktiv a závazků

1. Není-li uvedeno jinak, členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny oceňovaly aktiva a závazky takto:

a) aktiva se oceňují částkou, za niž by se mohla vyměnit mezi znalými partnery ochotnými uskutečnit transakci za obvyklých podmínek;

b) závazky se oceňují částkou, za niž by se mohly převést nebo vypořádat mezi znalými partnery ochotnými uskutečnit transakci za obvyklých podmínek.

Při oceňování závazků podle písm. b) se nesmí provádět žádná úprava s ohledem na vlastní kreditní rating pojišťovny nebo zajišťovny.

2. Komise přijme prováděcí opatření ke stanovení metod a předpokladů, které se použijí pro oceňování aktiv a závazků stanovených v odstavci 1.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Oddíl 2

Pravidla pro technické rezervy

Článek 76

Obecná ustanovení

1. Členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny vytvořily technické rezervy pro své veškeré pojistné a zajištění závazky vůči pojistníkům a oprávněným osobám z pojistných nebo zajištění smluv.

2. Hodnota technických rezerv musí odpovídat stávající částce, kterou by pojišťovny a zajišťovny musely vyplatit, pokud by okamžitě převedly své pojistné a zajištění závazky na jinou pojišťovnu nebo zajišťovnu.

3. Při výpočtu technických rezerv se důsledně použijí informace poskytované finančními trhy, jakož i obecně dostupné údaje o upisovacích rizicích (soulad s trhem).

4. Výpočet technických rezerv se provede obezřetně, spolehlivě a objektivně.

5. Podle zásad uvedených v odstavcích 2, 3 a 4 a s ohledem na zásady uvedené v čl. 75 odst. 1 se výpočet technických rezerv provede v souladu s články 77 až 82 a 86.

Článek 77

Výpočet technických rezerv

1. Hodnota technických rezerv se rovná součtu nejlepšího odhadu a rizikové přírážky uvedeným v odstavcích 2 a 3.

2. Nejlepší odhad odpovídá pravděpodobnostmi váženému průměru budoucích peněžních toků s ohledem na časovou hodnotu peněz (očekávanou současnou hodnotu budoucích peněžních toků), přičemž se použije příslušná časová struktura bezrizikových úrokových měr.

Výpočet nejlepšího odhadu se zakládá na aktuálních a důvěryhodných informacích, jakož i reálných předpokladech, a provede se prostřednictvím přiměřených, použitelných a náležitých pojistněmatematických a statistických metod.

Při výpočtu nejlepšího odhadu se použije projekce peněžních toků, která zohlední veškeré nezbytné přírůstky a úbytky peněžních prostředků k vypořádání pojistných a zajištých závazků po dobu jejich trvání.

Nejlepší odhad se vypočte jako hrubý, tj. aniž by byly odečteny částky vymahatelné ze zajištých smluv a od zvláštních účelových jednotek. Uvedené částky se vypočítají odděleně podle článku 81.

3. Výše rizikové přírážky musí být taková, aby se zajistilo, že hodnota technických rezerv bude odpovídat očekávané částce, kterou potřebují pojišťovny a zajišťovny na vyrovnání pojistných a zajištých závazků.

4. Pojišťovny a zajišťovny ocení nejlepší odhad a rizikovou přírážku odděleně.

Pokud však lze budoucí peněžní toky v souvislosti s pojistnými a zajištními závazky spolehlivě replikovat prostřednictvím finančních nástrojů, u nichž je možné sledovat spolehlivou tržní hodnotu, hodnota technických rezerv v souvislosti s těmito budoucími peněžními toky se určí na základě tržní hodnoty uvedených finančních nástrojů. V tomto případě se nevyžadují oddělené výpočty nejlepšího odhadu a rizikové přírážky.

5. Pokud pojišťovny a zajišťovny oceňují nejlepší odhad a rizikovou přírážku odděleně, riziková přírážka se vypočte tak, že se určí náklady na obstarání použitelného kapitálu, které se rovnají solventnostnímu kapitálovému požadavku, jenž je nezbytný na podporu pojistných a zajištých závazků po dobu jejich trvání.

Sazba, která se použije pro určení nákladů na obstarání použitelného kapitálu (sazba nákladů na kapitál), musí být pro všechny pojišťovny a zajišťovny totožná a je pravidelně revidována.

Použitá sazba nákladů na kapitál se musí rovnat dodatečné sazbě přesahující příslušnou bezrizikovou úrokovou míru, již by zaplatila pojišťovna nebo zajišťovna, která drží použitelný kapitál podle oddílu 3, rovnající se kapitálovému solventnostnímu požadavku nezbytnému pro zabezpečení pojistných a zajištých závazků po dobu jejich trvání.

Článek 78

Další prvky zohledněné při výpočtu technických rezerv

Kromě článku 77 přihlédnou pojišťovny a zajišťovny při výpočtu technických rezerv k:

1. veškerým nákladům, které vzniknou při správě pojistných a zajištých závazků;
2. inflaci, včetně nákladů a pojistných plnění, které vzniknou v důsledku inflace;
3. veškerým očekávaným platbám pojištěnců a zajištěnců pojištěnkům a oprávněným osobám, včetně budoucích nezaručených podílech na zisku, bez ohledu na to, zda jsou tyto platby smluvně zaručeny, či nikoli, nevztahuje-li se na uvedené platby čl. 91 odst. 2.

Článek 79

Oceňování finančních záruk a smluvních opcí zahrnutých do pojistných a zajištých smluv

Při výpočtu technických rezerv zohlední pojišťovny a zajišťovny hodnotu finančních záruk a veškerých smluvních opcí zahrnutých do pojistných a zajištých smluv.

Veškeré předpoklady pojištěnců a zajištěnců související s pravděpodobností, že pojištěnící uplatní smluvní opce, včetně storna a odbytného, musí být reálné a musí být založeny na stávajících a důvěryhodných informacích. V uvedených předpokladech se explicitně či implicitně přihlédnou k dopadu, který by mohly mít budoucí změny finančních podmínek i jiných než finančních podmínek na výkon uvedených opcí.

Článek 80

Rozčlenění

Při výpočtu technických rezerv rozčlení pojišťovny a zajišťovny své pojistné a zajištní závazky do rizikově homogenních skupin, a to přinejmenším podle druhu pojištění.

Článek 81

Částky vymahatelné ze zajišťných smluv a od zvláštních účelových jednotek

Pojišťovny a zajišťovny musí při výpočtu částek vymahatelných ze zajišťných smluv a od zvláštních účelových jednotek dodržovat články 76 až 80.

Při výpočtu částek vymahatelných ze zajišťných smluv a od zvláštních účelových jednotek pojišťovny a zajišťovny přihlédnou k časovým rozdílům mezi náhradami a přímými platbami.

Výsledek uvedeného výpočtu se upraví tak, aby se v něm zohlednily očekávané ztráty dané selháním protistrany. Uvedená úprava se zakládá na posouzení pravděpodobnosti selhání protistrany a průměrné ztráty z tohoto selhání (ztráta ze selhání).

Článek 82

Kvalita údajů a použití aproximací, včetně individuálního přístupu, u technických rezerv

Členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny zavedly vnitřní procesy a postupy, kterými se zabezpečí vhodnost, úplnost a přesnost údajů používaných pro výpočet technických rezerv.

Pokud za specifických okolností pojišťovny a zajišťovny nemají dostatečné údaje přiměřené kvality, aby na skupinu nebo podskupinu svých pojistných a zajišťných závazků nebo na částky vymahatelné ze zajišťných smluv a od zvláštních účelových jednotek použily spolehlivou pojistněmatematickou metodu, lze pro výpočet nejlepšího odhadu použít vhodné aproximace, včetně individuálního přístupu.

Článek 83

Porovnání se zkušenostmi

Pojišťovny a zajišťovny zavedou procesy a postupy, kterými zajistí, aby se nejlepší odhady a předpoklady, jež jsou základem pro výpočet nejlepších odhadů, pravidelně porovnávaly se zkušenostmi.

Pokud se porovnáním zjistí systematická odchylka mezi zkušenostmi a výpočty nejlepších odhadů, které uskutečnily pojišťovny nebo zajišťovny, dotýčná pojišťovna nebo zajišťovna provede přiměřené úpravy používaných pojistněmatematických metod nebo vytvářených předpokladů.

Článek 84

Přiměřenost úrovně technických rezerv

Pojišťovny a zajišťovny doloží na žádost orgánů dohledu přiměřenost úrovně svých technických rezerv, jakož i použitelnost a náležitost uplatňovaných metod, a vhodnost použitých podkladových statistických údajů.

Článek 85

Navýšení technických rezerv

Pokud výpočet technických rezerv pojišťoven a zajišťoven není v souladu s články 76 až 83, mohou orgány dohledu na pojišťovnách a zajišťovnách požadovat navýšení technických rezerv tak, aby odpovídaly úrovni určené podle uvedených článků.

Článek 86

Prováděcí opatření

Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se stanoví:

- a) pojistněmatematické a statistické metody výpočtu nejlepšího odhadu podle čl. 77 odst. 2;
- b) příslušná časová struktura bezrizikových úrokových měr, která se použije pro výpočet nejlepšího odhadu podle čl. 77 odst. 2;
- c) okolnosti, za nichž se technické rezervy vypočítají jako celek nebo jako součet nejlepšího odhadu a rizikové přírážky, jakož i metody, které se použijí v případech, kdy se technické rezervy vypočítají jako celek;
- d) metody a předpoklady, které se použijí při výpočtu rizikové přírážky, včetně určení výše použitelného kapitálu nezbytného na krytí pojistných a zajišťných závazků a kalibraci sazby nákladů na kapitál;
- e) druh pojištění, na jejichž základě se pojistné a zajištění závazky rozčlení pro výpočet technických rezerv;
- f) normy, které je třeba dodržovat pro zajištění vhodnosti, úplnosti a přesnosti údajů používaných při výpočtu technických rezerv, a specifické okolnosti, za nichž by bylo vhodné použít pro výpočet nejlepšího odhadu aproximace, včetně individuálního přístupu;

- g) metody, které se použijí při výpočtu úpravy dané selháním protistrany uvedené v článku 81, která má za cíl zohlednit očekávané ztráty z důvodu nesplnění závazků protistranou;
- h) případně zjednodušené metody a techniky pro výpočet technických rezerv, aby se zajistilo, že pojistněmatematické a statistické metody uvedené v písmenech a) a d) jsou úměrné povaze, rozsahu a komplexnosti rizik, která podstupují pojišťovny a zajišťovny, a to včetně kaptivních pojišťoven a zajišťoven.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Oddíl 3

Kapitál

Pododdíl 1

Určení kapitálu

Článek 87

Kapitál

Kapitál je tvořen součtem primárního kapitálu uvedeného v článku 88 a doplňkového kapitálu uvedeného v článku 89.

Článek 88

Primární kapitál

Primární kapitál je tvořen těmito položkami:

1. aktivity převyšujícími závazky oceňovanými podle článku 75 a oddílu 2;
2. podřízenými závazky.

Převyšující částka podle bodu 1 se sníží o výši vlastních akcií, které drží pojišťovna nebo zajišťovna.

Článek 89

Doplňkový kapitál

1. Doplňkový kapitál je tvořen jinými položkami než základním kapitálem, které si lze vyžádat k absorbování ztrát.

Doplňkový kapitál může zahrnovat tyto položky, nejsou-li položkami primárního kapitálu:

- a) nesplacený základní kapitál nebo počáteční kapitál, k jehož splacení nebyla podána výzva;
- b) akreditivy a záruky;
- c) jakékoli další právně závazné závazky, které obdrží pojišťovny a zajišťovny.

V případě vzájemné pojišťovny nebo pojišťovny na bázi vzájemnosti s variabilními příspěvky může doplňkový kapitál rovněž zahrnovat jakékoli budoucí nároky, které uvedená pojišťovna nebo společnost může vznést vůči svým členům prostřednictvím výzvy k dodatečnému příspěvku během následujících dvanácti měsíců.

2. Pokud byla položka doplňkového kapitálu zaplacená nebo k jejímu splacení byla podána výzva, považuje se za aktivum a přestává být součástí položek doplňkového kapitálu.

Článek 90

Schválení doplňkového kapitálu orgány dohledu

1. Výše doplňkového kapitálu, ke kterému se přihlíží při určování kapitálu, podléhá předchozímu schválení orgány dohledu.

2. Částka připisaná každé položce doplňkového kapitálu zohlední schopnost položky absorbovat ztrátu a vychází z obezřetných a reálných předpokladů. Pokud má položka doplňkového kapitálu pevnou jmenovitou hodnotu, její hodnota se rovná její jmenovité hodnotě, pokud tato hodnota náležitě odráží schopnost položky absorbovat ztrátu.

3. Orgány dohledu schválí:

- a) peněžní hodnotu každé položky doplňkového kapitálu nebo
- b) metodu určování hodnoty každé položky doplňkového kapitálu, přičemž orgány dohledu schválí výši hodnoty určené touto metodou na konkrétní období.

4. Orgány dohledu budou při schvalování veškerých položek doplňkového kapitálu vycházet z posouzení:

- a) postavení protistran z hlediska jejich platební schopnosti a ochoty zaplatit;
- b) vymahatelnosti zdrojů s přihlédnutím k právní formě položky, jakož i k veškerým podmínkám, které by mohly bránit zdárnému zaplacení položky nebo podání výzvy k jejímu splacení;

- c) veškerých informací o výsledcích předchozích výzev, které na daný doplňkový kapitál vnesly pojišťovny a zajišťovny, lze-li tyto informace spolehlivým způsobem použít k posouzení očekávaného výsledku budoucích výzev.

Pododdíl 2

Zařazení kapitálu**Článek 91****Disponibilní bonusový fond**

1. Disponibilní bonusový fond se považuje za nerozdělené zisky, které nebyly určeny k rozdělení pojistníkům a oprávněným osobám.

2. Pokud to umožňuje vnitrostátní právo, nepovažuje se disponibilní bonusový fond za pojistné a zajištění závazky, splňuje-li kritéria stanovená v čl. 94 odst. 1.

Článek 92**Prováděcí opatření**

1. Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se stanoví:

- a) kritéria pro poskytování schválení orgány dohledu podle článku 90;
- b) nakládání s účastmi ve smyslu čl. 212 odst. 2 třetího pododstavce ve finančních a úvěrových institucích, pokud jde o určování kapitálu.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

2. Účasti ve finančních a úvěrových institucích podle odst. 1 písm. b) zahrnují:

- a) účasti, které pojišťovny a zajišťovny drží v:
 - i) úvěrových institucích a finančních institucích ve smyslu čl. 4 bodů 1 a 5 směrnice 2006/48/ES,
 - ii) investičních podnicích ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice 2004/39/ES;
- b) podřízené pohledávky a nástroje uvedené v článku 63 a čl. 64 odst. 3 směrnice 2006/48/ES, které mají pojišťovny a zajišťovny v držení ve vztahu k subjektům definovaným v písmenu a) tohoto odstavce, v nichž drží účast.

Článek 93**Charakteristiky a rysy užití při zařazování kapitálu do tříd**

1. Položky kapitálu se zařazují do tří tříd. Zařazení těchto položek závisí na tom, zda patří mezi primární kapitál či doplňkový kapitál, a na tom, zda mají tyto charakteristiky:

- a) položka je k dispozici, nebo si ji lze vyžádat, k absorbování ztrát při plném pokračování činnosti, jakož i v případě likvidace (stálá dostupnost);
- b) v případě likvidace je pro absorbování ztrát k dispozici celková výše položky a položka se jejímu držiteli odmítne splatit do té doby, než dojde ke splnění veškerých dalších závazků (podřízenost), včetně pojistných a zajištění závazků vůči pojistníkům a oprávněným osobám z pojistných nebo zajištění smluv.

2. Při posuzování toho, do jaké míry má vlastní kapitál charakteristiky stanovené v odst. 1 písm. a) a b), a to jak v současnosti, tak i v budoucnosti, je náležitě zohledněna doba trvání položky, zejména zda má či nemá datum splatnosti. Pokud má položka kapitálu datum splatnosti, je zohledněna relativní doba trvání ve srovnání s trváním pojistných a zajištění závazků pojišťovny/zajišťovny (dostatečná doba trvání).

Mimoto se zvažují tyto rysy:

- a) zda je položka osvobozena od požadavků nebo podnětů k předčasnému splacení nominální částky (absence podnětů k předčasnému splacení);
- b) zda je položka osvobozena od povinných pevně stanovených poplatků (absence povinných nákladů na správu);
- c) zda je položka zproštěna jakýchkoli finančních břemen (absence finančních břemen).

Článek 94**Hlavní kritéria pro zařazení do tříd**

1. Položky primárního kapitálu se zařadí do třídy 1, pokud mají z podstatné části charakteristiky stanovené v čl. 93 odst. 1 písm. a) a b), přičemž se zohlední rysy stanovené v čl. 93 odst. 2.

2. Položky primárního kapitálu se zařadí do třídy 2, pokud mají z podstatné části charakteristiky stanovené v čl. 93 odst. 1 písm. b), přičemž se zohlední rysy stanovené v čl. 93 odst. 2.

Položky doplňkového kapitálu se zařadí do třídy 2, pokud mají z podstatné části charakteristiky stanovené v čl. 93 odst. 1 písm. a) a b), přičemž se zohlední rysy stanovené v čl. 93 odst. 2.

3. Do třídy 3 se zařadí jakékoli položky primárního nebo doplňkového kapitálu, které nespádají do odstavců 1 a 2.

Článek 95

Zařazení kapitálu do tříd

Členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny zařazovaly položky kapitálu do tříd na základě kritérií stanovených v článku 94.

Za tímto účelem se pojišťovny a zajišťovny případně řídí seznamem položek kapitálu uvedeným v čl. 97 odst. 1 písm. a).

Pokud v uvedeném seznamu není zahrnuta některá položka kapitálu, pojišťovny a zajišťovny ji v souladu s prvním pododstavcem posoudí a zařadí. Uvedené zařazení podléhá schválení orgánu dohledu.

Článek 96

Zařazení specifických položek kapitálu v pojišťovníctví

Aniž je dotčen článek 95 a čl. 97 odst. 1 písm. a), pro účely této směrnice se použijí tato zařazení:

1. do třídy 1 se zařazuje disponibilní bonusový fond, na který se vztahuje čl. 91 odst. 2;
2. do třídy 2 se zařazují akreditivy a záruky, které jsou v zájmu věřitelů pojišťovny svěřeny nezávislému správci a které vydaly úvěrové instituce podle směrnice 2006/48/ES;
3. do třídy 2 se zařazují jakékoli budoucí nároky, které vzájemné pojišťovny vlastníků lodí či pojišťovny vlastníků lodí na bázi vzájemnosti s variabilními příspěvky a výhradně pojišťující rizika uvedená v odvětvích 6, 12 a 17 v části A přílohy I mohou vznést vůči svým členům prostřednictvím výzvy k dodatečným příspěvkům splatným před uplynutím následujících dvanácti měsíců.

V souladu v čl. 94 odst. 2 druhým pododstavcem se do třídy 2 se zařazují jakékoli budoucí nároky, které vzájemné pojišťovny sdružení vlastníků lodí či pojišťovny vlastníků lodí na bázi vzájemnosti s variabilními příspěvky mohou vznést vůči svým členům prostřednictvím výzvy k dodatečným příspěvkům splatným před uplynutím následujících dvanácti měsíců a které nespádají pod první pododstavec bod 3, pokud mají do značné míry charakteristiky stanovené v čl. 93 odst. 1 písm. a) a b), přičemž jsou zohledněny rysy stanovené v čl. 93 odst. 2.

Článek 97

Prováděcí opatření

1. Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se stanoví:

- a) seznam položek kapitálu, a to včetně položek uvedených v článku 96, u nichž se má za to, že splňují kritéria stanovená v článku 94, jenž u každé položky kapitálu obsahuje přesný popis rysů, kterými se určilo její zařazení;
- b) metody, které použijí orgány dohledu při schvalování posouzení a zařazení položek kapitálu, na které se nevztahuje seznam uvedený v písmenu a).

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

2. Komise pravidelně přezkoumává seznam uvedený v odst. 1 písm. a) a případně jej na základě tržního vývoje aktualizuje.

Pododdíl 3

Použitelnost kapitálu

Článek 98

Použitelnost a limity pro třídy 1, 2 a 3

1. Pokud jde o dodržování solventnostního kapitálového požadavku, vztahují se na použitelné hodnoty položek třídy 2 a třídy 3 kvantitativní limity: Tyto limity musí zajistit, aby byla splněny alespoň tyto podmínky:

- a) podíl položek třídy 1 je v rámci použitelného kapitálu vyšší než jedna třetina celkového použitelného kapitálu;
- b) použitelná hodnota položek třídy 3 je nižší než jedna třetina celkového použitelného kapitálu.

2. Pokud jde o dodržování minimálního kapitálového požadavku, vztahují se na hodnotu položek primárního kapitálu zařazených do třídy 2 a použitelných na krytí minimálního kapitálového požadavku kvantitativní limity. Tyto limity musí minimálně zajistit, aby podíl položek třídy 1 na použitelném primárním kapitálu byl vyšší než polovina celkového použitelného primárního kapitálu.

3. Použitelná výše kapitálu na krytí solventnostního kapitálového požadavku stanoveného v článku 100 se rovná součtu výše třídy 1, použitelné výše třídy 2 a použitelné výše třídy 3.

4. Použitelná výše primárního kapitálu na krytí minimálního kapitálového požadavku stanoveného v článku 128 se rovná součtu výše třídy 1 a použitelné hodnoty položek primárního kapitálu zařazených do třídy 2.

Článek 99

Prováděcí opatření

Komise přijme prováděcí opatření, kterými se stanoví:

- a) kvantitativní limity uvedené v čl. 98 odst. 1 a 2;
- b) úpravy, jež by měly být provedeny s cílem zohlednit nepřevoditelnost těch položek kapitálu, které mohou být použity pouze na krytí ztrát vzniklých u konkrétní části závazků či konkrétních rizik (účelově vázané fondy).

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Oddíl 4

Solventnostní kapitálový požadavek

Pododdíl 1

Obecná ustanovení o solventnostním kapitálovém požadavku s využitím standardního vzorce nebo interního modelu

Článek 100

Obecná ustanovení

Členské státy požadují, aby pojišťovny a zajišťovny měly v držení použitelný kapitál na krytí solventnostního kapitálového požadavku.

Solventnostní kapitálový požadavek se vypočítá podle standardního vzorce v pododdílu 2 nebo prostřednictvím interního modelu stanoveného v pododdílu 3.

Článek 101

Výpočet solventnostního kapitálového požadavku

1. Solventnostní kapitálový požadavek se vypočte podle odstavců 2 až 5.
2. Solventnostní kapitálový požadavek se vypočte za předpokladu, že pojišťovna nebo zajišťovna bude ve své činnosti pokračovat.

3. Solventnostní kapitálový požadavek se kalibruje tak, aby se zajistilo, že bude přihlédnuto ke všem kvantifikovatelným rizikům, jimž je pojišťovna nebo zajišťovna vystavena. Vztahuje se na stávající smlouvy a na nové smlouvy, které budou podle očekávání sepsány v následujících dvanácti měsících. U stávajících smluv kryje tento požadavek pouze neočekávané ztráty.

Solventnostní kapitálový požadavek odpovídá hodnotě v riziku primárního kapitálu pojišťovny nebo zajišťovny na hladině spolehlivosti 99,5 % v časovém horizontu jednoho roku.

4. Solventnostní kapitálový požadavek kryje alespoň tato rizika:

- a) neživotní upisovací riziko;
- b) životní upisovací riziko;
- c) zdravotní upisovací riziko;
- d) tržní riziko;
- e) úvěrové riziko;
- f) operační riziko.

Operační rizika uvedená v prvním pododstavci písm. f) zahrnují právní rizika a vylučují rizika vyplývající ze strategických rozhodnutí, jakož i rizika ztráty dobré pověsti.

5. Pojišťovny a zajišťovny přihlédnou při výpočtu solventnostního kapitálového požadavku k účinku technik snižování rizik, pokud budou úvěrová a jiná rizika vyplývající z použití daných technik odpovídajícím způsobem zohledněna v solventnostním kapitálovém požadavku.

Článek 102

Četnost výpočtu

1. Pojišťovny a zajišťovny vypočítají solventnostní kapitálový požadavek alespoň jednou ročně a oznámí výsledek výpočtu orgánům dohledu.

Pojišťovny a zajišťovny drží použitelný kapitál, který kryje poslední oznámený solventnostní kapitálový požadavek.

Pojišťovny a zajišťovny musí průběžně sledovat výši použitelného kapitálu a solventnostního kapitálového požadavku.

Pokud se rizikový profil pojišťovny nebo zajišťovny podstatně odchyluje od předpokladů, z nichž vycházel poslední oznámený solventnostní kapitálový požadavek, dotyčná pojišťovna nebo zajišťovna solventnostní kapitálový požadavek okamžitě přepočte a oznámí jej orgánům dohledu.

2. Pokud existuje opodstatněná domněnka, že se od data posledního oznámení solventnostního kapitálového požadavku podstatně změnil rizikový profil pojišťovny nebo zajišťovny, orgány dohledu mohou dotýcnou pojišťovnu nebo zajišťovnu požádat, aby solventnostní kapitálový požadavek přepočítala.

Pododdíl 2

Solventnostní kapitálový požadavek standardní vzorec

Článek 103

Struktura standardního vzorce

Solventnostní kapitálový požadavek vypočtený podle standardního vzorce je součtem těchto položek:

- a) základního solventnostního kapitálového požadavku stanoveného v článku 104;
- b) kapitálového požadavku k operačnímu riziku stanoveného v článku 107;
- c) úpravy o schopnost technických rezerv a odložené daňové povinnosti absorbovat ztráty stanovené v článku 108.

Článek 104

Konstrukce základního solventnostního kapitálového požadavku

1. Základní solventnostní kapitálový požadavek zahrnuje jednotlivé rizikové moduly, které jsou agregovány podle přílohy IV bodu 1.

Tento požadavek musí sestávat alespoň z těchto rizikových modulů:

- a) neživotního upisovacího rizika;
- b) životního upisovacího rizika;
- c) zdravotního upisovacího rizika;
- d) tržního rizika;
- e) rizika selhání protistrany.

2. Pro účely odst. 1 písm. a), b) a c) se pojistné a zajistné operace přidělí upisovacímu rizikovému modulu, který nejlépe zohledňuje technickou povahu podkladových rizik.

3. Celkový solventnostní kapitálový požadavek, který musí být v souladu se zásadami stanovenými v článku 101, se stanoví na základě korelačního koeficientu pro agregaci rizikových modulů podle odstavce 1, jakož i na základě kalibrace kapitálových požadavků ke každému rizikovému modulu.

4. Každý rizikový modul podle odstavce 1 se kalibruje prostřednictvím hodnoty v riziku na hladině spolehlivosti 99,5 % v časovém horizontu jednoho roku.

Při konstrukci každého rizikového modulu se přihlédne k případným diverzifikačním efektům.

5. Na všechny pojišťovny a zajišťovny se z hlediska základního solventnostního kapitálového požadavku a zjednodušených výpočtů stanovených v článku 109 použijí tytéž konstrukce a specifikace rizikových modulů.

6. U katastrofických rizik lze pro výpočet modulů životních, neživotních a zdravotních upisovacích rizik případně použít zeměpisnou specifikaci.

7. Při výpočtu modulů životních, neživotních a zdravotních upisovacích rizik mohou pojišťovny a zajišťovny, po schválení orgány dohledu, nahradit v konstrukci standardního vzorce podskupinu parametrů tohoto vzorce parametry specifickými pro danou pojišťovnu nebo zajišťovnu.

Tyto parametry se kalibrují na základě interních údajů dotýcné pojišťovny nebo zajišťovny nebo údajů, které mají přímou spojitost s operacemi uvedené pojišťovny nebo zajišťovny s použitím standardizovaných metod.

Během schvalování ověří orgány dohledu úplnost, přesnost a vhodnost použitých údajů.

Článek 105

Výpočet základního solventnostního kapitálového požadavku

1. Základní solventnostní kapitálový požadavek se vypočte podle odstavců 2 až 6.

2. Modul neživotního upisovacího rizika zohlední riziko vyplývající ze závazků týkajících se neživotního pojištění v souvislosti s krytými riziky a postupy používanými při výkonu činnosti.

Přihlédne k neurčitosti výsledků pojišťoven a zajišťoven v souvislosti se stávajícími pojistnými a zajistnými závazky a s novými smlouvami, které budou podle očekávání sepsány v následujících dvanácti měsících.

Modul se vypočte podle přílohy IV bodu 2 jako kombinace kapitálových požadavků alespoň k těmto podmodulům:

- a) rizika ztráty nebo nepříznivé změny hodnoty pojistných závazků vyplývajících z kolísání načasování, četnosti a závažnosti pojistných událostí a načasování a výše částek na likvidaci pojistných událostí (riziko pojistného a technických rezerv v neživotním pojištění);

- b) rizika ztráty nebo nepříznivé změny hodnoty pojistných závazků vyplývajících ze značné neurčitosti předpokladů při tvorbě cen a stanovení rezerv v souvislosti s mimořádnými nebo výjimečnými událostmi (neživotní katastrofické riziko).

3. Modul životního upisovacího rizika zohlední riziko vyplývající ze závazků týkajících se životního pojištění v souvislosti s krytými riziky a postupy používanými při výkonu činnosti.

Modul se vypočte podle přílohy IV bodu 3 jako kombinace kapitálových požadavků alespoň k těmto podmodulům:

- a) rizika ztráty nebo nepříznivé změny hodnoty pojistných závazků vyplývajících ze změn úrovně, vývoje nebo volatility měr úmrtnosti, kdy zvýšení míry úmrtnosti vede ke zvýšení hodnoty pojistných závazků (riziko úmrtnosti);
- b) rizika ztráty nebo nepříznivé změny hodnoty pojistných závazků vyplývajících ze změn úrovně, vývoje nebo volatility měr úmrtnosti, kdy snížení míry úmrtnosti vede ke zvýšení hodnoty pojistných závazků (riziko dlouhověkosti);
- c) rizika ztráty nebo nepříznivé změny hodnoty pojistných závazků vyplývajících ze změn úrovně, vývoje nebo volatility míry invalidity, míry chorobnosti a míry nemocnosti (riziko invalidity nebo pracovní neschopnosti a nemocnosti);
- d) rizika ztráty nebo nepříznivé změny hodnoty pojistných závazků vyplývajících ze změn úrovně, vývoje nebo volatility nákladů vzniklých při správě pojistných a zajištých smluv (riziko nákladů v životním pojištění);
- e) rizika ztráty nebo nepříznivé změny hodnoty pojistných závazků vyplývajících z kolísání úrovně, vývoje nebo volatility revizních sazeb uplatňovaných na důchody, které jsou dány změnami v právním prostředí nebo zdravotním stavu pojištěných osob (riziko revize);
- f) rizika ztráty nebo nepříznivé změny hodnoty pojistných závazků vyplývajících ze změn úrovně nebo volatility míry storna, míry ukončení, míry obnovení a míry odbytného u pojistných smluv (riziko storen);
- g) rizika ztráty nebo nepříznivé změny hodnoty pojistných závazků vyplývajících ze značné neurčitosti předpokladů při tvorbě cen a stanovení rezerv v souvislosti s mimořádnými nebo zvláštními událostmi (životní katastrofické riziko).

4. Modul zdravotního upisovacího rizika zohlední riziko vyplývající ze závazků týkajících se zdravotního pojištění, ať je či není provozováno na podobném technickém základě jako životní pojištění, v souvislosti s krytými riziky a používanými postupy při výkonu činnosti.

Pokrývá alespoň tato rizika:

- a) rizika ztráty nebo nepříznivé změny hodnoty pojistných závazků vyplývajících ze změn úrovně, vývoje nebo volatility nákladů vzniklých při správě pojistných a zajištých smluv;
- b) rizika ztráty nebo nepříznivé změny hodnoty pojistných závazků vyplývajících z kolísání načasování, četnosti a závažnosti pojistných událostí a načasování a výše částek na likvidaci pojistných událostí v době stanovení rezerv;
- c) rizika ztráty nebo nepříznivé změny hodnoty pojistných závazků vyplývajících ze značné neurčitosti předpokladů při tvorbě cen a stanovení rezerv v souvislosti s vypuknutím rozsáhlých epidemií, jakož i nezvyklého nahromadění rizik v rámci těchto mimořádných okolností.

5. Modul tržního rizika zohlední riziko vyplývající z úrovně nebo volatility tržních cen finančních nástrojů, které ovlivňují hodnotu aktiv a závazků pojišťovny nebo zajišťovny. Tento modul řádným způsobem zohlední strukturální nesoulad mezi aktivy a závazky, zejména z hlediska jejich trvání.

Modul se vypočte podle přílohy IV bodu 4 jako kombinace kapitálových požadavků alespoň k těmto podmodulům:

- a) citlivosti hodnot aktiv, závazků a finančních nástrojů na změny časové struktury úrokových měr nebo jejich volatility (úrokové riziko);
- b) citlivosti hodnot aktiv, závazků a finančních nástrojů na změny úrovně tržních cen akcií nebo jejich volatility (akciové riziko);
- c) citlivosti hodnot aktiv, závazků a finančních nástrojů na změny úrovně tržních cen nemovitostí nebo jejich volatility (nemovitostní riziko);
- d) citlivosti hodnot aktiv, závazků a finančních nástrojů na změny úrovně kreditních rozpětí nebo jejich volatility v rámci časové struktury bezrizikových úrokových měr (riziko kreditního rozpětí);
- e) citlivosti hodnot aktiv, závazků a finančních nástrojů na změny úrovně tržních cen směnných kurzů nebo jejich volatility (měnové riziko);

f) dodatečných rizik pro pojištovnu nebo zajištovnu vyplývajících z nedostatečné diverzifikace portfolia aktiv nebo z velké expozice riziku selhání jednotlivým emitentem cenných papírů nebo skupinou spřízněných emitentů (koncentrace tržního rizika).

6. Modul rizika selhání protistrany zohlední možné ztráty v nadcházejících dvanácti měsících dané neočekávaným selháním nebo zhoršením kreditního ratingu protistran a dlužníků pojištoven a zajištoven. Modul rizika selhání protistrany se vztahuje na smlouvy týkající se snižování rizika, jako je například zajištění, sekuritizace a deriváty, pohledávky za zprostředkovateli, jakož i veškeré jiné úvěrové expozice, na které se nevztahuje podmodul rizika kreditního rozpětí. Náležitě zohlední kolaterál nebo jiné zajištění v držení pojištovny nebo zajištovny nebo na její účet a rizika s tím spojená.

Pro každou protistranu platí, že v modulu rizika selhání protistrany se přihlédne k celkové expozici riziku protistrany dotýčné pojištovny nebo zajištovny vůči uvedené protistraně nehledě na právní formu smluvních závazků vůči uvedené pojištovně nebo zajištovně.

Článek 106

Výpočet podmodulu akciového rizika: mechanismus symetrické úpravy

1. Podmodul akciového rizika vypočtený podle standardního vzorce zahrnuje symetrickou úpravu akciového kapitálového požadavku určenou k pokrytí rizika vyplývajících z výkyvů cen akcií.

2. Symetrická úprava standardního akciového kapitálového požadavku, kalibrovaného v souladu s čl. 104 odst. 4, pokrývající riziko vyplývající z výkyvů cen akcií, vychází z funkce současné míry příslušného akciového indexu a váženého průměru tohoto indexu. Tento vážený průměr se vypočte za odpovídající časové období, které bude stejné pro všechny pojištovny i pro zajištovny.

3. Symetrická úprava standardního akciového kapitálového požadavku pokrývající riziko vyplývající z výkyvů cen akcií nesmí vést k tomu, že bude uplatňován akciový kapitálový požadavek o více než 10 procentních bodů nižší nebo o více než 10 procentních bodů vyšší než standardní akciový kapitálový požadavek.

Článek 107

Kapitálový požadavek k operačnímu riziku

1. Kapitálový požadavek k operačnímu riziku zohledňuje operační rizika, nejsou-li již zohledněna v rizikových modulech uvedených v článku 104. Uvedený požadavek se kalibruje podle čl. 101 odst. 3.

2. Pokud jde o smlouvy týkající se životního pojištění, podle nichž nesou investiční riziko pojistníci, při výpočtu kapitálového požadavku k operačnímu riziku se přihlédne k částce ročních výdajů k uvedeným pojistným závazkům.

3. Pokud jde o jiné pojistné a zajistné operace, než které jsou uvedeny v odstavci 2, při výpočtu kapitálového požadavku k operačnímu riziku se přihlédne k objemu uvedených operací z hlediska získaného pojistného a technických rezerv, které jsou drženy ve vztahu k uvedeným pojistným závazkům. V tomto případě nebude kapitálový požadavek k operačnímu riziku vyšší než 30 % základního solventnostního kapitálového požadavku vztahujícího se k uvedeným pojistným a zajistným operacím.

Článek 108

Úprava o schopnost technických rezerv a odložené daňové povinnosti absorbovat ztráty

Úprava o schopnost technických rezerv a odložené daňové povinnosti absorbovat ztráty uvedená v čl. 103 odst. 1 písm. c) odraží případnou náhradu za neočekávané ztráty prostřednictvím současného snížení technických rezerv či odložené daňové povinnosti nebo kombinací obou těchto postupů.

Uvedená úprava přihlédne k účinku snižování rizik prostřednictvím budoucích nezaručených podílů na zisku z pojistných smluv, mohou-li pojištovny a zajištovny prokázat, že snížení uvedených plnění lze použít na krytí případných neočekávaných ztrát. Účinek snižování rizik prostřednictvím budoucích nezaručených podílů na zisku nesmí být vyšší než součet technických rezerv a odložené daňové povinnosti vztahujících se k uvedeným budoucím nezaručeným podílům na zisku.

Pro účely druhého pododstavce se hodnota budoucích nezaručených podílů na zisku za nepříznivých okolností porovná s hodnotou těchto podílů za předpokladů, z nichž vychází výpočet nejlepšího odhadu.

Článek 109

Zjednodušení standardního vzorce

Pojištovny a zajištovny mohou pro určitý podmodul nebo rizikový modul použít zjednodušený výpočet, pokud to odůvodňuje povaha, rozsah a komplexnost rizik, kterým jsou tyto pojištovny nebo zajištovny vystaveny, a pokud by bylo neúměrné požadovat po všech pojištovnách a zajištovnách provedení standardizovaného výpočtu.

Zjednodušené výpočty se kalibrují podle čl. 101 odst. 3.

Článek 110

Významné odchylky od podkladových předpokladů k výpočtu podle standardního vzorce

Pokud není vhodné vypočítat solventnostní kapitálový požadavek podle standardního vzorce stanoveného v pododdílu 2 z toho důvodu, že se rizikový profil dotyčné pojišťovny nebo zajišťovny podstatně odchyluje od podkladových předpokladů k výpočtu podle standardního vzorce, mohou orgány dohledu prostřednictvím odůvodněného rozhodnutí na dotyčné pojišťovně nebo zajišťovně požadovat, aby při výpočtu modulů životních, neživotních a zdravotních upisovacích rizik nahradily podskupinu parametrů tohoto vzorce parametry specifickými pro danou pojišťovnu nebo zajišťovnu, jak je uvedeno v čl. 104 odst. 7. Tyto parametry se vypočítají tak, aby bylo zajištěno, aby daná pojišťovna nebo zajišťovna dodržela ustanovení čl. 101 odst. 3.

Článek 111

Prováděcí opatření

1. Aby se při výpočtu solventnostního kapitálového požadavku podle standardního vzorce zajistilo stejné zacházení se všemi pojišťovnami a zajišťovnami nebo se přihlédlo k vývoji trhu, Komise přijme prováděcí opatření, kterými se stanoví:

- a) standardní vzorec v souladu s články 101 a 103 až 109;
- b) jakékoli nutné podmoduly nebo podmoduly přesněji pokrývající rizika, která spadají pod příslušné moduly rizik uvedené v článku 104, jakož i jejich pozdější aktualizace;
- c) metody, předpoklady a standardní parametry, které se použijí pro výpočet všech modulů nebo podmodulů základního solventnostního kapitálového požadavku stanoveného v člancích 104, 105 a 304 mechanismus symetrické úpravy a odpovídající časové období, vyjádřené počtem měsíců, podle článku 106 a vhodný přístup pro začlenění metody uvedené v článku 304 do výpočtu solventnostního kapitálového požadavku podle standardního vzorce;
- d) korelační parametry, v případě potřeby včetně parametrů uvedených v příloze IV, a postupy aktualizace těchto parametrů;
- e) metody a předpoklady, které se použijí pro posuzování změn rizikového profilu dotyčné pojišťovny nebo zajišťovny a pro úpravu výpočtu solventnostního kapitálového požadavku, uplatňují-li pojišťovny a zajišťovny techniky snižování rizik;
- f) kvalitativní kritéria, která musí splňovat techniky uvedené v písmenu e), aby se zajistilo, že se riziko skutečně převedlo na třetí stranu;

g) metody a parametry, které se použijí při posuzování kapitálového požadavku k operačnímu riziku uvedenému v článku 107, včetně procentního limitu uvedeného v čl. 107 odst. 3;

h) metody a úpravy, jejichž prostřednictvím se zohlední snížený rozsah diverzifikace rizika u pojištěn a zajištěn v souvislosti s účelově vázanými fondy;

i) metoda, která se použije při výpočtu úpravy o schopnost technických rezerv nebo odložené daňové povinnosti absorbovat ztrátu stanovené v článku 108;

j) podskupina standardních parametrů v modulech životních, neživotních a zdravotních upisovacích rizik, která se může nahradit parametry specifickými pro pojišťovnu nebo zajišťovnu, jak je uvedeno v čl. 104 odst. 7;

k) standardizované metody, které pojišťovny nebo zajišťovny použijí pro výpočet parametrů specifických pro pojišťovny nebo zajišťovny uvedené v písmenu j) a jakákoli kritéria ohledně úplnosti, přesnosti a vhodnosti použitých údajů, která se musí splnit předtím, než je schválí orgány dohledu;

l) zjednodušené výpočty stanovené pro určité podmoduly a rizikové moduly, jakož i kritéria, jejichž splnění se na pojišťovnách a zajišťovnách, včetně kaptivních pojištěn a zajištěn, požaduje, aby byly oprávněny využívat veškeré uvedené zjednodušené výpočty, jak je uvedeno v článku 109;

m) přístup, který se má uplatnit u přidružených podniků ve smyslu článku 212 při výpočtu solventnostního kapitálového požadavku, zejména při výpočtu podmodulu akciového rizika podle čl. 105 odst. 5, s přihlédnutím k pravděpodobnému snížení volatility hodnoty těchto přidružených podniků vyplývající ze strategické povahy těchto investic a vlivu, který mají podniky držící účast na tyto přidružené podniky.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

2. Komise může přijmout prováděcí opatření, kterými se stanoví kvantitativní limity a kritéria použitelnosti aktiv pro krytí rizik, která v dostatečné míře nekryje podmodul. Tato prováděcí opatření se použijí na aktiva kryjící technické rezervy, s výjimkou aktiv držených ve vztahu ke smlouvám týkajícím se životního pojištění, podle nichž nesou investiční riziko pojistníci. Tato opatření přezkoumává Komise se zřetelem k vývoji u standardního vzorce a na finančních trzích.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Pododdíl 3

Solventnostní kapitálový požadavek úplné a částečné interní modely

Článek 112

Obecná ustanovení o schvalování úplných a částečných interních modelů

1. Členské státy zajistí, aby pojišťovny nebo zajišťovny mohly vypočítat solventnostní kapitálový požadavek podle úplného nebo částečného modelu, který schválily orgány dohledu.
2. Pojišťovny a zajišťovny mohou použít částečné interní modely pro výpočet:
 - a) jednoho nebo více rizikových modulů nebo podmodulů základního solventnostního kapitálového požadavku uvedených v člancích 104 a 105;
 - b) kapitálového požadavku k operačnímu riziku uvedenému v článku 107;
 - c) úpravy uvedené v článku 108.

Konstrukci částečného modelu lze navíc uplatnit na celou činnost pojišťoven a zajišťoven nebo pouze na jednu nebo více větších oblastí jejich obchodní činnosti.

3. Pojišťovny a zajišťovny předloží ve všech žádostech o schválení alespoň dokumentaci o tom, že interní model splňuje požadavky stanovené v člancích 120 až 125.

Pokud se žádost o schválení týká částečného interního modelu, přizpůsobí se požadavky stanovené v člancích 120 až 125 tak, aby zohlednily omezenou oblast působnosti modelu.

4. Orgány dohledu rozhodnou o žádosti se všemi náležitostmi do šesti měsíců od obdržení.

5. Orgány dohledu žádost schválí, pouze pokud jsou přesvědčeny, že systémy dotyčné pojišťovny nebo zajišťovny pro určování, měření, sledování, řízení a oznamování rizik jsou přiměřené, a zejména, že interní model je v souladu s požadavky podle odstavce 3.

6. Rozhodnutí odmítnout žádost o používání interního modelu musí orgány dohledu odůvodnit.

7. Po obdržení schválení může být na základě odůvodněného rozhodnutí požadováno, aby pojišťovny a zajišťovny poskytl orgánům dohledu odhad solventnostního kapitálového požadavku určeného podle standardního vzorce uvedeného v pododdílu 2.

Článek 113

Zvláštní ustanovení ke schvalování částečných interních modelů

1. Orgány dohledu schválí částečný interní model, pouze pokud je uvedený model v souladu s požadavky stanovenými v článku 112 a splňuje tyto dodatečné podmínky:
 - a) omezená oblast působnosti modelu je pojišťovnou nebo zajišťovnou řádně odůvodněna;
 - b) výsledný solventnostní kapitálový požadavek vhodněji zohledňuje rizikový profil pojišťovny nebo zajišťovny, a zejména je v souladu se zásadami stanovenými v pododdílu 1;
 - c) jeho konstrukce je v souladu se zásadami stanovenými v pododdílu 1, což umožňuje úplnou integraci částečného interního modelu do standardního vzorce solventnostního kapitálového požadavku.

2. Při posuzování žádosti o používání částečného interního modelu, který se vztahuje pouze na určité podmoduly daného rizikového modulu, na některé obchodní činnosti pojišťovny nebo zajišťovny v souvislosti s daným rizikovým modulem nebo na části těchto podmodulů i činností, orgány dohledu mohou požadovat, aby dotyčné pojišťovny a zajišťovny předložily reálný přechodový plán na rozšíření působnosti modelu.

V přechodovém plánu musí být stanoveno, jakým způsobem pojišťovny a zajišťovny zamýšlí rozšířit působnost modelu na jiné podmoduly nebo obchodní činnosti, aby se zajistilo, že se model v souvislosti s daným rizikovým modulem vztahuje na hlavní část jejich pojistných operací.

Článek 114

Prováděcí opatření

Komise přijme prováděcí opatření, jimiž se stanoví:

1. postup, který je třeba dodržovat v zájmu schválení interního modelu;

2. úpravy norem stanovených v článcích 120 až 125, které je třeba provést, aby bylo možné přihlédnout k omezené oblasti působnosti částečného interního modelu.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Článek 115

Koncepce změny úplných a částečných interních modelů

Na začátku schvalovacího procesu schválí orgány dohledu koncepci změny modelu dané pojišťovny nebo zajišťovny. Pojišťovny a zajišťovny mohou podle této koncepce svůj interní model změnit.

Koncepce musí zahrnovat specifikaci menších a větších změn interního modelu.

Větší změny interního modelu, jakož i změny koncepce, musí vždy podléhat předchozímu schválení orgány dohledu, jak je stanoveno v článku 112.

Menší změny interního modelu nemusí podléhat předchozímu schválení orgány dohledu, pokud jsou vypracovány v souladu s danou koncepcí.

Článek 116

Odpovědnost správních, řídicích nebo kontrolních orgánů

Správní, řídicí nebo kontrolní orgány pojišťoven a zajišťoven schválí žádost o schválení interního modelu podle článku 112 určenou orgánům dohledu, jakož i žádost o schválení jakýchkoli pozdějších větších změn uvedeného modelu.

Správní, řídicí nebo kontrolní orgán odpovídá za zavedení systémů, které zajistí stálé a řádné fungování interního modelu.

Článek 117

Návrat ke standardnímu vzorci

Byla-li schválena žádost podle článku 112, pojišťovny a zajišťovny se k výpočtu celého nebo jakékoli části solventnostního kapitálového požadavku podle standardního vzorce stanoveného v pododdílu 2 vrátí jen za řádně zdůvodněných okolností a se souhlasem orgánů dohledu.

Článek 118

Nedodržování interního modelu

1. Pokud po obdržení schválení k používání interního modulu od orgánů dohledu pojišťovny a zajišťovny přestanou dodržovat požadavky stanovené v článcích 120 až 125, neprodleně předloží orgánům dohledu plán, jak v přiměřené lhůtě obnoví dodržování požadavků, nebo prokáží, že nedodržování požadavků nemá zásadnější účinek.

2. Pokud pojišťovny a zajišťovny neprovedou plán podle odstavce 1, orgány dohledu mohou požadovat, aby se pojišťovny a zajišťovny vrátily k výpočtu solventnostního kapitálového požadavku podle standardního vzorce uvedeného v pododdílu 2.

Článek 119

Významné odchylky od podkladových předpokladů k výpočtu podle standardního vzorce

Pokud není vhodné vypočítat solventnostní kapitálový požadavek podle standardního vzorce stanoveného v pododdílu 2 z toho důvodu, že se rizikový profil dotýčné pojišťovny nebo zajišťovny podstatně odchyluje od podkladových předpokladů k výpočtu podle standardního vzorce, mohou orgány dohledu prostřednictvím odůvodněného rozhodnutí na dotýčné pojišťovně nebo zajišťovně požadovat, aby k výpočtu solventnostního kapitálového požadavku nebo jeho rizikových modulů použily interní model.

Článek 120

Kontrola používání

Pojišťovny a zajišťovny prokáží, že interní model je hojně používán a má významnou úlohu v jejich řídicím a kontrolním systému uvedeném v článcích 41 až 50, zejména pak v

- jejich systému řízení rizik stanovenému v článku 44 a jejich rozhodovacích procesech;
- jejich posouzení ekonomického a solventnostního kapitálu a v procesech jeho alokace, včetně posouzení uvedeného v článku 45.

Pojišťovny a zajišťovny navíc prokáží, že četnost výpočtu kapitálového solventnostního požadavku podle interního modelu je v souladu s četností, s níž svůj interní model používají pro jiné účely, na něž se vztahuje první pododstavec.

Správní, řídicí nebo kontrolní orgán odpovídá za zajištění průběžné vhodnosti konstrukce a operací interního modelu a rovněž za to, aby interní model nadále vhodně zohledňoval rizikový profil dotýčné pojišťovny nebo zajišťovny.

Článek 121

Normy statistické kvality

1. Interní model, a zejména výpočet prognózy rozdělení pravděpodobnosti, z níž vychází, musí být v souladu s kritérii stanovenými v odstavcích 2 až 9.

2. Metody používané k výpočtu prognózy rozdělení pravděpodobnosti musí být založeny na přiměřených, použitelných a náležitých pojistněmatematických a statistických metodách a být v souladu s metodami používanými pro výpočet technických rezerv.

Metody používané k výpočtu prognózy rozdělení pravděpodobnosti musí být založeny na stávajících a důvěryhodných informacích a na reálných předpokladech.

Pojišťovny a zajišťovny musí být schopny odůvodnit orgánům dohledu předpoklady, které jsou základem pro jejich interní model

3. Údaje používané pro interní model musí být přesné, úplné a vhodné.

Pojišťovny a zajišťovny alespoň jednou ročně aktualizují soubory údajů, které používají při výpočtu prognózy rozdělení pravděpodobnosti.

4. Pro výpočet prognózy rozdělení pravděpodobnosti není předepsána žádná zvláštní metoda.

Bez ohledu na zvolenou metodu výpočtu musí být kapacita interního modelu pro zařazování rizik dostatečná k tomu, aby zajistila jeho široké využití a významnou roli v systému správy pojišťoven a zajišťoven, zejména v jejich systému řízení rizik a rozhodovacích procesech, jakož i v postupech alokace kapitálu podle článku 120.

Interní model musí krýt všechna podstatná rizika, jimž jsou pojišťovny a zajišťovny vystaveny. Interní modely musí krýt alespoň rizika uvedená v čl. 101 odst. 4.

5. Pokud jde o diverzifikační efekty, pojišťovny a zajišťovny mohou přihlídnout k těmto diverzifikačním efektům ve svém interním modelu v rámci jednotlivých kategorií rizik i mezi těmito kategoriemi, pokud orgány dohledu považují systém používaný pro měření uvedených diverzifikačních efektů za přiměřený.

6. Pojišťovny a zajišťovny mohou ve svém interním modelu plně přihlídnout k účinku technik snižování úvěrového rizika, pokud jsou úvěrová rizika a jiná rizika vyplývající z použití daných technik odpovídajícím způsobem zohledněna v interním modelu.

7. Pojišťovny a zajišťovny ve svém interním modelu přesně posoudí zvláštní rizika související s finančními zárukami a veškerými smluvními opcemi, jsou-li podstatná. Posoudí rovněž rizika související s opcemi pojistníka a smluvními opcemi pojišťoven a zajišťoven. Za tímto účelem přihlednou explicitně či implicitně k dopadu, který by mohly mít budoucí změny finančních i jiných než finančních podmínek na výkon uvedených opcí.

8. Pojišťovny a zajišťovny mohou ve svém interním modelu přihlídnout k budoucím opatřením vedení, jejichž uskutečnění lze za určitých okolností odůvodněně očekávat.

V případě stanoveném v prvním pododstavci zohlední dotyčná pojišťovna nebo zajišťovna dobu nezbytnou k provedení takových opatření.

9. Pojišťovny a zajišťovny přihlednou ve svém interním modelu ke všem platbám pojistníkům a oprávněným osobám, jež zamýšlejí provést, ať jsou uvedené platby smluvně zaručeny, či nikoli.

Článek 122

Kalibrační normy

1. Pojišťovny a zajišťovny mohou pro účely konstrukce interního modelu použít jiné časové období nebo míru rizika než ty, které jsou stanoveny v čl. 101 odst. 3, pokud výstupy interního modelu mohou uvedené pojišťovny nebo zajišťovny používat pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku způsobem, který pojistníkům a oprávněným osobám poskytne úroveň ochrany odpovídající ustanovením článku 101.

2. Je-li to reálné, pojišťovny a zajišťovny odvodí prostřednictvím metody hodnoty v riziku podle čl. 101 odst. 3 solventnostní kapitálový požadavek přímo z prognózy rozdělení pravděpodobnosti získané interním modelem.

3. Pokud pojišťovny a zajišťovny solventnostní kapitálový požadavek nemohou odvodit přímo z prognózy rozdělení pravděpodobnosti získané interním modelem, orgány dohledu povolí, aby se v procesu výpočtu solventnostního kapitálového požadavku použily aproximace, pokud uvedené pojišťovny a zajišťovny mohou orgánům dohledu prokázat, že je pojistníkům poskytována úroveň ochrany odpovídající ustanovením článku 101.

4. Orgány dohledu mohou na pojišťovnách a zajišťovnách požadovat, aby svůj interní model uplatnily na příslušná srovnávací portfolia za použití předpokladů založených spíše na externích než interních údajích, aby tak přezkoušely kalibraci interního modelu a ověřily, že jeho specifikace je v souladu s obecně přijímanou tržní praxí.

Článek 123**Připisování zisků a ztrát**

Pojišťovny a zajišťovny alespoň jednou za rok přezkoumají v každém větším obchodním útvaru příčiny a zdroje zisků a ztrát.

Pojišťovny a zajišťovny prokáží, jak jsou v kategorizaci rizik zvolené v interním modelu vysvětleny příčiny a zdroje zisků a ztrát. V kategorizaci rizik a připisování zisků a ztrát se zohlední rizikový profil daných pojišťoven a zajišťoven.

Článek 124**Normy pro ověřování platnosti**

Pojišťovny a zajišťovny pravidelně ověřují platnost modelu, a to v cyklech, které zahrnují sledování chování interního modelu, přezkum průběžné přiměřenosti jeho specifikace a poměřování jeho výsledků se zkušenostmi.

Proces ověřování platnosti modelu zahrnuje účinnou statistickou metodu pro ověřování platnosti interního modelu, kterým pojišťovny a zajišťovny orgánům dohledu prokazují, že jejich výsledné kapitálové požadavky jsou přiměřené.

Použitou statistickou metodou se testuje přiměřenost prognózy rozdělení pravděpodobnosti nejen vůči škodnímu průběhu, ale rovněž vůči veškerým souvisejícím podstatným novým údajům a informacím.

Proces ověřování platnosti modelu zahrnuje analýzu stability interního modelu, a zejména testování citlivosti výsledků interního modelu na změny klíčových podkladových předpokladů. Zahrnuje rovněž posouzení přesnosti, úplnosti a vhodnosti údajů používaných v interním modelu.

Článek 125**Dokumentační normy**

Pojišťovny a zajišťovny podrobně zdokumentují konstrukci a fungování svého interního modelu.

Dokumentace musí být v souladu s články 120 až 124.

Dokumentace musí obsahovat nástin teorie, předpokladů, jakož i matematického a empirického základu interního modelu.

V dokumentaci se uvedou veškeré okolnosti, za nichž interní model nemůže účinně fungovat.

Pojišťovny a zajišťovny zdokumentují veškeré větší změny svého interního modelu, jak je stanoveno v článku 115.

Článek 126**Externí modely a údaje**

Používání modelu nebo údajů získaných od třetí strany nelze považovat za důvod pro výjimku z jakýchkoli požadavků na interní model stanovených v článcích 120 až 125.

Článek 127**Prováděcí opatření**

V zájmu harmonizovaného přístupu k používání interních modelů v celém Společenství a lepšího posuzování rizikového profilu a řízení činnosti pojišťoven a zajišťoven Komise přijme k článkům 120 až 126 prováděcí opatření.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Oddíl 5**Minimální kapitálový požadavek****Článek 128****Obecná ustanovení**

Členské státy požadují, aby pojišťovny a zajišťovny měly v držení použitelný primární kapitál na krytí minimálního kapitálového požadavku.

Článek 129**Výpočet minimálního kapitálového požadavku**

1. Minimální kapitálový požadavek se vypočítá v souladu s těmito zásadami:

- a) vypočítá se jasným a jednoduchým způsobem, který umožní revizi výpočtu;
- b) minimální kapitálový požadavek odpovídá výši použitelného primárního kapitálu, pod níž by pojištníci a oprávněné osoby byly vystaveny nepřijatelné úrovni rizika, pokud by pojišťovnám a zajišťovnám bylo povoleno pokračovat v jejich operacích;

c) lineární funkce uvedená v odstavci 2 pro výpočet minimálního kapitálového požadavku se kalibruje na hodnotu v riziku primárního kapitálu pojišťovny nebo zajišťovny na hladině spolehlivosti 85 % v časovém horizontu jednoho roku;

d) absolutní dolní mez minimálního kapitálového požadavku:

i) činí 2 200 000 EUR pro neživotní pojišťovny včetně kaptivních, s výjimkou případů, kdy jsou kryta všechna nebo některá rizika uvedená v jednom z odvětví 10 až 15 v části A přílohy I a kdy absolutní dolní mez činí alespoň 3 200 000 EUR;

ii) činí 3 200 000 EUR pro životní pojišťovny včetně kaptivních;

iii) činí 3 200 000 EUR pro zajišťovny s výjimkou kaptivních, pro které nesmí být minimální kapitálový požadavek nižší než 1 000 000 EUR;

iv) představuje součet částek uvedených v bodech i) a ii) pro pojišťovny uvedené v čl. 73 odst. 5.

2. S výhradou odstavce 3 se minimální kapitálový požadavek vypočítá jako lineární funkce skupiny nebo podskupiny těchto proměnných: technické rezervy pojišťovny nebo zajišťovny, předepsané pojistné nebo zajištění, kapitál v riziku, odložená daňová povinnost a administrativní náklady. Proměnné se ocení očištěné o zajištění.

3. Aniž je dotčen odst. 1 písm. d), minimální kapitálový požadavek nesmí být nižší než 25 % ani vyšší než 45 % solventnostního kapitálového požadavku pojišťovny nebo zajišťovny vypočteného podle kapitoly VI oddílu 4 pododdílů 2 nebo 3, a to včetně veškerého navýšení kapitálového požadavku podle článku 37.

Členské státy svým orgánům dohledu umožní, aby po dobu, která končí nejpozději dne 31. října 2014, požadovaly od pojišťoven a zajišťoven uplatňování procentních hodnot uvedených v prvním pododstavci výhradně na jejich solventnostní kapitálový požadavek vypočtený podle kapitoly VI oddílu 4 pododdílů 2.

4. Pojišťovny a zajišťovny vypočítají minimální kapitálový požadavek alespoň jednou za čtvrt roku a oznámí výsledek výpočtu orgánům dohledu.

Pokud je minimální kapitálový požadavek pojišťovny nebo zajišťovny dán některou z mezních hodnot uvedených v odstavci 3, poskytne tato pojišťovna nebo zajišťovna orgánu dohledu informace, které umožní řádně porozumět důvodům této situace.

5. Do 31. října 2017 Komise poskytne Evropskému parlamentu a Evropskému výboru pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění zřízenému rozhodnutím Komise 2004/9/ES⁽¹⁾ zprávu o předpisech členských států a o postupech orgánů dohledu přijatých podle odstavců 1 až 4.

Zpráva se bude zejména zabývat použitím a dolní a horní mezní hodnotou uvedenou v odstavci 3 a problémy, s kterými se potýkají orgány dohledu a pojišťovny nebo zajišťovny při uplatňování tohoto článku.

Článek 130

Prováděcí opatření

Komise přijme prováděcí opatření, kterými se stanoví výpočet minimálního kapitálového požadavku uvedeného v člácích 128 a 129.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Článek 131

Přechodná ujednání k dodržování minimálního kapitálového požadavku

Odchylně od článků 139 a 144, pokud pojišťovny a zajišťovny dodržují požadovanou míru solventnosti podle článku 28 směrnice 2002/83/ES, článku 16a směrnice 73/239/EHS nebo článku 37, 38 nebo 39 směrnice 2005/68/ES ke dni 31. října 2012, ale nedrží dostatečný použitelný primární kapitál na krytí minimálního kapitálového požadavku, musí dotyčné pojišťovny a zajišťovny zajistit soulad s článkem 128 do 31. října 2013.

Pokud dotyčná pojišťovna nebo zajišťovna nezajistí soulad s článkem 128 ve lhůtě uvedené v prvním pododstavci, odejme se pojišťovně nebo zajišťovně povolení, s výhradou použitelných postupů stanovených vnitrostátními právními předpisy.

Oddíl 6

Investice

Článek 132

Zásada „obezřetného jednání“

1. Členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny investovaly veškerá svá aktiva v souladu se zásadou „obezřetného jednání“ stanovenou v odstavcích 2, 3 a 4.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 3, 7.1.2004, s. 34.

2. Pokud jde o celkové portfolio aktiv, pojišťovny a zajišťovny investují pouze do aktiv a nástrojů, jejichž rizika může dotyčná pojišťovna nebo zajišťovna řádně určit, měřit, sledovat, řídit, kontrolovat a podávat o nich zprávy, a odpovídajícím způsobem je zohlednit při posuzování celkových potřeb solventnosti podle čl. 45 odst. 1 druhého pododstavce písm. a).

Veškerá aktiva, zejména aktiva na krytí minimálního kapitálového požadavku a solventnostního kapitálového požadavku, jsou investována tak, aby se zajistila bezpečnost, likvidita a ziskovost portfolia jako celku. Mimoto musí být umístění těchto aktiv takové, aby bylo zajištěno, že budou k dispozici.

Aktiva držaná na krytí technických rezerv jsou rovněž investována způsobem, jenž je přiměřený povaze a trvání pojistných a zajišťovacích závazků. Uvedená aktiva jsou investována v nejlepším zájmu všech pojistníků a oprávněných osob, přičemž je zohledněn případný politický cíl, jenž je zveřejněn v plném rozsahu.

Při střetu zájmů zajistí pojišťovny nebo subjekt, který řídí jejich portfolio aktiv, aby byla investice učiněna v nejlepším zájmu pojistníků a oprávněných osob.

3. Aniž je dotčen odstavec 2, u aktiv držaných ve vztahu k smlouvám týkajícím se životního pojištění, podle nichž nesou investiční riziko pojistníci, se použije druhý, třetí a čtvrtý pododstavec tohoto odstavce.

Pokud je pojistné plnění stanovené ve smlouvě přímo spojeno s hodnotou podílových listů v SKIPCP podle definice ve směrnici 85/611/EHS nebo s hodnotou aktiv obsažených ve vnitřním fondu vlastněném pojišťovnami, obvykle rozděleném do podílů, musí být technické rezervy vztahující se k tomuto pojistnému ohledně těchto plnění co nejvíce zastoupeny těmito podíly nebo v případě, kdy podíly nejsou stanoveny, těmito aktivy.

Pokud je pojistné plnění stanovené ve smlouvě přímo spojeno s indexem akcií nebo jinou referenční hodnotou, než jsou hodnoty uvedené v druhém pododstavci, musí být technické rezervy vztahující se k tomuto pojistnému plnění co nejvíce zastoupeny buď podíly, které mají představovat referenční hodnotu, nebo nejsou-li podíly stanoveny, zabezpečeními a obchodovatelnými aktivy, která co nejvíce odpovídají aktivům, na kterých je založena daná referenční hodnota.

Pokud pojistné plnění uvedené v druhém a třetím pododstavci zahrnuje záruku určitého výnosu z investic nebo nějaké jiné zaručené plnění, řídí se aktiva na krytí odpovídajících dodatečných technických rezerv odstavcem 4.

4. Aniž je dotčen odstavec 2, použije se na ostatní aktiva, než na která se vztahuje odstavec 3, druhý až pátý pododstavec tohoto odstavce.

Použití derivátů je možné, pokud přispívají ke snižování investičních rizik nebo usnadňují efektivní správu portfolia.

Investice a aktiva, jejichž obchodování na regulovaném finančním trhu není povoleno, musí být udržovány na omezitelné úrovni,

Aktiva musí být náležitě diverzifikována tak, aby nedošlo k nadměrné závislosti na určitém aktivu, emitentovi nebo skupině podniků či zeměpisné oblasti ani k nadměrnému nahromadění rizika v portfoliu jako celku.

Investice do aktiv vydaných stejným emitentem nebo emitenty patřícími do stejné skupiny nesmí vystavit pojišťovnu nadměrné koncentraci rizik.

Článek 133

Svoboda investovat

1. Členské státy nesmí na pojišťovnách a zajišťovnách požadovat, aby investovaly do určitých kategorií aktiv.

2. Členské státy nesmí požadovat, aby investiční rozhodnutí pojišťovny nebo zajišťovny či jejího investičního správce podléhala jakékoli formě požadavků na předchozí schválení nebo pravidelné oznamování.

3. Tímto článkem nejsou dotčeny požadavky členských států omezující druhy aktiv nebo referenční hodnoty, na něž se mohou vázat výhody vyplývající z pojistné smlouvy. Jakákoli taková pravidla se uplatní pouze v případě, kdy nese investiční riziko pojistník, který je fyzickou osobou, a nesmějí být více omezující než pravidla uvedená ve směrnici 85/611/EHS.

Článek 134

Umístění aktiv a zákaz zastavení aktiv

1. Pokud jde o pojistná rizika nacházející se ve Společenství, členské státy nesmějí požadovat, aby aktiva držaná na krytí technických rezerv k uvedeným rizikům byla umístěna v rámci Společenství nebo v určitém členském státě.

Kromě toho, pokud jde o částky ze zajišťovacích smluv vymahatelné vůči pojišťovnám nebo zajišťovnám povoleným podle této směrnice nebo pojišťovnám nebo zajišťovnám, jejichž sídlo se nachází ve třetí zemi, u nichž se má za to, že jejich solventnostní režim odpovídá článku 172, členské státy nesmějí požadovat, aby byla aktiva představující uvedené vymahatelné částky umístěna v rámci Společenství.

2. Je-li zajištěním pojišťovna nebo zajišťovna povolená v souladu s touto směrnicí, nesmí členské státy zachovávat ani zavádět systém tvorby hrubých technických rezerv, který požaduje zastavení aktiv pro krytí dlužného zajištění a nezlikvidovaných zajištěných událostí.

Článek 135

Prováděcí opatření

1. Za účelem zajištění jednotného uplatňování této směrnice může Komise přijmout prováděcí opatření, jimiž se stanoví kvalitativní požadavky v těchto oblastech:

- a) určení, měření, sledování, řízení a vykazování rizik vyplývajících z investic vzhledem ke čl. 132 odst. 2 prvnímu pododstavci;
- b) určení, měření, sledování, řízení a vykazování specifických rizik vyplývajících z investic do derivátů a aktiv uvedených v čl. 132 odst. 4 druhém pododstavci.

2. S cílem zajistit provázanost mezi odvětvími a odstranit nesoulad mezi zájmy firem, které „mění“ úvěry na obchodovatelné cenné papíry a jiné finanční nástroje (původci), a zájmy pojišťoven nebo zajišťoven, které do těchto cenných papírů nebo nástrojů investují, přijme Komise prováděcí opatření, jimiž se stanoví:

- a) požadavky, které musí splnit původce, aby směla pojišťovna nebo zajišťovna investovat do cenných papírů nebo nástrojů tohoto druhu vydaných po 1. lednu 2011, včetně požadavků, které zajistí, aby si původce ponechal čistý ekonomický úrok ve výši nejméně 5 %;
- b) kvalitativní požadavky, které musí splnit pojišťovny nebo zajišťovny, jež do těchto cenných papírů nebo nástrojů investují.

3. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

KAPITOLA VII

Pojišťovny a zajišťovny v obtížích nebo protiprávním postavení

Článek 136

Zjišťování a oznamování zhoršující se finanční situace pojišťovny a zajišťovny

Pojišťovny a zajišťovny zavedou postupy ke zjišťování zhoršující se finanční situace a pokud k takovému zhoršení dojde, uvědomí o tom neprodleně orgány dohledu.

Článek 137

Nedodržování požadavku na technické rezervy

Pokud pojišťovna nebo zajišťovna nevyhoví požadavkům kapitoly VI oddílu 2, mohou jí orgány dohledu jejího domovského členského státu zakázat volné nakládání s aktivy poté, co svůj záměr sdělí orgánům dohledu hostitelského členského státu. Orgány dohledu domovského členského státu označí aktiva, jichž se mají tato opatření týkat.

Článek 138

Nedodržování solventnostního kapitálového požadavku

1. Pojišťovny a zajišťovny informují neprodleně orgán dohledu, jakmile zjistí, že není dodržován solventnostní kapitálový požadavek, nebo existuje-li nebezpečí, že daný požadavek nebude dodržován v následujících třech měsících.

2. Poté, co dotyčná pojišťovna nebo zajišťovna zjistí, že nedodržuje solventnostní kapitálový požadavek, předloží do dvou měsíců orgánu dohledu ke schválení reálný ozdravný plán.

3. Orgán dohledu požaduje po dotyčné pojišťovně nebo zajišťovně, aby přijala do šesti měsíců od doby, kdy zjistila nedodržování solventnostního kapitálového požadavku, nezbytná opatření k opětovnému stanovení úrovně použitelného kapitálu kryjícího solventnostní kapitálový požadavek nebo ke snížení svého rizikového profilu, aby se zajistilo dodržování solventnostního kapitálového požadavku.

Uvedenou lhůtu může orgán dohledu případně prodloužit o tři měsíce.

4. V případě výjimečných poklesů na finančních trzích mohou orgány dohledu prodloužit lhůtu uvedenou v odst. 3 druhém pododstavci o odpovídající dobu s přihlédnutím ke všem relevantním faktorům.

Dotyčná pojišťovna nebo zajišťovna předloží každé tři měsíce svému orgánu dohledu zprávu o pokroku, v níž jsou přijatá opatření a dosažený pokrok s cílem opětovně dosáhnout úrovně použitelného kapitálu kryjícího solventnostní kapitálový požadavek nebo snížit svůj rizikový profil, aby bylo zajištěno dodržování solventnostního kapitálového požadavku.

Prodloužení podle prvního pododstavce se zruší, pokud ze zprávy o pokroku vyplývá, že nenastal žádný významný pokrok v úsilí o opětovné dosažení úrovně použitelného kapitálu kryjícího solventnostní kapitálový požadavek nebo snížit svůj rizikový profil, aby bylo zajištěno dodržování solventnostního kapitálového požadavku od data, kdy bylo zjištěno nedodržení solventnostního kapitálového požadavku, do data předložení zprávy o pokroku.

5. Za výjimečných okolností, pokud se orgán dohledu domnívá, že se finanční situace dotyčné pojišťovny nebo zajišťovny bude dále zhoršovat, může také omezit nebo zakázat volné nakládání s aktivy uvedené pojišťovny nebo zajišťovny. Tento orgán dohledu informuje orgány dohledu hostitelských členských států o veškerých podniknutých opatřeních. Uvedené orgány na žádost orgánu dohledu domovského členského státu přijmou stejná opatření. Orgán dohledu domovského členského státu označí aktiva, jichž se mají tato opatření týkat.

Článek 139

Nedodržování minimálního kapitálového požadavku

1. Pojišťovny a zajišťovny neprodleně informují orgán dohledu, jakmile zjistí, že není dodržován minimální kapitálový požadavek, nebo existuje-li nebezpečí, že daný požadavek nebude dodržován v následujících třech měsících.

2. Poté, co dotyčná pojišťovna nebo zajišťovna zjistí, že nedodržuje minimální kapitálový požadavek, předloží do jednoho měsíce orgánu dohledu ke schválení reálný plán krátkodobého financování, jímž by se do tří měsíců od daného zjištění obnovily použitelný primární kapitál alespoň na úroveň minimálního kapitálového požadavku nebo jímž by se snížil rizikový profil, aby se zajistilo dodržování solventnostního kapitálového požadavku.

3. Orgán dohledu domovského členského státu také může omezit nebo zakázat volné nakládání s aktivy pojišťovny nebo zajišťovny. Informuje o tom vhodným způsobem orgány dohledu hostitelských členských států. Uvedené orgány na žádost orgánu dohledu domovského členského státu přijmou stejná opatření. Orgán dohledu domovského členského státu označí aktiva, jichž se mají tato opatření týkat.

Článek 140

Zákaz volného nakládání s aktivy na území členského státu

Členské státy přijmou nezbytná opatření, aby mohly v případech podle článků 137 až 139 a čl. 144 odst. 2 v souladu s vnitrostátními právními předpisy zakázat volné nakládání s aktivy umístěnými na jejich území na žádost domovského státu pojišťovny nebo zajišťovny, který označí aktiva, jichž se taková opatření mají týkat.

Článek 141

Pravomoci orgánů dohledu za zhoršující se finanční situace

Aniž jsou dotčeny články 138 a 139, pokud se solventnost pojišťovny nebo zajišťovny dále zhoršuje, mají orgány dohledu pravomoc přijmout veškerá nezbytná opatření na ochranu zájmů pojistníků v případě pojistných smluv nebo závazků ze zajištěných smluv.

Tato opatření musí být přiměřená, a tudíž zohledňovat úroveň zhoršení solventnosti dotyčné pojišťovny nebo zajišťovny a dobu jeho trvání.

Článek 142

Ozdravný plán a plán financování

1. Ozdravný plán uvedený v čl. 138 odst. 2 a plán financování uvedený v čl. 139 odst. 2 musí obsahovat alespoň tyto údaje nebo doklady:

- a) odhady předpokládaných správních nákladů, zejména běžných nákladů a provizí;
- b) předpokládané příjmy a výdaje s ohledem na přímé pojištění, převzaté zajištění a postoupené zajištění;
- c) předpokládanou rozvahu;
- d) odhad finančních prostředků určených ke krytí technických rezerv a solventnostního kapitálového požadavku a minimálního kapitálového požadavku;
- e) celkovou politiku zajištění.

2. Pokud orgány dohledu požadovaly ozdravný plán podle čl. 138 odst. 2 nebo plán financování podle čl. 139 odst. 2 v souladu s odstavcem 1 tohoto článku, zdrží se vydávání povolení podle článku 39, pokud mají za to, že jsou ohrožena práva pojistníků nebo plnění smluvních závazků zajišťovny.

Článek 143

Prováděcí opatření

Komise přijme prováděcí opatření, v nichž stanoví faktory, k nimž se přihlédne pro účely čl. 138 odst. 4, včetně maximální odpovědné doby, vyjádřené počtem měsíců, která musí být stejná pro všechny pojišťovny a zajišťovny ve smyslu čl. 138 odst. 4 prvního pododstavce.

Pokud je nutné zlepšit sblížení, Komise může přijmout prováděcí opatření, kterými se stanoví další specifikace k ozdravnému plánu uvedenému v čl. 138 odst. 2, k plánu financování uvedenému v čl. 139 odst. 2 a k článku 141, přičemž se patřičně snaží zamezit procyklickým účinkům.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Článek 144

Odnětí povolení

1. Orgán dohledu domovského členského státu může odejmout povolení vydané pojišťovně nebo zajišťovně v těchto případech:

- a) dotyčná pojišťovna nebo zajišťovna nezačne využívat povolení ve lhůtě dvanácti měsíců, výslovně se jej vzdá nebo přestane vykonávat pojišťovací činnost na déle než šest měsíců, ledaže dotyčný členský stát stanoví, že v těchto případech povolení pozbývá platnosti;
- b) dotyčná pojišťovna nebo zajišťovna již nesplňuje podmínky pro vydání povolení;
- c) dotyčná pojišťovna nebo zajišťovna závažným způsobem poruší povinnosti podle předpisů, jež se na ni vztahují.

Orgán dohledu domovského členského státu odejme povolení vydané určité pojišťovně nebo zajišťovně v případě, že daná pojišťovna nebo zajišťovna nedodržuje minimální kapitálový požadavek a orgán dohledu má za to, že předložený plán financování je zjevně nevhodný, nebo dotyčná pojišťovna nebo zajišťovna nesplní schválený plán financování do tří měsíců od zjištění, že není dodržován minimální kapitálový požadavek.

2. V případě odnětí nebo pozbytí platnosti povolení uvedomí orgán dohledu domovského členského státu o této skutečnosti orgány dohledu ostatních členských států, a ty přijmou příslušná opatření, aby zabránily pojišťovně nebo zajišťovně v zahájení nových operací na svých územích.

Orgán dohledu domovského členského státu, společně s těmito orgány, přijme veškerá nezbytná opatření na ochranu zájmů pojištěných osob, a zejména omezí volné nakládání s aktivy pojišťovny podle článku 140.

3. Každé rozhodnutí o odnětí povolení musí být podrobně odůvodněno a oznámeno dotyčné pojišťovně nebo zajišťovně.

KAPITOLA VIII

Právo usazování a volný pohyb služeb

Oddíl 1

Usazování pojišťoven

Článek 145

Podmínky pro zřízení pobočky

1. Členské státy zajistí, aby pojišťovna, která hodlá zřídit pobočku na území jiného členského státu, tento záměr oznámila orgánům dohledu domovského členského státu.

Každá trvalá přítomnost pojišťovny na území členského státu se pokládá za pobočku, a to i v případě, kdy tato přítomnost nemá formu pobočky, ale je pouze kancelář vedenou vlastními zaměstnanci pojišťovny nebo osobou, která je sice nezávislá, avšak má trvalé zmocnění jednat za pojišťovnu podobným způsobem, jako by jednalo její zastoupení.

2. Členské státy vyžadují, aby pojišťovna, která hodlá založit pobočku na území jiného členského státu, uvedla v oznámení podle odstavce 1 tyto údaje:

- a) členský stát, na jehož území hodlá pobočku zřídit;
- b) obchodní plán stanovící alespoň typ zamýšlených činností a organizační strukturu pobočky;
- c) jméno osoby, která má dostatečné pravomoci zavazovat ve vztahu ke třetím osobám pojišťovnu nebo, v případě sdružení pojistitelů Lloyd's, dotyčné pojistitele a zastupovat ji nebo je ve vztazích s orgány a soudy členského státu, (dále jen „oprávněný zástupce“);
- d) adresu v hostitelském členském státě, ze které mohou být odesílány dokumenty a na kterou mohou být dokumenty doručovány, včetně veškerých sdělení oprávněnému zástupci;

Pokud jde o Lloyd's, nesmějí se pojištěné osoby v případě sporu v hostitelském členském státě vyplývajících z přijatých závazků nacházet v nevýhodnějším postavení, než kdyby byl spor veden proti pojišťovně obvyklého typu.

3. Pokud si neživotní pojišťovna přeje, aby její pobočka kryla rizika zařazená do odvětví 10 v části A přílohy I s vyloučením odpovědnosti dopravce, musí předložit prohlášení, že se stala členem národní kanceláře pojistitelů a garančního fondu hostitelského členského státu.

4. Dojde-li ke změně ve kterémkoli z údajů oznámených podle odst. 2 písm. b), c) nebo d), zašle pojišťovna písemné oznámení o této změně orgánům dohledu domovského členského státu a členského státu, v němž se nachází uvedená pobočka, nejméně jeden měsíc před provedením změny tak, aby orgány dohledu domovského členského státu a orgány dohledu členského státu, v němž se nachází uvedená pobočka, mohly splnit své povinnosti podle článku 146.

Článek 146

Sdělování informací

1. Pokud orgány dohledu domovského členského státu nemají, s přihlédnutím k zamýšlené činnosti, důvody pochybovat o přiměřenosti řídicího a kontrolního systému nebo finanční situaci pojišťovny nebo o způsobilosti a bezúhonnosti oprávněného zástupce podle článku 42, sdělí do tří měsíců po obdržení všech informací uvedených v čl. 145 odst. 2 tyto informace orgánu dohledu hostitelského členského státu, a zároveň o tom uvědomí dotýcnou pojišťovnu.

Orgán dohledu domovského členského státu také potvrdí, že pojišťovna kryje solventnostní kapitálový požadavek a minimální kapitálový požadavek vypočtený podle článků 100 a 129.

2. Pokud orgány dohledu domovského členského státu odmítnou sdělit informace uvedené v čl. 145 odst. 2 orgánům dohledu hostitelského členského státu, sdělí důvody odmítnutí dotýcné pojišťovně do tří měsíců od obdržení všech dotýcných informací.

Toto odmítnutí nebo nečinnost lze napadnout u soudu v domovském členském státě.

3. Dříve než pobočka pojišťovny zahájí svou činnost, musí orgán dohledu hostitelského členského státu do dvou měsíců od obdržení informací zmíněných v odstavci 1 uvědomit orgány dohledu domovského členského státu o podmínkách, za nichž musí být tato činnost v hostitelském členském státě vykonávána ve veřejném zájmu. Orgán dohledu domovského členského státu sdělí tyto informace dotýcné pojišťovně.

Pojišťovna může zřídit svou pobočku a zahájit svou činnost od okamžiku, kdy orgán dohledu domovského členského státu obdržel toto sdělení, nebo pokud orgán domovského státu žádné sdělení neobdržel, od okamžiku, kdy uplynula lhůta uvedená v prvním pododstavci.

Oddíl 2

Volný pohyb služeb poskytovaných pojišťovnami

Pododdíl 1

Obecná ustanovení

Článek 147

Předchozí oznámení domovskému členskému státu

Každá pojišťovna, která zamýšlí poprvé provozovat činnost v jednom nebo více členských státech v rámci volného pohybu služeb, to nejprve oznámí příslušným orgánům dohledu domovského členského státu a uvede povahu rizik nebo závazků, které hodlá krýt.

Článek 148

Oznámení domovským členským státem

1. Do jednoho měsíce od oznámení stanoveného v článku 147 sdělí orgány dohledu domovského členského státu členskému státu nebo státům, na jejichž území pojišťovna zamýšlí vykonávat činnost v rámci volného pohybu služeb, tyto údaje:

- a) potvrzení, že pojišťovna kryje solventnostní kapitálový požadavek a minimální kapitálový požadavek vypočtený v souladu s články 100 a 129;
- b) pojistná odvětví, která je pojišťovna oprávněna provozovat;
- c) povahu rizik nebo závazků, které pojišťovna hodlá krýt v hostitelském členském státě.

Současně orgány dohledu domovského členského státu o tomto sdělení uvědomí dotýcnou pojišťovnu.

2. Členské státy, na jejichž území neživotní pojišťovna hodlá v rámci volného pohybu služeb krýt rizika zařazená do odvětví 10 v části A přílohy I s vyloučením odpovědnosti dopravce, mohou požadovat, aby pojišťovna předložila tyto údaje:

- a) jméno a adresu zástupce uvedeného v čl. 18 odst. 1 písm. h),
- b) prohlášení, že se stala členem národní kanceláře pojistitelů a garančního fondu hostitelského členského státu.

3. Pokud orgány dohledu domovského členského státu nesdělí údaje uvedené v odstavci 1 ve lhůtě stanovené tamtéž, vyrozumí v téže lhůtě pojišťovnu o důvodech svého odmítnutí.

Toto odmítnutí nebo nečinnost lze napadnout u soudu v domovském členském státě.

4. Pojišťovna může zahájit činnost od data, ke kterému je uvědomena o sdělení uvedeném v odst. 1 prvním pododstavci.

Článek 149

Změny v povaze rizik nebo závazků

Každá změna, kterou pojišťovna zamýšlí provést v informacích uvedených v článku 145, podléhá postupu stanovenému v článcích 147 a 148.

Pododdíl 2

Odpovědnost z provozu motorových vozidel

Článek 150

Povinné pojištění odpovědnosti z provozu motorových vozidel

1. Pokud neživotní pojišťovna prostřednictvím pobočky v členském státě kryje riziko zařazené do odvětví 10 v části A přílohy I (kromě občanskoprávní odpovědnosti dopravce), které se nachází v jiném členském státě, hostitelský členský stát musí na uvedené pojišťovně požadovat, aby se stala členem národní kanceláře a garančního fondu tohoto státu a podílela se na jejich financování.

2. Finanční příspěvek uvedený v odstavci 1 lze poskytnout pouze na rizika spadající do odvětví 10 v části A přílohy I (kromě občanskoprávní odpovědnosti dopravce) krytá v rámci poskytování služeb. Uvedený příspěvek se vypočte na stejném základě jako u neživotních pojišťoven kryjících uvedená rizika prostřednictvím provozovny v uvedeném členském státě.

Výpočet se provede podle přijatého pojistného za uvedené odvětví v hostitelském členském státě nebo počtu rizik, jež jsou v uvedeném odvětví v uvedeném tomto hostitelském státě kryta.

3. Hostitelský členský stát může vyžadovat, aby se při poskytování pojistných služeb dodržovala v uvedeném členském státě pravidla o krytí zvýšených rizik, pokud se tato pravidla vztahují na neživotní pojišťovny usazené v tomto státě.

Článek 151

Nediskriminace osob uplatňujících nároky

Hostitelský členský stát musí na neživotní pojišťovně vyžadovat, aby zabezpečila, že osoby uplatňující nároky z událostí vzniklých na jeho území se nedostanou do méně výhodné situace v důsledku toho, že pojišťovna kryje riziko zařazené do odvětví 10 v části A přílohy I (kromě občanskoprávní odpovědnosti dopravce) v rámci poskytování služeb, a nikoli prostřednictvím provozovny v uvedeném státě.

Článek 152

Zástupce

1. Pro účely uvedené v článku 151 musí hostitelský členský stát na neživotní pojišťovně vyžadovat, aby ustanovila zástupce s bydlištěm nebo usazeného na jeho území, který bude shromažďovat všechny nutné informace o škodných případech a který bude mít dostatečné pravomoci pro zastupování pojišťovny ve vztahu k poškozeným osobám uplatňujícím nároky, včetně zmocnění k vyplácení částek odpovídajících nárokům na náhradu škody, i pravomoc zastupovat tuto pojišťovnu nebo případně dát ji zastupovat před soudy nebo orgány tohoto členského státu ve vztahu k těmto nárokům na náhradu škody.

Po tomto zástupci lze také požadovat, aby zastupoval neživotní pojišťovnu před orgány dohledu hostitelského členského státu při kontrole existence a platnosti pojistek pojištění občanskoprávní odpovědnosti z provozu motorových vozidel.

2. Hostitelský členský stát nesmí na zástupci požadovat, aby jménem neživotní pojišťovny, která jej ustanovila, vykonával jiné činnosti, než jsou uvedeny v odstavci 1.

3. Ustanovení zástupce samo o sobě neznamená otevření pobočky ve smyslu článku 145.

4. Jestliže pojišťovna nejmenovala zástupce, mohou členské státy dát souhlas se jmenováním škodního zástupce jmenovaného v souladu s článkem 4 směrnice 2000/26/ES, který je zmocněn vykonávat funkce zástupce jmenovaného v souladu s odstavcem 1 tohoto článku.

Oddíl 3

Pravomoci orgánů dohledu u hostitelského členského státu

Pododdíl 1

Pojištění

Článek 153

Jazyk

Orgány dohledu hostitelského členského státu mohou požadovat, aby informace, které jsou oprávněny vyžadovat o činnosti pojišťoven působících na území uvedeného členského státu, jim byly dodány v úředním jazyce nebo úředních jazycích uvedeného státu.

Článek 154

Předchozí oznamování a předchozí schválení

1. Hostitelský členský stát nesmí přijmout předpisy vyžadující předchozí schválení nebo pravidelné oznamování všeobecných a zvláštních pojistných podmínek, sazeb pojistného, nebo v případě životního pojištění technických podkladů používaných zejména pro výpočet sazeb pojistného a technických rezerv, nebo formulářů a dalších dokladů, které pojišťovna hodlá používat při svých jednáních s pojistníky.

2. Hostitelský členský stát může od pojišťovny, která hodlá vykonávat na jeho území pojišťovací činnost, požadovat pouze nepravidelné oznamování těchto podmínek a jiných písemností pro účely ověření toho, že jsou dodržovány vnitrostátní předpisy, přičemž tento požadavek nesmí zakládat předběžnou podmínku pro to, aby pojišťovna mohla vykonávat svou činnost.

3. Hostitelský členský stát může zachovat nebo zavádět předběžné oznamování nebo schvalování zamýšleného zvýšení pojistných sazeb pouze jako součást obecného systému kontroly cen.

Článek 155

Pojišťovny nevyhovující právním předpisům

1. Pokud orgány dohledu některého hostitelského členského státu dojdou k závěru, že pojišťovna s pobočkou na jeho území nebo tam provozující činnost v rámci volného pohybu služeb nevyhovuje právním předpisům platným v uvedeném členském státě, vyzvou ji, aby situaci napravila.

2. Pokud daná pojišťovna neprovede nutná opatření, informují o tom orgány dohledu dotyčného členského státu orgány dohledu domovského členského státu.

Orgány dohledu domovského členského státu co nejdříve přijmou veškerá vhodná opatření k zajištění toho, aby dotyčná pojišťovna situaci napravila.

Orgány dohledu domovského členského státu informují o přijatých opatřeních orgány dohledu hostitelského členského státu.

3. Pokud přes opatření učiněná domovským členským státem nebo proto, že se ukazuje, že uvedená opatření nejsou dostatečná nebo nebyla v uvedeném členském státě přijata, pojišťovna i nadále porušuje platné právní předpisy v hostitelském členském státě nebo se ukáže, že uvedená opatření nejsou dostatečná, mohou orgány dohledu hostitelského členského státu, po informování orgánů dohledu domovského členského státu, přijmout vhodná opatření k zabránění dalšího porušování předpisů nebo k jeho postihování, včetně, v nezbytném rozsahu, zabránění dalšímu uzavírání nových pojistných smluv touto pojišťovnou na území hostitelského členského státu.

Členské státy zajistí, aby na jejich území bylo možné pojišťovnám doručovat právní dokumenty nutné pro takováto opatření.

4. Odstavci 1, 2 a 3 nejsou dotčeny pravomoci dotyčných členských států přijmout v naléhavých případech vhodná opatření k zabránění nebo postihování porušování právních předpisů na jejich území. Uvedené pravomoci zahrnují možnost zabránit pojišťovnám v uzavírání nových pojistných smluv na jejich území.

5. Odstavci 1, 2 a 3 není dotčena pravomoc členských států postihovat porušení předpisů na jejich územích.

6. Jestliže pojišťovna, která se dopustí porušení právních předpisů, má provozovnu nebo vlastní majetek v dotyčném členském státě, mohou orgány dohledu tohoto členského státu v souladu s vnitrostátními právními předpisy uplatnit vnitrostátní správní sankce stanovené za uvedené porušení právních předpisů a vymáhat je vůči uvedené provozovně nebo majetku.

7. Každé opatření přijaté podle odstavců 2 až 6 zahrnující omezení provozování pojišťovací činnosti musí být řádně odůvodněno a oznámeno dotyčné pojišťovně.

8. Pojišťovny musí na vyžádání předkládat orgánům dohledu hostitelského členského státu všechny dokumenty od nich požadované pro účely odstavce 1 až 7, pokud tuto povinnost mají i pojišťovny se sídlem v tomto členském státě.

9. Členské státy Komisi vyrozumí o počtech a typech případů, které byly odmítnuty podle článků 146 a 148, v nichž byla přijata opatření podle odstavce 4 tohoto článku.

Každé dva roky na základě těchto údajů informuje Komise Evropský výbor pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění.

Článek 156

Reklama

Pojišťovny se sídlem v členských státech mohou propagovat své služby prostřednictvím všech dostupných komunikačních prostředků v hostitelském členském státě při respektování pravidel pro formu a obsah této reklamy, přijatých z důvodu obecného zájmu.

Článek 157

Zdanění pojistného

1. Aniž je dotčena další harmonizace, podléhá každá pojistná smlouva výhradně nepřímým daním a parafiskálním poplatkům z pojistného v členském státě, ve kterém se nachází riziko nebo v členském státě závazku.

Pro účely prvního pododstavce se stanoví, že movitý majetek umístěný v nemovitosti nacházející se na území členského státu, s výjimkou přepravovaného zboží, se považuje za riziko nacházející se v tomto členském státě, a to i tehdy, jestliže nemovitost a její obsah nejsou kryty stejnou pojistnou smlouvou.

V případě Španělska podléhá pojistná smlouva také zákonem stanoveným příplatkům ve prospěch konsorcia „Consortio de Compesación de Seguros“ za výkon jeho funkcí vztahujících se k náhradě ztrát z mimořádných událostí, ke kterým dochází v tomto členském státě.

2. Rozhodným právem pro smlouvy podle článku 178 této směrnice a nařízení (ES) č. 593/2008 zůstává nedotčen použitelný daňový režim.

3. Každý členský stát uplatňuje na pojišťovny kryjící rizika nebo závazky nacházející se na jeho vlastním území své vnitrostátní předpisy pro opatření, která mají zajistit výběr nepřímých daní a parafiskálních poplatků splatných podle odstavce 1.

Pododdíl 2

Zajištění

Článek 158

Zajišťovny nevyhovující právním předpisům

1. Pokud orgány dohledu členského státu dojdou k závěru, že zajišťovna s pobočkou na jeho území nebo tam provozující činnost v rámci volného pohybu služeb nevyhovuje právním předpisům platným v uvedeném členském státě, vyzvou ji, aby situaci napravila. Současně o tom informují orgány dohledu domovského členského státu.

2. Pokud přes opatření učiněná domovským členským státem zajišťovna i nadále porušuje platné právní předpisy v dotyčném hostitelském členském státě nebo se ukáže, že uvedená opatření nejsou dostatečná, mohou orgány dohledu tohoto hostitelského členského státu, po informování orgánů dohledu domovského členského státu, přijmout vhodná opatření k zabránění dalšího porušování předpisů nebo k jeho postihování, včetně, v nezbytném rozsahu, zabránění dalšímu uzavírání nových zajišťovacích smluv touto zajišťovnou na území hostitelského členského státu.

Členské státy zajistí, aby na jejich území bylo možné zajišťovnám doručovat právní dokumenty nutné pro uvedená opatření.

3. Každé opatření přijaté podle odstavce 1 a 2 zahrnující sankce nebo omezení provozování zajišťovací činnosti se odůvodní a oznámí dotyčné zajišťovně.

Oddíl 4

Statistické informace

Článek 159

Statistické informace o přeshraničních činnostech

Každá pojišťovna musí orgánu dohledu svého domovského členského státu sdělit výši pojistného, nákladů na pojištění plnění a provizí, nesnížené o zajištění, a to zvláště podle operací prováděných v rámci práva usazování a operací prováděných v rámci volného pohybu služeb, podle jednotlivých členských států a takto:

- a) u u neživotního pojištění podle skupin odvětví, jak je uvedeno v příloze V;
- b) u životního pojištění podle všech odvětví I až X, jak je uvedeno v příloze II.

V případě odvětví 10 v části A přílohy I, s vyloučením odpovědnosti dopravce, musí dotyčná pojišťovna rovněž informovat uvedený orgán dohledu o četnosti pojistných plnění a průměrné výši nákladů na pojištění plnění.

Orgány dohledu domovského členského státu sdělí údaje uvedené v prvním a druhém pododstavci v přiměřené lhůtě a v souhrnné formě orgánům dohledu každého dotyčného členského státu, který o to požádá.

Oddíl 5

Zacházení se smlouvami z poboček v likvidaci

Článek 160

Likvidace pojišťoven

Při likvidaci pojišťovny musí být závazky ze smluv uzavřených pobočkou nebo v rámci volného pohybu služeb splněny stejným způsobem jako závazky vyplývající z ostatních pojistných smluv uvedené pojišťovny bez rozlišování státní příslušnosti pojištěných osob a osob oprávněných k pojistnému plnění.

Článek 161

Likvidace zajišťoven

Při likvidaci zajišťovny musí být závazky ze smluv uzavřených pobočkou nebo v rámci volného pohybu služeb splněny stejným způsobem jako závazky vyplývající z ostatních zajišťovacích smluv uvedené zajišťovny.

KAPITOLA IX

Pobočky usazené ve společenství a patřící pojišťovnám nebo zajišťovnám se sídlem mimo společenství

Oddíl 1

Přístup k činnosti

Článek 162

Zásady a podmínky pro vydání povolení

1. Členské státy zajistí, aby přístup pojišťoven se sídlem mimo Společenství k činnostem uvedeným v čl. 2 odst. 1 prvním pododstavci podléhal úřednímu povolení.
2. Členský stát může vydat povolení, jestliže pojišťovna splňuje alespoň tyto podmínky:
 - a) je oprávněna provozovat pojišťovací činnost podle vnitrostátních právních předpisů, kterými se řídí;
 - b) zřídí pobočku na území členského státu, v němž žádá o povolení;
 - c) zaváže se v místě vedení pobočky vést oddělené účetnictví o činnosti, kterou zde provozuje, a uchovávat zde veškeré doklady spojené s výkonem činnosti;
 - d) jmenuje odpovědného zástupce, který musí být schválen orgány dohledu;
 - e) v členském státě, v němž žádá o povolení, vlastní aktiva, jejichž hodnota se rovná alespoň polovině absolutní dolní meze stanovené v čl. 129 odst. 1 písm. d) pro minimální kapitálový požadavek, a uloží jednu čtvrtinu uvedené absolutní dolní meze jako jistotu;
 - f) zaváže se ke krytí solventnostního kapitálového požadavku a minimálního kapitálového požadavku v souladu s požadavky podle článků 100 a 128;
 - g) oznámí jméno a adresu škodního zástupce jmenovaného v každém jiném členském státě, než ve kterém je žádáno o povolení, jestliže rizika, jež mají být kryta, patří do odvětví 10 v části A přílohy I, s vyloučením odpovědnosti dopravce;
 - h) předloží obchodní plán v souladu s článkem 163;
 - i) splňuje požadavky na řídicí a kontrolní systém stanovené v kapitole IV oddílu 2.

3. Pro účely této kapitoly se „pobočkou“ rozumí každá trvalá přítomnost pojišťovny na území členského státu pojišťovny uvedené v odstavci 1, která v uvedeném členském státě získá povolení a vykonává pojišťovací činnost.

Článek 163

Obchodní plán pobočky

1. Obchodní plán pobočky uvedený v čl. 162 odst. 2 písm. h) obsahuje:
 - a) povahu rizik nebo závazků, které pojišťovna hodlá krýt;
 - b) hlavní zásady zajištění;
 - c) odhady budoucího solventnostního kapitálového požadavku stanoveného v kapitole VI oddílu 4 na základě předpokládané rozvahy, jakož i metodu výpočtu použitého k odvození těchto odhadů;
 - d) odhady budoucího minimálního kapitálového požadavku stanoveného v kapitole VI oddílu 5 na základě předpokládané rozvahy, jakož i metodu výpočtu použitého k odvození těchto odhadů;
 - e) stav použitelného kapitálu a použitelného primárního kapitálu pojišťovny v souvislosti se solventnostním kapitálovým požadavkem a minimálním kapitálovým požadavkem uvedeným v kapitole VI oddílech 4 a 5;
 - f) předpokládané náklady na vytvoření provozního systému a organizaci obchodní sítě, finanční zdroje zamýšlené k pokrytí uvedených nákladů, a pokud jsou rizika, která mají být kryta, zařazena do odvětví 18 v části A přílohy I, také zdroje, které má pojišťovna k dispozici pro zabezpečení asistenčních služeb;
 - g) informace o struktuře řídicího a kontrolního systému.
2. Kromě požadavků stanovených v odstavci 1 obsahuje obchodní plán pro první tři účetní období:
 - a) předpokládanou rozvalu;
 - b) odhady finančních zdrojů zamýšlených ke krytí technických rezerv, minimálního kapitálového požadavku a solventnostního kapitálového požadavku a;
 - c) u neživotního pojištění
 - i) předpokládané správní náklady mimo zřizovací náklady, zejména běžné náklady a provize,
 - ii) předpokládané pojistné nebo příspěvky a náklady na pojistná plnění;
 - d) u životního pojištění plán uvádějící podrobné odhady předpokládaných příjmů a výdajů s ohledem na přímé pojištění, převzaté zajištění a postoupené zajištění.

3. Pokud jde o životní pojištění, členské státy mohou na pojišťovnách vyžadovat pravidelné oznamování technických podkladů používaných pro výpočty sazeb pojistného a technických rezerv, aniž by tento požadavek představoval předběžnou podmínku pro výkon činnosti uvedenou životní pojišťovnou.

Článek 164

Převod pojistného kmene

1. Za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy povolí členské státy pobočkám usazeným na jejich území, na které se vztahuje tato kapitola, převést celý pojistný kmen nebo jeho část přebírajícímu podniku usazenému ve stejném členském státě, pokud orgány dohledu tohoto členského státu nebo případně orgány dohledu členského státu uvedeného v článku 167 potvrdí, že po provedeném převodu bude mít přebírající podnik nezbytný použitelný kapitál na krytí solventnostního kapitálového požadavku uvedeného v čl. 100 prvním pododstavci.

2. Za podmínek stanovených vnitrostátním právem povolí členské státy a pobočkám zřízeným na jejich území a uvedeným v této kapitole, aby převedly celý pojistný kmen nebo jeho část na pojišťovnu, která má sídlo v jiném členském státě, pokud orgány dohledu uvedeného členského státu potvrdí, že přebírající podnik disponuje nezbytným použitelným kapitálem na krytí solventnostního kapitálového požadavku uvedenými v čl. 100 prvním pododstavci při započítání dotyčného převodu.

3. Pokud za podmínek stanovených vnitrostátním právem povolí členský stát pobočkám zřízeným na jeho území a uvedeným v této kapitole, aby převedly celý pojistný kmen nebo jeho část na pobočku uvedenou v této kapitole a zřízenou na území jiného členského státu, zajistí, aby orgány dohledu členského státu přebírajícího podniku nebo případně členského státu uvedeného v článku 167 potvrdily:

- a) že přebírající podnik disponuje nezbytným použitelným kapitálem na krytí solventnostního kapitálového požadavku při započítání dotyčného převodu;
- b) že právo členského státu přebírajícího podniku dovoluje takový převod; a
- c) že tento členský stát s převodem souhlasí.

4. V případech uvedených v odstavcích 1 až 3 povolí členský stát, ve kterém se nachází převádějící pobočka, tento převod poté, co obdrží souhlas orgánů dohledu členského státu, ve kterém se nachází riziko nebo členského státu závazku, pokud se liší od členského státu, ve kterém se nachází převádějící pobočka.

5. Orgány dohledu konzultovaných členských států sdělí své stanovisko nebo souhlas orgánům dohledu domovského členského státu převádějící pobočky do tří měsíců od obdržení žádosti. Pokud orgány, se kterými byly prováděny konzultace, neodpovědí v uvedené lhůtě, považuje se to za příznivé stanovisko nebo tichý souhlas.

6. Převod povolený v souladu s odstavci 1 až 5 se zveřejňuje za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy v členském státě, ve kterém se nachází riziko, nebo v členském státě závazku.

Takový převod je automaticky platný vůči pojistníkům, pojištěným osobám a jiným osobám, které mají práva a povinnosti vyplývající z převedených smluv.

Článek 165

Technické rezervy

Členské státy požadují po pojišťovnách, aby si vytvořily přiměřené technické rezervy ke krytí pojistných a zajištěných závazků převzatých na svých územích, které se vypočítají podle kapitoly VI oddílu 2. Členské státy požadují na pojišťovnách, aby aktiva a závazky oceňovaly podle kapitoly VI oddílu 1 a kapitál určovaly podle kapitoly VI oddílu 3.

Článek 166

Solventnostní kapitálový požadavek a minimální kapitálový požadavek

1. Každý členský stát požaduje po pobočkách vytvořených na jeho území, aby měly použitelný kapitál skládající se z položek uvedených v čl. 98 odst. 3.

Solventnostní kapitálový požadavek a minimální kapitálový požadavek se vypočte podle kapitoly VI oddílů 4 a 5.

Při výpočtu solventnostního kapitálového požadavku a minimálního kapitálového požadavku je však třeba vzít v úvahu jak u neživotního pojištění, tak u životního pojištění pouze operace prováděné dotyčnou pobočkou.

2. Použitelná výše primárního kapitálu požadovaná na krytí minimálního kapitálového požadavku a absolutní dolní mez uvedeného minimálního kapitálového požadavku se stanoví v souladu s čl. 98 odst. 4.

3. Použitelná výše primárního kapitálu nesmí být nižší než polovina absolutní dolní meze požadované podle čl. 129 odst. 1 písm. d).

Jistota složená podle čl. 162 odst. 2 písm. e) se započítává do této výše použitelného primárního kapitálu na krytí minimálního kapitálového požadavku.

4. Aktiva představující solventnostní kapitálový požadavek musí být umístěna v členském státě, v němž je provozována činnost, až do výše minimálního kapitálového požadavku a jejich přebytek se musí nacházet ve Společenství.

Článek 167

Výhody pro pojišťovny s povolením ve více než jednom členském státě

1. Pojišťovna, která požádala o povolení ve více než jednom členském státě nebo je obdržela, může žádat o tyto výhody, které mohou být poskytnuty pouze společně:

- a) solventností kapitálový požadavek uvedený v článku 166 se vypočítá ve vztahu k veškeré činnosti vykonávané ve Společenství;
- b) jistota požadovaná podle čl. 162 odst. 2 písm. e) se složí pouze v jednom z těchto členských států;
- c) aktiva odpovídající minimálnímu kapitálovému požadavku musí být umístěna podle článku 134 ve kterémkoli z členských států, ve kterých pojišťovna vykonává své činnosti.

V případech uvedených v písmenu a) prvního pododstavce se pro účely uvedeného výpočtu přihlíží jen k operacím, které provedly všechny pobočky zřízené v rámci Společenství.

2. Žádost o poskytnutí výhod stanovených v odstavci 1 se podává orgánům dohledu dotyčných členských států. V žádosti musí být uveden orgán členského státu, který v budoucnu bude dohlížet na solventnost u veškeré činnosti poboček usazených ve Společenství. Výběr tohoto orgánu učiněný pojišťovnou musí být zdůvodněn.

Jistota podle čl. 162 odst. 2 písm. e) se složí v tomto členském státě.

3. Výhody podle odstavce 1 mohou být poskytnuty pouze tehdy, jestliže s nimi vysloví souhlas orgány dohledu všech členských států, v nichž byla žádost podána.

Tyto výhody nabývají účinnosti dnem, k němuž se vybraný orgán dohledu vůči ostatním orgánům dohledu zaváže k dohledu nad solventností poboček v celém rozsahu jejich činnosti v rámci Společenství.

Zvolený orgán dohledu dostává od ostatních členských států informace nezbytné pro dohled nad celkovou solventností poboček usazených na jejich území.

4. Výhody poskytnuté na základě odstavců 1, 2 a 3 jsou odňaty všemi dotyčnými členskými státy současně na žádost jednoho nebo více členských států.

Článek 168

Informace týkající se účetnictví, obezřetnosti a statistiky a pojišťovny v obtížích

Pro účely tohoto oddílu se použijí články 34, čl. 139 odst. 3, a články 140 a 141.

Pro účely článků 137 až 139, splňuje-li pojišťovna podmínky pro poskytnutí výhod uvedených v čl. 167 odst. 1, 2 a 3, je orgán dohledu příslušný pro ověřování solventnosti poboček usazených v rámci Společenství při veškeré jejich činnosti postaven na rovněž orgánu dohledu členského státu, na jehož území se nachází ústředí pojišťovny usazené ve Společenství.

Článek 169

Oddělení činností životního a neživotního pojištění

1. Pobočky uvedené v tomto oddíle nesmějí souběžně vykonávat v tomtéž členském státě činnosti životního a neživotního pojištění.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy stanovit, že pobočky uvedené v tomto oddíle, které v odpovídající den uvedené v čl. 73 odst. 5 prvním pododstavci vykonávaly obě činnosti v členském státě souběžně, v tom směřují pokračovat, pokud je každá činnost spravována odděleně v souladu s článkem 74.

3. Každý členský stát, který podle čl. 73 odst. 5 druhého pododstavce po pojišťovnách usazených na jeho území požaduje, aby přestaly se souběžným výkonem činností, které vykonávaly v odpovídající den uvedený v čl. 73 odst. 5 prvním pododstavci, musí tuto podmínku uložit také pobočkám uvedeným v tomto oddíle, které jsou usazené na jeho území a souběžně tam vykonávají obě činnosti.

Členské státy mohou stanovit, že pobočky uvedené v tomto oddíle, jejichž skutečné sídlo vykonává souběžně obě činnosti a které ke dnům uvedeným v článku 73 odst. 5 prvním pododstavci vykonávaly na území členského státu výhradně činnost životního pojištění, tam mohou pokračovat ve výkonu své činnosti. Jestliže si pojišťovna přeje vykonávat činnost neživotního pojištění na tomto území, může činnost životního pojištění vykonávat pouze prostřednictvím dceřiné společnosti.

Článek 170

Odnětí povolení pojišťovnám, kterým bylo povolení vydáno ve více než jednom členském státě

V případě odnětí povolení orgánem uvedeným v čl. 167 odst. 2 uvědomí tento orgán orgány dohledu ostatních členských států, ve kterých pojišťovna vykonává svou činnost, a uvedené orgány přijmou odpovídající opatření.

Je-li důvodem pro uvedené odnětí nedostatečná celková solventnost, jak je stanovena a odsouhlasena členskými státy podle článku 167, členské státy, které vyjádřily souhlas, odejmou rovněž svá povolení.

Článek 171

Dohody s třetími zeměmi

Společenství může v dohodách uzavřených v souladu se Smlouvou s jednou či více třetími zeměmi sjednat použití odlišných ustanovení oproti ustanovením tohoto oddílu za účelem zabezpečení přiměřené ochrany pojistníků a pojištěných osob v členských státech na základě vzájemnosti.

Oddíl 2

Zajištění

Článek 172

Rovnocennost

1. Komise přijme prováděcí opatření, v nichž stanoví kritéria pro posouzení, zda je solventnostní režim třetí země uplatňovaný na zajišťovací činnosti pojišťoven nebo zajišťoven se sídlem v uvedené třetí zemi rovnocenný se solventnostním režimem, který stanoví hlava I.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

2. Komise může s přihlédnutím ke kritériím přijatým v souladu s odstavcem 1 regulativním postupem podle čl. 301 odst. 2 rozhodnout, zda je solventnostní režim třetí země uplatňovaný na zajišťovací činnosti pojišťoven nebo zajišťoven se sídlem v uvedené třetí zemi rovnocenný se solventnostním režimem, který stanoví hlava I.

Tato rozhodnutí jsou pravidelně přezkoumávána.

3. Pokud se podle odstavce 2 považuje solventnostní režim třetí země za rovnocenný s touto směrnicí, se zajišťovacími smlouvami uzavřenými s pojišťovnami nebo zajišťovnami, které mají své skutečné sídlo v uvedených třetích zemích, se musí nakládat stejně jako se zajišťovacími smlouvami uzavřenými s pojišťovnou nebo zajišťovnou, která je povolena podle této směrnice.

Článek 173

Zákaz zastavení aktiv

Je-li zajižitelem pojišťovna nebo zajišťovna se sídlem v třetí zemi, jejíž solventnostní režim se považuje za rovnocenný se solventnostním režimem stanoveným v této směrnici podle článku 172, členské státy nesmějí zachovávat nebo nezavedou systém tvorby hrubých technických rezerv, který požaduje zastavení aktiv pro krytí dlužného zajištění a nevyřízených zajišťovacích událostí.

Článek 174

Zásady a podmínky pro provozování zajišťovací činnosti

Členský stát neuplatní vůči zajišťovněm třetích zemích, které mají přístup k zajišťovacím činnostem nebo je poskytují na jeho území, ustanovení vedoucí k příznivějšímu zacházení s nimi než se zajišťovnami, jejichž skutečné sídlo je v tomto členském státě.

Článek 175

Dohody s třetími zeměmi

1. Komise může Radě předložit návrhy na projednání dohod s jednou či více třetími zeměmi o způsobech provádění dohledu nad:

- a) zajišťovnami ze třetích zemí, které provádějí zajišťovací činnosti ve Společenství;
- b) zajišťovnami ze Společenství, které provádějí zajišťovací činnosti v třetí zemi.

2. Dohody podle odstavce 1 mají za cíl hlavně zajistit účinný přístup na trh pro zajišťovny na území smluvních stran za podmínek rovnosti obezřetného řízení a ustanovit vzájemné uznání pravidel a postupů pro dohled nad zajišťovnami. Jejich cílem je také zajištění toho, aby:

- a) orgány dohledu členských států byly schopné získat informace nutné pro dohled nad zajišťovnami, jejichž skutečné sídlo se nachází ve Společenství a které provádějí zajišťovací činnosti na území dotyčných třetích zemí;
- b) orgány dohledu třetích zemí byly schopné získat informace nutné pro dohled nad zajišťovnami, jejichž skutečné sídlo se nachází na jejich územích a které provádějí zajišťovací činnosti na území Společenství.

3. Aniž je dotčen čl. 300 odst. 1 a 2 Smlouvy, prověří Komise za pomoci Evropského výboru pro pojišťovnictví a zaměstnancké penzijní pojištění výsledky jednání podle odstavce 1 tohoto článku a výslednou situaci.

KAPITOLA X

Dceřiné podniky pojišťoven a zajišťoven řídicích se právem třetí země a nabývání účasti těmito pojišťovnami a zajišťovnami

Článek 176

Informace od členských států Komisi

Orgány dohledu členských států uvědomí Komisi a příslušné orgány ostatních členských států o každém povolení přímého nebo nepřímého dceřiného podniku jedné nebo více mateřských podniků, které se řídí právem třetí země.

Uvedené informace musí rovněž obsahovat údaje o struktuře dotyčné skupiny.

Kdykoli pojišťovna nebo zajišťovna řídící se právem třetí země získá účast v pojišťovně nebo zajišťovně, již bylo vydáno povolení ve Společenství, kterým se tato pojišťovna nebo zajišťovna stává dceřiným podnikem uvedené pojišťovny nebo zajišťovny ze třetí země, orgány dohledu domovského členského státu uvědomí Komisi a orgány dohledu ostatních členských států.

Článek 177

Zacházení třetích zemí s pojišťovnami a zajišťovnami ze Společenství

1. Členské státy informují Komisi o jakýchkoliv obecných obtížích, se kterými se setkají jejich pojišťovny nebo zajišťovny při usazování nebo výkonu svých činností v třetí zemi nebo při provozování svých činností v třetí zemi.
2. Komise pravidelně předkládá Radě zprávu o zacházení s pojišťovnami nebo zajišťovnami, které mají povolení ve Společenství, v třetích zemích, pokud jde o:
 - a) usazování zajišťoven nebo pojišťoven, kterým bylo vydáno povolení ve Společenství, v třetích zemích;
 - b) získávání účastí v zajišťovnách nebo pojišťovnách ze třetích zemí;
 - c) provádění pojišťovacích nebo zajišťovacích činností takto usazenými pojišťovnami nebo zajišťovnami;
 - d) přeshraniční poskytování pojišťovacích nebo zajišťovacích služeb ze Společenství do třetích zemí.

Komise předkládá tyto zprávy spolu s případnými vhodnými návrhy Radě.

HLAVA II

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ O POJIŠTĚNÍ A ZAJIŠTĚNÍ

KAPITOLA I

Rozhodné právo a podmínky smluv týkajících se přímého pojištění

Oddíl 1

Rozhodné právo

Článek 178

Rozhodné právo

Každý členský stát, na který se nepoužije nařízení (ES) č. 593/2008, musí uplatňovat ustanovení uvedeného nařízení s cílem určit právo rozhodné pro pojistné smlouvy, které spadají do oblasti působnosti článku 7 uvedeného nařízení.

Oddíl 2

Povinné pojištění

Článek 179

Související povinnosti

1. Neživotní pojišťovny mohou nabízet a uzavírat smlouvy o povinném pojištění za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pokud členský stát ukládá povinnost uzavřít pojištění, vyhovuje pojistná smlouva této povinnosti, pouze pokud je v souladu se zvláštními předpisy ohledně tohoto pojištění, která přijal daný členský stát.
3. Pokud se v členském státě, který ukládá povinnost uzavřít pojištění, na pojišťovně požaduje, aby oznámila orgánům dohledu jakýkoli zánik krytí, může být tento zánik namítán vůči poškozeným třetím osobám pouze za podmínek stanovených dotyčným členským státem.
4. Každý členský stát sdělí Komisi rizika, na něž se podle jeho právních předpisů vztahuje povinné pojištění, přičemž uvede:
 - a) zvláštní předpisy týkající se tohoto pojištění;
 - b) údaje, které musí být uvedeny v osvědčení, jež musí neživotní pojišťovna vydat pojištěné osobě, pokud tento členský stát vyžaduje potvrzení o splnění povinnosti uzavřít pojištění.

Členský stát může požadovat, aby údaje uvedené v prvním pododstavci písm. b) obsahovaly i prohlášení pojišťovny o tom, že smlouva je v souladu se zvláštními předpisy týkajícími se dotyčného pojištění.

Komise zveřejní údaje uvedené v prvním pododstavci písm. b) v Úředním věstníku Evropské unie.

Oddíl 3

Obecný Zájem

Článek 180

Obecný zájem

Členský stát, ve kterém se nachází riziko nebo členský stát závazku, nesmí bránit pojistníkovi v uzavření smlouvy s pojišťovnou, které bylo vydáno povolení za podmínek článku 14, pokud toto uzavření smlouvy není v rozporu s právními předpisy chránícími obecný zájem platnými v členském státu, ve kterém se nachází riziko, nebo v členském státu závazku.

Oddíl 4

Pojistné podmínky a sazby pojistného

Článek 181

Neživotní pojištění

1. Členské státy nevyžadují předchozí schválení nebo soustavné oznamování všeobecných nebo zvláštních pojistných podmínek, sazebníků pojistného, formulářů a jiných tiskopisů, které pojišťovna hodlá používat při svém styku s pojistníky.

Členské státy mohou pouze požadovat nesoustavné oznamování uvedených pojistných podmínek a jiných dokladů pro účely ověření dodržování vnitrostátních předpisů, které se týkají pojistných smluv. Tyto požadavky nesmí představovat předběžnou podmínku pro výkon činnosti pojišťovny.

2. Členský stát, který ukládá povinnost uzavřít pojištění, může požadovat, aby pojišťovny sdělily jeho orgánům dohledu všeobecné a zvláštní podmínky takového pojištění dříve, než se začnou používat.

3. Členské státy neponechají v platnosti ani nezavedou povinnost předběžného oznamování nebo schvalování zamýšleného zvýšení pojistných sazeb s výjimkou případů, kdy je to součástí obecného systému kontroly cen.

Článek 182

Životní pojištění

Členské státy nevyžadují předchozí schválení pravidelného oznamování všeobecných a zvláštních pojistných podmínek, sazeb pojistného, technických podkladů používaných zejména pro výpočet sazeb pojistného a technických rezerv a formulářů a jiných tiskopisů, které hodlá životní pojišťovna využívat při jednáních s pojistníky.

Domovský členský stát však může pro výhradní účel ověření souladu s vnitrostátními předpisy o zásadách pojistné matematiky vyžadovat pravidelné sdělování technických podkladů používaných zejména pro výpočet sazeb pojistného a technických rezerv. Tyto požadavky nesmí představovat předběžnou podmínku pro výkon činnosti pojišťovny.

Oddíl 5

Informace pro pojistníky

Pododdíl 1

Neživotní pojištění

Článek 183

Obecné informace pro pojistníky

1. Před uzavřením smlouvy týkající se neživotního pojištění informuje neživotní pojišťovna pojistníka

- a) o právu rozhodném pro smlouvu tam, kde strany nemají možnost volného výběru práva, nebo
- b) o tom, že strany mají možnost volného výběru práva rozhodného pro smlouvu, s uvedením rozhodného práva, které navrhuje pojistitel.

Pojišťovna rovněž informuje pojistníka o způsobu vyřizování stížností pojistníků v záležitostech smluv, včetně případné existence instituce, na kterou se lze se stížnostmi obracet, aniž je dotčeno právo pojistníků obrátit se na soud.

2. Povinnosti uvedené v odstavci 1 platí pouze tehdy, pokud je pojistník fyzická osoba.

3. Prováděcí pravidla k odstavcům 1 a 2 stanoví členský stát, ve kterém se nachází riziko.

Článek 184

Dodatečné informace v případě neživotního pojištění nabízeného v rámci práva usazování nebo volného pohybu služeb

1. Pokud je neživotní pojištění nabízeno v rámci práva usazování nebo volného pohybu služeb, musí být pojistník před tím, než se k něčemu zaváže, uvědomen o tom, ve kterém členském státě se nachází sídlo, případně pobočka, se kterou má být smlouva uzavřena.

Každý doklad vydaný pojistníkovi obsahuje údaje uvedené v prvním pododstavci.

Povinnosti stanovené v prvním a druhém pododstavci se nevztahují na velká rizika.

2. Smlouva nebo jakýkoli jiný doklad prokazující krytí spolu s návrhem pojištění, pokud je pro pojistníka závazná, musí uvádět adresu sídla a případně pobočky neživotní pojišťovny, která poskytuje krytí.

Členské státy mohou požadovat, aby jméno a adresa zástupce ne-
životní pojišťovny uvedeného v čl. 148 odst. 2 písm. a) byly také
uvedeny v dokladech zmíněných v prvním pododstavci tohoto
odstavce.

Pododdíl 2

Životní pojištění

Článek 185

Informace pro pojistníky

1. Před uzavřením smlouvy týkající se životního pojištění musí
být pojistníkovi sděleny alespoň informace uvedené v uvedené
v odstavcích 2 až 4.

2. O životní pojišťovně musí být sděleny tyto informace:

- a) jméno pojišťovny a její právní forma;
- b) jméno členského státu, ve kterém se nachází sídlo a případně
pobočka, se kterou je smlouva uzavírána;
- c) adresa sídla a případně pobočky, se kterou je smlouva
uzavírána.
- d) konkrétní odkaz na zprávu o její solventnosti a finanční si-
tuaci podle článku 51, který umožní pojistníkovi snadný pří-
stup k těmto informacím.

3. O závazku musí být sděleny tyto informace:

- a) definice všech plnění a všech opcí;
- b) doba trvání smlouvy;
- c) způsoby ukončení smlouvy;
- d) způsoby platby pojistného a a dobu placení;
- e) způsoby výpočtu a rozdělení bonusů;
- f) údaje o hodnotě odbytného a výplat a výši, ve které jsou
garantovány;
- g) přiměřené informace o pojistném za každé pojištění, za hlav-
ní pojištění a případně doplňkové pojištění;
- h) pro pojistné smlouvy spojené s fondy definice jednotek, se
kterými jsou plnění spojena;
- i) povaha podkladových aktiv pojistných smluv spojených
s fondy;
- j) podmínky uplatnění práva na odstoupení od smlouvy bez
postihu;
- k) obecné informace o daňovém režimu použitelném na typ
pojistky;

l) opatření pro vyřizování stížností pojistníků, pojištěných
osob nebo osob oprávněných podle smluv, případně včetně
existence orgánu pro vyřizování stížností, aniž je dotčeno
právo zahájit soudní řízení;

m) rozhodné právo pro smlouvu, pokud strany nemají možnost
volného výběru práva, nebo pokud si strany mohou zvolit
rozhodné právo, právo, které navrhuje životní pojišťovna
zvolit.

4. Dále jsou sděleny konkrétní informace, které pojistníkovi
umožní správně pochopit rizika spojená se smlouvou, jež pojist-
ník přebírá.

5. Pojistník musí být po celou dobu trvání smlouvy infor-
mován o všech změnách týkajících se těchto informací:

- a) všeobecných a zvláštních pojistných podmínek
- b) jakékoli změny jména životní pojišťovny, její právní formy
nebo adresy jejího sídla a případně pobočky, s níž je smlou-
va uzavřena;
- c) všech informací uvedených v odst. 3 písm. d) až j) v případě
změny v pojistných podmínkách nebo změny právních před-
pisů použitelných na smlouvu;
- d) každoročních informací o stavu bonusů.

Pokud v souvislosti s nabídkou životního pojištění nebo s uzavře-
ním životní pojistky předkládá pojistitel číselné údaje týkající se
částky potenciálních plateb nad rámec smluvně dohodnutých pla-
teb, musí pojistitel poskytnout pojistníkovi příklad výpočtu, z ně-
hož vychází potenciální částka k výplatě, přičemž jako základ pro
výpočet pojistného použije model se třemi různými úrokovými
sazbami. Toto ustanovení se nevztahuje na termínované pojistky
a smlouvy. Pojistitel musí pojistníka jasně a srozumitelně infor-
movat o tom, že příklad výpočtu je pouze matematický model na
základě smyšlených předpokladů a že pojistitel nesmí z tohoto
vzorového výpočtu vyvozovat jakékoli smluvní nároky.

V případě pojištění s účastí na zisku musí pojistitel jednou za rok
písemně informovat pojistníka o stavu jeho nároků, v němž bude
zahrnuta účast na zisku. Navíc pokud pojistitel předložil číselné
údaje o potenciálním budoucím vývoji účasti na zisku, musí in-
formovat pojistníka o rozdílech mezi skutečným vývojem a po-
čátečními údaji.

6. Informace podle odstavců 2 až 5 musí být poskytnuty jasně
a přesně, písemně a v úředním jazyce členského státu závazku.

Tyto informace však mohou být v jiném jazyce, pokud o to po-
jistník požádá a umožňují to právní předpisy členského státu
nebo pokud si pojistník může zvolit rozhodné právo.

7. Členský stát závazku může na životních pojišťovnách požadovat, aby poskytly další informace k informacím uvedeným v odstavcích 2 až 5, pouze pokud to je nutné pro správné pochopení základních prvků závazku pojistníkem.

8. Podrobná prováděcí pravidla k odstavcům 1 až 7 přijme členský stát závazku.

Článek 186

Lhůta pro odstoupení od smlouvy

1. Členské státy stanoví, že pojistník, který uzavře individuální smlouvu týkající se životního pojištění, má lhůtu mezi 14 a 30 dny ode dne, kdy byl o uzavření smlouvy informován, během které může od smlouvy odstoupit.

Oznámení o odstoupení od smlouvy ze strany pojistníka ho zprošťuje do budoucna veškerých závazků vyplývajících ze smlouvy.

Další právní účinky a podmínky odstoupení od smlouvy upravuje právo rozhodné pro smlouvu, zejména pokud se týká způsobu informování pojistníka o tom, že smlouva byla uzavřena.

2. Členské státy se mohou rozhodnout, že neuplatní odstavec 1 v těchto případech:

- a) je-li doba trvání smlouvy šest měsíců nebo méně;
- b) pokud v důsledku postavení pojistníka nebo okolností, za kterých je smlouva uzavřena, pojistník nepotřebuje zvláštní ochranu.

Využijí-li členské státy možnosti uvedené v prvním pododstavci, uvedou tuto skutečnost ve svých právních předpisech.

KAPITOLA II

Zvláštní ustanovení o neživotním pojištění

Oddíl 1

Obecná ustanovení

Článek 187

Pojistné podmínky

Všeobecné a zvláštní podmínky pojistné smlouvy nezahrnují jakékoli podmínky určené k tomu, aby v jednotlivém případě vyhověly konkrétním okolnostem rizika, které má být kryto.

Článek 188

Zrušení monopolů

Členské státy zajistí, aby monopoly ohledně přístupu k činnosti v určitých pojistných odvětvích, které mají subjekty usazené na jejich území uvedené v článku 8, byly zrušeny.

Článek 189

Účast v systémech záruk členských států

Hostitelské členské státy mohou požadovat, aby neživotní pojišťovny byly členy a účastnily se za stejných podmínek jako neživotní pojišťovny, jimž vydal povolení tento stát na svém území, jakéhokoli systému, který má za účel zaručit pojistná plnění pojištěným a poškozeným třetím osobám.

Oddíl 2

Soupojištění v rámci společenství

Článek 190

Operace soupojištění v rámci Společenství

1. Tento oddíl se vztahuje na operace soupojištění v rámci Společenství, jimiž jsou takové případy soupojištění, které se vztahují k jednomu nebo více rizikům zařazeným do odvětví 3 až 16 v části A přílohy I a které splňují tyto podmínky:

- a) riziko je velkým rizikem;
- b) riziko je kryto jedinou smlouvou za jediné úhrnné pojistné na totéž období dvěma nebo více pojišťovnami, z nichž každá kryje pouze vlastní část jakožto „soupojistitel“, přičemž, jedna z těchto pojišťoven je vedoucí pojišťovnou;
- c) riziko se nachází uvnitř Společenství;
- d) pro účel krytí tohoto rizika se na vedoucí pojišťovnu pohlíží tak, jako kdyby byla pojišťovnou kryjící celé riziko;
- e) alespoň jeden ze soupojistitelů se účastní smlouvy prostřednictvím sídla nebo pobočky usazené v jiném členském státě než ve státě vedoucí pojišťovny;
- f) vedoucí pojišťovna se plně ujme vedoucí úlohy v soupojištění, a zejména stanoví podmínky pojištění a sazby pojistného.

2. Články 147 až 152 se vztahují pouze na vedoucí pojišťovnu.

3. Operace soupojištění, které nesplňují podmínky stanovené v odstavci 1, podléhají i nadále ustanovením této směrnice s výjimkou operací uvedených v tomto oddíle.

Článek 191

Účast na soupojištění v rámci Společenství

Právo pojišťoven podílet se na soupojištění v rámci Společenství nesmí podléhat jiným ustanovením, než jsou ustanovení tohoto oddílu.

Článek 192

Technické rezervy

Částku technických rezerv stanovují jednotliví soupojištitelé podle pravidel určených jejich domovským členským státem nebo, pokud taková pravidla neexistují, podle obvyklé praxe v tomto státě.

Technické rezervy však musí být rovny alespoň technickým rezervám, které stanoví vedoucí pojistitel podle pravidel svého domovského členského státu.

Článek 193

Statistické údaje

Domovské členské státy zajistí, aby soupojištitelé měli k dispozici statistické údaje, z nichž je patrný rozsah operací soupojištění v rámci Společenství, kterých se účastní a členské státy, kterých se tyto operace týkají.

Článek 194

Zacházení se smlouvami o soupojištění v případě likvidace pojišťovny

V případě likvidace pojišťovny musí být závazky vyplývající z účasti na smlouvách o soupojištění v rámci Společenství plněny stejně jako závazky vyplývající z jiných pojistných smluv této pojišťovny, aniž by byla rozlišována státní příslušnost pojištěných a oprávněných osob.

Článek 195

Výměna informací mezi orgány dohledu

Pro účely provádění tohoto oddílu si orgány dohledu členských států v rámci spolupráce uvedené v hlavě I kapitole IV oddílu 5 navzájem poskytují všechny nezbytné informace.

Článek 196

Spolupráce při provádění

Komise a orgány dohledu členských států musejí úzce spolupracovat s cílem přehledit případné potíže, které by mohly vzniknout při provádění tohoto oddílu.

V průběhu této spolupráce posoudí zejména všechny postupy, které by mohly naznačovat, že se vedoucí pojišťovna neužívá vedoucích úloh v soupojištění nebo že krytí rizik zjevně nevyžaduje účast dvou nebo více pojistitelů.

Oddíl 3

Asistenční služby

Článek 197

Činnosti podobné asistenčním službám pro turisty

Členské státy mohou na poskytování asistenčních služeb osobám, které se dostanou do nesnází za jiných okolností, než jaké jsou uvedeny v čl. 2 odst. 2, uplatňovat tuto směrnici.

Jestliže členský stát tuto možnost využije, musí na tuto činnost pohlížet tak, jako by byla zařazena v odvětví 18 v části A přílohy I.

Odstavcem 2 nejsou nikterak dotčeny možnosti klasifikace stanovené v příloze I pro činnosti spadající obvykle pod jiná odvětví.

Oddíl 4

Pojištění právní ochrany

Článek 198

Oblast působnosti tohoto oddílu

1. Tento oddíl se vztahuje na pojištění právní ochrany uvedené v odvětví 17 v části A přílohy I, v jehož rámci se pojišťovna zaváže nést po zaplacení pojistného výlohy spojené s právním řízením a poskytovat další služby přímo spojené s tímto pojištěním, zejména pokud jde o:

- a) zabezpečení náhrady za ztrátu, škodu nebo úraz utrpěný pojištěným, a to mimosoudním urovnáním nebo občanským nebo trestním řízením;
- b) obhajování nebo zastupování pojištěného v občanském, trestním, správním nebo jiném řízení nebo v souvislosti s jakýmkoli nárokem vznesenými na jeho osobu.

2. Tento oddíl se nevztahuje:

- a) na pojištění právní ochrany, jestliže se týká sporů nebo rizik vzniklých z provozu námořních plavidel nebo v souvislosti s ním;

- b) na činnost provozovanou pojišťovnou poskytující pojištění ochrany občanskoprávní odpovědnosti za účelem zastávání zájmů pojištěného nebo zastupování pojištěného při jakémkoli soudním nebo správním řízení, je-li tato činnost vykonávána současně ve vlastním zájmu pojišťovny v rámci této pojistné ochrany;
- c) jestliže se tak členský stát rozhodne, na pojištění právní ochrany provozované pojistitelem, které splňuje následující podmínky:
- i) je provozováno v jiném členském státě, než ve kterém má pojištěný své bydliště;
 - ii) toto pojištění tvoří součást smlouvy týkající se výhradně asistenčních služeb poskytovaných osobám, které se dostanou do nesnází na cestách, při pobytu mimo svůj domov nebo při pobytu mimo své bydliště.

Pro účely prvního pododstavce písm. c) musí být ve smlouvě jasně stanoveno, že se dotyčná pojistná ochrana omezuje pouze na okolnosti uvedené ve zmíněném písmenu a je doplňková k asistenčním službám.

Článek 199

Samostatné smlouvy

Pojištění právní ochrany musí být předmětem samostatné smlouvy oddělené od smlouvy vypracované pro jiná pojistná odvětví, nebo předmětem zvláštní části sdružené smlouvy, ve které musí být specifikována povaha pojištění právní ochrany a uvedena, pokud to členský stát vyžaduje, odpovídající výše pojistného.

Článek 200

Vyřizování nároků

1. Domovský členský stát zajistí, aby pojišťovny podle volby učiněné členským státem nebo, pokud s tím členský stát souhlasí, podle vlastní volby přijaly alespoň jeden ze způsobů vyřizování nároků uvedených v odstavci 2, 3 a 4.

Ať je přijato jakékoli řešení, považují se zájmy osob majících pojištění právní ochrany podle tohoto oddílu za zabezpečené rovnocenným způsobem.

2. Pojišťovna zajistí, aby žádný z jejích zaměstnanců zabývajících se vyřizováním nároků na úhradu výloh právní ochrany nebo právním poradenstvím pro toto odvětví nevykonával současně podobnou činnost v jiném podniku s finančními, obchodními nebo administrativními vazbami na pojišťovnu a provozujícím jedno nebo více jiných odvětví pojištění uvedených v příloze I.

Kompozitní pojišťovny zajistí, aby žádný z jejich zaměstnanců zabývajících se vyřizováním nároků na úhradu výloh právní ochrany nebo právním poradenstvím pro toto odvětví nevykonával současně podobnou činnost pro jiné odvětví provozované pojišťovnou.

3. Pojišťovna pověří vyřizováním nároků na úhradu výloh právní ochrany jinou pojišťovnu se samostatnou právní subjektivitou. Tato pojišťovna musí být uvedena ve zvláštní smlouvě nebo ve zvláštní části sdružené smlouvy uvedené v článku 199.

Jestliže tato pojišťovna se samostatnou právní subjektivitou má vazby na jinou pojišťovnu, která provozuje jedno nebo více odvětví pojištění uvedená v části A přílohy I, nesmějí zaměstnanci pojišťovny se samostatnou právní subjektivitou zabývajících se vyřizováním nároků z pojistných událostí nebo právním poradenstvím spojeným s tímto vyřizováním současně vykonávat stejnou nebo podobnou činnost v této jiné pojišťovně. Členský stát může stanovit stejné podmínky i pro členy správního, řídicího nebo kontrolního orgánu pojišťovny.

4. V pojistné smlouvě se stanoví, že má pojištěná osoba právo si od okamžiku, kdy mu vzniká podle smlouvy nárok na pojistné plnění, zvolit advokáta podle vlastní volby nebo, pokud to vnitrostátní právo připouští, jinou náležitě kvalifikovanou osobu.

Článek 201

Svobodný výběr advokáta

1. Každá smlouva o pojištění právní ochrany musí výslovně obsahovat tato ustanovení:

- a) je-li třeba obrátit se na advokáta nebo na jinou osobu, která má podle vnitrostátního práva vhodnou kvalifikaci k obhajování a zastupování pojištěné osoby nebo k hájení jejích zájmů při jakémkoli soudním nebo správním řízení, musí mít pojištěná osoba možnost si takového advokáta nebo jinou osobu svobodně vybrat;
- b) pojištěná osoba musí mít možnost svobodně si vybrat advokáta, nebo jestliže tomu dají přednost, v rozsahu umožněném vnitrostátním právem jakoukoli jinou náležitě kvalifikovanou osobu k hájení svých zájmů, kdykoli dojde ke střetu zájmů.

2. Pro účely tohoto oddílu se „advokátem“ rozumí jakákoli osoba oprávněná vykonávat svou profesní činnost pod jedním z názvů uvedených ve směrnici Rady 77/249/EHS ze dne 22. března 1977 o usnadnění účinného výkonu volného pohybu služeb advokátů ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 78, 26.3.1977, s. 17.

Článek 202

Výjimky ze svobodného výběru advokáta

1. Členské státy mohou u pojištění právní ochrany stanovit výjimku z čl. 201 odst. 1, jsou-li současně splněny všechny tyto podmínky:

- a) pojištění je omezeno na případy vzniklé z používání silničních vozidel na území dotyčného členského státu;
- b) pojištění je spojeno se smlouvou o poskytnutí asistenčních služeb v případě nehody nebo poruchy silničního vozidla;
- c) pojišťovna právní ochrany ani pojistitel asistenčních služeb neprovozují žádné odvětví pojištění odpovědnosti;
- d) jsou přijata opatření, aby právní poradenství a zastupování každé ze sporných stran v případě sporu bylo vykonáváno zcela nezávislými advokáty, pokud mají tyto strany pojištění právní ochrany u stejné pojišťovny.

2. Výjimkou poskytnutou podle odstavce 1 tohoto článku není dotčeno uplatňování článku 200.

Článek 203

Rozhodčí řízení

Členské státy zajistí, aby v případě rozdílnosti názoru pojišťovny právní ochrany a pojištěné osoby byl spor urovnán v rozhodčím řízení nebo jiném řízení se srovnatelnými zárukami objektivnosti, aniž je tím dotčeno případné právo obrátit se na soud, které může stanovit vnitrostátní právo.

V pojistné smlouvě se stanoví, že pojištěná osoba má právo využít těchto řízení.

Článek 204

Střet zájmů

Dojde-li ke střetu zájmů nebo k neshodě v otázce vyřešení sporu, musí pojistitel právní ochrany nebo případně kancelář pověřená vyřizováním nároků informovat pojištěného o právu uvedeném v čl. 201 odst. 1, tj. o možnosti využít řízení podle článku 203.

Článek 205

Zrušení specializace na pojištění právní ochrany

Členské státy zruší všechny předpisy, jež na jejich území zakazují pojišťovně současně provozovat pojištění právní ochrany a jiných pojistných odvětví.

Oddíl 5

Zdravotní pojištění

Článek 206

Zdravotní pojištění jako alternativa k povinnému sociálnímu zabezpečení

1. Členské státy, ve kterých smlouvy kryjící rizika zařazená do odvětví 2 v části A přílohy I mohou sloužit jako částečná nebo úplná alternativa ke zdravotnímu pojištění poskytovanému povinným systémem sociálního zabezpečení, mohou požadovat:

- a) aby tyto smlouvy vyhovovaly zvláštním právním předpisům přijatým uvedeným členským státem na ochranu obecného zájmu v tomto pojistném odvětví;
- b) aby všeobecné a zvláštní podmínky tohoto pojištění byly sděleny orgánům dohledu uvedeného členského státu dříve, než budou použity.

2. Členské státy mohou požadovat, aby systém zdravotního pojištění zmíněný v odstavci 1 byl provozován na technickém základě podobném technickému základu životního pojištění, přičemž musí splňovat všechny následující podmínky:

- a) pojistné je vypočítáváno na podkladě tabulek nemocnosti a jiných statistických údajů týkajících se členského státu, ve kterém se nachází riziko, v souladu s matematickými metodami používanými v pojištění;
- b) je zřízena rezerva na stárnutí;
- c) pojistitel může zrušit smlouvu pouze během pevně určené doby stanovené členským státem, ve kterém se nachází riziko;
- d) smlouva stanoví, že pojistné může být zvýšeno nebo výplaty sníženy i pro smlouvy během jejich platnosti;
- e) smlouva stanoví, že pojistníci mohou změnit svou stávající smlouvu na novou smlouvu, která je v souladu s odstavcem 1, nabízenou stejnou pojišťovnou nebo stejnou pobočkou, přičemž se vezmou v úvahu jimi nabytá práva.

V případě uvedeném v písmenu e) prvního pododstavce bude vzata v úvahu rezerva na stárnutí a nová lékařská prohlídka může být požadována pouze pro zvýšené krytí.

Orgány dohledu dotyčného členského státu vydají tabulky nemocnosti a jiné relevantní statistické údaje uvedené v písmenu a) prvního pododstavce a předají je orgánům dohledu domovského členského státu.

Pojistné stanovené podle rozumných pojistněmatematických předpokladů musí být dostatečné s přihlédnutím ke všem aspektům finanční situace pojištěn tak, aby byly schopny plnit všechny své závazky. Domovský členský stát vyžaduje, aby technické podklady pro výpočet pojistného byly předány orgánům dohledu dříve, než se pojistný produkt uvede na trh.

Třetí a čtvrtý pododstavec se rovněž vztahuje na případy, kdy jsou měněny stávající smlouvy.

Oddíl 6

Pojištění pro případ pracovních úrazů

Článek 207

Povinné pojištění pro případ pracovních úrazů

Členské státy mohou požadovat, aby každá pojišťovna, která nabízí na vlastní riziko na jejich území povinné pojištění pro případ pracovních úrazů, plnila jejich zvláštní vnitrostátní předpisy týkající se takového pojištění, s výjimkou předpisů týkajících se finančního dohledu, který je ve výlučné pravomoci domovského členského státu.

KAPITOLA III

Zvláštní ustanovení o životním pojištění

Článek 208

Zákaz povinného postoupení části pojištění

Členské státy nepožadují na životních pojišťovnách, aby postoupily část svého pojištění z činností uvedených v čl. 2 odst. 3 subjektu nebo subjektům určeným vnitrostátními právními předpisy.

Článek 209

Pojistné za novou činnost

Pojistné za nově sjednávané pojištění musí být dostatečné a založené na rozumných pojistněmatematických předpokladech, aby umožnilo životním pojišťovnám splnit všechny závazky, a zejména vytvořit odpovídající technické rezervy.

Za tímto účelem se mohou brát v úvahu všechny stránky finanční situace životní pojišťovny, kromě zdrojů, které nejsou pojistným a nepocházejí z něho a které jsou systematické a trvalé tak, že mohou z dlouhodobého hlediska ohrozit solventnost dotyčné pojišťovny.

KAPITOLA IV

Zvláštní pravidla pro zajištění

Článek 210

Finitní zajištění

1. Členské státy zajistí, aby pojišťovny a zajišťovny, které uzavírají smlouvy o finitním zajištění nebo vykonávají činnosti finitního zajištění, byly schopné odpovídajícím způsobem zjišťovat, měřit, sledovat, řídit, kontrolovat a oznamovat rizika, která z těchto smluv resp. činností vyplývají.

2. V rámci zajištění harmonizovaného přístupu v oblasti činností finitního zajištění může Komise přijmout prováděcí opatření upřesňující ustanovení odstavce 1 s ohledem na sledování, řízení a kontrolu rizik vyplývajících z činností finitního zajištění.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice včetně jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 se „finitním zajištěním“ rozumí zajištění, v jehož rámci explicitní maximální možné ztráty vyjádřené jako převedené maximální ekonomické riziko, vyplývající z převodu značného pojistnětechnického rizika i rizika načasování, přesáhnou pojistné po dobu trvání dané smlouvy o omezenou, avšak významnou částku, spolu s nejméně jedním z těchto rysů:

- a) explicitní a podstatné zvážení časové hodnoty peněz;
- b) smluvní ustanovení pro řízení rovnováhy ekonomických důsledků mezi smluvními stranami v určitém časovém úseku k dosažení převodu cílového rizika.

Článek 211

Zvláštní účelové jednotky (special purpose vehicles)

1. Členské státy umožní zřízení zvláštních účelových jednotek na svém území, které podléhají předchozímu povolení orgánů dohledu.

2. Komise v rámci zajištění harmonizovaného přístupu v oblasti zvláštních účelových jednotek přijme prováděcí opatření, která stanoví:

- a) rozsah povolení;
- b) povinné podmínky, které musí být začleněny do všech vydaných smluv;

- c) požadavky vhodnosti a řádnosti podle článku 42 na osoby provozující zvláštní účelovou jednotku;
 - d) požadavky vhodnosti a řádnosti na akcionáře nebo členy mající kvalifikovanou účast ve zvláštní účelové jednotce;
 - e) řádné správní a účetní postupy, přiměřené mechanismy vnitřní kontroly a požadavky na řízení rizik;
 - f) požadavky na informace týkající se účetnictví, obezřetnosti a statistiky;
 - g) požadavky solventnosti.
- c) „skupinou“ skupina podniků,
 - i) která sestává z podniku držícího účast, jeho dceřiných podniků a subjektů, ve kterých tento podnik nebo jeho dceřiné podniky drží účast, nebo z podniků, mezi nimiž existují vzájemné vztahy ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS; nebo
 - ii) která je založena na smluvně nebo jinak vytvořených pevných a dlouhodobých finančních vazbách mezi těmito podniky a která může zahrnovat vzájemné pojišťovny nebo sdružení na bázi vzájemnosti, pokud:
 - jeden z těchto podniků má prostřednictvím centrální koordinace fakticky dominantní vliv na rozhodování ostatních podniků, které jsou členy skupiny, včetně přijímání finančních rozhodnutí,
 - vznik a zánik těchto vztahů pro účely této hlavy podléhá předchozímu souhlasu orgánu dohledu nad skupinou;

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice včetně jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

3. Zvláštní účelové jednotky schválené před 31. říjnem 2012 se řídí právem členského státu, který tyto jednotky schválil. Na jakoukoli novou činnost této jednotky zahájenou po uvedení dne se nicméně použijí odstavce 1 a 2.

HLAVA III

DOHLED NAD POJIŠŤOVNAMI A ZAJIŠŤOVNAMI VE SKUPINĚ

KAPITOLA I

Dohled nad skupinou: definice, použitelnost, oblast působnosti a úroveň

Oddíl 1

Definice

Článek 212

Definice

1. Pro účely této hlavy se rozumí:

- a) „podnikem držícím účast“ podnik, který je buď mateřským podnikem, nebo jiným podnikem, který drží účast, nebo podnik spojený s jiným podnikem vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS;
- b) „přidruženým podnikem“ buď dceřiný podnik, nebo jiný podnik, ve kterém je držena účast, nebo podnik spojený s jiným podnikem vztahem ve smyslu čl. 12 odst. 1 směrnice 83/349/EHS;
- d) „orgánem dohledu nad skupinou“ orgán dohledu odpovědný za provádění dohledu nad skupinou, ustanovený v souladu s článkem 247;
- e) „kolegiem orgánů dohledu“ se rozumí stálá, avšak flexibilní struktura pro spolupráci a koordinaci mezi orgány dohledu v příslušných členských státech;
- f) „pojišťovací holdingovou společností“ mateřský podnik, který není smíšenou finanční holdingovou společností ve smyslu směrnice 2002/87/ES, a jeho hlavní činností je získávat a držet účasti v dceřiných podnicích, přičemž těmito dceřinými podniky jsou výlučně nebo především pojišťovny nebo zajišťovny, respektive pojišťovny nebo zajišťovny ze třetích zemí, přičemž alespoň jeden z těchto dceřiných podniků je pojišťovnou nebo zajišťovnou;
- g) „pojišťovací holdingovou společností se smíšenou činností“ mateřský podnik jiný než pojišťovna, pojišťovna ze třetí země, zajišťovna, zajišťovna ze třetí země, pojišťovací holdingová společnost nebo smíšená finanční holdingová společnost ve smyslu směrnice č. 2002/87/ES, jehož alespoň jeden dceřiný podnik je pojišťovnou nebo zajišťovnou;

kde se podnik, který provádí centrální koordinaci, považuje za mateřský podnik, a ostatní podniky se považují za podniky dceřiné;

2. Pro účely této hlavy budou orgány dohledu považovat za mateřský podnik také jakýkoli podnik, který má podle názoru orgánů dohledu fakticky dominantní vliv na jiný podnik.

Za dceřiný podnik budou také považovat jakýkoli podnik, na který má podle názoru orgánů dohledu fakticky dominantní vliv mateřský podnik.

Za účast budou rovněž považovat přímé nebo nepřímé držení hlasovacích práv nebo kapitálu v podniku, který podle názoru příslušných orgánů fakticky podléhá dominantnímu vlivu.

Oddíl 2

Použitelnost a oblast působnosti

Článek 213

Použitelnost dohledu nad skupinou

1. Členské státy zajistí dohled na úrovni skupiny nad pojišťovnami a zajišťovnami, které jsou členy skupiny, a to v souladu s ustanoveními této hlavy.

Ustanovení této směrnice, která stanoví pravidla pro dohled nad jednotlivými pojišťovnami a zajišťovnami, se na tyto podniky vztahují i nadále, pokud není v této hlavě stanoveno jinak.

2. Členské státy zajistí, aby se dohled nad skupinou vztahoval na:

- pojišťovny nebo zajišťovny, které drží účast alespoň v jedné pojišťovně nebo zajišťovně, či pojišťovně nebo zajišťovně ze třetí země, a to v souladu s články 218 až 258;
- pojišťovny nebo zajišťovny, jejichž mateřským podnikem je pojišťovací holdingová společnost se sídlem ve Společenství, a to v souladu s články 218 až 258;
- pojišťovny nebo zajišťovny, jejichž mateřským podnikem je pojišťovací holdingová společnost se sídlem mimo Společenství nebo pojišťovna či zajišťovna ze třetí země, a to v souladu s články 260 až 263;
- pojišťovny nebo zajišťovny, jejichž mateřským podnikem je pojišťovací holdingová společnost se smíšenou činností, a to v souladu s článkem 265.

3. V případech uvedených v odst. 2 písm. a) a b), kdy pojišťovna nebo zajišťovna držící účast nebo pojišťovací holdingová společnost se sídlem ve Společenství je přidruženým podnikem regulovaného podniku nebo smíšené finanční holdingové společnosti podléhající doplňkovému dohledu ve smyslu čl. 5 odst. 2 směrnice č. 2002/87/ES, může orgán dohledu nad skupinou po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu rozhodnout, že u této pojišťovny nebo zajišťovny držící účast případně u této smíšené pojišťovací holdingové společnosti upustí od provádění dohledu nad koncentrací rizik podle článku 244 této směrnice nebo dohledu nad operacemi uvnitř skupiny podle článku 245 této směrnice.

Článek 214

Oblast působnosti dohledu nad skupinou

1. Provádění dohledu nad skupinou podle článku 213 nezahrnuje povinnost orgánů dohledu vykonávat dohled nad jednotlivými pojišťovnami nebo zajišťovnami ze třetích zemí, pojišťovacími holdingovými společnostmi nebo pojišťovacími holdingovými společnostmi se smíšenou činností, čímž však nejsou dotčena ustanovení článku 257, která se týkají pojišťovacích holdingových společností.

2. Orgán dohledu nad skupinou může v jednotlivých případech rozhodnout, že do dohledu nad skupinou podle článku 213 nezahrne některý podnik, pokud:

- se tento podnik nachází ve třetí zemi, v níž existují právní překážky k předávání nezbytných informací, aniž je dotčen článek 229;
- podnik, který by měl být do dohledu zahrnut, má s ohledem na účel dohledu nad skupinou zanedbatelný význam;
- by zahrnutí tohoto podniku bylo z hlediska účelu dohledu nad skupinou nevhodné nebo zavádějící.

Pokud by však podle prvního pododstavce písm. b) mohlo být z dohledu vyloučeno jednotlivě více podniků stejné skupiny, tyto podniky nelze vyloučit, mají-li společně nezanedbatelný význam.

Pokud je orgán dohledu nad skupinou toho názoru, že by některá pojišťovna či zajišťovna neměla být zahrnuta do dohledu nad skupinou prvního pododstavce písm. b) a c), přijme rozhodnutí teprve po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu.

Pokud orgán dohledu nad skupinou některou pojišťovnu nebo zajišťovnu nezahrne do dohledu nad skupinou podle prvního pododstavce písm. b) a c), mohou orgány dohledu členského státu, ve kterém se tento podnik nachází požadovat, aby podnik vedoucí skupinu poskytl veškeré informace, které mohou usnadnit dohled nad dotyčnou pojišťovnou nebo zajišťovnou.

Oddíl 3

Úrovně

Článek 215

Poslední mateřský podnik na úrovni Společenství

1. Pokud pojišťovna nebo zajišťovna držící účast nebo pojišťovací holdingová společnost uvedená v čl. 213 odst. 2 písm. a) a b) je sama dceřiným podnikem jiné pojišťovny nebo zajišťovny nebo jiné pojišťovací holdingové společnosti se sídlem ve Společenství, použijí se články 218 až 258 pouze na úrovni poslední mateřské pojišťovny nebo zajišťovny nebo pojišťovací holdingové společnosti se sídlem ve Společenství.

2. V případech, kdy poslední mateřská pojišťovna nebo zajišťovna nebo pojišťovací holdingová společnost se sídlem ve Společenství uvedená v odstavci 1 je dceřiným podnikem podniku podléhajícímu doplňkovému dohledu podle čl. 5 odst. 2 směrnice 2002/87/ES, může orgán dohledu nad skupinou po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu rozhodnout, že u tohoto posledního mateřského podniku upustí od provádění dohledu nad koncentrací rizik podle článku 244 nebo dohledu nad operacemi uvnitř skupiny podle článku 245.

Článek 216

Poslední mateřský podnik na vnitrostátní úrovni

1. Pokud pojišťovna nebo zajišťovna držící účast nebo pojišťovací holdingová společnost se sídlem ve Společenství uvedená v čl. 213 odst. 2 písm. a) a b) nemá sídlo ve stejném členském státě jako poslední mateřský podnik na úrovni Společenství uvedený v článku 215, mohou členské státy povolit svým orgánům dohledu, aby po konzultaci s orgánem dohledu nad skupinou a s posledním mateřským podnikem na úrovni Společenství, rozhodly o zahrnutí poslední mateřské pojišťovny nebo zajišťovny nebo pojišťovací holdingové společnosti na vnitrostátní úrovni do dohledu nad skupinou.

V takovém případě orgán dohledu zdůvodní své rozhodnutí jak orgánu dohledu nad skupinou, tak poslednímu mateřskému podniku na úrovni Společenství.

Články 218 až 258 se použijí obdobně, s výhradou ustanovení odstavců 2 až 6.

2. Orgán dohledu může u posledního mateřského podniku na vnitrostátní úrovni omezit dohled nad skupinou na ustanovení jednoho nebo více oddílů kapitoly II.

3. Pokud se orgán dohledu rozhodne uplatnit na poslední mateřský podnik na vnitrostátní úrovni ustanovení kapitoly II oddílu 1, metoda, kterou v souladu s článkem 220 orgán dohledu nad skupinou uplatní na poslední mateřský podnik na úrovni Společenství ve smyslu článku 215, bude považována za směrodatnou a bude orgánem dohledu nadále uplatňována v dotyčném členském státě.

4. Pokud se orgán dohledu rozhodne uplatnit na poslední mateřský podnik na vnitrostátní úrovni ustanovení kapitoly II oddílu 1 a pokud poslední mateřský podnik na úrovni Společenství ve smyslu článku 215 obdrží v souladu s článkem 231 nebo s čl. 233 odst. 5 povolení provést výpočet skupinového solventnostního kapitálového požadavku i solventnostního kapitálového požadavku jednotlivých pojišťoven a zajišťoven ve skupině podle interního modelu, bude toto rozhodnutí považováno za směrodatné a bude orgánem dohledu nadále uplatňováno v dotyčném členském státě.

V takovém případě, pokud orgán dohledu usoudí, že rizikový profil posledního mateřského podniku na vnitrostátní úrovni se podstatně odchyľuje od interního modelu schváleného na úrovni Společenství a pokud tento podnik dostatečně nezohlední připomínky orgánu dohledu, může tento orgán dohledu tomuto podniku uložit navýšení kapitálového požadavku ke skupinovému solventnostnímu kapitálovému požadavku stanovenému na základě takového modelu, nebo ve výjimečných případech, kdyby takové navýšení kapitálového požadavku nebylo odpovídající, může orgán dohledu požadovat, aby tento podnik vypočítal svůj skupinový solventnostní kapitálový požadavek na základě standardního modelu.

Orgán dohledu zdůvodní takové rozhodnutí jak podniku, tak orgánu dohledu nad skupinou.

5. Pokud se orgán dohledu rozhodne uplatnit na mateřský podnik držící účast na vnitrostátní úrovni ustanovení kapitoly II oddílu 1, nesmí tento podnik v souladu s články 236 nebo 243 podat žádost o povolení, aby se na jakýkoliv z jeho dceřiných podniků vztahovaly články 238 a 239.

6. Pokud členské státy umožní orgánům dohledu rozhodnout, jak uvedeno v odstavci 1, zajistí, aby žádné z takových rozhodnutí nebylo přijato resp. nezůstávalo v platnosti, pokud mateřský podnik držící účast na vnitrostátní úrovni je dceřiným podnikem mateřského podniku držícího účast na úrovni Společenství podle článku 215, který obdržel v souladu s článkem 237 nebo 243 povolení, aby se na tento jeho dceřiný podnik vztahovaly články 238 a 239.

7. Komise může přijmout prováděcí opatření stanovující okolnosti, za kterých může být rozhodnutí uvedené v odstavci 1 přijato.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Článek 217

Mateřský podnik držící účast v několika členských státech

1. Pokud členské státy umožní orgánům dohledu přijmout rozhodnutí uvedené v článku 216, umožní jim také, aby mohly uzavřít dohody s orgány dohledu v jiných členských státech, ve kterých působí jiný přidružený poslední mateřský podnik na vnitrostátní úrovni, a to s cílem provádět dohled nad skupinou na úrovni podskupiny zahrnující několik členských států.

Pokud příslušné orgány dohledu uzavřely dohodu uvedenou v prvním pododstavci, dohled nad skupinou se nebude provádět u žádného posledního mateřského podniku podle článku 216 působícího v jiných členských státech než v členském státě, ve kterém se nachází podskupina uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce.

2. Ustanovení čl. 216 odst. 2 až 6 se použijí obdobně.

3. Komise může přijmout prováděcí opatření stanovující okolnosti, za kterých může být rozhodnutí uvedené v odstavci 1 přijato.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

KAPITOLA II

Finanční situace

Oddíl 1

Skupinová solventnost

Pododdíl 1

Obecná ustanovení

Článek 218

Dohled nad skupinovou solventností

1. Dohled nad skupinovou solventností se vykonává v souladu s odstavcem 2 a 3 tohoto článku, článkem 246 a kapitolou III.

2. Nastane-li případ uvedený v čl. 213 odst. 2 písm. a), budou členské státy vyžadovat, aby pojišťovny nebo zajišťovny držící účast zajistily, že skupina neustále disponuje částkou použitelného kapitálu, která se rovná alespoň solventnostnímu kapitálovému požadavku vypočtenému podle pododdílu 2, 3 a 4.

3. Nastane-li případ uvedený v čl. 213 odst. 2 písm. b), budou členské státy vyžadovat, aby pojišťovny a zajišťovny ve skupině zajistily, že skupina neustále disponuje částkou použitelného kapitálu, která se rovná alespoň skupinovému solventnostnímu kapitálovému požadavku vypočtenému podle pododdílu 5.

4. Požadavky uvedené v odstavci 2 a 3 podléhají kontrole prováděné orgánem dohledu nad skupinou, a to v souladu s kapitolou III. Ustanovení článku 136 a čl. 138 odst. 1 až 4 se použijí obdobně.

5. Jakmile podnik držící účast zjistí, že skupina již nedodržuje solventnostní kapitálový požadavek nebo že existuje riziko, že tento požadavek nebude dodržován v následujících třech měsících, a sdělí tuto skutečnost orgánu dohledu nad skupinou, orgán dohledu informuje ostatní orgány dohledu v kolegiu orgánů dohledu. Kolegium poté posoudí situaci skupiny.

Článek 219

Četnost výpočtu

1. Orgán dohledu nad skupinou zajistí, aby výpočty uvedené v čl. 218 odst. 2 a 3 byly prováděny alespoň jednou ročně, přičemž tyto výpočty provádí buď pojišťovna nebo, zajišťovna nebo pojišťovací holdingová společnost držící účast.

Podklady pro tento výpočet a jeho výsledky budou předloženy orgánu dohledu nad skupinou, a to buď pojišťovnou nebo zajišťovnou držící účast nebo, pokud skupinu nevede pojišťovna nebo zajišťovna, pojišťovací holdingovou společností nebo podnikem ve skupině, který po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu a se samotnou skupinou určí orgán dohledu nad skupinou.

2. Pojišťovna, zajišťovna a pojišťovací holdingová společnost musí průběžně sledovat částku skupinového solventnostního kapitálového požadavku. Pokud se rizikový profil skupiny podstatně odchyluje od předpokladů pro poslední oznámený skupinový solventnostní kapitálový požadavek, bude tento skupinový solventnostní kapitálový požadavek neprodleně přepočten a oznámen orgánům dohledu nad skupinou.

Pokud existuje opodstatněná domněnka, že se ode dne posledního oznámení skupinového solventnostního kapitálového požadavku výrazně změnil rizikový profil skupiny, orgány dohledu nad skupinou mohou požádat, aby byl skupinový solventnostní kapitálový požadavek znovu přepočítán.

Pododdíl 2

Volba metody výpočtu a obecné zásady

Článek 220

Volba metody výpočtu

1. Výpočet skupinové solventnosti pojišťoven a zajišťoven uvedených v čl. 213 odst. 2 písm. a) bude proveden podle technických pravidel a podle jedné z metod uvedených v článcích 221 až 233.

2. Členské státy zajistí, aby výpočet skupinové solventnosti pojišťoven a zajišťoven uvedených v čl. 213 odst. 2 písm. a) byl proveden podle metody 1 uvedené v člancích 230 až 232.

Členské státy však umožní orgánům dohledu, pokud vykonávají funkci orgánu dohledu nad určitou skupinou, aby mohly po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu a se samotnou skupinou rozhodnout, že uplatní na skupinu metodu 2 uvedenou v člancích 233 a 234 nebo kombinaci metod 1 a 2, pokud by použití samotné metody 1 nebylo přiměřené.

Článek 221

Zohlednění poměrného podílu

1. Při výpočtu skupinové solventnosti se zohlední poměrný podíl držený podnikem v přidružených podnicích.

Pro účely prvního pododstavce se tento poměrný podíl stanoví jako:

- a) procento použité pro sestavení konsolidované účetní uzávěrky, pokud je použita metoda 1; nebo
- b) poměr upsaného kapitálu, který podnik držící účast přímo nebo nepřímo drží, pokud je použita metoda 2.

Je-li však přidružený podnik dceřiným podnikem, který nemá dostatek kapitálu použitelného ke krytí solventnostního kapitálového požadavku, bude zohledněn celkový deficit solventnosti dceřiného podniku, a to bez ohledu na použitou metodu.

Pokud je podle názoru orgánů dohledu odpovědnost mateřského podniku, který drží majetkovou účast, omezena výlučně na tuto majetkovou účast, mohou tyto orgány dohledu nad skupinou povolit zohlednění deficitu solventnosti dceřiného podniku na poměrném základě.

2. Orgán dohledu nad skupinou po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu a se samotnou skupinou určí, jaká poměrná část bude zohledněna, jestliže:

- a) neexistuje majetkové propojení mezi některými podniky ve skupině;
- b) orgán dohledu rozhodl, že přímé nebo nepřímé držení hlasovacích práv či kapitálu v jiném podniku bude kvalifikováno jako účast, neboť podle jeho názoru umožňuje vykonávat značný vliv na řízení tohoto podniku;
- c) orgán dohledu rozhodl, že podnik je mateřským podnikem jiného podniku, neboť podle názoru uvedeného orgánu dohledu má na tento podnik fakticky dominantní vliv.

Článek 222

Zamezení vícenásobného použití použitelného kapitálu

1. Vícenásobné použití kapitálu použitelného pro solventnostní kapitálový požadavek různých pojišťoven nebo zajišťoven zahrnutých do tohoto výpočtu není povoleno.

Za tímto účelem je nutné z výpočtu skupinové solventnosti, pokud tak nestanoví již metody popsané v pododdíle 4, vyloučit tyto částky:

- a) hodnotu jakéhokoli aktiva pojišťovny nebo zajišťovny držící účast, které představuje financování kapitálu použitelného pro solventnostní kapitálový požadavek některé z jejích přidružených pojišťoven nebo zajišťoven;
- b) hodnotu jakéhokoli aktiva pojišťovny nebo zajišťovny přidružené pojišťovně nebo zajišťovně držící účast, které představuje financování kapitálu použitelného pro solventnostní kapitálový požadavek této pojišťovny nebo zajišťovny držící účast;
- c) hodnotu jakéhokoli aktiva pojišťovny nebo zajišťovny přidružené pojišťovně nebo zajišťovně držící účast, které představuje financování kapitálu použitelného pro solventnostní kapitálový požadavek jakékoli jiné pojišťovny nebo zajišťovny přidružené pojišťovně nebo zajišťovně držící účast.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, následující položky mohou být zahrnuty do výpočtu pouze v té míře, v jaké jsou použitelné pro krytí solventnostního kapitálového požadavku dotyčného přidruženého podniku:

- a) disponibilní bonusový fond, na který se vztahuje čl. 91 odst. 2, vytvořen v životní pojišťovně nebo zajišťovně přidružené pojišťovně nebo zajišťovně držící účast, u níž se skupinová solventnost vypočítává;
- b) jakýkoli upsaný, ale nesplacený kapitál pojišťovny nebo zajišťovny přidružené pojišťovně nebo zajišťovně držící účast, u níž se skupinová solventnost vypočítává.

Do výpočtu nelze v žádném případě zahrnout následující položky:

- i) upsaný, ale nesplacený kapitál, který představuje potenciální závazek podniku držícího účast;

ii) upsaný, ale nesplacený kapitál pojišťovny nebo zajišťovny držící účast, který představuje potenciální závazek přidružené pojišťovny nebo zajišťovny; nebo

iii) upsaný, ale nesplacený kapitál přidružené pojišťovny nebo zajišťovny, který představuje potenciální závazek jiné pojišťovny nebo zajišťovny přidružené této pojišťovně nebo zajišťovně držící účast.

3. Jestliže jsou orgány dohledu toho názoru, že kapitál použitelný pro solventnostní kapitálový požadavek jiné přidružené pojišťovny nebo zajišťovny, než je uvedeno v odstavci 2, nemohou být dány účinně k dispozici za účelem krytí solventnostního kapitálového požadavku pojišťovny nebo zajišťovny držící účast, u níž se skupinová solventnost vypočítává, lze tyto použitelný kapitál zahrnout do výpočtu pouze do té míry, v jaké jsou použitelné pro krytí solventnostního kapitálového požadavku přidruženého podniku.

4. Součet položek kapitálu uvedených v odstavcích 2 a 3 nesmí přesáhnout solventnostní kapitálový požadavek přidružené pojišťovny nebo zajišťovny.

5. Veškerý použitelný kapitál pojišťovny nebo zajišťovny přidružené pojišťovny nebo zajišťovny držící účast, u níž se vypočítává skupinová solventnost, které podléhají předchozímu povolení orgánu dohledu podle článku 90, může být zahrnut do výpočtu pouze tehdy, pokud byly řádně povoleny orgánem vykonávajícím dohled nad přidruženým podnikem.

Článek 223

Vyloučení tvorby kapitálu uvnitř skupiny

1. Při výpočtu skupinové solventnosti se nezohlední žádný kapitál použitelný pro solventnostní kapitálový požadavek, které pocházejí z recipročního financování mezi pojišťovnou nebo zajišťovnou držící účast a kterýkoli z těchto podniků:

a) přidruženým podnikem;

b) podnikem držícím účast;

c) jiným přidruženým podnikem jakéhokoli jejího podniku držícího účast.

2. Při výpočtu skupinové solventnosti se nezohlední žádný kapitál použitelný pro solventnostní kapitálový požadavek pojišťovny nebo zajišťovny přidružené pojišťovně nebo zajišťovně držící účast, u níž se vypočítává skupinová solventnost, pokud dotýcný použitelný kapitál pochází z recipročního financování s jiným podnikem přidruženým k této pojišťovně nebo zajišťovně držící účast.

3. Za reciproční financování se považuje případ, kdy pojišťovna nebo zajišťovna, nebo kterýkoli z jejích přidružených podniků, drží účast nebo poskytuje úvěry dalšímu podniku, jenž přímo nebo nepřímo drží kapitál použitelný pro solventnostní kapitálový požadavek první uvedené podniku.

Článek 224

Ocenění

Aktiva a závazky budou oceněny v souladu s článkem 75.

Pododdíl 3

Použití metod výpočtu

Článek 225

Přidružené pojišťovny a zajišťovny

Pokud je pojišťovně nebo zajišťovně přidružena více než jedna pojišťovna nebo zajišťovna, bude do výpočtu skupinové solventnosti zahrnuta každá z těchto přidružených pojišťoven nebo zajišťoven.

Členské státy mohou stanovit, že pokud má přidružená pojišťovna nebo zajišťovna své sídlo v jiném členském státě než pojišťovna nebo zajišťovna, u které se výpočet solventnostního kapitálového požadavku provádí, bude při jeho výpočtu zohledněn solventnostní kapitálový požadavek a použitelný kapitál tohoto přidruženého podniku, které odpovídají požadavkům stanoveným tímto jiným členským státem.

Článek 226

Zprostředkující holdingové pojišťovny

1. Při výpočtu skupinové solventnosti se u pojišťovny nebo zajišťovny, která drží prostřednictvím pojišťovací holdingové společnosti účast v přidružené pojišťovně nebo zajišťovně, či v pojišťovně nebo zajišťovně ze třetí země, zohlední situace zprostředkující pojišťovací holdingové společnosti.

Zprostředkující holdingová pojišťovna bude výhradně za účelem tohoto výpočtu posuzována jako pojišťovna nebo zajišťovna podléhající pravidlům stanoveným v hlavě I kapitole VI oddílu 4 pododdílu 1, 2 a 3, pokud jde o solventnostní kapitálový požadavek a podmínkám stanoveným v hlavě I kapitole VI oddílu 3 pododdílu 1, 2 a 3, pokud jde o kapitál použitelný pro solventnostní kapitálový požadavek.

2. V případě, že zprostředkující pojišťovací holdingová společnost drží podřízené pohledávky nebo jiný použitelný kapitál, na který se vztahuje omezení podle článku 98, bude tento kapitál považován za použitelný pouze do výše částky, která se vypočte uplatněním omezení podle článku 98 na celkový použitelný kapitál na skupinové úrovni ve srovnání se solventnostním kapitálovým požadavkem na skupinové úrovni.

Veškerý použitelný kapitál zprostředkující pojišťovací holdingové společnosti, který by podléhal předchozímu povolení orgánu dohledu v souladu s článkem 90, pokud by byl držen pojišťovnou nebo zajišťovnou, může být zohledněn při výpočtu skupinové solventnosti pouze tehdy, pokud byl řádně povolen orgánem dohledu nad skupinou.

Článek 227

Přidružené pojišťovny a zajišťovny ze třetích zemí

1. Při výpočtu skupinové solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny, která drží účast v pojišťovně nebo zajišťovně ze třetí země, v souladu s článkem 233 je výhradně pro účely tohoto výpočtu tato pojišťovna nebo zajišťovna ze třetí země posuzována jako přidružená pojišťovna nebo zajišťovna.

Pokud však ve třetí zemi, ve které má tento podnik sídlo, podnik podléhá povolení a solventnostnímu režimu, který je přinejmenším rovnocenný solventnostnímu režimu stanovenému v hlavě I kapitole VI, mohou členské státy stanovit, že se při výpočtu solventnosti tohoto podniku zohlední solventnostní kapitálový požadavek a použitelný kapitál, které odpovídají požadavkům stanoveným tímto jiným členským státem.

2. Orgán dohledu nad skupinou na žádost podniku držícího účast nebo z vlastního podnětu ověří, zda solventnostní režim uplatňovaný třetí zemí je přinejmenším rovnocenný.

Orgán dohledu nad skupinou rozhodne o rovnocennosti režimů teprve po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu a s výborem CEIOPS.

3. Komise může přijmout prováděcí opatření, v nichž stanoví kritéria pro posouzení, zda je solventnostní režim uplatňovaný třetí zemí rovnocenný solventnostnímu režimu stanovenému v hlavě I kapitole VI.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

4. Komise může po konzultaci s Evropským výborem pro pojištnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a s ohledem na kritéria přijatá podle odstavce 3 tohoto článku, regulativním postupem podle čl. 301 odst. 2 rozhodnout, zda solventnostní režim uplatňovaný třetí zemí je rovnocenný solventnostnímu režimu stanovenému v hlavě I kapitole VI.

Tato rozhodnutí podléhají pravidelnému přezkumu, aby byly zohledněny veškeré změny solventnostního režimu stanoveného v hlavě I kapitole VI a solventnostního režimu uplatňovaného třetí zemí.

5. Pokud Komise v souladu s odstavcem 4 rozhodne, že solventnostní režim v třetí zemi je rovnocenný, nepoužije se odstavec 2.

Pokud Komise v souladu s odstavcem 3 rozhodne, že solventnostní režim uplatňovaný třetí zemí není rovnocenný, pak nelze zohlednit solventnostní kapitálový požadavek a použitelný kapitál určený dotyčnou třetí zemí podle druhého pododstavce odstavce 1 a pojišťovna nebo zajišťovna ze třetí země bude posuzována výhradně podle ustanovení prvního pododstavce odstavce 1.

Článek 228

Přidružené úvěrové instituce, investiční podniky a finanční instituce

Pro účely výpočtu skupinové solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny, která drží účast v úvěrové instituci, investičním podniku nebo finanční instituci, členské státy umožní svým pojišťovnám nebo zajišťovnám držícím účast použít obdobně metodu 1 nebo 2 stanovenou v příloze I směrnice 2002/87/ES. Metoda 1 stanovená v této příloze se však použije pouze v případě, že orgán dohledu nad skupinou považuje integrované řízení a vnitřní kontrolu subjektů, které by byly zahrnuty do účetní konsolidace, za uspokojivé. Zvolenou metodu je třeba používat jednotně ve všech pozdějších případech.

Členské státy však umožní svým orgánům dohledu, které vykonávají funkci orgánu dohledu nad určitou skupinou, aby mohly na žádost podniku držícího účast nebo z vlastního podnětu rozhodnout o odečtení jakékoli účasti uvedené v prvním pododstavci od kapitálu použitelného pro skupinovou solventnost podniku držícího účast.

Článek 229

Nedostupnost nezbytných informací

Pokud příslušné orgány dohledu nemají k dispozici informace o přidruženém podniku se sídlem v členském státě nebo v třetí zemi, které jsou nezbytné pro výpočet skupinové solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny, odečte se účetní hodnota výše uvedené podniku v pojišťovně nebo zajišťovně držící účast od kapitálu použitelného pro skupinovou solventnost.

V takovém případě se nerealizované zisky z takové účasti nebudou považovat za kapitál použitelný pro skupinovou solventnost.

Pododdíl 4

Metody výpočtu

Článek 230

Metoda 1 (standardní): metoda účetní konsolidace

1. Výpočet skupinové solventnosti pojišťovny nebo zajišťovny držící účast se provádí na základě konsolidované účetní závěrky.

Skupinová solventnost pojišťovny nebo zajišťovny držící účast se rovná rozdílu mezi:

- a) kapitálem použitelným pro solventnostní kapitálový požadavek, vypočítanými na základě konsolidovaných účetních údajů a
- b) skupinovým solventnostním kapitálovým požadavkem, vypočítaným na základě konsolidovaných účetních údajů.

Pravidla stanovená v hlavě I kapitole VI oddílu 3 pododdílech 1, 2 a 3 a v hlavě I kapitole VI oddílu 4 pododdílech 1, 2 a 3 se použijí pro výpočet kapitálu použitelného pro solventnostní kapitálový požadavek a skupinový solventnostní kapitálový požadavek prováděný na základě konsolidovaných účetních údajů.

2. Skupinový solventnostní kapitálový požadavek vycházející z konsolidovaných účetních údajů (konsolidovaný skupinový solventnostní kapitálový požadavek) se vypočítá buď podle standardního vzorce, nebo podle schváleného interního modelu, a to způsobem odpovídajícím obecným zásadám stanoveným v hlavě I kapitole VI oddílu 4 pododdílech 1 a 2 a v hlavě I kapitole VI oddílu 4 pododdílech 1 a 3.

Konsolidovaný skupinový solventnostní kapitálový požadavek bude tvořen minimálně součtem:

- a) minimálního kapitálového požadavku podle článku 129 pojišťoven nebo zajišťoven držících účast a

- b) poměrného podíl minimálního kapitálového požadavku připadajícího na přidruženou pojišťovnu a zajišťovnu.

Toto minimum bude kryto použitelným primárním kapitálem v souladu s čl. 98 odst. 4.

Při určování, zda tento kapitál je použitelný pro minimální konsolidovaný skupinový solventnostní kapitálový požadavek, se obdobně použijí zásady stanovené v článcích 221 až 229. Ustanovení čl. 139 odst. 1 a 2 se použijí obdobně.

Článek 231

Skupinový interní model

1. Podá-li pojišťovna nebo zajišťovna a její přidružené podniky nebo přidružené podniky pojišťovací holdingové společnosti společně žádost o povolení výpočtu konsolidovaného skupinového solventnostního kapitálového požadavku a solventnostního kapitálového požadavku pojišťoven a zajišťoven ve skupině na základě interního modelu, příslušné orgány dohledu společně rozhodnou, zda toto povolení udělí, a v případě potřeby určí podmínky, kterým toto povolení podléhá.

Žádost uvedená v prvním pododstavci bude podána pouze u orgánu dohledu nad skupinou.

Orgán dohledu nad skupinou bude neprodleně informovat ostatní příslušné orgány dohledu.

2. Příslušné orgány dohledu podniknou vše, co je v jejich pravomoci, aby přijaly společné rozhodnutí o této žádosti do šesti měsíců ode dne, kdy orgán dohledu nad skupinou obdržel žádost obsahující všechny náležitosti.

Orgán dohledu nad skupinou předá neprodleně tuto žádost obsahující všechny náležitosti ostatním příslušným orgánům dohledu.

3. Orgán dohledu nad skupinou a kterýkoli jiný příslušný orgán dohledu mohou v době uvedené v odstavci 2 požádat o vyjádření výbor CEIOPS. Výbor CEIOPS je požádán o vyjádření rovněž v případě, že o to požádá podnik držící účast.

V případě, že je výbor CEIOPS požádán o vyjádření, jsou o této skutečnosti informovány všechny příslušné orgány dohledu a období uvedené v odstavci 2 se prodlouží o dva měsíce.

4. Pokud výbor CEIOPS nebyl požádán o vyjádření podle odst. 3 prvního pododstavce a pokud příslušné orgány dohledu nepřijmou společné rozhodnutí do šesti měsíců ode dne, kdy orgán dohledu nad skupinou obdržel žádost obsahující všechny náležitosti, orgán dohledu nad skupinou požádá výbor CEIOPS, aby během dalších dvou měsíců předložil své vyjádření všem příslušným orgánům dohledu. Orgán dohledu nad skupinou přijme rozhodnutí do tří týdnů od předložení uvedeného vyjádření, přičemž toto vyjádření řádně zohlední.

5. Bez ohledu na to, zda byl výbor CEIOPS požádán o vyjádření, orgán dohledu nad skupinou rozhodnutí odůvodní a zohlední v něm stanoviska ostatních příslušných orgánů dohledu.

Orgán dohledu nad skupinou předá rozhodnutí žadateli a ostatním příslušným orgánům dohledu.

Příslušné orgány dohledu toto rozhodnutí dodržují.

6. Nebude-li společné rozhodnutí přijato v období stanoveném v odstavcích 2 a 3, rozhodne orgán dohledu nad skupinou o této žádosti samostatně.

Při tomto rozhodování orgán dohledu nad skupinou náležitě zohlední:

- a) veškeré názory a výhrady ostatních příslušných orgánů dohledu vyjádřené během příslušného období;
- b) stanovisko výboru CEIOPS, pokud byl tento výbor požádán o vyjádření.

Rozhodnutí obsahuje řádné odůvodnění a vysvětlení všech podstatných odchylek od stanoviska výboru CEIOPS.

Orgán dohledu nad skupinou předá rozhodnutí žadateli a ostatním příslušným orgánům dohledu.

Toto rozhodnutí je uznáno jako směrodatné a uplatňováno příslušnými orgány dohledu.

7. Pokud kterýkoliv z příslušných orgánů dohledu usoudí, že rizikový profil pojišťovny nebo zajišťovny pod jeho dohledem se podstatně odchyluje od předpokladů interního modelu schváleného skupinou, a pokud tento podnik dostatečně nezohlednil připomínky orgánu dohledu, může tento orgán dohledu v souladu s článkem 37 uložit navýšení kapitálového požadavku k solventnostnímu kapitálovému požadavku této pojišťovny nebo zajišťovny stanovenému na základě interního modelu.

Ve výjimečných případech, kdy by takové navýšení kapitálového požadavku nebylo přiměřené, může orgán dohledu požadovat, aby dotyčný podnik vypočítal svůj solventnostní kapitálový požadavek na základě standardního vzorce uvedeného v hlavě I kapitole VI oddílu 4 pododdílech 1 a 2. V souladu s případy uvedenými v čl. 37 odst. 1 písm. a) a c) může orgán dohledu uložit navýšení kapitálového požadavku k solventnostnímu kapitálovému požadavku dotyčné pojišťovny nebo zajišťovny stanovenému na základě standardního vzorce.

Orgán dohledu zdůvodní jakékoliv takové rozhodnutí uvedené v prvním a druhém pododstavci jak pojišťovně nebo zajišťovně, tak orgánu dohledu nad skupinou.

Článek 232

Navýšení skupinového kapitálového požadavku

Při určování, zda konsolidovaný skupinový solventnostní kapitálový požadavek odpovídajícím způsobem zohledňuje rizikový profil skupiny, věnuje orgán dohledu nad skupinou zvláštní pozornost veškerým případům, v nichž mohou nastat okolnosti uvedené v čl. 37 odst. 1 písm. a) až c), zejména pokud:

- a) by použitým standardním vzorcem nebo interním modelem mohla být nedostatečně kryta specifická rizika na úrovni skupiny s ohledem na obtížnost jejich kvantifikace;
- b) je příslušnými orgány dohledu v souladu s článkem 37 a čl. 231 odst. 7 uloženo navýšení kapitálového požadavku k solventnostnímu kapitálovému požadavku přidružené pojišťovny nebo zajišťovny;

Ustanovení čl. 37 odst. 1 až 5 a prováděcí opatření přijatá podle čl. 37 odst. 6 se použijí obdobně.

Pokud rizikový profil skupiny není dostatečně zohledněn, může být uloženo navýšení kapitálového požadavku ke skupinovému konsolidovanému solventnostnímu kapitálovému požadavku.

Článek 233

Metoda 2 (alternativní metoda): metoda odpočtu agregovaných dat

1. Skupinová solventnost pojišťovny nebo zajišťovny držící účast se rovná rozdílu mezi:

- a) souhrnem použitelným kapitálem skupiny podle odstavce 2;
- b) a hodnotou přidružených pojišťoven nebo zajišťoven v pojišťovně nebo zajišťovně držící účast a souhrnným skupinovým solventnostním kapitálovým požadavkem podle odstavce 3.

2. Souhrnný použitelný kapitál skupiny jsou součtem:

- a) kapitálu pojišťovny nebo zajišťovny držící účast použitelného pro solventnostní kapitálový požadavek;
- b) poměrného podílu pojišťovny nebo zajišťovny držící účast v kapitálu použitelném pro solventnostní kapitálový požadavek přidružených pojišťoven nebo zajišťoven.

3. Souhrnný solventnostní kapitálový požadavek skupiny je součtem:

- a) solventnostního kapitálového požadavku pojišťovny nebo zajišťovny držící účast;
- b) poměrného podílu solventnostního kapitálového požadavku přidružených pojišťoven nebo zajišťoven.

4. Spočívá-li účast v přidružených pojišťovnách nebo zajišťovnách plně nebo z části v nepřímém vlastnictví, do hodnoty přidružených pojišťoven nebo zajišťoven v pojišťovně nebo zajišťovně držící účast se zahrne hodnota tohoto nepřímého vlastnictví s ohledem na rozhodné navazující účasti, a do položek uvedených v odst. 2 písm. b) a odst. 3 písm. b) se zahrnou příslušné poměrné podíly kapitálu použitelného pro solventnostní kapitálový požadavek přidružených pojišťoven nebo zajišťoven resp. podíly solventnostního kapitálového požadavku přidružených pojišťoven nebo zajišťoven.

5. Podá-li pojišťovna nebo zajišťovna a její přidružené podniky, nebo přidružené podniky pojišťovací holdingové společnosti společně žádost o povolení výpočtu solventnostního kapitálového požadavku pojišťoven a zajišťoven ve skupině na základě interního modelu, použije se článek 231 obdobně.

6. Při určování, zda souhrnný skupinový solventnostní kapitálový požadavek vypočítaný podle odstavce 3 přiměřeně zohledňuje rizikový profil skupiny, věnují příslušné orgány dohledu nad skupinou zvláštní pozornost veškerým specifickým rizikům na úrovni skupiny, která by mohla být nedostatečně kryta s ohledem na obtížnost jejich kvantifikace.

Pokud se rizikový profil skupiny podstatně odchyluje od předpokladů pro souhrnný skupinový solventnostní kapitálový požadavek, může být uloženo navýšení kapitálového požadavku k souhrnnému skupinovému solventnostnímu kapitálovému požadavku.

Ustanovení čl. 37 odst. 1 až 5 a prováděcí opatření přijatá podle čl. 37 odst. 6 se použijí obdobně.

Článek 234

Prováděcí opatření

Komise přijme prováděcí opatření stanovující technické zásady a metody uvedené v článcích 220 až 229 a podmínky použití článků 230 až 233 v rámci zajištění jednotného uplatňování ve Společenství.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Pododdíl 5

Dohled nad skupinovou solventností pojišťoven a zajišťoven, které jsou dceřinými podniky pojišťovací holdingové společnosti

Článek 235

Skupinová solventnost pojišťovací holdingové společnosti

Pokud jsou pojišťovny nebo zajišťovny dceřinými podniky pojišťovací holdingové společnosti, orgán dohledu nad skupinou zajistí, aby výpočet skupinové solventnosti byl proveden na úrovni pojišťovací holdingové společnosti podle čl. 220 odst. 2 až článku 233.

Pro účely tohoto výpočtu bude mateřský podnik posuzován jako pojišťovna nebo zajišťovna podléhající pravidlům stanoveným v hlavě I kapitole VI oddílu 4 pododdílech 1, 2 a 3, pokud jde o solventnostní kapitálový požadavek, a podmínkám stanoveným v hlavě I kapitole VI oddílu 3 pododdílech 1, 2 a 3, pokud jde o kapitál použitelný pro solventnostní kapitálový požadavek.

Pododdíl 6

Dohled nad skupinovou solventností v případě skupin s centralizovaným řízením rizik

Článek 236

Dceřiné podniky pojišťovny nebo zajišťovny: podmínky

Členské státy zajistí, aby se pravidla stanovená v článcích 238 a 239 vztahovala na jakoukoli pojišťovnu nebo zajišťovnu, která je jejím dceřiným podnikem, pokud jsou splněny všechny tyto podmínky:

- a) dceřiný podnik podléhá dohledu nad skupinou prováděnému orgánem dohledu nad skupinou na úrovni mateřského podniku v souladu s touto hlavou a orgán dohledu nad skupinou o ní nerozhodl ve smyslu čl. 214 odst. 2;

- b) postupy pro řízení rizik a mechanismy vnitřní kontroly mateřského podniku se vztahují i na dceřiný podnik a mateřský podnik splňuje požadavky příslušných orgánů dohledu na obezřetné řízení dceřiného podniku;
- c) mateřský podnik obdržel schválení uvedené v čl. 246 odst. 4 třetím pododstavci;
- d) mateřský podnik obdržel schválení uvedené v čl. 256 odst. 2;
- e) mateřský podnik podal žádost o povolení, aby se na pojišťovnu nebo zajišťovnu vztahovaly články 238 a 239, a tato žádost byla kladně vyřízena postupem podle článku 237.

Článek 237

Dceřiné podniky pojišťovny nebo zajišťovny: rozhodnutí o žádosti

1. V případě, že je podána žádost, aby se na pojišťovnu nebo zajišťovnu vztahovala pravidla stanovená v článcích 238 a 239, příslušné orgány dohledu rozhodnou společně v rámci kolegia orgánů dohledu a po důkladné konzultaci, zda požadované povolení udělí, a v případě potřeby stanoví podmínky, kterým bude povolení podléhat.

Žádost uvedená v prvním pododstavci se podává pouze orgánu dohledu, který povolil dceřiný podnik. Tento orgán dohledu neprodleně informuje ostatní členy kolegia orgánů dohledu a předá jim žádost obsahující všechny náležitosti.

2. Příslušné orgány dohledu učiní vše, co je v jejich pravomoci, aby přijaly společné rozhodnutí o této žádosti do tří měsíců ode dne, kdy všechny orgány dohledu v kolegiu orgánů dohledu obdrží žádost obsahující všechny náležitosti.

3. Existují-li v souvislosti se schvalováním žádosti uvedené v odstavci 1 rozdílné názory, může orgán dohledu nad skupinou nebo kterýkoli jiný příslušný orgán dohledu v době uvedené v odstavci 2 požádat o vyjádření výboru CEIOPS. Byl-li výbor CEIOPS požádán o vyjádření, je tato skutečnost oznámena všem příslušným orgánům dohledu a doba uvedená v odstavci 2 se prodlouží o jeden měsíc.

Byl-li výbor CEIOPS požádán o vyjádření, příslušné orgány dohledu před přijetím společného rozhodnutí jeho vyjádření náležitě zohlední.

4. Orgán dohledu, který povolil dceřiný podnik, předá žadateli společné rozhodnutí uvedené v odstavcích 2 a 3, které obsahuje řádné odůvodnění a, pokud byl výbor CEIOPS požádán o vyjádření, vysvětlení všech podstatných odchylek od stanoviska výboru CEIOPS. Společné rozhodnutí se považuje za směrodatné a je dotčenými orgány dohledu uplatňováno.

5. Nepřijmou-li příslušné orgány dohledu společné rozhodnutí v době stanovené v odstavcích 2 a 3, orgán dohledu nad skupinou rozhodne o této žádosti samostatně.

Při přijímání tohoto rozhodnutí orgán dohledu nad skupinou náležitě zohlední:

- a) veškeré názory a výhrady příslušných orgánů dohledu vyjádřené během příslušného období;
- b) veškeré výhrady ostatních orgánů dohledu v kolegiu orgánů dohledu vyjádřené během příslušného období;
- c) stanovisko výboru CEIOPS, pokud byl tento výbor požádán o vyjádření.

Rozhodnutí se řádně odůvodní a obsahuje vysvětlení všech podstatných odchylek od výhrad ostatních příslušných orgánů dohledu a od stanoviska výboru CEIOPS. Orgán dohledu nad skupinou předává kopii rozhodnutí žadateli a ostatním příslušným orgánům dohledu.

Článek 238

Dceřiné podniky pojišťovny nebo zajišťovny: stanovení solventnostního kapitálového požadavku

1. Aniž je dotčen článek 231, vypočte se solventnostní kapitálový požadavek dceřiného podniku způsobem stanoveným v odstavcích 2, 4 a 5 tohoto článku.

2. Je-li solventnostní kapitálový požadavek dceřiného podniku vypočítán na základě interního modelu schváleného na úrovni skupiny v souladu s článkem 231 a pokud orgán dohledu, který povolil dceřiný podnik, usoudí, že jeho rizikový profil se podstatně odchyluje od tohoto interního modelu, a pokud tento podnik dostatečně nezohlední připomínky orgánu dohledu, může tento orgán dohledu v případech uvedených v článku 37 navrhnout navýšení kapitálového požadavku k solventnostnímu kapitálovému požadavku tohoto dceřiného podniku stanoveného na základě takového modelu, nebo ve výjimečných případech, kdy by takové navýšení kapitálového požadavku nebylo vhodné, může orgán dohledu požadovat, aby tento podnik vypočítal svůj skupinový solventnostní kapitálový požadavek na základě standardního vzorce. Orgán dohledu projedná svůj návrh s kolegiem orgánů dohledu a sdělí důvody k takovému návrhu jak dceřinému podniku, tak kolegiu orgánů dohledu.

3. Je-li solventnostní kapitálový požadavek dceřiného podniku vypočítán na základě standardního vzorce a orgán dohledu, který povolil dceřiný podnik, usoudí, že se jeho rizikový profil podstatně odchyluje od předpokladů pro standardní vzorec, a pokud tento podnik dostatečně nezohlední připomínky orgánu dohledu, může tento orgán dohledu ve výjimečných případech navrhnout, aby byla podniku uložena v souladu s článkem 110 povinnost, aby při výpočtu modulů životních, neživotních a

zvláštních zdravotních upisovacích rizik nahradil podskupinu parametrů použitých při metodě výpočtu konkrétními parametry dotyčného podniku, nebo aby bylo v případech uvedených v článku 37 uloženo navýšení kapitálového požadavku k solventnostnímu kapitálovému požadavku tohoto dceřiného podniku.

Orgán dohledu projedná svůj návrh s kolegiem orgánů dohledu a sdělí důvody k takovému návrhu jak dceřinému podniku, tak kolegiu orgánů dohledu.

4. Kolegium orgánů dohledu učiní vše, co je v jeho pravomoci, aby bylo dosaženo dohody o návrhu orgánu dohledu, který povolil dceřiný podnik, nebo o jiných možných opatřeních.

5. Nedojde-li ke shodě mezi orgánem dohledu a orgánem dohledu nad skupinou do jednoho měsíce od podání návrhu orgánem dohledu, záležitost je postoupena k posouzení výboru CEIOPS, který v dvouměsíční lhůtě zaujme své stanovisko.

Orgán dohledu, který povolil dceřiný podnik, náležitě zohlední toto stanovisko, než přijme konečné rozhodnutí.

Rozhodnutí se řádně odůvodní a zohlední názory a výhrady ostatních příslušných orgánů dohledu v rámci kolegia orgánů dohledu a stanovisko výboru CEIOPS.

Orgán dohledu oznamuje rozhodnutí dceřinému podniku a kolegiu orgánů dohledu.

Článek 239

Dceřiné podniky pojišťovny nebo zajišťovny: nedodržení solventnostního kapitálového požadavku a minimálního kapitálového požadavku

1. V případě nedodržení solventnostního kapitálového požadavku zašle orgán dohledu, který povolil dceřiný podnik, aniž je dotčen článek 138, neprodleně kolegiu orgánů dohledu ozdravný plán předložený dceřiným podnikem, jehož cílem je do šesti měsíců po prvním zjištění, že solventnostní kapitálový požadavek není dodržován, obnovit úroveň použitelného kapitálu nebo snížit rizikový profil, a tím zajistit, aby byl solventnostní kapitálový požadavek dodržován.

Kolegium orgánů dohledu učiní vše, co je v jeho pravomoci, aby bylo dosaženo dohody o návrhu orgánu dohledu týkajícího se schválení ozdravného plánu do čtyř měsíců od data, kdy bylo zjištěno nedodržení solventnostního kapitálového požadavku.

Pokud k dohodě nedojde, rozhodne orgán dohledu, který dceřiný podnik povolil, o schválení ozdravného plánu samostatně, přičemž řádně zohlední stanoviska a výhrady ostatních orgánů dohledu v rámci kolegia orgánů dohledu.

2. Pokud orgán dohledu, který dceřiný podnik povolil, zjistí v souladu s článkem 136, že se zhoršuje finanční situace, neprodleně oznámí kolegiu orgánů dohledu navržená opatření. S výjimkou mimořádných situací se navržená opatření projednají v kolegiu orgánů dohledu.

Kolegium orgánů dohledu učiní vše, co je v jeho pravomoci, aby bylo dohody o navržených opatřeních dosaženo do jednoho měsíce ode dne oznámení.

Pokud k dohodě nedojde, rozhodne orgán dohledu, který dceřiný podnik povolil, zda navržená opatření schválí, přičemž řádně zohlední stanoviska a výhrady ostatních orgánů dohledu v rámci kolegia orgánů dohledu.

3. V případě nedodržení minimálního kapitálového požadavku zašle orgán dohledu, který povolil dceřiný podnik, aniž je dotčen článek 139, neprodleně kolegiu orgánů dohledu krátkodobý finanční plán předložený dceřiným podnikem, jehož cílem je do tří měsíců po zjištění, že minimální kapitálový požadavek není dodržován, obnovit úroveň použitelného kapitálu, které pokrývají minimální kapitálový požadavek, nebo snížit jeho rizikový profil, a tím zajistit, aby byl minimální kapitálový požadavek dodržován. Opatření přijatá za účelem dodržení minimálního kapitálového požadavku na úrovni dceřiného podniku se oznamují kolegiu orgánů dohledu.

Článek 240

Dceřiné podniky pojišťovny nebo zajišťovny: ukončení platnosti výjimek

1. Pravidla uvedená v článku 238 a 239 přestávají platit, pokud:

- a) přestane být dodržována podmínka uvedená v čl. 236 písm. a);
- b) přestane být dodržována podmínka uvedená v čl. 236 písm. b) a skupina v přiměřené lhůtě neobnovila stav, kdy je tato podmínka opět dodržována;
- c) přestanou být dodržovány podmínky uvedené v čl. 236 písm. c) a d).

Nastane-li případ uvedený v prvním pododstavci písm. a) a orgán dohledu nad skupinou rozhodne, po konzultaci s kolegiem orgánů dohledu, vyjmout dceřiný podnik z dohledu nad skupinou, který provádí, neprodleně o tom informuje příslušný orgán dohledu a mateřský podnik.

Pro účely čl. 236 písm. b), c) a d) je mateřský podnik odpovědný za to, že tyto podmínky jsou dodržovány průběžně. V případě, že nejsou dodržovány, neprodleně o tom informuje orgán dohledu nad skupinou a orgán dohledu nad příslušným dceřiným podnikem. Mateřský podnik předloží plán jak v přiměřené lhůtě obnoví stav, kdy jsou podmínky opět dodržovány.

Aniž je dotčen třetí pododstavec, orgán dohledu nad skupinou na vlastní podnět ověří alespoň jednou ročně, že podmínky uvedené v čl. 236 písm. b), c) a d) jsou stále dodržovány. Orgán dohledu nad skupinou provede toto ověření na žádost příslušného orgánu dohledu, pokud má tento závažné obavy, že tyto podmínky nejsou průběžně dodržovány.

Pokud provedené ověření povede k odhalení nedostatků, orgán dohledu nad skupinou vyzve mateřský podnik, aby předložil plán, jak v přiměřené lhůtě obnovit stav, kdy jsou podmínky opět dodržovány.

Pokud orgán dohledu nad skupinou po konzultaci s kolegiem orgánů dohledu určí, že tento plán uvedený ve třetím nebo pátém pododstavci je nedostatečný, nebo že není uplatňován v dohodnuté lhůtě, orgán dohledu nad skupinou z toho vyvodí, že podmínky uvedené v čl. 236 písm. b), c) a d) nejsou dodržovány a neprodleně o tom informuje příslušný orgán dohledu.

2. Režim uvedený v člancích 238 a 239 začíná znovu platit, pokud mateřský podnik předloží novou žádost a ta je postupem podle článku 237 kladně vyřízena.

Článek 241

Dceřiné podniky pojišťovny nebo zajišťovny: prováděcí opatření

V rámci zajištění jednotného uplatňování článků 236 až 240 Komise přijme prováděcí opatření týkající se:

- a) kritérií, na jejichž základě se posuzuje, zda jsou splněny podmínky stanovené v článku 236;
- b) kritérií, na jejichž základě se posuzuje, jaká situace je považována za mimořádnou podle čl. 239 odst. 2; a
- c) postupů, které použijí orgány dohledu při výměně informací a výkonu svých práv a povinností v souladu s články 237 až 240.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Článek 242

Přezkum

1. Do 31. října 2014 Komise posoudí uplatňování hlavy III této směrnice, přičemž se zaměří na spolupráci orgánů dohledu v rámci kolegií orgánů dohledu a fungování těchto kolegií, na právní status výboru CEIOPS a postupy pro dohled nad navyšováním kapitálu, a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, k níž případně připojí návrhy na změnu této směrnice.

2. Do 31. října 2015 Komise posoudí, zda je přínosné rozšířit dohled nad skupinou a řízení kapitálu v rámci skupiny pojišťoven nebo zajišťoven včetně odkazu na KOM(2008)0119 a na zprávu Hospodářského a měnového výboru Evropského parlamentu o tomto návrhu ze dne 16. října 2008 (A6-0413/2008). Toto posouzení se zaměří na případná opatření k rozšíření řádného přeshraničního řízení pojišťovacích skupin, zejména pokud jde o řízení rizik a aktiv. Ve svém posouzení Komise mimo jiné zohlední nové skutečnosti a vývoj v oblasti:

- a) harmonizovaných rámců pro včasný zásah;
- b) postupů v centralizovaném řízení rizik ve skupině a fungování skupinových interních modelů včetně zátěžových testů;
- c) operací uvnitř skupiny a koncentrace rizik;
- d) projevů diverzifikace a koncentrace z dlouhodobého hlediska;
- e) právně závazného rámce pro mediaci v oblasti sporů týkajících se dohledu;
- f) harmonizovaného rámce pro převoditelnost aktiv a postupy v případě platební neschopnosti a likvidace, který odstraňuje překážky převoditelnosti aktiv obsažené ve vnitrostátních právních předpisech týkajících se obchodních společností;
- g) srovnatelné úrovně ochrany pojistníků a oprávněných osob podniků v rámci jedné skupiny, zejména v krizových situacích;
- h) harmonizovaného a přiměřeně finančně zajištěného řešení pro celou Evropskou unii, pokud jde o systémy záruk v pojišťovníctví;
- i) harmonizovaného právně závazného rámce mezi příslušnými orgány, centrálními bankami a ministerstvy financí týkajícího se krizového řízení, řešení sporů a sdílení fiskální zátěže, který slaďuje dohledčí pravomoci s povinnostmi ve fiskální oblasti.

Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, k níž případně připojí návrhy na změnu této směrnice.

Článek 243

Dceřiné podniky pojišťovací holdingové společnosti

Články 236 až 242 se použijí obdobně na pojišťovny a zajišťovny, které jsou dceřinými podniky pojišťovací holdingové společnosti.

Oddíl 2

Koncentrace rizik a operace uvnitř skupiny

Článek 244

Dohled nad koncentrací rizik

1. Dohled nad koncentrací rizik se vykonává v souladu s odstavcem 2 a 3 tohoto článku, článkem 246 a kapitolou III.

2. Členské státy vyžadují, aby pojišťovny a zajišťovny nebo holdingové pojišťovny pravidelně a nejméně jednou ročně poskytovaly orgánu dohledu nad skupinou zprávy o jakékoliv závažné koncentraci rizik na úrovni skupiny.

Nezbytné informace poskytne orgánu dohledu nad skupinou pojišťovna nebo zajišťovna, která je v čele skupiny, nebo není-li skupina vedena pojišťovnou nebo zajišťovnou, pojišťovací holdingová společnost nebo pojišťovna nebo zajišťovna ve skupině, kterou orgán dohledu nad skupinou určí po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu a skupinou.

Koncentrace rizik podléhá kontrole v rámci dohledu, který vykonává orgán dohledu nad skupinou.

3. Orgán dohledu nad skupinou, po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu a skupinou, určí druh rizik, o kterých pojišťovny a zajišťovny v konkrétní skupině musí informovat za všech okolností.

Orgán dohledu nad skupinou a ostatní příslušné orgány dohledu zohlední při určování těchto druhů rizik respektive, ve svém stanovisku ohledně těchto druhů rizik specifickou skupiny i systém řízení rizik ve skupině.

V rámci určení závažné koncentrace rizik, která podléhá ohlašovací povinnosti, orgán dohledu nad skupinou stanoví, po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu a skupinou, přiměřené limity založené na solventnostním kapitálovém požadavku nebo technických rezervách.

Při kontrole koncentrace rizik bude orgán dohledu nad skupinou sledovat zejména případné riziko přenosu ve skupině, riziko střetu zájmů a úroveň či objem rizik.

4. Komise může pro účely odstavců 2 a 3 přijmout prováděcí opatření ohledně definice a určení závažné koncentrace rizik a ohlašovací povinnosti v případě koncentrace rizik.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Článek 245

Dohled nad operacemi uvnitř skupiny

1. Dohled nad transakcemi uvnitř skupiny se vykonává v souladu s odstavcem 2 a 3 tohoto článku, článkem 246 a kapitolou III.

2. Členské státy vyžadují, aby pojišťovny a zajišťovny nebo holdingové pojišťovny pravidelně a nejméně jednou ročně poskytovaly orgánu dohledu nad skupinou zprávy o veškerých významných transakcích mezi pojišťovnami a zajišťovnami ve skupině, včetně transakcí provedených fyzickými osobami, které mají k některému z podniků ve skupině úzký vztah.

U velmi významných operací uvnitř skupiny členské státy navíc požadují poskytnutí zprávy v co nejkratším možném termínu.

Nezbytné informace poskytne orgánu dohledu nad skupinou pojišťovna nebo zajišťovna, která je v čele skupiny, nebo není-li skupina vedena pojišťovnou nebo zajišťovnou, – pojišťovací holdingová společnost nebo pojišťovna nebo zajišťovna ve skupině, kterou orgán dohledu nad skupinou určí po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu a skupinou.

Tyto operace uvnitř skupiny podléhají kontrole v rámci dohledu, který vykonává orgán dohledu nad skupinou.

3. Orgán dohledu nad skupinou, po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu a skupinou, určí druh operací uvnitř skupiny, o kterých pojišťovny a zajišťovny v konkrétní skupině musí informovat za všech okolností. Ustanovení čl. 244 odst. 3 se použije obdobně.

4. Komise může pro účely odstavců 2 a 3 přijmout prováděcí opatření ohledně definice a určení významných transakcí uvnitř skupiny a ohlašovací povinnosti, která se vztahuje na transakce uvnitř skupiny.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Oddíl 3

Řízení rizik a vnitřní kontrola

Článek 246

Dohled nad systémem správy

1. Požadavky stanovené v hlavě I kapitole IV oddílu 2 se použijí obdobně na úrovni skupiny.

Aniž je dotčen první pododstavec, ve všech podnicích zahrnutých do dohledu nad skupinou podle čl. 213 odst. 2 písm. a) a b) se použijí jednotné systémy řízení rizik a vnitřní kontroly i ohlašovací postupy tak, aby tyto systémy a ohlašovací postupy mohly být kontrolovány na úrovni skupiny.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, mechanismy vnitřní kontroly ve skupině zahrnují alespoň:

- a) přiměřené mechanismy pro skupinovou solventnost, které umožňují určovat a měřit všechna podstatná podstupovaná rizika a stanovit odpovídající výši kapitálu ke krytí těchto rizik;
- b) řádné ohlašovací a účetní postupy, podle kterých jsou sledovány a řízeny operace uvnitř skupiny a koncentrace rizik.

3. Systémy a ohlašovací postupy uvedené v odstavcích 1 a 2 podléhají kontrole prováděné orgánem dohledu nad skupinou, a to v souladu s pravidly stanovenými v kapitole III.

4. Členské státy požadují, aby pojišťovna nebo zajišťovna držící účast nebo pojišťovací holdingová společnost provedla posouzení na úrovni skupiny podle článku 45. Vlastní posouzení rizik a solventnosti provedené na úrovni skupiny podléhá kontrole v rámci dohledu, který vykonává orgán dohledu nad skupinou v souladu s ustanoveními kapitoly III.

Pokud je výpočet solventnosti na úrovni skupiny prováděn metodou 1 uvedenou v článku 230, pojišťovna nebo zajišťovna držící účast nebo pojišťovací holdingová společnost poskytne orgánu dohledu nad skupinou řádné vysvětlení rozdílu mezi výší solventnostního kapitálového požadavku všech pojišťoven nebo zajišťoven ve skupině a skupinovým konsolidovaným solventnostním kapitálovým požadavkem.

Pojišťovna nebo zajišťovna držící účast nebo pojišťovací holdingová společnost může, pokud se tak rozhodne a pokud její postup schválí orgán dohledu nad skupinou, provést všechna posouzení požadovaná článkem 45 současně na úrovni skupiny a na úrovni kteréhokoli dceřiného podniku ve skupině a vytvořit jediný dokument, který bude obsahovat všechna posouzení.

Před udělením souhlasu v souladu s třetím pododstavcem orgán dohledu nad skupinou konzultuje s členy kolegia orgánů dohledu a řádně zohlední jejich názory a výhrady.

Pokud skupina zvolí možnost uvedenou v třetím pododstavci, předloží tento dokument současně všem příslušným orgánům dohledu. Využití této možnosti nezbavuje dotyčné dceřiné podniky povinnosti zajistit, aby byly splněny všechny podmínky požadované článkem 45.

KAPITOLA III

Opatření k usnadnění dohledu nad skupinou

Článek 247

Orgán dohledu nad skupinou

1. Z orgánů dohledu dotyčných členských států bude zvolen jediný orgán, odpovědný za koordinaci a výkon dohledu nad skupinou (dále jen „orgán dohledu nad skupinou“).

2. Je-li tentýž orgán dohledu příslušný pro všechny pojišťovny a zajišťovny ve skupině, úloha orgánu dohledu nad skupinou bude vykonávána tímto orgánem dohledu.

Ve všech ostatních případech, s výhradou odstavce 3, plní roli orgánu dohledu nad skupinou:

- a) pokud skupinu vede pojišťovna nebo zajišťovna, orgán dohledu, který povolil tuto pojišťovnu nebo zajišťovnu;
- b) pokud skupinu nevede pojišťovna nebo zajišťovna, orgán dohledu, který se určí za těchto podmínek:

- i) pokud mateřským podnikem pojišťovny nebo zajišťovny je pojišťovací holdingová společnost, je orgánem dohledu nad skupinou orgán dohledu, který povolil tuto pojišťovnu nebo zajišťovnu;

- ii) v případě, že více než jedna pojišťovna nebo zajišťovna se sídlem ve Společenství má za svůj mateřský podnik stejnou pojišťovací holdingovou společnost a jeden z těchto podniků byl povolen v členském státě, ve kterém má pojišťovací holdingová společnost sídlo, je orgánem dohledu nad skupinou příslušný orgán dohledu pojišťovny nebo zajišťovny povolené v tomto členském státě.

- iii) pokud skupinu vede více pojišťovacích holdingových společností se sídly v různých členských státech a v každém z těchto členských států je jedna pojišťovna nebo zajišťovna, je orgánem dohledu nad skupinou orgán dohledu pojišťovny nebo zajišťovny s největší bilanční sumou;
- iv) v případě, že více než jedna pojišťovna nebo zajišťovna se sídlem ve Společenství má za svůj mateřský podnik stejnou pojišťovací holdingovou společnost a žádný z těchto podniků nebyl povolen v členském státě, ve kterém má pojišťovací holdingová společnost sídlo, je orgánem dohledu nad skupinou orgán dohledu, který povolil pojišťovnu nebo zajišťovnu s největší bilanční sumou;
- v) pokud se jedná o skupinu, která nemá mateřský podnik a ve všech ostatních případech neuvedených v bodech i) až iv), je orgánem dohledu nad skupinou orgán dohledu, který povolil pojišťovnu nebo zajišťovnu s největší bilanční sumou.

3. Ve zvláštních případech se mohou příslušné orgány dohledu na žádost jakéhokoli orgánu společným rozhodnutím odchýlit od kritérií uvedených v odstavci 2, pokud by bylo jejich uplatnění nevhodné vzhledem ke struktuře skupiny a k poměrnému významu činnosti pojišťoven a zajišťoven v jednotlivých zemích, a určit za orgán dohledu nad skupinou jiný orgán dohledu.

Za tímto účelem může kterýkoliv z příslušných orgánů dohledu požadovat, aby bylo projednáno, zda kritéria uvedená v odstavci 2 jsou odpovídající. Takovéto projednání však neproběhne častěji než jednou ročně.

Příslušné orgány dohledu podniknou vše, co je v jejich pravomoci, aby přijaly společné rozhodnutí ohledně volby orgánu dohledu nad skupinou, a to do tří měsíců ode dne, kdy byla podána žádost o projednání. Příslušné orgány dohledu umožní skupině vyjádřit své stanovisko, než přijmou rozhodnutí.

4. Během tříměsíčního období uvedeného v odst. 3 třetím pododstavci může kterýkoli příslušný orgán dohledu požádat, aby byl výbor CEIOPS požádán o vyjádření. V případě, že je výbor CEIOPS požádán o vyjádření, prodlouží se uvedené období o dva měsíce.

5. Je-li výbor CEIOPS požádán o vyjádření, příslušné orgány dohledu před přijetím společného rozhodnutí jeho vyjádření náležitě zohlední. Společné rozhodnutí se řádně odůvodní a obsahuje vysvětlení všech podstatných odchylek od stanovisek přijatých výborem CEIOPS.

6. Není-li přijato společné rozhodnutí, které se odchyluje od kritérií stanovených v odstavci 2, funkce orgánu dohledu nad skupinou je svěřena orgánu dohledu, jenž je určen v souladu s odstavcem 2.

7. Výbor CEIOPS informuje nejméně jednou ročně Evropský parlament, Radu a Komisi o hlavních potížích při uplatňování odstavců 2, 3 a 6.

Vyskytnou-li se jakékoli závažnější obtíže při uplatňování kritérií uvedených v odstavcích 2 a 3, přijme Komise prováděcí opatření, jež tato kritéria upřesní.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

8. Má-li členský stát více než jeden orgán dohledu, který vykonává obezřetnostní dohled nad pojišťovnami a zajišťovnami, přijme dotýčný členský stát nezbytná opatření, aby zajistil koordinaci činnosti těchto orgánů.

Článek 248

Práva a povinnosti orgánu dohledu nad skupinou a ostatních orgánů dohledu – kolegium orgánů dohledu

1. Práva a povinnosti orgánu dohledu nad skupinou v oblasti dohledu nad skupinou zahrnují:

- a) koordinaci shromažďování a šíření užitečných nebo zásadních informací při běžných a mimořádných situacích, včetně šíření informací důležitých pro kontrolní činnost orgánu dohledu;
- b) dohled nad finanční situací skupiny a její vyhodnocování;
- c) hodnocení, zda skupina dodržuje pravidla pro solventnost, koncentraci rizik a operace uvnitř skupiny, jak jsou stanoveny v člácích 218 až 245;
- d) hodnocení řídicího a kontrolního systému skupiny, jak stanoveno v článku 246, tj. zda členové správního, řídicího nebo kontrolního orgánu podniku držícího účast splňují požadavky stanovené v člácích 42 a 257;
- e) plánování a koordinaci kontrolních činností při běžných a mimořádných situacích ve spolupráci s příslušnými orgány dohledu, a to formou pravidelných jednání konaných nejméně jednou ročně nebo jinými přiměřenými prostředky, s ohledem na povahu, rozsah a komplexitu rizik spjatých s činností podniků, které jsou členy skupiny;

f) jiné úkoly, opatření a rozhodnutí, které orgánu dohledu nad skupinou ukládá tato směrnice nebo které vyplývají z jejího uplatňování, zejména řízení postupu schvalování interního modelu na úrovni skupiny, jak je stanoveno v článcích 231 a 233, a postupu udělování souhlasu s uplatněním režimu stanoveného v článcích 237 až 240.

2. Za účelem usnadnění plnění úkolů v rámci dohledu nad skupinou podle odstavce 1 se zřídí kolegium orgánů dohledu, kterému předsedá orgán dohledu nad skupinou.

Kolegium orgánů dohledu zajistí, aby spolupráce, výměna informací a postupy konzultace mezi orgány dohledu, které jsou členy kolegia, probíhaly účinně v souladu s hlavou III s cílem napomáhat sbližování jejich rozhodnutí a činností.

3. Členy kolegia orgánů dohledu jsou orgán dohledu nad skupinou a orgány dohledu všech členských států, ve kterých se nacházejí sídla všech dceřiných podniků.

Členy kolegií orgánů dohledu mohou být rovněž orgány dohledu nad významnými pobočkami a přidruženými podniky. Jejich účast je však omezena pouze na dosažení cíle účinné výměny informací.

Účinné fungování kolegia orgánů dohledu může vyžadovat, aby některé činnosti prováděl omezený počet orgánů dohledu, které jsou jeho členy.

4. Aniž jsou dotčena jakákoli opatření přijatá podle této směrnice, jsou kolegia orgánů dohledu zřizována na základě dohod o koordinaci mezi orgánem dohledu nad skupinou a ostatními příslušnými orgány dohledu.

V případě rozdílných názorů na dohody o koordinaci může kterýkoli člen kolegia orgánů dohledu záležitost postoupit výboru CEIOPS.

Před přijetím konečného rozhodnutí orgán dohledu nad skupinou po konzultaci s příslušnými orgány dohledu řádně zváží veškerá stanoviska, která výbor CEIOPS vydal, do dvou měsíců od jejich přijetí. Rozhodnutí se řádně odůvodní a obsahuje vysvětlení všech podstatných odchylek od stanoviska výboru CEIOPS. Orgán dohledu nad skupinou předá rozhodnutí ostatním příslušným orgánům dohledu.

5. Aniž jsou dotčena jakákoli opatření přijatá podle této směrnice, stanoví se v dohodách o koordinaci uvedených v odstavci 4 postupy pro:

- a) rozhodování mezi příslušnými orgány dohledu v souladu s články 231, 232 a 247;
- b) konzultace podle odstavce 4 tohoto článku a podle čl. 218 odst. 5.

Aniž jsou dotčena práva a povinnosti, která orgánu dohledu nad skupinou a ostatním orgánům dohledu plynou z této směrnice, mohou být dohodami o koordinaci svěřeny orgánu dohledu nad skupinou nebo ostatním orgánům dohledu další úkoly, pokud se tím zvýší účinnost dohledu nad skupinou a není ohrožena kontrolní činnost členů kolegia orgánů dohledu s ohledem na jejich individuální povinnosti.

Kromě toho mohou dohody o koordinaci stanovit postupy pro:

- a) konzultace mezi příslušnými orgány dohledu, zejména ve smyslu článků 213 až 217, 219 až 221, 227, 244 až 246, 250, 256, 260 a 262;
- b) spolupráci s jinými orgány dohledu.

6. Výbor CEIOPS vypracuje pokyny pro fungování kolegií orgánů dohledu, a to na základě komplexního posouzení jejich činnosti zaměřeného na úroveň jejich sbližování. Tato posouzení se provádějí nejméně jednou za tři roky. Členské státy zajistí, aby orgán dohledu nad skupinou předal výboru CEIOPS informace o fungování kolegia orgánů dohledu a o nastalých obtížích, které jsou pro toto posouzení významné.

7. Komise přijme pro účely odstavců 1 až 6 prováděcí opatření ohledně koordinace dohledu nad skupinou, včetně definice významné pobočky.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Článek 249

Spolupráce a výměna informací mezi orgány dohledu

1. Orgány odpovědné za dohled nad jednotlivými pojišťovnami a zajišťovnami ve skupině budou úzce spolupracovat s orgánem dohledu nad skupinou, zejména pokud pojišťovna nebo zajišťovna čelí finančním potížím.

Aby tyto orgány dohledu, včetně orgánu dohledu nad skupinou, měly k dispozici informace stejného rozsahu, aniž by byla dotčena jejich působnost, a bez ohledu na to, zda mají tyto orgány

sídlo ve stejném členském státě, si tyto orgány vzájemně předávají informace, aby umožnily a usnadnily výkon kontrolní činnosti ostatních orgánů podle této směrnice. Příslušné orgány dohledu a orgán dohledu nad skupinou si proto neprodleně sdělují veškeré relevantní informace, jakmile jsou k dispozici. Informace uvedené v tomto pododstavci zahrnují mimo jiné údaje o činnostech skupiny a orgánů dohledu a informace poskytnuté skupinou.

2. Orgány odpovědné za dohled nad jednotlivými pojišťovnami a zajišťovnami ve skupině a orgán dohledu nad skupinou okamžitě svolají schůzi všech orgánů dohledu zapojených do dohledu nad skupinou alespoň v těchto případech:

- a) dozví-li se o závažném porušení solventnostního kapitálového požadavku či minimálního kapitálového požadavku konkrétní pojišťovnou nebo zajišťovnou;
- b) dozví-li se o závažném porušení solventnostního kapitálového požadavku na úrovni skupiny vypočítaného na základě konsolidovaných údajů nebo souhrnného skupinového solventnostního kapitálového požadavku, v souladu s nímž je uplatňována metoda výpočtu podle hlavy III kapitoly II oddílu 1 pododdílu 4;
- c) jestliže se vyskytnou nebo se již vyskytly jiné výjimečné okolnosti.

3. Komise přijme prováděcí opatření, jimiž stanoví informace, které orgán dohledu nad skupinou systematicky shromažďuje a sděluje ostatním příslušným orgánům dohledu a informace, které orgán dohledu nad skupinou sdělují ostatní příslušné orgány dohledu.

Komise přijme prováděcí opatření, jimiž stanoví, které informace jsou pro dohled na úrovni skupiny zásadní nebo relevantní, s cílem zajistit jednotnost ohlašovacích postupů.

Opatření, uvedená v tomto odstavci, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Článek 250

Konzultace mezi orgány dohledu

1. Aniž je dotčen článek 248, příslušné orgány dohledu se před rozhodnutím v jakékoliv věci, která je důležitá pro kontrolní činnost jiných orgánů dohledu, vzájemně informují v rámci kolegia orgánů dohledu o:

- a) změnách ve složení akcionářů, organizační nebo řídicí strukturu pojišťoven nebo zajišťoven ve skupině, které vyžadují souhlas nebo povolení orgánů dohledu; a

- b) důležitých sankcích a výjimečných opatřeních, přijatých příslušnými orgány, včetně navýšení kapitálového požadavku k solventnostnímu kapitálovému požadavku uloženého podle článku 37 a jakéhokoli omezení použití interního modelu pro výpočet solventnostního kapitálového požadavku uloženého podle hlavy I kapitoly VI oddílu 4 pododdílu 3.

Pro účely písmene b) musí být orgán dohledu nad skupinou vždy konzultován.

Pokud má být rozhodnutí přijato na základě informací poskytnutých jinými orgány dohledu, příslušné orgány dohledu se vzájemně informují před tím, než přijmou rozhodnutí.

2. Aniž je dotčen článek 248, může orgán dohledu rozhodnout, že nebude konzultovat v naléhavém případě nebo v případě, kdy by taková konzultace mohla ohrozit účinnost rozhodnutí. V tomto případě orgán dohledu neprodleně informuje ostatní příslušné orgány dohledu.

Článek 251

Požadavek orgánu dohledu nad skupinou na ostatní orgány dohledu

Orgán dohledu nad skupinou může vyzvat orgány dohledu členského státu, ve kterém má mateřský podnik sídlo, jež samy nevykonávají dohled nad skupinou podle článku 247, aby požádaly mateřský podnik o jakékoli informace užitečné pro výkon jeho práv a povinností v oblasti koordinace, jak je stanoveno v článku 248, a aby předaly tyto informace orgánu dohledu nad skupinou.

Pokud orgán dohledu nad skupinou potřebuje informace uvedené v čl. 254 odst. 2, a tyto informace již byly poskytnuty jinému orgánu dohledu, obrátí se na tento orgán, kdykoli to bude možné, aby předešel dvojímu oznamování různým orgánům zúčastněným na dohledu.

Článek 252

Spolupráce s orgány odpovědnými za úvěrové instituce a investiční společnosti

Pokud jsou pojišťovna nebo zajišťovna a buď úvěrová instituce, jak je vymezena ve směrnici 2006/48/ES nebo investiční podnik, jak je vymezen ve směrnici 2004/39/ES nebo oba, přímo nebo nepřímo přidružené nebo mají společný podnik, který v nich drží účast, příslušné orgány dohledu a orgány, které nesou odpovědnost za dohled nad těmito dalšími podniky úzce spolupracují.

Aniž jsou dotčeny příslušné pravomoci jednotlivých orgánů, tyto orgány si navzájem poskytují informace, které mohou zjednodušit plnění jejich úkolů, a to zejména úkolů stanovených v této hlavě.

Článek 253

Profesní tajemství a důvěrnost informací

Členské státy povolují výměnu informací mezi svými orgány dohledu a mezi svými orgány dohledu a ostatními orgány, jak je uvedeno v člácích 249 až 252.

Informace získané v rámci dohledu nad skupinou, a zejména každá výměna informací mezi jednotlivými orgány dohledu a mezi orgány dohledu a ostatními orgány, která je stanovena touto hlavou, podléhá ustanovením článku 295.

Článek 254

Přístup k informacím

1. Členské státy zajistí, aby fyzické i právnické osoby, které se účastní dohledu nad skupinou a jejich přidružené podniky a podniky držící v nich účast, měly možnost předávat si vzájemně informace, které mohou být užitečné pro účely dohledu nad skupinou.

2. Členské státy zajistí, aby jejich orgány, které jsou odpovědné za výkon dohledu nad skupinou, měly přístup ke všem informacím potřebným pro účely tohoto dohledu, a to bez ohledu na povahu dotýčných podniků. Článek 35 se použije obdobně.

Príslušné orgány dohledu se mohou za účelem získání nezbytných informací samy přímo obrátit na podniky ve skupině pouze tehdy, pokud takové informace byly již vyžádány na pojišťovně nebo zajišťovně podléhající dohledu nad skupinou, avšak nebyly dodány v přiměřené lhůtě.

Článek 255

Ověřování informací

1. Členské státy zajistí, aby jejich orgány dohledu mohly buď přímo nebo prostřednictvím osob, které k tomuto účelu jmenují, provádět na jejich území ověřování na místě informací uvedených v článku 254 v prostorách:

- a) pojišťovny nebo zajišťovny podléhající dohledu nad skupinou;
- b) podniku přidruženého této pojišťovně nebo zajišťovně;
- c) mateřského podniku této pojišťovny nebo zajišťovny;
- d) přidružených podniků mateřského podniku této pojišťovny nebo zajišťovny.

2. V případě, že si orgány dohledu ve zvláštních případech chtějí ověřit informace o regulovaném či neregulovaném podniku, který je součástí skupiny a nachází se v jiném členském státě, požádají orgány dohledu tohoto jiného členského státu, aby ověření daly provést.

Orgány, které obdrží takovou žádost, ji vyřídí v rámci svých pravomocí tak, že buď provedou ověření přímo, nebo svěří jejich provedení auditorovi nebo znalci, nebo umožní orgánu, který žádost podal, aby ověření provedl sám. Orgán dohledu nad skupinou bude informován o tomto postupu.

Orgán dohledu, který podal žádost, se může podle své úvahy ověřování zúčastnit, pokud je neprovádí přímo.

Článek 256

Zpráva o solventnosti a finanční situaci skupiny

1. Členské státy vyžadují, aby pojišťovny a zajišťovny držící účast nebo holdingové pojišťovny každoročně zveřejňovaly zprávu o solventnosti a finanční situaci skupiny. Články 51 a 53 až 55 se použijí obdobně.

2. Pojišťovna nebo zajišťovna nebo pojišťovací holdingová společnost může, pokud se tak rozhodne a pokud její postup schválí orgán dohledu nad skupinou, předložit jednu společnou zprávu o solventnosti a finanční situaci, která bude obsahovat:

- a) informace o skupině, které musejí být zveřejněny v souladu s odstavcem 1;
- b) informace o každém z dceřiných podniků ve skupině, které musejí být jednotlivě identifikovatelné a musejí být zveřejňovány v souladu s články 51 a 53 až 55.

Před udělením souhlasu v souladu s prvním pododstavcem může orgán dohledu nad skupinou konzultovat členy kolegia orgánů dohledu a přihlédnout k jejich názorům a výhradám.

3. Pokud jsou ve zprávě uvedené v odstavci 2 opomenuty informace, jejichž poskytnutí orgán dohledu, jenž povolil dceřiný podnik ve skupině, vyžaduje od srovnatelných podniků a pokud jsou tyto opomenuté informace podstatné, příslušný orgán dohledu má pravomoc vyžadovat, aby dotýčný dceřiný podnik nezbytné informace zveřejnil dodatečně.

4. Komise přijme prováděcí opatření blíže vymezující informace, které musí být sděleny, a prostředky, jimiž se toho dosáhne, pokud jde o společnou zprávu o solventnosti a finanční situaci.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Článek 257

Správní, řídicí nebo kontrolní orgán holdingových pojišťoven

Členské státy zajistí, aby všechny osoby, které skutečně řídí pojišťovací holdingovou společnost, splňovaly požadavky způsobilosti a bezúhonnosti nezbytné pro výkon svých povinností.

Článek 42 se použije obdobně.

Článek 258

Donucovací opatření

1. Pokud pojišťovny nebo zajišťovny ve skupině nesplňují požadavky uvedené v článcích 218 až 246 nebo v případě, že požadavky jsou splněny, ale může být přesto ohrožena solventnost, nebo v případě, kdy operace uvnitř skupiny nebo koncentrace rizik představují hrozbu pro finanční situaci pojišťoven nebo zajišťoven, tyto orgány požadují přijetí nezbytných opatření k nápravě:

- a) orgán dohledu nad skupinou, pokud jde o pojišťovací holdingovou společnost;
- b) orgány dohledu, pokud jde o pojišťovny a zajišťovny.

Pokud v případě uvedeném v prvním pododstavci písm. a) orgán dohledu nad skupinou není jedním z orgánů dohledu členského státu, ve kterém má pojišťovací holdingová společnost své sídlo, orgán dohledu nad skupinou informuje tyto orgány dohledu o svých zjištěních, aby jim umožnil přijmout nezbytná opatření.

Pokud v případě uvedeném v prvním pododstavci písm. b) orgán dohledu nad skupinou není jedním z orgánů dohledu členského státu, ve kterém má pojišťovna nebo zajišťovna své sídlo, orgán dohledu nad skupinou informuje tyto orgány dohledu o svých zjištěních, aby jim umožnil přijmout nezbytná opatření.

Aniž je dotčen odstavec 2, členské státy určí opatření, která mohou jejich orgány dohledu přijmout vůči holdingovým pojišťovnám.

Príslušné orgány dohledu, včetně orgánu dohledu nad skupinou vzájemně koordinují svá donucovací opatření.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení trestního práva, členské státy zajistí, aby na holdingové pojišťovny, nebo na osoby, které skutečně tyto společnosti řídí, mohly být uvaleny sankce nebo opatření v případě, že poruší právní nebo správní předpisy přijaté k provedení této hlavy. Orgány dohledu úzce spolupracují k zajištění toho, aby tyto sankce nebo opatření byly účinné, zejména pokud se ústřední správní orgán nebo hlavní organizační jednotka pojišťovací holdingové společnosti nenachází v jejím sídle.

3. Komise může přijmout prováděcí opatření ohledně koordinace donucovacích opatření uvedených v odstavci 1 a 2.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

Článek 259

Zprávy výboru CEIOPS

1. Výbor CEIOPS se každoročně účastní slyšení ve výboru Evropského parlamentu. Pokud se slyšení koná v období podávání zpráv výborem CEIOPS podle čl. 71 odst. 3, je tato povinnost ve vztahu k Evropskému parlamentu splněna účastí výboru CEIOPS na tomto slyšení.

2. Na slyšení uvedeném v odstavci 1 výbor CEIOPS informuje mimo jiné o veškerých významných zkušenostech z dohledčí činnosti a ze spolupráce mezi orgány dohledu v rámci hlavy III, a zejména o:

- a) postupu jmenování orgánu dohledu nad skupinou, počtu těchto orgánů a jejich zeměpisném rozmístění;
- b) fungování kolegia orgánů dohledu, zejména o zapojení a angažovanosti orgánů dohledu, které nepůsobí jako orgány dohledu nad skupinou.

3. Pro účely odstavce 1 může výbor CEIOPS také případně informovat o poznatcích získaných na základě posouzení uvedeného v čl. 248 odst. 6.

KAPITOLA IV

Třetí země

Článek 260

Mateřské podniky se sídlem mimo Společenství: kontrola rovnocennosti

1. V případě uvedeném v čl. 213 odst. 2 písm. c), příslušné orgány dohledu ověří, zda pojišťovny a zajišťovny, jejichž mateřský podnik má své sídlo mimo Společenství, podléhají dohledu uplatňovanému orgánem dohledu třetí země, a zda je tento dohled rovnocenný dohledu nad skupinou stanovenému v této hlavě pro pojišťovny a zajišťovny uvedené v čl. 213 odst. 2 písm. a) a b).

Ověření provede orgán dohledu, který by byl orgánem dohledu nad skupinou, pokud by byla na žádost mateřského podniku nebo kterékoli z pojišťoven a zajišťoven povolených ve Společenství nebo z vlastního podnětu použita kritéria stanovená v čl. 247 odst. 2, pokud Komise předtím nerozhodla o rovnocennosti dané třetí země. Tento orgán dohledu přijme rozhodnutí pouze po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu a s výborem CEIOPS.

2. Komise může přijmout prováděcí opatření stanovující kritéria pro posouzení, zda obezřetnostní režim třetí země pro dohled nad skupinami je rovnocenný dohledu nad skupinami stanovenému v této hlavě. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice jejím doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 301 odst. 3.

3. Komise může po konzultaci s Evropským výborem pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a s ohledem na kritéria přijatá podle odstavce 2 regulativním postupem podle čl. 301 odst. 2 rozhodnout, zda obezřetnostní režim pro dohled nad skupinami ve třetí zemi je rovnocenný dohledu nad skupinami stanovenému v této hlavě.

Tato rozhodnutí podléhají pravidelnému přezkumu s cílem zohlednit veškeré změny v obezřetnostním režimu pro dohled nad skupinami uvedeném v této hlavě a v obezřetnostním režimu pro dohled nad skupinami v této třetí zemi a jakékoli jiné změny v předpisovém rámci, která může rozhodnutí o rovnocennosti ovlivnit.

Pokud Komise přijme rozhodnutí ohledně třetí země v souladu s prvním pododstavcem, toto rozhodnutí se považuje za směrodatné pro účely ověření uvedeného v odstavci 1.

Článek 261

Mateřské podniky se sídlem mimo Společenství: rovnocennost

1. V případě rovnocenného dohledu ve smyslu článku 260 využívají členské státy rovnocenného dohledu nad skupinou vykonávaného orgánem dohledu třetí země v souladu s odstavcem 2.

2. Články 247 až 258 se použijí obdobně na spolupráci s orgány dohledu třetí země.

Článek 262

Mateřské podniky se sídlem mimo Společenství: nerovnocennost

1. V případě nerovnocennosti dohledu uvedeného v článku 260, členské státy použijí na pojišťovny a zajišťovny buď články 218 až 258, a to obdobně, s výjimkou článků 236 až 243, nebo jeden z postupů stanovených v odstavci 2.

Obecné zásady a postupy stanovené v člancích 218 až 258 se použijí na pojišťovací holdingová společnost, pojišťovnu ze třetí země nebo na zajišťovnu ze třetí země.

Pouze pro účely výpočtu skupinové solventnosti bude mateřský podnik posuzován jako pojišťovna nebo zajišťovna, která podléhá stejným podmínkám, jako jsou podmínky stanovené v hlavě I kapitole VI oddílu 3 pododdílech 1, 2 a 3, pokud jde o kapitálu použitelného pro solventnostní kapitálový požadavek a jeden z těchto požadavků:

- a) solventnostní kapitálový požadavek stanovený v souladu se zásadami stanovenými v článku 226, jedná-li se o pojišťovací holdingovou společnost;
- b) nebo solventnostní kapitálový požadavek stanovený v souladu se zásadami stanovenými v článku 227, jedná-li se o pojišťovnu ze třetí země nebo o zajišťovnu ze třetí země.

2. Členské státy umožní svým orgánům dohledu, aby uplatňovaly jiné postupy, kterými bude zajištěn přiměřený dohled nad pojišťovnami a zajišťovnami ve skupině. Tyto postupy musí schválit orgán dohledu nad skupinou po konzultaci s ostatními příslušnými orgány dohledu.

Orgány dohledu mohou zejména požadovat zřízení pojišťovací holdingové společnosti se sídlem ve Společenství a uplatňovat tuto hlavu na pojišťovny a zajišťovny ve skupině, v jejímž čele stojí tato pojišťovací holdingová společnost.

Zvolené postupy umožňují dosažení účelu dohledu nad skupinou v souladu s ustanoveními této hlavy a budou oznámeny ostatním příslušným orgánům dohledu a Komisi.

Článek 263

Mateřské podniky se sídlem mimo Společenství: úrovně

Pokud mateřský podnik uvedený v článku 260 je sám dceřiným podnikem pojišťovací holdingové společnosti se sídlem mimo Společenství nebo pojišťovny nebo zajišťovny ze třetí země, členské státy provedou ověření uvedené v článku 260 pouze na úrovni posledního mateřského podniku, který je pojišťovací holdingovou společností ze třetí země, pojišťovnou ze třetí země nebo zajišťovnou ze třetí země.

Členské státy však umožní svým orgánům dohledu, aby mohly, v případě nerovnocennosti dohledu uvedeného v článku 260, provést nové ověření na nižší úrovni, kde existuje mateřský podnik pojišťoven nebo zajišťoven, ať jde o pojišťovací holdingovou společnost ze třetí země, pojišťovnu ze třetí země nebo zajišťovnu ze třetí země.

V takovém případě orgán dohledu uvedený v čl. 260 odst. 1 druhém pododstavci zdůvodní své rozhodnutí skupině.

Článek 262 se použije obdobně.

Článek 264

Spolupráce s orgány dohledu třetích zemí

1. Komise může Radě předložit návrhy na projednání dohod s jednou či více třetími zeměmi o způsobech provádění dohledu nad:

- a) pojišťovnami nebo zajišťovnami, které ve smyslu článku 213 drží účast v podnicích se sídlem v třetí zemi, a
- b) pojišťovnami ze třetích zemí nebo zajišťovnami ze třetích zemí, které ve smyslu článku 213 drží účast v podnicích se sídlem ve Společenství.

2. Dohody uvedené v odstavci 1 by měly zejména zajistit:

- a) aby orgány dohledu členských států byly schopny získat informace nutné pro dohled nad skupinami pojišťoven a zajišťoven, které mají své sídlo ve Společenství a které mají dceřiné podniky nebo drží účast v podnicích mimo Společenství, a
- b) aby orgány dohledu třetích zemí byly schopny získat informace nutné pro dohled nad skupinami pojišťoven a zajišťoven ze třetích zemí, které mají své sídlo na území třetích zemí, a které mají dceřiné podniky nebo drží účast v podnicích v jednom nebo více členských státech;

3. Aniž jsou dotčena ustanovení čl. 300 odst. 1 a 2 Smlouvy, Komise posoudí výsledek jednání uvedeného v odstavci 1, přičemž jí bude nápomocen Evropský výbor pro pojištnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění.

KAPITOLA V

Holdingové pojišťovny se smíšenou činností

Článek 265

Operace uvnitř skupiny

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že mateřský podnik jedné nebo více pojišťoven nebo zajišťoven je pojišťovací holdingovou společností se smíšenou činností, orgány dohledu odpovědné za dohled nad těmito pojišťovnami nebo zajišťovnami vykonávaly obecný dohled nad transakcemi mezi těmito pojišťovnami nebo zajišťovnami a pojišťovací holdingovou společností se smíšenou činností a jejími přidruženými podniky.

2. Články 245, 249 až 255 a 258 se použijí obdobně.

Článek 266

Spolupráce s třetími zeměmi

Pro spolupráci s třetími zeměmi se použije obdobně článek 264.

HLAVA IV

REORGANIZACE A LIKVIDACE POJIŠŤOVEN

KAPITOLA I

Oblast působnosti a definice

Článek 267

Oblast působnosti této hlavy

Tato hlava se vztahuje na reorganizační opatření a likvidační řízení týkající se:

- a) pojišťoven;
- b) poboček pojišťoven ze třetích zemí, které se nacházejí na území Společenství.

Článek 268

Definice

1. Pro účely této hlavy se použijí tyto definice:

- a) „příslušnými orgány“ se rozumí správní nebo soudní orgány členského státu příslušné pro provádění reorganizačních opatření nebo likvidačního řízení;
- b) „pobočkou“ se rozumí každá trvalá přítomnost pojišťovny, která vykonává pojišťovací činnost na území jiného členského státu, než je její domovský členský stát;
- c) „reorganizačními opatřeními“ se rozumějí opatření v podobě určité intervence příslušných orgánů, jejichž účelem je uchovat nebo obnovit zdravou finanční situaci pojišťovny a která mají vliv na již existující práva jiných osob, než je samotná pojišťovna, mimo jiné například opatření zahrnující možnost pozastavení plateb, odložení opatření souvisejících s výkonem rozhodnutí nebo krácení pohledávek;
- d) „likvidačním řízením“ se rozumí kolektivní řízení, jehož součástí je prodej majetku pojišťovny a rozdělení výnosu z prodeje mezi věřitele, akcionáře nebo společníky, což nevyhnutelně zahrnuje určitou intervenci příslušných orgánů, včetně případů, kdy jsou kolektivní řízení ukončena vyrovnáním nebo jiným obdobným opatřením, bez ohledu na to, zda jsou nebo nejsou způsobena platební neschopností či zda jsou dobrovolná nebo povinná;

- e) „správcem“ se rozumí každá osoba nebo orgán jmenovaný příslušnými orgány pro účely řízení reorganizačních opatření;
- f) „likvidátorem“ se rozumí každá osoba nebo orgán jmenovaný příslušnými orgány nebo statutárními orgány pojišťovny pro účely řízení likvidačního řízení;
- g) „pohledávkami z pojištění“ se rozumějí všechny částky, které pojišťovna dluží pojištěným osobám, pojistníkům, oprávněným osobám nebo jakémukoli poškozenému s přímým právem přihlásit pohledávku proti pojišťovně a které vznikly na základě pojistné smlouvy nebo na základě jakékoli operace uvedené v čl. 2 odst. 3 písm. b) a c) v přímém pojištění, včetně částky odložené stranou pro tyto osoby, pokud nejsou dosud známy některé části dluhu.

Pojistné, které dluží pojišťovna v důsledku neuzavření nebo zrušení pojistné smlouvy nebo operace uvedené v prvním pododstavci písm. g) v souladu s právem rozhodným pro tuto smlouvu nebo operaci před zahájením likvidačního řízení, se také považuje za pohledávku z pojištění.

2. Pro účely použití této hlavy v případech reorganizačních opatření a likvidačních řízení pobočky pojišťovny ze třetí země, která se nachází na území Společenství, se použijí tyto definice:

- a) „domovským členským státem“ se rozumí členský stát, ve kterém bylo pobočce vydáno povolení v souladu s články 145 až 149;
- b) „orgány dohledu“ se rozumí orgány dohledu domovského členského státu;
- c) „příslušnými orgány“ se rozumí příslušné orgány domovského členského státu.

KAPITOLA II

Reorganizační opatření

Článek 269

Přijetí reorganizačních opatření rozhodné právo

1. O reorganizačních opatřeních týkajících se pojišťoven, včetně jejich poboček, jsou oprávněny rozhodovat pouze příslušné orgány domovského členského státu.
2. Reorganizační opatření nebrání tomu, aby domovský členský stát zahájil likvidační řízení.
3. Reorganizační opatření se řídí právními předpisy a postupy platnými v domovském členském státě, pokud články 285 až 292 nestanoví jinak.

4. Reorganizační opatření přijatá v souladu s právními předpisy domovského členského státu jsou účinná v plném rozsahu v celém Společenství bez nutnosti dalších formalit, a sice i vůči třetím osobám v ostatních členských státech, a to i v případě, že právní předpisy těchto jiných členských států nestanoví tato reorganizační opatření nebo podmiňují jejich používání podmínkami, které nejsou splněny.

5. Reorganizační opatření jsou účinná v celém Společenství od okamžiku nabytí účinnosti v domovském členském státě.

Článek 270

Informace poskytované orgánům dohledu

Příslušné orgány domovského členského státu informují neprodleně orgány dohledu tohoto členského státu o každém reorganizačním opatření, pokud možno ještě před jeho přijetím, nebo ihned poté.

Orgány dohledu domovského členského státu neprodleně informují orgány dohledu všech ostatních členských států o rozhodnutí přijmout reorganizační opatření a o možných praktických dopadech těchto opatření.

Článek 271

Zveřejnění rozhodnutí o reorganizačních opatřeních

1. V případech, kdy existuje v domovském členském státě možnost podat opravný prostředek proti reorganizačnímu opatření, zveřejní příslušné orgány domovského členského státu, správce nebo oprávněná osoba v domovském členském státě rozhodnutí o reorganizačním opatření v souladu s podmínkami platnými v domovském členském státě a kromě toho při nejbližší možné příležitosti zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie* výňatek z dokumentu, kterým se stanoví reorganizační opatření.

Orgány dohledu ostatních členských států, které byly informovány o rozhodnutí přijmout reorganizační opatření podle článku 270, mohou zveřejnit toto rozhodnutí na svém území způsobem, který považují za vhodný.

2. V textu zveřejněném podle odstavce 1 se určí příslušný orgán domovského členského státu, rozhodné právo podle čl. 269 odst. 3 a popřípadě stanovený správce. Text se uveřejní v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu, kde je informace zveřejněna.

3. Reorganizační opatření jsou účinná bez ohledu na ustanovení o zveřejnění, která jsou uvedena v odstavcích 1 a 2, a jsou plně účinná vůči věřitelům, pokud příslušné orgány domovského členského státu nebo právo tohoto členského státu nestanoví jinak.

4. Jestliže se reorganizační opatření dotýkají výhradně práva akcionářů, společníků nebo zaměstnanců pojišťovny jako takových, odstavce 1, 2 a 3 se nepoužijí, pokud rozhodné právo vztahující se na tato reorganizační opatření nestanoví jinak.

Príslušné orgány určí způsob, jakým jsou informovány osoby uvedené v prvním pododstavci v souladu s rozhodným právem.

Článek 272

Informace určené známým věřitelům a právo přihlásit pohledávky

1. Jestliže právní předpisy domovského členského státu vyžadují pro uznání pohledávky její přihlášení nebo stanoví povinné oznámení reorganizačního opatření věřitelům, kteří mají bydliště nebo sídlo v tomto členském státě, informují příslušné orgány domovského členského státu nebo správce v souladu s článkem 281 a čl. 283 odst. 1 zároveň i známé věřitele, kteří mají bydliště nebo sídlo v jiném členském státě.

2. Jestliže právní předpisy domovského členského státu stanoví právo věřitelů, kteří mají bydliště nebo sídlo v tomto členském státě, přihlásit pohledávky nebo předložit vysvětlení ke svým pohledávkám, mají věřitelé, kteří mají bydliště nebo sídlo v jiném členském státě, stejné právo v souladu s článkem 282 a čl. 283 odst. 2.

KAPITOLA III

Likvidační řízení

Článek 273

Zahájení likvidačního řízení informace určené orgánům dohledu

1. Rozhodnutí zahájit likvidační řízení ve vztahu k pojišťovně, včetně jejích poboček v jiných členských státech, jsou oprávněny přijmout pouze příslušné orgány domovského členského státu. Toto rozhodnutí mohou přijmout buď za situace, kdy nejsou zavedena reorganizační opatření, nebo následně po jejich přijetí.

2. Rozhodnutí o zahájení likvidačního řízení pojišťovny, včetně jejích poboček v jiných členských státech, přijaté na základě právních předpisů domovského členského státu, je uznáváno bez dalších formalit v celém Společenství a nabývá v něm účinku okamžikem nabytí účinnosti v členském státě, ve kterém je řízení zahájeno.

3. Příslušné orgány domovského členského státu musí ihned informovat orgány dohledu tohoto členského státu o rozhodnutí zahájit likvidační řízení, pokud možno ještě před tím, než je řízení zahájeno, nebo ihned poté.

Orgány dohledu domovského členského státu neprodleně informují orgány dohledu všech ostatních členských států o rozhodnutí zahájit likvidační řízení a o možných praktických dopadech tohoto řízení.

Článek 274

Rozhodné právo

1. Rozhodnutí zahájit likvidační řízení pojišťovny, likvidační řízení a jeho účinky se řídí příslušnými právními předpisy domovského členského státu, pokud články 285 až 292 nestanoví jinak.

2. Právo domovského členského státu musí určit alespoň:

- a) majetkové hodnoty, jež tvoří součást majetkové podstaty, a nakládání s majetkovými hodnotami, jež pojišťovna nabude nebo převede po zahájení likvidačního řízení;
- b) pravomoci pojišťovny a likvidátora;
- c) podmínky, za nichž se může uplatnit započtení vzájemných pohledávek;
- d) účinky likvidačního řízení na současné smlouvy, jichž je pojišťovna stranou;
- e) účinky likvidačního řízení na soudní řízení vedená jednotlivými věřiteli, s výjimkou probíhajících soudních řízení uvedených v článku 292;
- f) pohledávky, které musí být přihlášeny za majetkovou podstatou pojišťovny, a nakládání s pohledávkami, které vznikly po zahájení likvidačního řízení;
- g) předpisy upravující přihlašování, ověřování a zjišťování pohledávek;
- h) předpisy upravující rozdělení výnosu z prodeje majetkových hodnot, stanovení pořadí pohledávek a práva věřitelů, jejichž pohledávky byly částečně uspokojeny po zahájení likvidačního řízení na základě věcného práva nebo prostřednictvím započtení;
- i) podmínky pro ukončení likvidačního řízení a důsledky ukončení likvidačního řízení, zejména vyrovnáním;
- j) práva věřitelů po ukončení likvidačního řízení;
- k) subjekt, který je povinen hradit náklady a výdaje likvidačního řízení;
- l) pravidla týkající se neplatnosti a odporovatelnosti právních aktů poškozujících všechny věřitele.

Článek 275

Nakládání s pohledávkami z pojištění

1. Členské státy zajistí, aby pohledávky z pojištění byly nadřazeny všem ostatním pohledávkám uplatňovaným vůči pojišťovně jedním nebo oběma následujícími způsoby:

- a) ve vztahu k aktivům tvořícím technické rezervy mají pohledávky z pojištění absolutní přednost před jakýmkoli jinými pohledávkami za pojišťovnou;
- b) ve vztahu k souhrnu aktiv pojišťovny mají pohledávky z pojištění přednost před jinými pohledávkami za pojišťovnou, s výjimkou pouze pro:
 - i) pohledávky zaměstnanců vzniklé na základě pracovních smluv a pracovního poměru;
 - ii) daňové pohledávky státních orgánů;
 - iii) pohledávky systémů sociálního zabezpečení;
 - iv) věcně zajištěné pohledávky za majetkem.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, mohou členské státy stanovit, že všechny výdaje nebo jejich část, které vznikly v souvislosti s likvidačním řízením, jak jsou stanoveny jejich vnitrostátní právní předpisy, mají přednost před pohledávkami z pojištění.

3. Členské státy, které zvolí způsob uvedený v odst. 1 písm. a), vyžadují, aby pojišťovna založila a pravidelně aktualizovala zvláštní evidenci v souladu s článkem 276.

Článek 276

Zvláštní evidence

1. Každá pojišťovna povede ve svém sídle zvláštní evidenci aktiv tvořících technické rezervy vypočítaných a investovaných podle právních předpisů domovského členského státu.

2. V případě, že pojišťovna vykonává činnost v životním i neživotním pojištění, povede ve svém sídle samostatnou evidenci pro oba typy činnosti.

Ovšem v případech, kdy členský stát povolí, aby pojišťovna pojišťovala život a rizika uvedená v odvětvích 1 a 2 v části A přílohy I, může stanovit, že tyto pojišťovny jsou povinny vést pro všechny své činnosti jednu evidenci.

3. Celková hodnota evidovaných aktiv oceněných v souladu s právními předpisy platnými v domovském členském státě není nikdy nižší než hodnota technických rezerv.

4. V případech, kdy na evidovaném aktivu vázne věcné právo ve prospěch věřitele nebo třetí osoby, což způsobuje, že část hodnoty aktiva není k dispozici pro účely krytí závazků, zaznamenaná se tato skutečnost do evidence a částka, která není k dispozici, se nezahrne do celkové hodnoty uvedené v odstavci 3.

5. Při likvidaci pojišťovny způsobem uvedeným v čl. 275 odst. 1 se o nakládání s aktivem rozhoduje podle právních předpisů domovského členského státu, pokud se na toto aktivum nevztahují články 286, 287 nebo 288, a to v případech kdy:

- a) na aktivu použitém pro krytí technických rezerv vázne věcné právo ve prospěch věřitele nebo třetí osoby, bez splnění podmínek uvedených v odstavci 4;
- b) toto aktivum podléhá výhradě vlastnictví ve prospěch věřitele nebo třetí osoby; nebo
- c) věřitel má právo požadovat vzájemné započtení svých pohledávek proti pohledávkám pojišťovny.

6. Po zahájení likvidačního řízení se složení aktiv evidovaných v souladu s odstavci 1 až 5 již nemění a v evidenci se bez souhlasu příslušného orgánu neprovádí žádná oprava, s výjimkou opravy čistě administrativních chyb.

Likvidátor však k těmto aktivům připočítá také výnos z jejich prodeje a hodnotu čistého přijatého pojistného s ohledem na příslušná pojistná odvětví za období mezi zahájením likvidačního řízení a okamžikem platby pojistných plnění nebo dokud není uskutečněn převod pojistného kmene.

7. Pokud je výnos z prodeje aktiv menší než jejich odhadovaná hodnota v evidenci, likvidátor tuto skutečnost objasní orgánům dohledu domovského členského státu.

Článek 277

Převedení práv věřitele na garanční systém

Domovský členský stát může stanovit, že v případech, kdy došlo k převedení práv věřitelů z pojištění na garanční systém založený v uvedeném členském státě, nesmějí pohledávky vyplývající z tohoto systému využívat zvýhodnění uvedené v čl. 275 odst. 1.

Článek 278

Krytí přednostních pohledávek aktivy

Členské státy, které zvolí způsob uvedený v čl. 275 odst. 1 písm. b) požadují, aby každá pojišťovna kdykoli a nezávisle na možné likvidaci zajistila krytí pohledávek, které mohou být nadřazeny pohledávkám z pojištění podle čl. 275 odst. 1 písm. b) a které pojišťovna zaevidovala ve svém účetnictví, a které jsou zajištěny aktivy kdykoliv a nezávisle na případné likvidaci.

Článek 279

Odnětí povolení

1. Pokud je rozhodnuto o zahájení likvidačního řízení u pojišťovny, odejme se této pojišťovně povolení postupem stanoveným v článku 144 a ponechá se pouze v rozsahu nutném pro účely odstavce 2.

2. Odnětí povolení podle odstavce 1 nebrání likvidátorovi nebo jiné osobě jmenované příslušnými orgány, aby pokračoval ve výkonu některých činností pojišťovny v rozsahu nezbytném nebo vhodném pro účely likvidace.

Domovský členský stát může stanovit, že se tyto činnosti vykonávají se souhlasem a pod dohledem orgánů dohledu tohoto členského státu.

Článek 280

Zveřejnění rozhodnutí o likvidačním řízení

1. Příslušný orgán, likvidátor nebo osoba jmenovaná pro tento účel příslušnými orgány zveřejní rozhodnutí o zahájení likvidačního řízení v souladu s postupy platnými pro zveřejnění stanovenými domovským členským státem a zároveň zveřejní výpis z rozhodnutí o likvidaci v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Orgány dohledu všech ostatních členských států, které byly informovány o rozhodnutí zahájit likvidační řízení v souladu s čl. 273 odst. 3, mohou zveřejnit toto rozhodnutí v rámci své územní působnosti způsobem, který považují za vhodný.

2. V textu rozhodnutí zveřejněného podle odstavce 1 se uvede příslušný orgán domovského členského státu, rozhodné právo a ustanovený likvidátor. Text se zveřejňuje v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu, kde se informace zveřejňuje.

Článek 281

Informace určené známým věřitelům

1. Po zahájení likvidačního řízení příslušné orgány domovského členského státu, likvidátor nebo osoba jmenovaná pro tento účel příslušnými orgány neprodleně informují písemně a jednotlivě každého známého věřitele, který má bydliště nebo sídlo v jiném členském státě.

2. V oznámení podle odstavce 1 se uvádí zejména časové lhůty, sankce stanovené v souvislosti s těmito lhůtami, orgán nebo úřad pověřený přijímat přihlášení pohledávek nebo vysvětlení týkající se pohledávek a veškerá ostatní opatření.

V oznámení bude zároveň uvedeno, zda věřitelé, jejichž pohledávky jsou přednostní nebo věcně zajištěné, musí své pohledávky přihlásit.

V případě pohledávek z pojištění oznámení dále uvedou všeobecné účinky likvidačního řízení na pojistné smlouvy, zejména datum, kdy pojistné smlouvy ztrácejí svou účinnost, a práva a povinnosti pojištěných osob v souvislosti se smlouvou nebo operací.

Článek 282

Právo přihlásit pohledávky

1. Každý věřitel, včetně správních orgánů členských států, který má bydliště nebo sídlo v jiném členském státě, než který je domovským členským státem, má právo přihlásit pohledávky nebo předložit písemná vysvětlení ke svým pohledávkám.

2. S pohledávkami všech věřitelů uvedených v odstavci 1 se nakládá a jejich pořadí je stanoveno stejným způsobem jako u pohledávek obdobné povahy, pokud by je přihlásili věřitelé, kteří mají bydliště nebo sídlo v domovském členském státě. Příslušné orgány musí proto fungovat tak, aby na úrovni Společenství nikoho nediskriminovaly.

3. S výjimkou případů, kdy právo domovského členského státu stanoví jinak, zašle věřitel příslušnému orgánu kopii veškerých podkladů a uvede:

- a) povahu a částku pohledávky;
- b) datum vzniku pohledávky;
- c) zda uplatňuje přednostní pořadí, věcné zajištění nebo výhradu vlastnictví;
- d) popřípadě které majetkové hodnoty jsou kryty jeho zajištěním.

Přednost udělenou pohledávkám z pojištění podle článku 275 není nutné uvádět.

Článek 283

Jazyky a forma

1. Informace obsažené v oznámení popsáném v čl. 281 odst. 1 se uvádějí v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků domovského členského státu.

Pro tento účel se používá formulář s jedním z následujících nadpisů uvedených ve všech úředních jazycích Evropské unie:

- a) „Výzva k přihlášení pohledávky. Dodržte lhůty!“, nebo
- b) pokud právo domovského členského státu vyžaduje předložení vysvětlení k pohledávkám, „Výzva k předložení vysvětlení k pohledávce. Dodržte lhůty!“.

Avšak v případech, kdy má známý věřitel pohledávku z pojištění, se uvedou informace v oznámení zmíněném v čl. 281 odst. 1 v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu, v němž má věřitel bydliště nebo sídlo.

2. Věřitelé, kteří mají bydliště nebo sídlo v členském státě, který není totožný s domovským členským státem, mohou přihlásit své pohledávky nebo předložit vysvětlení k pohledávkám v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků tohoto jiného členského státu.

V tom případě je přihláška jeho pohledávky, případně vysvětlení k pohledávce, označena nadpisem „Přihláška pohledávky“, případně „Vysvětlení k pohledávce“, a je vyhotovena v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků domovského členského státu.

Článek 284

Pravidelné informace určené věřitelům

- 1. Likvidátoři pravidelně vhodným způsobem informují věřitele o průběhu likvidace.
- 2. Orgány dohledu členských států mohou požadovat informace o postupu likvidace od orgánů dohledu domovského členského státu.

KAPITOLA IV

Společná ustanovení

Článek 285

Účinky na některé smlouvy a na některá práva

Odchylně od článků 269 a 274, účinky přijetí reorganizačních opatření nebo zahájení likvidačního řízení se řídí těmito pravidly:

- a) pracovní smlouvy a pracovněprávní vztahy se řídí výhradně právem členského státu rozhodným pro pracovní smlouvu nebo pracovněprávní vztah;
- b) smlouvy, jimiž se převádí právo užívat nebo vlastnit nemovitý majetek, se řídí výhradně právem členského státu, v němž se nemovitý majetek nachází; a

- c) práva pojišťovny ve vztahu k nemovitému majetku, lodi nebo letadlu, které podléhají registraci ve veřejném registru, se řídí výhradně právem členského státu, v jehož působnosti je tento registr veden.

Článek 286

Věcná práva třetích osob

1. Přijetím reorganizačních opatření nebo zahájením likvidačního řízení nejsou dotčena věcná práva věřitelů nebo třetích osob k hmotnému či nehmotnému, movitému či nemovitému majetku jak k přesně určeným majetkovým hodnotám, tak k souborům neurčených majetkových hodnot, jejichž složení se postupem doby mění, který patří pojišťovně a který se v okamžiku přijetí těchto opatření nebo zahájení řízení nachází na území jiného členského státu.

2. Práva uvedená v odstavci 1 zahrnují alespoň:

- a) právo zcizit majetkové hodnoty nebo nechat je zcizit a uspokojit se z výnosu nebo příjmu plynoucího z těchto majetkových hodnot, zejména na základě zástavního práva nebo hypotéky;
- b) výhradní právo inkasovat pohledávku, zejména právo zajištěné zástavním právem k pohledávce nebo postoupením pohledávky jako způsobu zajištění;
- c) právo požadovat vydání věci od někoho nebo požadovat její vrácení od kohokoli, kdo věc drží nebo užívá proti vůli oprávněné osoby;
- d) požívací právo.

3. Právo zapsané ve veřejném registru a účinné vůči třetím osobám, na základě kterého lze získat věcné právo ve smyslu odstavce 1, se považuje za věcné právo.

4. Odstavec 1 nevylučuje žaloby na neplatnost nebo odporovatelnost právního úkonu podle čl. 274 odst. 2 písm. l).

Článek 287

Výhrada vlastnictví

1. Přijetím reorganizačních opatření nebo zahájením likvidačního řízení proti pojišťovně kupující majetek nejsou dotčena práva prodávajícího, která vyplývají z výhrady vlastnictví, pokud se v okamžiku přijetí těchto opatření nebo zahájení řízení majetek nachází na území jiného členského státu, než ve kterém byla taková opatření či řízení přijata či zahájena.

2. Přijetí reorganizačních opatření po dodání věci nebo zahájení likvidačního řízení proti pojišťovně prodávající věc, není důvodem pro odstoupení od prodeje nebo pro ukončení prodeje a nebrání kupujícímu nabýt vlastnictví, pokud se v okamžiku zahájení těchto opatření nebo řízení prodaná věc nachází na území jiného členského státu, než ve kterém byla tato opatření přijata či řízení zahájeno.

3. Odstavce 1 a 2 tohoto článku nevylučují žalobu na neplatnost nebo odporovatelnost právního úkonu podle čl. 274 odst. 2 písm. l).

Článek 288

Započtení vzájemných pohledávek

1. Zahájením reorganizačních opatření nebo likvidačního řízení není dotčeno právo věřitelů požadovat započtení jejich pohledávek proti pohledávkám pojišťovny, pokud toto započtení povoluje právo rozhodné pro dotýcnou pohledávku pojišťovny.

2. Odstavec 1 nevylučuje žaloby na neplatnost nebo odporovatelnost právního úkonu podle čl. 274 odst. 2 písm. l).

Článek 289

Regulované trhy

1. Aniž je dotčen článek 286, řídí se účinky reorganizačního opatření nebo zahájení likvidačního řízení na práva a povinnosti osob na regulovaném trhu výhradně právem rozhodným pro uvedený trh.

2. Odstavec 1 tohoto článku nevylučuje žalobu na neplatnost nebo odporovatelnost právního úkonu podle čl. 274 odst. 2 písm. l), která může být použita pro odložení plateb nebo transakcí podle právních předpisů platných pro tento trh.

Článek 290

Úkony poškozující věřitele

Ustanovení čl. 274 odst. 2 písm. l) se nepoužije v případě, že osoba, která získala výhodu z právního úkonu poškozujícího všechny věřitele, prokáže, že se tento úkon řídí právem jiného členského státu, než je domovský členský stát, a toto právo nepřipouští v daném případě žádný prostředek napadení tohoto právního úkonu.

Článek 291

Ochrana nabyvatelů-třetích osob

Pokud pojišťovna úkonem ukončeným po přijetí reorganizačního opatření nebo po zahájení likvidačního řízení zcizí za úplatu některou z níže uvedených věcí, řídí se platnost tohoto úkonu příslušným právem, a to takto:

- a) pokud jde o nemovitý majetek, řídí se právem členského státu, v němž se nemovitý majetek nachází;
- b) pokud jde o loď nebo letadlo podléhající registraci ve veřejném registru, řídí se právem členského státu, v jehož působnosti se registr vede;
- c) pokud jde o převoditelné nebo jiné cenné papíry, jejichž existence nebo převod předpokládají zápis do registru nebo na účet stanovený zákonem nebo jež se nacházejí v centrálním depozitním systému, který podléhá právu členského státu, řídí se právem členského státu, v jehož působnosti je veden registr, účet nebo systém.

Článek 292

Probíhající soudní řízení

Účinky reorganizačních opatření nebo likvidačního řízení na probíhající soudní řízení týkající se majetku nebo práva, kterých byla pojišťovna zbavena, se řídí výhradně právem členského státu, ve kterém toto soudní řízení probíhá.

Článek 293

Správci a likvidátoři

1. Jmenování správce nebo likvidátora se dokládá ověřenou kopií originálního rozhodnutí o jmenování nebo jiným potvrzením, které vydaly příslušné orgány domovského členského státu.

Členský stát, v němž hodlá správce nebo likvidátor působit, může požadovat překlad do úředního jazyka nebo do jednoho z úředních jazyků tohoto členského státu. Nevyžadují se žádná úřední ověření tohoto překladu ani další podobné formality.

2. Správci a likvidátoři jsou oprávněni vykonávat na území všech členských států veškeré pravomoci, k jejichž výkonu jsou oprávněni na území domovského členského státu.

Osoby, které jsou správcům a likvidátorům nápomocny nebo je zastupují, mohou být jmenovány v souladu s právními předpisy domovského členského státu v průběhu reorganizačního opatření nebo likvidačního řízení, především v hostitelských členských státech, aby jim pomohly překonat všechny obtíže, se kterými se věřitelé v tomto státě setkají.

3. Při výkonu svých pravomocí podle právních předpisů domovského členského státu správci nebo likvidátoři dodržují právní předpisy členských států, na jejichž území hodlají působit, především ve vztahu k postupům při prodeji majetkových hodnot a při informování zaměstnanců.

Tyto pravomoci nezahrnují používání donucovacích prostředků ani právo rozhodovat právní řízení nebo spory.

Článek 294

Zápis ve veřejném registru

1. Správce, likvidátor nebo jiný orgán či osoba řádně zmocněná v domovském členském státě může požadovat, aby se reorganizační opatření nebo rozhodnutí zahájit likvidační řízení zapsala do příslušného veřejného registru vedeného v ostatních členských státech.

Pokud však členský stát stanoví povinnost zápisu, jsou orgán nebo osoba uvedené v prvním pododstavci povinny přijmout veškerá opatření nezbytná pro zajištění tohoto zápisu.

2. Náklady na zápis se považují za náklady a výdaje řízení.

Článek 295

Profesní tajemství

Všechny osoby, které mají povinnost přijímat či sdělovat informace v souvislosti s postupy stanovenými v článcích 270, 273 a 296, jsou vázány ustanoveními o profesním tajemství v článcích 64 až 69, s výjimkou soudních orgánů, na které se vztahují příslušné vnitrostátní předpisy.

Článek 296

Pobočky pojišťoven ze třetích zemí

Pokud pojišťovna ze třetí země založila pobočky ve více než jednom členském státě, zachází se s každou takovou pobočkou z hlediska použití této hlavy samostatně.

Příslušné orgány a orgány dohledu těchto členských států musí usilovat o koordinaci svých činností.

Všichni správci nebo likvidátoři musí obdobně usilovat o koordinaci svých činností.

HLAVA V

JINÁ USTANOVENÍ

Článek 297

Právo obrátit se na soud

Členské státy zajistí, aby rozhodnutí učiněná ohledně pojišťoven nebo zajišťoven na základě právních a správních předpisů provádějících tuto směrnici byla přezkoumatelná soudem.

Článek 298

Spolupráce mezi členskými státy a Komisí

1. Členské státy navzájem spolupracují za účelem usnadnění dohledu nad pojišťovacím a zajišťovacím sektorem v rámci Společenství a uplatňování této směrnice.

2. Komise a orgány dohledu členských států úzce spolupracují za účelem usnadnění dohledu nad pojišťovacím a zajišťovacím sektorem ve Společenství a za účelem posouzení všech obtíží, které mohou vzniknout při uplatňování této směrnice.

3. Členské státy informují Komisi o jakýchkoli větších obtížích, vzniklých při uplatňování této směrnice.

Komise a orgány dohledu dotyčných členských států prozkoumají tyto obtíže co nejdříve, aby našly vhodné řešení.

Článek 299

Euro

Pokud tato směrnice odkazuje na euro, je jeho směnná hodnota v národních měnách, která se má používat od 31. prosince každého roku, protihodnota z posledního dne předcházejícího měsíce října, pro který jsou k dispozici směnné hodnoty eura ve všech měnách Společenství.

Článek 300

Přezkum částek vyjádřených v eurech

Částky v eurech uvedené v této směrnici se přezkouvají každých pět zvýšením základní částky v eurech podle procentní změny harmonizovaného indexu spotřebitelských cen všech členských států, který zveřejňuje Eurostat od 31. října 2012 do data přezkumu a zaokrouhlují se směrem nahoru na celé statisíce eur.

Úprava se neprovádí, je-li procentní změna od poslední úpravy menší než 5 %.

Komise zveřejní upravené částky v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Členské státy uplatní upravené částky do dvanácti měsíců od jejich zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 301

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Evropský výbor pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, zřízený rozhodnutím 2004/9/ES.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 302

Oznámení předložená před vstupem v platnost právních a správních předpisů nezbytných pro dosažení souladu s články 57 až 63.

Řízení o posouzení navrhovaných nabytích, u nichž byla oznámení uvedená v článku 57 podána příslušným orgánům před vstupem v platnost právních a správních předpisů nezbytných pro dosažení souladu s články 57 až 63, jsou vedena v souladu s vnitrostátním právem členských států platným ke dni oznámení.

Článek 303

Změny směrnice 2003/41/ES

Směrnice 2003/41/ES se mění takto:

1. V článku 17 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pro účely výpočtu minimální částky dodatečných aktiv se použijí pravidla stanovená v článcích 17a až 17d.“

2. Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 17a

Disponibilní míra solventnosti

1. Každý členský stát požaduje po institucích uvedených v čl. 17 odst. 1, které se nacházejí na jeho území, aby vždy měly dostatečnou disponibilní míru solventnosti pro veškerou svou činnost odpovídající alespoň požadavkům této směrnice.

2. Disponibilní míra solventnosti se skládá z aktiv instituce očištěných od všech předvídatelných závazků po odečtení položek nehmotného majetku, a to včetně:

a) splaceného základního kapitálu nebo v případě instituce mající formu vzájemné pojišťovny splaceného skutečného počátečního kapitálu plus všechny účty členů vzájemné pojišťovny, které splňují tato kritéria:

i) ve stanovách musí být stanoveno, že platby členům lze provádět z těchto účtů jen tehdy, nepůsobí-li to pokles disponibilní míry solventnosti pod požadovanou úroveň, nebo pokud byly po zrušení podniku vyrovnány všechny ostatní dluhy pojišťovny,

ii) ve stanovách musí být stanoveno, že co se týče plateb uvedených v bodě i) prováděných z důvodů jiných, než je individuální ukončení členství ve vzájemné pojišťovně, musí být alespoň jeden měsíc předem informovány příslušné orgány, které mohou během této doby platbu zakázat, a

iii) odpovídající ustanovení stanov smějí být změněna pouze poté, co příslušné orgány prohlásí, že nemají ke změně žádné námitky, aniž jsou dotčena kritéria uvedená v bodech i) a ii);

b) rezerv (zákonné rezervní fondy a dobrovolné rezervy) nevztahujících se k přijatým závazkům;

c) zisku nebo ztráty po odečtení splatných dividend; a

d) v rozsahu povoleném vnitrostátními právními předpisy rezervy zisku obsažené v rozvaze, pokud mohou být použity ke krytí případných ztrát, které nebyly určeny k rozdělení členům a oprávněným osobám.

Disponibilní míra solventnosti se snižuje o částku vlastních akcií přímo držených institucí.

3. Členské státy mohou stanovit, že disponibilní míra solventnosti může zahrnovat také:

a) kumulativní prioritní akciový kapitál a podřízený dluhový kapitál až do výše 50 % disponibilní míry solventnosti nebo požadované míry solventnosti, podle toho, co je nižší, z něhož nejvýše 25 % může připadat na podřízený dluhový kapitál se stanovenou dobou splatnosti nebo na kumulativní prioritní akciový kapitál se stanovenou dobou splatnosti, pokud existují závazné dohody, podle kterých se v případě úpadku nebo likvidace instituce podřízený dluhový kapitál nebo prioritní akciový kapitál řadí za nároky všech ostatních věřitelů a nemá být zaplacen, dokud nejsou vyrovnány všechny ostatní dosud nevyrovnané dluhy;

b) cenné papíry bez stanoveného data splatnosti a ostatní nástroje, včetně kumulativních prioritních akcií jiných, než které jsou uvedeny v písmenu a), až do výše 50 % disponibilní míry solventnosti nebo požadované míry solventnosti, podle toho, co je nižší, pro celkový součet těchto cenných papírů a podřízeného dluhového kapitálu uvedeného v písmenu a) za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:

i) nesmějí být splaceny na podnět držitele nebo bez předchozího souhlasu příslušného orgánu;

ii) emisní smlouva musí instituci umožňovat odložit platbu úroků z úvěru;

- iii) pohledávky věřitele z úvěru vůči instituci se musí v plném rozsahu řadit až za pohledávky všech nepodřízených věřitelů;
- iv) doklady, jimiž se řídí emise cenných papírů, musí obsahovat ustanovení o schopnosti absorbovat ztráty z dluhů a nezaplacených úroků, přičemž instituci musí být umožněno pokračovat v činnosti;
- v) přihlédne se pouze ke skutečně splaceným částkám.

Pro účely písmene a) musí podřízený dluhový kapitál splňovat také tyto podmínky:

- i) přihlédne se pouze ke skutečně splacené částce,
- ii) u přijatých úvěrů se stanovenou dobou splatnosti musí být původní doba splatnosti alespoň pět let. Nejpozději jeden rok před dnem splatnosti musí instituce předložit příslušným orgánům ke schválení plán, z něhož vyplývá, jak bude zachována disponibilní míra solventnosti nebo jak bude uvedena na požadovanou úroveň ke dni splatnosti, pokud se rozsah, v jakém je úvěr zařazen jako součást disponibilní míry solventnosti, postupně snižuje během nejméně posledních pěti let přede dnem splatnosti. Příslušné orgány mohou povolit předčasné splacení těchto úvěrů, pokud o to emitující instituce požádá a její disponibilní míra solventnosti nepoklesne pod požadovanou úroveň;
- iii) u přijatých úvěrů bez stanovené doby splatnosti musí být dodržena pětiletá výpovědní lhůta, ledaže tyto dluhy nadále nejsou považovány za součást disponibilní míry solventnosti nebo pokud je pro dřívější splatnost výslovně požadován předchozí souhlas příslušných orgánů. V druhém případě musí instituce informovat příslušné orgány nejméně šest měsíců před navrhaným datem splacení, přičemž musí uvést disponibilní a požadovanou míru solventnosti před a po splacení. Příslušné orgány povolí splacení pouze tehdy, neklesne-li disponibilní míra solventnosti instituce pod požadovanou úroveň;
- iv) smlouva o úvěru nesmí obsahovat ustanovení, podle kterých se za určitých okolností, kromě likvidace instituce, dluh stane splatným před dohodnutým dnem splatnosti;
- v) smlouvu o úvěru lze změnit pouze tehdy, prohlásí-li příslušné orgány, že nemají proti změně námitky;

4. Na žádost instituce, doplněnou podpůrnými doklady a adresovanou příslušnému orgánu domovského členského státu, a se souhlasem tohoto příslušného orgánu, může disponibilní míra solventnosti obsahovat také:

- a) pokud se nepoužívá metoda zillmerizace, nebo pokud se používá a je nižší než akvizitní přírůstek obsažený v pojistném, rozdíl mezi nezillmerizovanou nebo částečně zillmerizovanou matematickou rezervou a matematickou rezervou zillmerizovanou podílem rovnajícím se akvizitní přírůstce obsažený v pojistném;
- b) veškeré skryté čisté rezervy vzniklé z ocenění aktiv, nemají-li tyto skryté čisté rezervy výjimečnou povahu;
- c) jednu polovinu nesplaceného základního kapitálu nebo počátečního kapitálu, jakmile splacená část dosáhne 25 % tohoto základního kapitálu nebo počátečního kapitálu, až do 50 % disponibilní míry solventnosti nebo požadované míry solventnosti, podle toho, co je nižší.

Hodnota uvedená v písmenu a) nesmí převýšit 3,5 % součtu rozdílů mezi pojistnými částkami životních pojištění a zaměstnaneckého penzijního pojištění a matematickými rezervami pro všechna pojištění, pro které je metoda zillmerizace možná. Rozdíl se snižuje o částku všech neodepsaných pořizovacích nákladů zahrnutých do aktiv;

5. Komise může přijmout prováděcí opatření k odstavcům 2, 3 a 4, které zohlední vývoj, jenž vyžaduje technické úpravy položek přicházející v úvahu pro dostupnou míru solventnosti.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle článku 21b.

Článek 17b

Požadovaná míra solventnosti

1. S výhradou článku 17c se požadovaná míra solventnosti určuje v souladu s odstavci 2 až 6 podle rozsahu pojistných rizik.

2. Požadovaná míra solventnosti se rovná součtu těchto položek:

- a) první výsledek:

4 % z matematických rezerv vztahujících se k přímému pojištění a k převzatému zajištění nebo postoupenému zajištění se vynásobí poměrem, který nesmí být nižší než

85 %, celkových matematických rezerv očištěných od zajistných cesí k hrubým celkovým matematickým rezervám za předchozí účetní období.

b) druhý výsledek:

u pojistek, u nichž riziková pojistná částka není záporné číslo, se 0,3 % z této pojistné částky vynásobí poměrem, který nesmí být nižší než 50 %, celkové rizikové pojistné částky za předchozí účetní období, kterou si instituce ponechala k tíži, po odečtení zajistných cesí a retrocesí k celkové rizikové pojistné částce včetně zajištění.

Pro krátkodobá pojištění pro případ smrti s dobou trvání pojištění nejvýše tři roky činí tato část 0,1 %. Pro toto pojištění s dobou trvání delší než tři roky, ale kratší než pět let, činí uvedená část 0,15 %.

3. U doplňkových pojištění uvedených v čl. 2 odst. 3 písm. a) bodě iii) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) (*) se požadovaná míra solventnosti rovná požadované míře solventnosti pro instituce podle článku 17d.

4. U operací umořování kapitálu uvedených v čl. 2 odst. 3 písm. b) bodě ii) směrnice 2009/138/ES se požadovaná míra solventnosti rovná 4 % matematických rezerv vypočtených v souladu s odst. 2 písm. a).

5. U operací uvedených v čl. 2 odst. 3 písm. b) bodě i) směrnice 2009/138/ES se požadovaná míra solventnosti rovná 1 % jejich aktiv.

6. U pojištění podle čl. 2 odst. 3 písm. a) bodů i) a ii) směrnice 2009/138/ES spojeného s investičními fondy a u operací uvedených v čl. 2 odst. 3 písm. d) bodech iii), iv) a v) směrnice 2009/138/ES se požadovaná míra solventnosti rovná součtu těchto položek:

a) nakolik instituce nese investiční riziko, podílu ve výši 4 % technických rezerv vypočtených v souladu s odst. 2 písm. a);

b) nakolik instituce nenese žádné investiční riziko, ale přiděl zdrojů na správní náklady je pevně stanoven na dobu delší než pět let, podílu 1 % technických rezerv vypočtených v souladu s odst. 2 písm. a);

c) nakolik instituce nenese žádné investiční riziko a přiděl zdrojů na správní náklady není pevně stanoven na dobu delší než pět let, částky odpovídající 25 % čistých správních výdajů v předchozím účetním období týkajících se této činnosti;

d) nakolik instituce kryje riziko smrti, podílu 0,3 % rizikové pojistné částky vypočtené v souladu s odst. 2 písm. b).

Článek 17c

Garanční fond

1. Členské státy mohou stanovit, že třetina požadované míry solventnosti, jak je stanovena v článku 17b, je tvořena garančním fondem. Tento fond se skládá z položek uvedených v čl. 17a odst. 2 a 3 a se souhlasem příslušného orgánu domovského členského státu rovněž v čl. 17a odst. 4 písm. b).

2. Garanční fond nesmí být nižší než 3 miliony EUR. Každý členský stát může stanovit snížení minimální výše garančního fondu o 25 % v případě vzájemných pojišťoven a společností na bázi vzájemnosti.

Článek 17d

Požadovaná míra solventnosti pro účely čl. 17b odst. 3

1. Požadovaná míra solventnosti se stanoví buď na základě celoroční výše pojistného nebo příspěvků, nebo na základě průměrné výše pojistných plnění za poslední tři účetní období.

2. Výše požadované míry solventnosti se rovná vyššímu z dvou výsledků uvedených v odstavcích 3 a 4.

3. Základ pojistného se vypočte s použitím vyšší částky z hrubého předepsaného pojistného nebo příspěvků, jak je vypočteno níže, a hrubého přijátého pojistného nebo příspěvků.

Sečtou se splatné pojistné nebo příspěvky (včetně poplatků souvisejících s pojistným nebo příspěvkem) v přímém pojištění v předchozím účetním období.

K tomuto součtu se připočte celková částka přijátého pojistného v předchozím účetním období.

Od tohoto součtu se pak odečte celková částka pojistného nebo příspěvků stornovaných v předchozím účetním období a celková částka daní a poplatků spojených s pojistným nebo s příspěvkem zahrnutými do výše uvedeného součtu.

Takto vypočítaná částka se rozdělí na dvě části, z nichž první činí až 50 milionů EUR a druhá tvoří zbytek; 18 % první části a 16 % druhé části se sečtou.

Takto získaný součet se vynásobí poměrem existujícím za předchozí tři účetní období mezi částkou pojistných plnění, kterou ponese instituce, po odečtení úhrad za zajištění, a celkovou výší pojistných plnění. Tento poměr nesmí být v žádném případě nižší než 50 %.

4. Základ pojistného plnění se vypočte takto:

Sečtou se částky vyplacených pojistných plnění z přímého pojištění (bez odečtení pojistných plnění uhrazených zajišťiteli a retrocesionáři) za období uvedená v odstavci 1.

K tomuto součtu se připočte částka pojistných plnění z převzatého zajištění nebo z retrocesí za stejné období a částka rezerv na nevyplacená pojistná plnění vytvořená na konci předchozího účetního období jak pro přímé pojištění, tak pro převzaté zajištění.

Od tohoto součtu se odečte částka příjmů z regresů během období uvedených v odstavci 1.

Od zbývající částky se odečte částka rezerv na nevyřízené pojistné události vytvořená na počátku druhého účetního období předcházejícího poslednímu účetně uzavřenému účetnímu období jak z přímého pojištění, tak z převzatého zajištění.

Jedna třetina takto získané částky se rozdělí na dvě části, první do výše 35 milionů EUR a druhá tvoří zbytek; 26 % první části a 23 % druhé části se sečtou.

Takto získaný součet se vynásobí poměrem existujícím za předchozí tři účetní období mezi částkou pojistných plnění, kterou ponese instituce, po odečtení úhrad za zajištění, a celkovou výší pojistných plnění. Tento poměr nesmí být nižší než 50 %.

5. Je-li požadovaná míra solventnosti vypočítaná podle odstavců 2, 3 a 4 nižší než požadovaná míra solventnosti v předchozím roce, požadovaná míra solventnosti se rovná alespoň požadované míře solventnosti v předchozím roce vynásobené poměrem částky technických rezerv na nevyřízené pojistné události na konci předchozího účetního období a částky technických rezerv na nevyřízené pojistné události na počátku předchozího účetního období. V těchto výpočtech se technické rezervy vypočítají bez zohlednění zajištění, poměr však nesmí být vyšší než 1.

(*) Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1“.

3. Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 21a

Přezkum výše garančního fondu

1. Částka v eurech stanovená v čl. 17c odst. 2 se každoročně přezkoumává počínaje dnem 31. října 2012, aby se vzaly v úvahu změny v harmonizovaném indexu spotřebitelských cen zahrnujícím všechny členské státy, který zveřejňuje Eurostat.

Tato částka se automaticky upravuje zvýšením základní částky v eurech o procentní změnu uvedeného indexu během období mezi 31. prosincem 2009 a dnem přezkumu a zaokrouhluje se směrem nahoru na celé statisíce eur.

Pokud je změna od poslední úpravy menší než 5 %, úprava se neprovede.

2. Komise informuje Evropský parlament a Radu každoročně o přezkumu a upravené částce uvedené v odstavci 1.

Článek 21b

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Evropský výbor pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, zřízený rozhodnutím Komise 2004/9/ES (*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

(*) Úř. věst. L 3, 7.1.2004, s. 34.“

Článek 304

Podmodul akciového rizika založený na trvání

1. Členské státy mohou povolit životní pojišťovny poskytující:

- a) zaměstnanecké penzijní pojištění v souladu s článkem 4 směrnice 2003/41/ES, nebo
- b) důchodové dávky vyplácené při dosažení nebo očekávaném dosažení odchodu do starobního důchodu, pokud se na příslušné platby pojistného uplatňuje daňový odpočet, který může pojistník využít v souladu s právními předpisy členského státu, jenž povolil daný podnik;

pokud:

- i) se všechna aktiva a závazky odpovídající těmto činnostem vykazují, spravují a organizují odděleně od ostatních činností pojišťoven a nelze je převádět,
- ii) činnost podniků týkající se písmen a) a b), ve vztahu k nimž je uplatňován přístup uvedený v tomto odstavci, je prováděna pouze v členském státě, v němž byl podnik povolen,
- iii) závazky odpovídající těmto činnostem v držení podniku mají průměrné trvání vyšší než dvanáct let,

aby se mohl použít podmodul solventnostního kapitálového požadavku vztahující se k akciovému riziku, který se kalibruje metodou hodnoty v riziku, po určitou dobu, která je v souladu s jeho obvyklou dobou držení akciových investic,

a to na hladině spolehlivosti nezbytné k tomu, aby pojišťovníkům a oprávněným osobám poskytla úroveň ochrany odpovídající článku 101, pokud je postup stanovený tímto článkem používán pouze ve vztahu k aktivům a závazkům uvedeným v bodě i). Při výpočtu solventnostního kapitálového požadavku se tato aktiva a závazky plně zohledňují pro účely posouzení účinků diverzifikace, aniž je dotčena potřeba ochrany zájmů pojišťovníků a oprávněných osob v jiných členských státech.

Přístup uvedený v prvním pododstavci se použije pouze se souhlasem orgánů dohledu a pouze tehdy, pokud jsou solventnost i likvidita, jakož i strategie, procesy a postupy oznamování daného podniku ve vztahu k řízení aktiv a závazků takové, že průběžně zajišťují, že je podnik schopen držet akciové investice po dobu, která je v souladu s jeho obvyklou dobou držení akciových investic. Podnik musí být schopen orgánů dohledu prokázat, že tato podmínka byla ověřena s mírou spolehlivosti nezbytné k tomu, aby pojišťovníkům a oprávněným osobám poskytla úroveň ochrany odpovídající článku 101.

Pojišťovny a zajišťovny se k používání přístupu podle článku 105 vrátí jen za řádně odůvodněných okolností a se souhlasem orgánů dohledu.

2. Do 31. října 2015 Komise předloží Evropskému výboru pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění a Evropskému parlamentu zprávu o používání přístupu uvedeného v odstavci 1 a o postupech orgánů dohledu přijatých podle odstavce 1, k níž případně připojí vhodné návrhy. Tato zpráva se zaměří zejména na přeshraniční účinky používání tohoto přístupu s cílem předcházet regulační arbitráži ze strany pojišťoven a zajišťoven.

HLAVA VI

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

KAPITOLA I

Přechodná ustanovení

Oddíl 1

Pojištění

Článek 305

Výjimky a zrušení omezujících opatření

1. Členské státy mohou osvobodit neživotní pojišťovny, které ke dni 31. ledna 1975 nevyhověly požadavkům článků 16 a 17

směrnice 73/239/EHS, u nichž míra solventnosti ke dni 31. července 1978 nedosahuje šestinásobku částky minimálního garančního fondu požadovaného podle čl. 17 odst. 2 směrnice 73/239/EHS, od povinnosti zřídit takový minimální garanční fond před koncem účetního období, v němž výnos z pojistného nebo příspěvků dosáhne šestinásobku tohoto minimálního garančního fondu. Na základě výsledků přezkumu předpokládáného v čl. 298 odst. 2 Rada jednomyslně na návrh Komise rozhodne, kdy má být toto osvobození členskými státy zrušeno.

2. Neživotní pojišťovny založené ve Spojeném království prostřednictvím „Royal Charter“, „private Act“ nebo „special public Act“ mohou pokračovat ve své činnosti v právní formě, ve které byly zřízeny dne 31. července 1973 bez časového omezení.

Životní pojišťovny vytvořené ve Spojeném království prostřednictvím „Royal Charter“ nebo „private Act“ nebo „special public Act“ smějí vykonávat svou činnost v právní formě, ve které byly zřízeny dne 15. března 1979, po neomezenou dobu.

Spojené království sestaví seznam těchto pojišťoven uvedených v prvním a druhém pododstavci a zašle jej ostatním členským státům a Komisi.

3. Společnosti registrované ve Spojeném království na základě „Friendly Societies Acts“ smějí pokračovat v činnostech životního pojištění a spořitelních činnostech, které v souladu se svým účelem vykonávaly dne 15. března 1979.

4. Na žádost neživotních pojišťoven, které splňují požadavky stanovené v hlavě I kapitole VI oddílech 2, 4 a 5, členské státy zruší restriktivní opatření, jako jsou opatření ohledně hypoték, depozit a záruk.

Článek 306

Práva nabytá stávajícími pobočkami a pojišťovnami

1. Na pobočky, které zahájily činnost v souladu s předpisy platnými v členském státě, ve kterém se nachází pobočka přede dnem 1. červencem 1994, se pohlíží tak, jako by prošly postupem stanoveným v člancích 145 a 146.

2. Články 147 a 148 nejsou dotčena práva nabytá pojišťovnami vykonávajícími činnost v rámci volného pohybu služeb před 1. červencem 1994.

Oddíl 2

Zajištění

Článek 307

Přechodné období pro čl. 57 odst. 3 a čl. 60 odst. 6 směrnice 2005/68/ES

Členský stát může odložit použitelnost ustanovení čl. 57 odst. 3 směrnice 2005/68/ES pozměňující čl. 15 odst. 3 směrnice 73/239/EHS a ustanovení v čl. 60 odst. 6 směrnice 2005/68/ES do 10. prosince 2008.

Článek 308

Práva nabytá stávajícími zajišťovny

1. Zajišťovny podléhající této směrnici, které získaly povolení nebo oprávnění provozovat zajišťovací činnosti v souladu s předpisy členských států, v nichž mají své skutečné sídlo, před 10. prosince 2005, budou považovány za povolené v souladu s článkem 14.

Jsou však povinny splnit ustanovení této směrnice týkající se provozování činností v zajištění a požadavků stanovených v čl. 18 odst. 1 písm. b) a d) až g), člancích 19, 20 a 24 a hlavě I kapitole VI oddílech 2, 3 a 4.

2. Členské státy mohou povolit zajišťovnám uvedeným v odstavci 1, které k 10. prosinci 2005 nesplnily požadavky v souladu s čl. 18 odst. 1 písm. b), články 19, 20 a hlavou I kapitolou VI oddílů 2, 3 a 4, lhůtu do 10. prosince 2008, aby tyto požadavky splnily.

KAPITOLA II

Závěrečná ustanovení

Článek 309

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s články 4, 10, 13, 14, 18, 23, 26 až 32, 34 až 49, 51 až 55, 67, 68, 71, 72, 74 až 85, 87 až 91, 93 až 96, 98, 100 až 110, 112, 113, 115 až 126, 128, 129, 131 až 134, 136 až 142, 144, 146, 148, 162 až 167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210 až 233, 235 až 240, 243 až 258, 260 až 263, 265, 266, 303 a 304 a přílohami III a IV do 31. října 2012.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Musí rovněž obsahovat prohlášení, že odkazy ve stávajících právních a správních předpisech na směrnice zrušené touto směrnicí se považují za odkazy na tuto směrnici. Způsob odkazu a znění prohlášení si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 310

Zrušení

Směrnice 64/225/EHS, 73/239/EHS, 73/240/EHS, 76/580/EHS, 78/473/EHS, 84/641/EHS, 87/344/EHS, 88/357/EHS, 92/49/EHS, 98/78/ES, 2001/17/ES, 2002/83/ES a 2005/68/ES ve znění aktů uvedených v části A přílohy VI se zrušují s účinkem ode dne 1. listopadu 2012, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států týkající se lhůt pro provedení zmíněných směrnic ve vnitrostátním právu a jejich použitelnost uvedených v části B přílohy VI.

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VII.

Článek 311

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Články 1 až 3, 5 až 9, 11, 12, 15 až 17, 19 až 22, 24, 25, 33, 56 až 66, 69, 70, 73, 143, 145, 147, 149 až 161, 168 až 171, 174 až 177, 179 až 184, 186 až 189, 191, 193 až 209, 267 až 300, 302, 305 až 308 a přílohy I, II, V, VI a VII se použijí ode dne 1. listopadu 2012.

Článek 312

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 25. listopadu 2009

Za Evropský parlament
předseda
J. BUZEK

Za Radu
předseda nebo předsedkyně
Åsa TORSTENSSON

PŘÍLOHA I

ODVĚTVÍ NEŽIVOTNÍHO POJIŠTĚNÍ

A. Klasifikace rizik podle pojistných odvětví

1. Úraz (včetně pracovních úrazů a nemocí z povolání):

- paušální finanční plnění,
- plnění mající povahu odškodnění,
- kombinace obou těchto plnění,
- úraz cestujících.

2. Nemoc:

- paušální finanční plnění,
- plnění mající povahu odškodnění,
- kombinace obou těchto plnění.

3. Pozemní vozidla (mimo železniční vozový park)

Veškerá poškození, ztráty nebo zničení:

- u pozemních motorových vozidel,
- u pozemních vozidel mimo motorová vozidla.

4. Železniční vozový park

Veškerá poškození, ztráty nebo zničení železničního vozového parku.

5. Letecké dopravní prostředky

Veškerá poškození, ztráty nebo zničení leteckých dopravních prostředků.

6. Plavidla (námořní, jezerní, říční a průplavová)

Veškerá poškození, ztráty nebo zničení:

- říčních a průplavových plavidel,
- jezerních plavidel,
- námořních plavidel.

7. Dopravované zboží (včetně zboží, zavazadel a jiných předmětů)

Veškerá poškození, ztráty nebo zničení dopravovaného zboží nebo zavazadel bez ohledu na způsob dopravy.

8. Požár a přírodní živly

Veškerá poškození, ztráty nebo zničení majetku (mimo majetek zahrnutý v odvětvích 3, 4, 5, 6 a 7) způsobené:

- požárem,
- výbuchem,
- vichřicí (bouří),

- přírodními živly mimo vichřici (bouři),
- jadernou energií,
- sesuvem nebo poklesem půdy.

9. *Jiné škody na majetku*

Veškerá poškození, ztráty nebo zničení majetku (kromě majetku zahrnutého v odvětvích 3, 4, 5, 6 a 7) v důsledku krupobití nebo mrazu a jakákoli událost, jako je krádež, mimo případy uvedené v odvětví 8.

10. *Odpovědnost za škody z provozu motorových vozidel*

Veškerá odpovědnost za škody vyplývající z použití pozemních motorových vozidel (včetně odpovědnosti dopravce za škodu).

11. *Odpovědnost za škody z provozu leteckých dopravních prostředků*

Veškerá odpovědnost za škody vyplývající z použití leteckých dopravních prostředků (včetně odpovědnosti dopravce za škodu).

12. *Odpovědnost za škody z provozu plavidel (námořní, jezerní, říční a průplavová)*

Veškerá odpovědnost za škody vyplývající z použití námořních, jezerních, říčních a průplavových plavidel (včetně odpovědnosti dopravce za škodu).

13. *Obecná odpovědnost za škody*

Veškerá odpovědnost za škody mimo druhy uvedené pod odvětvími 10, 11 a 12.

14. *Úvěr*

- nesolventnost (obecně),
- exportní úvěr,
- splátkový úvěr,
- hypotéky,
- zemědělský úvěr.

15. *Záruka (kauce):*

- záruka (kauce) přímá,
- záruka (kauce) nepřímá.

16. *Různé finanční ztráty:*

- rizika z výkonu povolání,
- nedostatečný příjem (obecně),
- nepříznivé počasí,
- ušlé příjmy,
- trvalé běžné výdaje,
- nepředvídané obchodní výdaje,

- ztráta tržní hodnoty,
- ztráta příjmů z nájmu nebo jiných příjmů,
- jiné nepřímé obchodní ztráty,
- jiné neobchodní finanční ztráty,
- jiné druhy finančních ztrát.

17. *Právní ochrana*

Právní ochrana a náklady vedení sporu.

18. *Asistenční služby*

Asistenční služby poskytované osobám, které se dostanou do nesnází na cestách, při pobytu mimo svůj domov nebo při pobytu mimo své bydliště.

B. Název povolení vydávaného pro více než jedno pojistné odvětví

Povolení, která se současně týkají následujících odvětví, budou mít tyto názvy:

- a) odvětví 1 a 2: „Pojištění úrazu a nemoci“;
 - b) odvětví 1 (čtvrtá odrážka), 3, 7 a 10: „Pojištění motorových vozidel“;
 - c) odvětví 1 (čtvrtá odrážka), 4, 6, 7 a 12: „Námořní a dopravní pojištění“;
 - d) odvětví 1 (čtvrtá odrážka), 5, 7 a 11: „Letecké pojištění“;
 - e) odvětví 8 a 9: „Pojištění proti požáru a jiným majetkovým škodám“;
 - f) odvětví 10, 11, 12 a 13: „Pojištění odpovědnosti za škody“;
 - g) odvětví 14 a 15: „Pojištění úvěru a záruky (kauce)“;
 - h) všechna odvětví podle rozhodnutí členských států, které o svém rozhodnutí informují ostatní členské státy a Komisi.
-

PŘÍLOHA II

ODVĚTVÍ ŽIVOTNÍHO POJIŠTĚNÍ

- I. Životní pojištění uvedená v čl. 2 odst. 3 písm. a) bodech i), ii) a iii), kromě pojištění uvedených v odvětvích II a III.
 - II. Svatební pojištění, pojištění pro případ narození.
 - III. pojištění uvedená v čl. 2 odst. 3 písm. a) bodech i), ii), která jsou spojena s investičními fondy.
 - IV. Trvalé zdravotní pojištění uvedené v čl. 2 odst. 3 písm. a) bodě iv).
 - V. Tontiny uvedené v čl. 2 odst. 3 písm. b) bodě i).
 - VI. Operace umořování kapitálu uvedené v čl. 2 odst. 3 písm. b) bodě ii).
 - VII. Správa skupinových penzijních fondů podle čl. 2 odst. 3 písm. b) bodů iii) a iv).
 - VIII. Operace uvedené v čl. 2 odst. 3 písm. b) bodě iii).
 - IX. Operace uvedené v čl. 2 odst. 3 písm. c).
-

PŘÍLOHA III

PRÁVNÍ FORMY POJIŠŤOVEN A ZAJIŠŤOVEN

A. Formy neživotní pojišťovny:

1. v případě Belgického království: „société anonyme/naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“, „société mutualiste/maatschappij van onderlinge bijstand“;
2. v případě Bulharské republiky: „акционерно дружество“;
3. v případě České republiky: „akciová společnost“, „družstvo“;
4. v případě Dánského království: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“;
5. v případě Spolkové republiky Německo: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;
6. v případě Estonské republiky: „aktsiaselts“;
7. v případě Irska: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“;
8. v případě Řecké republiky: „ανώνυμη εταιρία“, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός“;
9. v případě Španělského království: „sociedad anónima“, „sociedad mutua“, „sociedad cooperativa“;
10. v případě Francouzské republiky: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“, „mutuelles régies par le code de la mutualité“;
11. v případě Italské republiky: „società per azioni“, „società cooperativa“, „mutua di assicurazione“;
12. v případě Kyprské republiky: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές“, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο“;
13. v případě Lotyšské republiky: „apdrošināšanas akciju sabiedrība“, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība“;
14. v případě Litevské republiky: „akcinės bendrovės“, „uždaroji akcinė bendrovės“;
15. v případě Lucemburského velkovévodství: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“;
16. v případě Maďarské republiky: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „biztosító egyesület“, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe“;
17. v případě Republiky Malta: „limited liability company/kumpannija b responsabbilta' limitata“;
18. v případě Nizozemského království: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“;
19. v případě Rakouské republiky: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“;
20. v případě Polské republiky: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“;
21. v případě Portugalské republiky: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“;
22. v případě Rumunska: „societăți pe acțiuni“, „societăți mutuale“;
23. v případě Republiky Slovinsko: „delniška družba“, „družba za vzajemno zavarovanje“;
24. v případě Slovenské republiky: „akciová spoločnosť“;

25. v případě Finské republiky: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening“;
26. v případě Švédského království: „försäkringsaktiebolag“, „ömsesidiga försäkringsbolag“, „understödsföreningar“;
27. v případě Spojeného království: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“, „societies registered under the Friendly societies Acts“, „the association of underwriters known as Lloyd's“;
28. v každém případě a jako alternativa formám neživotní pojišťovny uvedeným v bodech 1 až 27, forma evropské společnosti (SE), jak je vymezena v nařízení Rady (ES) č. 2157/2001 ⁽¹⁾.

B. Formy životní pojišťovny:

1. v případě Belgického království: „société anonyme/naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“;
2. v případě Bulharské republiky: „акционерно дружество“, „взаимозастрахователна кооперация“;
3. v případě České republiky: „akciová společnost“, „družstvo“;
4. v případě Dánského království: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“, „pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)“;
5. v případě Spolkové republiky Německo: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;
6. v případě Estonské republiky: „aktsiaselts“;
7. v případě Irska: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“, „societies registered under the Friendly Societies Acts“;
8. v případě Řecké republiky: „ανώνυμη εταιρία“;
9. v případě Španělského království: „sociedad anónima“, „sociedad mutua“, „sociedad cooperativa“;
10. v případě Francouzské republiky: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“, „mutuelles régies par le code de la mutualité“;
11. v případě Italské republiky: „società per azioni“, „società cooperativa“, „mutua di assicurazione“;
12. v případě Kyprské republiky: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές“, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση“;
13. v případě Lotyšské republiky: „apdrošināšanas akciju sabiedrība“, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība“;
14. v případě Litevské republiky: „akcinės bendrovės“, „uždaroji akcinė bendrovė“;
15. v případě Lucemburského velkovévodství: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“;
16. v případě Maďarské republiky: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „biztosító egyesület“, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe“;
17. v případě Republiky Malta: „limited liability company/kumpannija b' responsabbilta' limitata“;
18. v případě Nizozemského království: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“;
19. v případě Rakouské republiky: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“;
20. v případě Polské republiky: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 294, 10.11.2001, s. 1.

21. v případě Portugalské republiky: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“;
22. v případě Rumunska: „societăți pe acțiuni“, „societăți mutuale“;
23. v případě Republiky Slovinsko: „delniška družba“, „družba za vzajemno zavarovanje“;
24. v případě Slovenské republiky: „akciová spoločnosť“;
25. v případě Finské republiky: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening“;
26. v případě Švédského království: „försäkringsaktiebolag“, „ömsesidiga försäkringsbolag“, „understödsföreningar“;
27. v případě Spojeného království: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“, „societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts“, „the association of underwriters known as Lloyd's“;
28. v každém případě a jako alternativa formám životní pojišťovny uvedeným v bodech 1 až 27, forma evropské společnosti (SE), jak je vymezena v nařízení Rady (ES) č. 2157/2001.

C. Formy zajišťovny:

1. v případě Belgického království: „société anonyme/naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“;
2. v případě Bulharské republiky „акционерно дружество“;
3. v případě České republiky: „akciová společnost“;
4. v případě Dánského království: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“;
5. v případě Spolkové republiky Německo: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;
6. v případě Estonské republiky: „aktsiaselts“;
7. v případě Irska: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“;
8. v případě Řecké republiky: „ανώνυμη εταιρία“, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός“;
9. v případě Španělského království: „sociedad anónima“;
10. v případě Francouzské republiky: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prévoyance régie par le code de la sécurité sociale“, „institution de prévoyance régie par le code rural“, „mutuelles régies par le code de la mutualité“;
11. v případě Italské republiky: „società per azioni“;
12. v případě Kyprské republiky: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές“, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση“;
13. v případě Lotyšské republiky: „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“;
14. v případě Litevské republiky: „akcinės bendrovės“, „uždaroji akcinė bendrovė“;
15. v případě Lucemburského velkovévodství: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société coopérative“;
16. v případě Maďarské republiky: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe“;
17. v případě Republiky Malta: „limited liability company/kumpannija ta' responsabbiltà limitata“;
18. v případě Nizozemského království: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“;

19. v případě Rakouské republiky: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“;
 20. v případě Polské republiky: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“;
 21. v případě Portugalské republiky: „sociedade anónima“, „mútua de seguros“;
 22. v případě Rumunska: „societate pe acțiuni“;
 23. v případě Republiky Slovinsko: „delniška družba“;
 24. v případě Slovenské republiky: „akciová spoločnosť“;
 25. v případě Finské republiky: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening“;
 26. v případě Švédského království: „försäkringsaktiebolag“, „ömsesidigt försäkringsbolag“;
 27. v případě Spojeného království: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“, „societies registered or incorporated under the Friendly Societies Acts“, „the association of underwriters known as Lloyd’s“;
 28. v každém případě a jako alternativa formám zajišťovny uvedeným v bodech 1 až 27, forma evropské společnosti (SE), jak je vymezena v nařízení (ES) č. 2157/2001.
-

PŘÍLOHA IV

STANDARDNÍ VZOREC SOLVENTNOSTNÍHO KAPITÁLOVÉHO POŽADAVKU (SCR)

1. Výpočet základního solventnostního kapitálového požadavku

Základní solventnostní kapitálový požadavek (SCR) stanovený v čl. 104 odst. 1 se rovná:

$$\text{Základní SCR} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

kde SCR_i označuje rizikový modul i a SCR_j označuje rizikový modul j a kde „ i,j “ znamená, že součet různých členů by měl pokrývat všechny možné kombinace i a j . Ve výpočtu jsou SCR_i a SCR_j nahrazeny:

- $\text{SCR}_{\text{neživotní}}$, který označuje modul neživotního upisovacího rizika,
- $\text{SCR}_{\text{životní}}$, který označuje modul životního upisovacího rizika,
- $\text{SCR}_{\text{zdravotní}}$, který označuje modul zdravotního upisovacího rizika,
- $\text{SCR}_{\text{tržní}}$, který označuje modul tržního rizika,
- $\text{SCR}_{\text{selhání}}$, který označuje modul rizika selhání protistrany.

Koeficient $\text{Corr}_{i,j}$ označuje položku stanovenou v řádce i a v sloupci j této korelační matice:

$i \backslash j$	Tržní	Selhání	Životní	Zdravotní	Neživotní
Tržní	1	0,25	0,25	0,25	0,25
Selhání	0,25	1	0,25	0,25	0,5
Životní	0,25	0,25	1	0,25	0
Zdravotní	0,25	0,25	0,25	1	0
Neživotní	0,25	0,5	0	0	1

2. Výpočet modulu neživotního upisovacího rizika

Modul neživotního upisovacího rizika stanovený v čl. 105 odst. 2 se rovná:

$$\text{SCR}_{\text{neživotní}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

kde SCR_i označuje podmodul i a SCR_j označuje podmodul j a kde „ i,j “ znamená, že součet různých členů by měl pokrývat všechny možné kombinace i a j . Ve výpočtu jsou SCR_i a SCR_j nahrazeny:

- $\text{SCR}_{\text{pojistné a rezervy v neživotním}}$, který označuje podmodul rizika pojistného a rizika rezerv v neživotním pojištění,
- $\text{SCR}_{\text{neživotní katastrofické}}$, který označuje podmodul neživotního katastrofického rizika.

3. Výpočet modulu životního upisovacího rizika

Modul životního upisovacího rizika stanovený v čl. 105 odst. 3 se rovná:

$$SCR_{\text{životní}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

kde SCR_i označuje podmodul i a SCR_j označuje podmodul j a kde „i,j“ znamená, že součet různých členů by měl pokrývat všechny možné kombinace i aj. Ve výpočtu jsou SCR_i a SCR_j nahrazeny:

- $SCR_{\text{úmrtnost}}$, který označuje podmodul rizika úmrtnosti,
- $SCR_{\text{dlouhověkost}}$, který označuje podmodul rizika dlouhověkosti,
- $SCR_{\text{invalidita}}$, který označuje podmodul rizika invalidity a nemocnosti,
- $SCR_{\text{náklady v životním}}$, který označuje podmodul rizika nákladů v životním pojištění,
- $SCR_{\text{revizní}}$, který označuje podmodul rizika revize,
- SCR_{storna} , který označuje podmodul rizika storen,
- $SCR_{\text{životní katastrofické}}$, který označuje podmodul životního katastrofického rizika.

4. Výpočet modulu tržního rizika

Struktura modulu tržního rizika

Modul tržního rizika stanovený v čl. 105 odst. 5 se rovná:

$$SCR_{\text{tržní}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

kde SCR_i označuje podmodul i a SCR_j označuje podmodul j a kde „i,j“ znamená, že součet různých členů by měl pokrývat všechny možné kombinace i aj. Ve výpočtu jsou SCR_i a SCR_j nahrazeny:

- $SCR_{\text{úroková míra}}$, který označuje podmodul úrokového rizika,
 - SCR_{akcie} , který označuje podmodul akciového rizika,
 - $SCR_{\text{nemovitost}}$, který označuje podmodul nemovitostního rizika,
 - $SCR_{\text{rozpětí}}$, který označuje podmodul rizika kreditního rozpětí,
 - $SCR_{\text{koncentrace}}$, který označuje podmodul koncentrace tržního rizika,
 - $SCR_{\text{měna}}$, který označuje podmodul měnového rizika.
-

PŘÍLOHA V

SKUPINY ODVĚTVÍ NEŽIVOTNÍHO POJIŠTĚNÍ PRO ÚČELY ČLÁNKU 159

1. úraz a nemoc (odvětví 1 a 2 přílohy I),
 2. pojištění motorových vozidel (odvětví 3, 7 a 10 přílohy I, se specifikací údajů týkajících se odvětví 10 s vyloučením odpovědnosti dopravce),
 3. požár a jiné škody na majetku (odvětví 8 a 9 přílohy I),
 4. letecké pojištění, námořní pojištění, pojištění dopravních prostředků a pojištění přepravy zboží (odvětví 4, 5, 6, 7, 11 a 12 přílohy I),
 5. obecná občanskoprávní odpovědnost (odvětví 13 přílohy I),
 6. úvěr a záruka (kauce) (odvětví 14 a 15 přílohy I),
 7. ostatní odvětví (odvětví 16, 17 a 18 přílohy I).
-

PŘÍLOHA VI

ČÁST A

Zrušené směrnice a jejich následné změny

(uvedené v článku 310)

Směrnice Rady 64/225/EHS

(Úř. věst. 56, 4.4.1964, s. 878)

Akt o přistoupení z roku 1973, Příloha I část III
bod G odst. 1

(Úř. věst. L 73, 27.3.1972, s. 89)

První směrnice Rady 73/239/EHS

(Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 3)

Akt o přistoupení z roku 1994, článek 29,
příloha I (XI)(B) (II)(1)

(Úř. věst. C 241, 29.8.1994, s. 197).

(nahrazeno rozhodnutím Rady 95/1/ES

(Úř. věst. L 1, 1.1.1995, s. 1).

Akt o přistoupení z roku 2003, článek 20, příloha II
(3)(1)

(Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 335).

Akt o přistoupení z roku 1985, článek 26, pří-
loha I (II)(c)(1)(a)

(Úř. věst. L 302, 15.11.1985, s. 156).

Směrnice Rady 76/580/EHS

pouze článek 1

(Úř. věst. L 189, 13.7.1976, s. 13).

Směrnice Rady 84/641/EHS

pouze články 1 až 14

(Úř. věst. L 339, 27.12.1984, s. 21).

Směrnice Rady 87/343/EHS

pouze článek 1 a příloha

(Úř. věst. L 185, 4.7.1987, s. 72).

Směrnice Rady 87/344/EHS

pouze článek 9

(Úř. věst. L 185, 4.7.1987, s. 77).

Druhá směrnice Rady 88/357/EHS

pouze články 9, 10 a 11

(Úř. věst. L 172, 4.7.1988, s. 1).

Směrnice Rady 90/618/EHS

pouze články 2, 3 a 4

(Úř. věst. L 330, 29.11.1990, s. 44).

Směrnice Rady 92/49/EHS

pouze články 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 17, 18, 24, 32,
33 a 53

(Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/26/ES

pouze článek 1, čl. 2 odst. 2 třetí odrážka a čl. 3 odst. 1

(Úř. věst. L 168, 18.7.1995, s. 7).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES

pouze článek 8

(Úř. věst. L 181, 20.7.2000, s. 65).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/13/ES

pouze článek 1

(Úř. věst. L 77, 20.3.2002, s. 17).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES

pouze článek 22

(Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/1/ES (Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9).	pouze článek 4
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES (Úř. věst. L 323, 9.12.2005, s. 1).	pouze článek 57
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/101/ES (Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 238).	pouze článek 1 a bod I přílohy
Směrnice Rady 73/240/EHS (Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 20).	
Směrnice Rady 76/580/EHS (Úř. věst. L 189, 13.7.1976, s. 13).	
Směrnice Rady 78/473/EHS (Úř. věst. L 151, 7.6.1978, s. 25).	
Směrnice Rady 84/641/EHS (Úř. věst. L 339, 27.12.1984, s. 21).	
Směrnice Rady 87/344/EHS (Úř. věst. L 185, 4.7.1987, s. 77).	
Druhá směrnice Rady 88/357/EHS (Úř. věst. L 172, 4.7.1988, s. 1).	
Směrnice Rady 90/618/EHS (Úř. věst. L 330, 29.11.1990, s. 44).	pouze články 5 až 10
Směrnice Rady 92/49/EHS (Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1).	pouze čl. 12 odst. 1 a články 19, 23 a 27, čl. 30 odst. 1, články 34, 35, 36a 37, čl. 39 odst. 1, čl. 40 odst. 1, čl. 42 odst. 1, čl. 43 odst. 1, čl. 44 odst. 1, čl. 45 odst. 1 a čl. 46 odst. 1
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/26/ES (Úř. věst. L 181, 20.7.2000, s. 65).	pouze článek 9
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/14/ES (Úř. věst. L 149, 11.6.2005, s. 14).	pouze článek 3
Směrnice Rady 92/49/EHS (Úř. věst. L 228, 11.8.1992, s. 1).	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/26/ES (Úř. věst. L 168, 18.7.1995, s. 7).	pouze čl. 1 druhá odrážka, čl. 2 odst. 1 první odrážka, čl. 4 odst. 1, 3 a 5 a čl. 5 druhá odrážka
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/64/ES (Úř. věst. L 290, 17.11.2000, s. 27).	pouze článek 2
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).	pouze článek 24
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/1/ES (Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9).	pouze článek 6
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES (Úř. věst. L 323, 9.12.2005, s. 1).	pouze článek 58

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/44/ES	pouze článek 1
(Úř. věst. L 247, 21.9.2007, s. 1).	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES	
(Úř. věst. L 330, 5.12.1998, s. 1).	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES	pouze článek 28
(Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1).	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/1/ES	pouze článek 7
(Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9).	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES	pouze článek 59
(Úř. věst. L 323, 9.12.2005, s. 1).	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/17/ES	
(Úř. věst. L 110, 20.4.2001, s. 28).	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES	
(Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1).	
Směrnice Rady 2004/66/ES	pouze bod II přílohy
(Úř. věst. L 168, 1.5.2004, s. 35).	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/1/ES	pouze článek 8
(Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9).	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES	pouze článek 60
(Úř. věst. L 323, 9.12.2005, s. 1).	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/101/ES	pouze článek 1 a bod 3 přílohy
(Úř. věst. L 363, 20.12.2006, s. 238).	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/44/ES	pouze článek 2
(Úř. věst. L 247, 21.9.2007, s. 1).	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/19/ES	pouze článek 1
(Úř. věst. L 76, 19.3.2008, s. 44).	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/68/ES	
(Úř. věst. L 323, 9.12.2005, s. 1).	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/44/ES	pouze článek 4
(Úř. věst. L 247, 21.9.2007, s. 1).	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/19/ES	pouze článek 1
(Úř. věst. L 76, 19.3.2008, s. 44).	
Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/37/ES	pouze článek 1
(Úř. věst. L 81, 20.3.2008, s. 1).	

ČÁST B

Lhůty pro provedení ve vnitrostátním právu

(uvedené v článku 310)

Směrnice	Lhůta pro provedení	Den použitelnosti
64/225/EHS	26. srpna 1965	
73/239/EHS	27. ledna 1975	27. ledna 1976
73/240/EHS	27. ledna 1975	
76/580/EHS	31. prosince 1976	
78/473/EHS	2. prosince 1979	2. června 1980
84/641/EHS	30. června 1987	1. ledna 1988
87/343/EHS	1. ledna 1990	1. července 1990
87/344/EHS	1. ledna 1990	1. července 1990
88/357/EHS	30. prosince 1989	30. června 1990
90/618/EHS	20. května 1992	20. listopadu 1992
92/49/EHS	31. prosince 1993	1. července 1994
95/26/ES	18. července 1996	18. července 1996
98/78/ES	ze dne 5. června 2000	
2000/26/ES	ze dne 20. července 2002	ze dne 20. ledna 2003
2000/64/ES	ze dne 17. listopadu 2002	
2001/17/ES	ze dne 20. dubna 2003	
2002/13/ES	ze dne 20. září 2003	
2002/83/ES	17. listopadu 2002, 20. září 2003, 19. června 2004 (podle jednotlivých ustanovení)	
2002/87/ES	ze dne 11. srpna 2004	
2004/66/ES	ze dne 1. května 2004	
2005/1/ES	ze dne 13. května 2005	
2005/14/ES	ze dne 11. června 2007	
2005/68/ES	ze dne 10. prosince 2007	
2006/101/ES	ze dne 1. ledna 2007	
2008/19/ES	nepoužije se	
2008/37/ES	nepoužije se	

[illegible]

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
ČL. 3 ODS. 1 PRVNÍ A DRUHÝ PODODSTAVEC										—
ČL. 3 ODS. 1 TŘETÍ PODODSTAVEC										ČL. 4 ODS. 5
ČL. 3 ODS. 2										ČLÁNEK 7
ČL. 4 PRVNÍ VĚTA										ČL. 8 PRVNÍ VĚTA
ČL. 4 PÍSM. A)										ČL. 8 BOD 2
ČL. 4 PÍSM. B)										—
ČL. 4 PÍSM. C)										ČL. 8 BOD 3
ČL. 4 PÍSM. E)										—
ČL. 4 PÍSM. F)										ČL. 8 BOD 1
ČL. 4 PÍSM. G)										ČL. 8 BOD 4
ČL. 5 PÍSM. A)										—
ČL. 5 PÍSM. B)							ČL. 1 ODS. 1 PÍSM. O)			—
ČL. 5 PÍSM. C)							ČL. 1 ODS. 1 PÍSM. P)			ČL. 134 ODS. 1
ČL. 5 PÍSM. D)										—
ČLÁNEK 6				ČLÁNEK 4			ČLÁNEK 4	ČLÁNEK 3		ČL. 14 ODS. 1 A ODS. 2 PÍSM. A) A B)

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
ČL. 7 ODST. 1 A ODST. 2 PRVNÍ PODODSTAVEC				ČL. 5 BOD 1 A 2 PRVNÍ PODODSTAVEC			ČL. 5 ODST. 1 A 2 PRVNÍ PODODSTAVEC			ČL. 15 ODST. 1 A ODST. 2 PRVNÍ PODODSTAVEC
ČL. 7 ODST. 2 DRUHÝ PODODSTAVEC PÍSM. A)				ČL. 5 BOD 2 DRUHÝ PODODSTAVEC PÍSM. A)						ČL. 15 ODST. 3 PRVNÍ PODODSTAVEC
ČL. 7 ODST. 2 DRUHÝ PODODSTAVEC PÍSM. B)				ČL. 5 BOD 2 DRUHÝ PODODSTAVEC PÍSM. B)						—
ČL. 8 ODST. 1 PÍSM. A)				ČL. 6 BOD 1 PÍSM. A)			ČL. 6 ODST. 1 PÍSM. A)	PŘÍLOHA I		PŘÍLOHA III PÍSM. A A B
ČL. 8 ODST. 1 PÍSM. A) POSLEDNÍ PODODSTAVEC								ČL. 5 ODST. 2		ČL. 17 ODST. 2
ČL. 8 ODST. 1 PÍSM. B)				ČL. 6 BOD 1 PÍSM. B)			ČL. 6 ODST. 1 PÍSM. B)	ČL. 6 PÍSM. A)		ČL. 18 ODST. 1 PÍSM. A)
								ČL. 6 PÍSM. A)		ČL. 18 ODST. 1 PÍSM. B)
ČL. 8 ODST. 1 PÍSM. C)				ČL. 6 BOD 1 PÍSM. C)			ČL. 6 ODST. 1 PÍSM. C)	ČL. 6 PÍSM. B)		ČL. 18 ODST. 1 PÍSM. C)
ČL. 8 ODST. 1 PÍSM. D)				ČL. 6 BOD 1 PÍSM. D)			ČL. 6 ODST. 1 PÍSM. D)	ČL. 6 PÍSM. C)		ČL. 18 ODST. 1 PÍSM. D)
ČL. 8 ODST. 1 PÍSM. E)				ČL. 6 BOD 1 PÍSM. E)			ČL. 6 ODST. 1 PÍSM. E)	ČL. 6 PÍSM. D)		ČL. 18 PÍSM. G)
ČL. 8 ODST. 1 PÍSM. F)										ČL. 18 PÍSM. H)
ČL. 8 ODST. 1 DRUHÝ AŽ ČTVRTÝ PODODSTAVEC							ČL. 6 ODST. 2	ČLÁNEK 7		ČLÁNEK 19

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
ČL. 8 ODST. 1 A							ČL. 6 ODST. 3	ČLÁNEK 8		ČLÁNEK 20
ČL. 8 ODST. 2				ČL. 6 BOD 2			ČL. 6 ODST. 4			ČL. 18 ODST. 2
ČL. 8 ODST. 3 PRVNÍ PODODSTAVEC				ČL. 6 BOD 3 PRVNÍ PODODSTAVEC			ČL. 6 ODST. 5 TŘETÍ PODODSTAVEC	ČL. 9 ODST. 1		ČL. 21 ODST. 4
ČL. 8 ODST. 3 DRUHÝ PODODSTAVEC				ČL. 6 BOD 3 DRUHÝ PODODSTAVEC A ČL. 29 PRVNÍ PODODSTAVEC PRVNÍ VĚTA			ČL. 6 ODST. 5 PRVNÍ PODODSTAVEC	ČL. 9 ODST. 2		ČL. 21 ODST. 1 PRVNÍ PODODSTAVEC
ČL. 8 ODST. 3 TŘETÍ PODODSTAVEC				ČL. 6 BOD 3 TŘETÍ PODODSTAVEC A ČL. 29 DRUHÝ PODODSTAVEC						ČL. 21 ODST. 2
ČL. 8 ODST. 3 ČTVRTÝ PODODSTAVEC				ČL. 6 BOD 3 ČTVRTÝ PODODSTAVEC						ČL. 21 ODST. 3
ČL. 8 ODST. 4				ČL. 6 BOD 4			ČL. 6 ODST. 6	ČLÁNEK 10		ČLÁNEK 22
ČL. 9 PÍSM. A) AŽ D)				ČL. 7 PÍSM. A) AŽ D)			ČL. 7 PÍSM. A) AŽ D)	ČL. 11 ODST. 1 PÍSM. A), C), D) A E)		ČL. 23 ODST. 1 PÍSM. A), C), D) A E)
ČL. 9 PÍSM. E) A F)				ČL. 7 PÍSM. E) A F)				ČL. 11 ODST. 2 PÍSM. A) A B)		ČL. 23 ODST. 2 PÍSM. E)
ČL. 9 PÍSM. G) A H)				ČL. 7 PÍSM. G) A H)			ČL. 7 PÍSM. F) A G)	ČL. 11 ODST. 2 PÍSM. C) A D)		ČL. 23 ODST. 2 PÍSM. A) A D)
ČL. 10 ODST. 1				ČL. 32 BOD 1			ČL. 40 ODST. 1			ČL. 145 ODST. 1 PRVNÍ PODODSTAVEC

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
ČL. 10 ODST. 2 PRVNÍ PODODSTAVEC				ČL. 32 BOD 2 PRVNÍ PODODSTAVEC			ČL. 40 ODST. 2			ČL. 145 ODST. 2
ČL. 10 ODST. 2 DRUHÝ PODODSTAVEC				ČL. 32 BOD 2 DRUHÝ PODODSTAVEC						ČL. 145 ODST. 3
ČL. 10 ODST. 3				ČL. 32 BOD 3			ČL. 40 ODST. 3			ČL. 146 ODST. 1 A 2
ČL. 10 ODST. 4				ČL. 32 BOD 4			ČL. 40 ODST. 4			ČL. 146 ODST. 3
ČL. 10 ODST. 5				ČL. 32 BOD 5			ČL. 40 ODST. 5			ČL. 146 ODST. 3 DRUHÝ PODODSTAVEC
ČL. 10 ODST. 6				ČL. 32 BOD 6			ČL. 40 ODST. 6			ČL. 145 ODST. 4
ČLÁNEK 11				ČLÁNEK 33						—
ČLÁNEK 12				ČLÁNEK 56			ČLÁNEK 9	ČLÁNEK 13		ČL. 25 DRUHÝ PODODSTAVEC
ČLÁNEK 12 A							ČLÁNEK 9 A	ČLÁNEK 14 A ČL. 60 BOD 2		ČLÁNEK 26
ČL. 13 ODST. 1 A ODST. 2 PRVNÍ PODODSTAVEC				ČL. 9 BOD 1 A 2 PRVNÍ PODODSTAVEC			ČL. 10 ODST. 1 PRVNÍ VĚTA A ODST. 2 PRVNÍ PODODSTAVEC	ČL. 15 ODST. 1 PRVNÍ PODODSTAVEC A ODST. 2		ČL. 30 ODST. 1, ODST. 2 PRVNÍ PODODSTAVEC
ČL. 13 ODST. 2 DRUHÝ PODODSTAVEC				ČL. 9 BOD 2 DRUHÝ PODODSTAVEC						ČL. 30 ODST. 2 DRUHÝ PODODSTAVEC
							ČL. 10 ODST. 1 DRUHÁ A TŘETÍ VĚTA	ČL. 15 ODST. 1 DRUHÝ PODODSTAVEC		ČL. 30 ODST. 3
ČL. 13 ODST. 2 TŘETÍ PODODSTAVEC							ČL. 10 ODST. 2 DRUHÝ PODODSTAVEC	ČL. 60 BOD 3		ČL. 32 ODST. 1
ČL. 13 ODST. 3				ČL. 9 BOD 3			ČL. 10 ODST. 3	ČL. 15 ODST. 4		—

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
ČLÁNEK 14				ČLÁNEK 10			ČLÁNEK 11	ČLÁNEK 16		ČLÁNEK 33
ČL. 15 ODST. 1 A 2 A ODS. 3 DRUHÝ PODODSTAVEC				ČLÁNEK 17			ČL. 20 ODS. 1 AŽ 3 A 4 DRUHÝ PODODSTAVEC	ČL. 32 ODST. 1 A 3		ČLÁNKY 76 AŽ 86
ČL. 15 ODS. 3 PRVNÍ PODODSTAVEC							ČL. 20 ODS. 4 PRVNÍ PODODSTAVEC	ČL. 32 ODS. 2		ČL. 134 ODST. 2 A ČLÁNEK 173
ČLÁNEK 15 A				ČLÁNEK 18				ČLÁNEK 33		—
ČLÁNEK 16							ČLÁNEK 27	ČLÁNKY 35, 36 A ČL. 60 BOD 8		ČLÁNKY 87 AŽ 99
ČLÁNEK 16 A							ČLÁNEK 28	ČLÁNKY 37 AŽ 39 A ČL. 60 BOD 9		ČLÁNKY 100 AŽ 127
ČL. 17 ODS. 1							ČL. 29 ODS. 1	ČL. 40 ODS. 1		ČLÁNEK 128 A ČL. 129 ODST. 1 PÍSM. A) AŽ C) A ODS. 2
ČL. 17 ODS. 2							ČL. 29 ODS. 2	ČL. 40 ODS. 2		ČL. 129 ODS. 1 PÍSM. D)
ČLÁNEK 17 A							ČLÁNEK 30	ČLÁNEK 41		—
ČLÁNEK 17B							ČLÁNKY 28 A 28 A	ČL. 60 BOD 10		—
ČLÁNEK 18							ČLÁNEK 31			—
ČLÁNEK 14							ČLÁNEK 11	ČLÁNEK 16		ČLÁNEK 33
ČL. 19 ODS. 2				ČL. 11 BOD 2			ČL. 13 ODS. 2	ČL. 17 ODS. 2		ČLÁNEK 35
ČL. 19 ODS. 3 PRVNÍ A DRUHÝ PODODSTAVEC PÍSM. A) A B)			ČLÁNEK 10	ČL. 11 BOD 3 PRVNÍ A DRUHÝ PODODSTAVEC PÍSM. A) A B)			ČL. 13 ODS. 3 PRVNÍ A DRUHÝ PODODSTAVEC PÍSM. A) A B)	ČL. 17 ODST. 3 A 4 PRVNÍ PODODSTAVEC PÍSM. A) A B)		ČL. 34 ODS. 1 AŽ 3, 5, 6 A 7

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
ČL. 19 ODS. 3 DRUHÝ PODODSTAVEC PÍSM. C)			ČLÁNEK 10	ČL. 11 BOD 3 DRUHÝ PODODSTAVEC PÍSM. C)			ČL. 13 ODS. 3 DRUHÝ PODODSTAVEC PÍSM. C)	ČL. 17 ODS. 4 PRVNÍ PODODSTAVEC PÍSM. C)		ČL. 34 ODS. 8
ČL. 19 ODS. 3 TŘETÍ PODODSTAVEC			ČLÁNEK 10	ČL. 11 BOD 3 TŘETÍ PODODSTAVEC			ČL. 13 ODS. 3 TŘETÍ PODODSTAVEC	ČL. 17 ODS. 4 DRUHÝ PODODSTAVEC		ČL. 35 ODS. 2 PÍSM. B)
ČL. 20 ODS. 1							ČL. 37 ODS. 1	ČL. 42 ODS. 1		ČLÁNEK 137
ČL. 20 ODS. 2 PRVNÍ PODODSTAVEC				ČL. 13 BOD 2 PRVNÍ PODODSTAVEC			ČL. 37 ODS. 2 PRVNÍ PODODSTAVEC	ČL. 42 ODS. 2 PRVNÍ PODODSTAVEC		—
ČL. 20 ODS. 2 DRUHÝ PODODSTAVEC				ČL. 13 BOD 2 DRUHÝ PODODSTAVEC			ČL. 37 ODS. 2 DRUHÝ PODODSTAVEC	ČL. 42 ODS. 2 DRUHÝ PODODSTAVEC		ČL. 138 ODS. 5
ČL. 20 ODS. 3 PRVNÍ PODODSTAVEC				ČL. 13 BOD 3 PRVNÍ PODODSTAVEC			ČL. 37 ODS. 3 PRVNÍ PODODSTAVEC	ČL. 42 ODS. 3 PRVNÍ PODODSTAVEC		—
ČL. 20 ODS. 3 DRUHÝ PODODSTAVEC				ČL. 13 BOD 3 DRUHÝ PODODSTAVEC			ČL. 37 ODS. 3 DRUHÝ PODODSTAVEC	ČL. 42 ODS. 3 DRUHÝ PODODSTAVEC		ČL. 139 ODS. 3
ČL. 20 ODS. 4				ČL. 13 BOD 4						—
ČL. 20 ODS. 5				ČL. 13 BOD 2 DRUHÝ A PÁTÝ PODODSTAVEC			ČL. 37 ODS. 2 DRUHÝ A PÁTÝ PODODSTAVEC	ČL. 42 ODS. 2 DRUHÝ A ČTVRTÝ PODODSTAVEC		ČL. 138 ODS. 5
ČL. 20 A ODS. 1 PRVNÍ PODODSTAVEC PRVNÍ VĚTA							ČL. 38 ODS. 1 PRVNÍ VĚTA	ČL. 43 ODS. 1		ČL. 138 ODS. 2 A ČL. 139 ODS. 2
ČL. 20 A ODS. 1 PRVNÍ PODODSTAVEC DRUHÁ VĚTA PÍSM. A) AŽ E)							ČL. 38 ODS. 1 DRUHÁ VĚTA PÍSM. A) AŽ E)	ČL. 43 ODS. 2 PÍSM. A) AŽ E)		ČL. 142 ODS. 1
ČLÁNEK 20 A ODS. 2							ČL. 38 ODS. 2			ČLÁNEK 141

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
ČLÁNEK 20 A Odst. 3							Čl. 38 odst. 3	Čl. 43 odst. 4		Čl. 140 odst. 2
ČLÁNEK 20 A Odst. 4							Čl. 38 odst. 4	Čl. 43 odst. 5		—
ČLÁNEK 20 A Odst. 5							Čl. 38 odst. 5	Čl. 43 odst. 6		Čl. 142 odst. 2
ČLÁNEK 21			Čl. 11 odst. 1							—
Čl. 22 odst. 1 PRVNÍ PODODSTAVEC Písm. A), B) A D)				ČLÁNEK 14			Čl. 39 odst. 1 PRVNÍ PODODSTAVEC Písm. A), B) A D)	Čl. 44 odst. 1 PRVNÍ PODODSTAVEC Písm. A), B) A D)		Čl. 144 odst. 1 Písm. A), B) A C)
Čl. 22 odst. 1 DRUHÝ PODODSTAVEC PRVNÍ VĚTA							Čl. 39 odst. 1 DRUHÝ PODODSTAVEC PRVNÍ VĚTA	Čl. 44 odst. 1 DRUHÝ PODODSTAVEC		Čl. 144 odst. 2 PRVNÍ PODODSTAVEC
Čl. 22 odst. 1 DRUHÝ PODODSTAVEC DRUHÁ VĚTA							Čl. 39 odst. 1 DRUHÝ PODODSTAVEC DRUHÁ VĚTA			Čl. 144 odst. 2 DRUHÝ PODODSTAVEC
Čl. 22 odst. 2							Čl. 39 odst. 2	Čl. 44 odst. 2		Čl. 144 odst. 3
Čl. 23 odst. 1							Čl. 51 odst. 1			Čl. 162 odst. 1
Čl. 23 odst. 2 Písm. A) AŽ G)							Čl. 51 odst. 2			Čl. 162 odst. 2 Písm. A) AŽ F) A H)
Čl. 23 odst. 2 Písm. H)										Čl. 162 odst. 2 Písm. G)
Čl. 24 PRVNÍ PODODSTAVEC PRVNÍ VĚTA							Čl. 54 PRVNÍ PODODSTAVEC PRVNÍ VĚTA			Čl. 165 PRVNÍ VĚTA
Čl. 24 PRVNÍ PODODSTAVEC DRUHÁ VĚTA AŽ TŘETÍ PODODSTAVEC							Čl. 54 PRVNÍ PODODSTAVEC DRUHÁ VĚTA AŽ TŘETÍ PODODSTAVEC			—
ČLÁNEK 25							ČLÁNEK 55			ČLÁNEK 166

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
ČLÁNEK 26							ČLÁNEK 56			ČLÁNEK 167
ČL. 27 PRVNÍ PODODSTAVEC							ČL. 52 ODS. 2 PRVNÍ PODODSTAVEC			ČL. 168 PRVNÍ PODODSTAVEC
ČL. 27 DRUHÝ PODODSTAVEC							ČL. 52 ODS. 2 DRUHÝ PODODSTAVEC			ČL. 168 DRUHÝ PODODSTAVEC
ČLÁNEK 28							ČL. 52 ODS. 3			ČLÁNEK 170
ČLÁNEK 28 A				ČLÁNEK 53			ČLÁNEK 53			ČLÁNEK 164
ČLÁNEK 29							ČLÁNEK 57			ČLÁNEK 171
ČLÁNEK 29 A							ČLÁNEK 58			ČL. 176 PRVNÍ AŽ TŘETÍ PODODSTAVEC
ČL. 29B ODST. 1 A 2							ČL. 59 ODST. 1 A 2	ČL. 52 ODST. 1 A 2		ČL. 177 ODST. 1 A 2
ČL. 29B ODS. 3 AŽ 6							ČL. 59 ODS. 3 AŽ 6	ČL. 52 ODST. 3 A 4		—
ČL. 30 ODS. 1 A ODS. 2 PÍSM. A)										—
ČL. 30 ODS. 2 PÍSM. B)										ČL. 305 ODS. 1
ČL. 30 ODS. 4										ČL. 305 ODS. 2
ČL. 30 ODS. 5										ČL. 305 ODS. 4
ČLÁNEK 31										—
ČLÁNEK 32										—
ČLÁNEK 33			ČLÁNEK 28				ČLÁNEK 62	ČL. 54 ODS. 2		ČL. 298 ODST. 2 A 3

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
ČLÁNEK 34	ČLÁNEK 9		ČLÁNEK 29		ČL. 11 ODST. 5		ČL. 6 ODST. 5 ČTVRTÝ PODODSTAVEC		ČLÁNEK 6	—
ČLÁNEK 35	ČLÁNEK 10	ČLÁNEK 10	ČLÁNEK 32	ČL. 57 ODST. 1	ČL. 11 ODST. 1 AŽ 3	ČL. 31 ODST. 1 A 2	ČL. 69 ODST. 1 AŽ 4	ČL. 64 ODST. 1	ČL. 7 ODST. 1	ČL. 309 ODST. 1
ČLÁNEK 36	ČLÁNEK 11	ČLÁNEK 11	ČLÁNEK 33	ČL. 57 ODST. 2	ČL. 11 ODST. 4	ČL. 31 ODST. 3	ČLÁNEK 70	ČL. 64 ODST. 2	ČL. 7 ODST. 2	ČL. 309 ODST. 2
ČLÁNEK 37			ČLÁNEK 34							—
ČLÁNEK 38	ČLÁNEK 12	ČLÁNEK 12	ČLÁNEK 35	ČLÁNEK 58	ČLÁNEK 13	ČLÁNEK 33	ČLÁNEK 74	ČLÁNEK 66	ČLÁNEK 9	ČLÁNEK 312
PŘÍLOHA PÍSM. A										ČL. 15 ODST. 2 DRUHÝ PODODSTAVEC A PŘÍLOHA I ČÁST A
PŘÍLOHA PÍSM. A A B										PŘÍLOHA I ČÁST A A B
PŘÍLOHA PÍSM. C										ČLÁNEK 16
PŘÍLOHA PÍSM. D										—
	ČL. 1 ODST.1 PRVNÍ PODODSTAVEC									ČL. 190 ODST. 1
	ČL. 1 ODST.1 DRUHÝ PODODSTAVEC									ČL. 190 ODST. 2
	ČL. 1 ODST. 2									—
	ČL. 2 ODST. 1									ČL. 190 ODST. 1
	ČL. 2 ODST. 2									ČL. 190 ODST. 3
	ČLÁNEK 3									ČLÁNEK 191
	ČL. 4 ODST. 1									ČL. 192 PRVNÍ A DRUHÝ PODODSTAVEC
	ČL. 4 ODST. 2									—
	ČLÁNEK 5									ČLÁNEK 193

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
	ČLÁNEK 6									ČLÁNEK 195
	ČLÁNEK 7									ČLÁNEK 194
	ČLÁNEK 8									ČLÁNEK 196
		ČLÁNEK 1								—
		ČLÁNEK 2								ČLÁNEK 198
		ČL. 3 ODST. 1								ČLÁNEK 199
		ČL. 3 ODST. 2 PRVNÍ PODODSTAVEC PRVNÍ VĚTA								ČL. 200 ODST.1 PRVNÍ PODODSTAVEC
		ČL. 3 ODST. 2 PÍSM. A) AŽ C)								ČL. 200 ODST. 2 AŽ 4
		ČL. 3 ODST. 3								ČL. 200 ODST.1 DRUHÝ PODODSTAVEC
		ČLÁNEK 4								ČLÁNEK 201
		ČLÁNEK 5								ČLÁNEK 202
		ČLÁNEK 6								ČLÁNEK 203
		ČLÁNEK 7								ČLÁNEK 204
		ČLÁNEK 8								ČLÁNEK 205
		ČLÁNEK 9								ČL. 16 ODST. 2
			ČLÁNEK 1							—
			ČL. 2 PÍSM. A), B) A E)							—
			ČL. 2 PÍSM. C)				ČL. 1 ODST. 1 PÍSM. C)	ČL. 2 ODST. 1 PÍSM. E)		—
			ČL. 2 PÍSM. D)							ČL. 13 BOD 13

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
			ČL. 2 PÍSM. F)	ČL. 1 PÍSM. E)			ČL. 1 ODS. 1 PÍSM. H)			—
			ČLÁNEK 3				ČL. 1 ODS. 1 PÍSM. B) DRUHÁ VĚTA			ČL. 145 ODS. 1 DRUHÝ PODODSTAVEC
			ČLÁNEK 4							ČLÁNEK 187
			ČLÁNEK 6							—
			ČL. 7 ODS. 1 PÍSM. A) AŽ E)							—
			ČL. 7 ODS. 1 PÍSM. F)	ČLÁNEK 27						—
			ČL. 7 ODS. 1 PÍSM. G) AŽ ČL. 7 ODS. 3							—
			ČL. 8 ODST. 1 A 2							ČL. 179 ODST. 1 A 2
			ČL. 8 ODS. 3							—
			ČL. 8 ODS. 4 PÍSM. A) A C)	ČL. 30 ODS. 1						—
			ČL. 8 ODS. 4 PÍSM. D)							ČL. 179 ODS. 3
			ČL. 8 ODS. 5							ČL. 179 ODST. 4 A 5
			ČLÁNEK 12							—
			ČL. 12 A ODS. 1 AŽ 3							ČLÁNEK 150

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
			ČL. 12 A ODSŤ. 4 PRVNÍ PODODSTAVEC							ČLÁNEK 151
			ČL. 12 A ODSŤ. 4 DRUHÝ AŽ ŠESTÝ PODODSTAVEC							ČLÁNEK 152
			ČLÁNEK 14	ČLÁNEK 34			ČLÁNEK 41			ČLÁNEK 147
			ČL. 16 ODSŤ. 1 PRVNÍ A DRUHÝ PODODSTAVEC	ČLÁNEK 35			ČLÁNEK 42			ČLÁNEK 148
			ČL. 16 ODSŤ.1 TŘETÍ PODODSTAVEC	ČLÁNEK 35						ČL. 148 ODSŤ. 2
			ČLÁNEK 17	ČLÁNEK 36			ČLÁNEK 43			ČLÁNEK 149
			ČLÁNEK 26							—
			ČLÁNEK 27							—
			ČLÁNEK 31							ČLÁNEK 299
			ČLÁNEK 31				ČL. 68 ODSŤ. 2			ČLÁNEK 300
			PŘÍLOHA I	ČLÁNEK 23			PŘÍLOHA II			—
			PŘÍLOHA 2 A							—
			PŘÍLOHA 2B							—
			ČLÁNKY 5, 9, 10 A 11							—
				ČL. 1 PÍSM. A)	ČL. 1 PÍSM. A)	ČL. 2 PÍSM. A)	ČL. 1 ODSŤ. 1 PÍSM. A)			ČL. 13 BOD 1
				ČL. 1 PÍSM. B)			ČL. 1 ODSŤ. 1 PÍSM. B)	ČL. 2 ODSŤ. 1 PÍSM. D)		ČL. 13 BOD 11
				ČL. 1 PÍSM. C)		ČL. 2 PÍSM. E)	ČL. 1 ODSŤ. 1 PÍSM. E)	ČL. 2 ODSŤ. 1 PÍSM. F)		ČL. 13 BOD 8 PÍSM. A)

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
				ČL. 1 PÍSM. D)			ČL. 1 ODST. 1 PÍSM. F)	ČL. 2 ODST. 1 PÍSM. G)		—
				ČL. 1 PÍSM. F)			ČL. 1 ODST. 1 PÍSM. I)	ČL. 2 ODST. 1 PÍSM. I)		ČL. 13 BOD 18
				ČL. 1 PÍSM. G)			ČL. 1 ODST. 1 PÍSM. J)	ČL. 2 ODST. 1 PÍSM. J)		ČL. 13 BOD 21, ČL. 24 ODST. 2 A ČLÁNEK 63
				ČL. 1 PÍSM. H)	ČL. 1 PÍSM. D)		ČL. 1 ODST. 1 PÍSM. K)	ČL. 2 ODST. 1 PÍSM. K)		ČL. 13 BOD 15
				ČL. 1 PÍSM. I)	ČL. 1 PÍSM. E)		ČL. 1 ODST. 1 PÍSM. I)	ČL. 2 ODST. 1 PÍSM. I)		ČL. 13 BOD 16
				ČL. 1 PÍSM. J)			ČL. 1 ODST. 1 PÍSM. M)			ČL. 13 BOD 22
				ČL. 1 PÍSM. K)	ČL. 1 PÍSM. K)	ČL. 2 PÍSM. H)	ČL. 1 ODST. 1 PÍSM. N)	ČL. 2 ODST. 1 PÍSM. M)		ČL. 13 BOD 10
				ČL. 1 PÍSM. L)			ČL. 1 ODST. 1 PÍSM. R)	ČL. 2 ODST. 1 PÍSM. N)		ČL. 13 BOD 17
				ČL. 1 PÍSM. L) PÍSM. A)	ČL. 1 PÍSM. F)		ČL. 1 ODST. 1 PÍSM. R) PODBOD I)	ČL. 2 ODST. 1 PÍSM. N) PODBOD I)		ČL. 13 BOD 20
				ČL. 1 PÍSM. L PÍSM. B)			ČL. 1 ODST. 1 PÍSM. R) PODBOD II)	ČL. 2 ODST. 1 PÍSM. N) PODBOD II)		ČL. 13 BOD 18
				ČLÁNEK 3						ČLÁNEK 188
				ČLÁNEK 8				ČLÁNEK 12		ČL. 24 ODST. 1
				ČL. 12 ODST. 2			ČL. 14 ODST. 1	ČLÁNEK 18		ČL. 39 ODST. 1
				ČL. 12 ODST. 3 AŽ 6			ČL. 14 ODST. 2 AŽ 5			ČL. 39 ODST. 2 AŽ 6

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
				ČL. 15 ODST. 1 A 2			ČL. 15 ODST. 1 A 2	ČL. 19 ODST. 1		ČLÁNEK 57
				ČL. 15 ODST. 3			ČL. 15 ODST. 3	ČLÁNEK 22		ČLÁNEK 61
				ČL. 15 ODST. 4			ČL. 15 ODST. 4	ČLÁNEK 23		ČLÁNEK 62
				ČLÁNEK 15 A			ČLÁNEK 15 A	ČL. 19 ODST. 2 AŽ 8		ČL. 58 ODST. 1 AŽ 7
				ČLÁNEK 15B			ČLÁNEK 15B	ČLÁNEK 19 A		ČLÁNEK 59
				ČLÁNEK 15C			ČLÁNEK 15C	ČLÁNEK 20		ČLÁNEK 60
				ČL. 16 ODST. 1			ČL. 16 ODST. 1	ČLÁNEK 24		ČLÁNEK 64
				ČL. 16 ODST. 2			ČL. 16 ODST. 2	ČLÁNEK 25		ČLÁNEK 65
				ČL. 16 ODST. 3			ČL. 16 ODST. 3	ČLÁNEK 26		ČLÁNEK 66
				ČL. 16 ODST. 4			ČL. 16 ODST. 4	ČLÁNEK 27		ČLÁNEK 67
				ČL. 16 ODST. 5			ČL. 16 ODST. 5	ČL. 28 ODST. 1		ČL. 68 ODST. 1
				ČL. 16 ODST. 5B PRVNÍ AŽ ČTVRTÝ PODODSTAVEC			ČL. 16 ODST. 7 PRVNÍ AŽ ČTVRTÝ PODODSTAVEC	ČL. 28 ODST. 3 PRVNÍ AŽ ČTVRTÝ PODODSTAVEC		ČL. 68 ODST. 3
				ČL. 16 ODST. 5B PÁTÝ PODODSTAVEC			ČL. 16 ODST. 7 PÁTÝ PODODSTAVEC	ČL. 28 ODST. 3 PÁTÝ PODODSTAVEC		ČL. 68 ODST. 4
				ČL. 16 ODST. 3						ČLÁNEK 66
				ČL. 16 ODST. 5C			ČL. 16 ODST. 8	ČLÁNEK 29		ČLÁNEK 70
				ČL. 16 ODST. 5 A			ČL. 16 ODST. 6	ČL. 28 ODST. 2		ČL. 68 ODST. 2
				ČLÁNEK 16 A ODST. 1 PÍSM. A)			ČL. 17 ODST. 1 PÍSM. A)	ČL. 31 ODST. 1 PRVNÍ PODODSTAVEC		ČL. 72 ODST. 1 PÍSM. A) AŽ C)

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
				ČLÁNEK 16 A Odst. 1 Písm. B)			Čl. 17 odst. 1 Písm. B)	Čl. 31 odst. 1 Druhý pododstavec		Čl. 72 odst. 1 Druhý pododstavec
				ČLÁNEK 16 A Odst. 2			Čl. 17 odst. 2	Čl. 31 odst. 2		Čl. 72 odst. 2
				ČLÁNEK 20			ČLÁNEK 22			—
				ČLÁNEK 21			ČLÁNEK 23	Čl. 34 odst. 1 až 3		—
				ČLÁNEK 22			ČLÁNEK 24	Čl. 34 odst. 4		—
				ČLÁNEK 25						—
				ČLÁNEK 28			ČLÁNEK 33			ČLÁNEK 180
				ČLÁNEK 29						Čl. 181 odst. 1 a 3
				Čl. 30 odst. 2						Čl. 181 odst. 2
				ČLÁNEK 31						ČLÁNEK 183
				ČLÁNEK 38			ČLÁNEK 44			ČLÁNEK 153
				Čl. 39 odst. 2 a 3			ČLÁNEK 45			ČLÁNEK 154
				Čl. 40 odst. 2			Čl. 46 odst. 1			Čl. 155 odst. 8
				Čl. 40 odst. 3			Čl. 46 odst. 2			Čl. 155 odst. 1
				Čl. 40 odst. 4, 6 až 8 a 10			Čl. 46 odst. 3, 5 až 7 a 9			Čl. 155 odst. 2, 4 až 6 a 9
				Čl. 40 odst. 5			Čl. 46 odst. 4			Čl. 155 odst. 3
				Čl. 40 odst. 9			Čl. 46 odst. 8			Čl. 155 odst. 7
				ČLÁNEK 41			ČLÁNEK 47			ČLÁNEK 156
				Čl. 42 odst. 2			ČLÁNEK 48			ČLÁNEK 160
				Čl. 43 odst. 2 a 3						ČLÁNEK 184

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
				ČL. 44 ODS. 2			ČLÁNEK 49			ČLÁNEK 159 A PŘÍLOHA V
				ČL. 45 ODS. 2						ČLÁNEK 189
				ČL. 46 ODS. 2 PRVNÍ AŽ TŘETÍ PODODSTAVEC			ČL. 50 ODS. 1 PRVNÍ A TŘETÍ PODODSTAVEC A ODS. 2			ČLÁNEK 157
				ČLÁNKY 47 AŽ 50						—
				ČLÁNEK 51			ČLÁNEK 64	ČLÁNEK 56		—
				ČL. 51 POSLEDNÍ ODRÁŽKA					ČL. 1 BOD 4	ČL. 58 ODS. 8
				ČLÁNEK 52						—
				ČLÁNEK 54						ČLÁNEK 206
				ČLÁNEK 55						ČLÁNEK 207
				ČLÁNKY 24 A 26						—
				ČL. 12 ODST. 1, ČLÁNKY 19, 33 A 37, ČL. 39 ODST. 1, ČL. 40 ODST. 1, ČL. 42 ODST. 1, ČL. 43 ODST. 1, ČL. 44 ODST. 1, ČL. 45 ODST. 1 A ČL. 46 ODST. 1						—
					ČL. 1 PÍSM. B)					ČL. 13 BOD 3

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
					ČL. 1 PÍSM. C)		ČL. 1 ODS. 1 PÍSM. S)	ČL. 2 ODS. 1 PÍSM. C)		ČL. 13 BOD 4
					ČL. 1 PÍSM. G)					ČL. 212 ODS. 1 PÍSM. A)
					ČL. 1 PÍSM. H)					ČL. 212 ODS. 1 PÍSM. B)
					ČL. 1 PÍSM. I)			ČL. 59 BOD 2 PÍSM. A) PÍSM. I)		ČL. 210 ODS. 1 PÍSM. F)
					ČL. 1 PÍSM. J)			ČL. 59 BOD 2 PÍSM. A) PÍSM. J)		ČL. 210 ODS. 1 PÍSM. G)
					ČL. 1 PÍSM. L)			ČL. 59 BOD 2 PÍSM. B)		ČL. 13 BOD 6
					ČLÁNEK 2			ČL. 59 BOD 3		ČL. 214 ODS. 1
					ČLÁNEK 3			ČL. 59 BOD 3		ČL. 214 ODST. 1 A 2 PRVNÍ A DRUHÝ PODODSTAVEC
					ČLÁNEK 4			ČL. 59 BOD 3		ČL. 247 ODS. 1
					ČL. 5 ODS. 1			ČL. 59 BOD 4		ČLÁNEK 246
					ČL. 5 ODS. 2					ČL. 254 ODS. 1
					ČLÁNEK 6			ČL. 59 BOD 5		ČL. 254 ODST. 2, ČL. 255 ODST. 1 A 2
					ČLÁNEK 7			ČL. 59 BOD 5		ČL. 249 ODST. 1, ČLÁNKY 252 A 253

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
					ČLÁNEK 8			ČL. 59 BOD 5		ČLÁNKY 245, 246 A ČL. 258 ODST. 1
					ČLÁNEK 9			ČL. 59 BOD 6		ČLÁNKY 218, 219 A ČL. 258 ODST. 1
					ČLÁNEK 10			ČL. 59 BOD 7		ČLÁNKY 218, 219, ČL. 258 ODST. 1 A ČLÁNKY 260 AŽ 263
					ČLÁNEK 10 A			ČL. 59 BOD 8		ČLÁNEK 264
					ČLÁNEK 10B					ČLÁNEK 257
					ČLÁNEK 12	ČLÁNEK 32	ČLÁNEK 73	ČLÁNEK 65	ČL. 8 ODST. 1	ČLÁNEK 311
					PŘÍLOHA I			ČL. 59 BOD 9 A PŘÍLOHA II		ČLÁNKY 213 AŽ 215 A 218 AŽ 246
					PŘÍLOHA II			ČL. 59 BOD 9 A PŘÍLOHA II		ČLÁNKY 215 AŽ 217 A 220 AŽ 243
						ČL. 1 ODST. 2				ČLÁNEK 267
						ČL. 2 PÍSM. B)				ČL. 268 ODST. 1 PÍSM. B)
						ČL. 2 PÍSM. C)				ČL. 268 ODST. 1 PÍSM. C)
						ČL. 2 PÍSM. D)				ČL. 268 ODST. 1 PÍSM. D)
						ČL. 2 PÍSM. F)		ČL. 2 ODST. 1 PÍSM. H)		ČL. 13 BOD 9
						ČL. 2 PÍSM. G)				ČL. 268 ODST. 1 PÍSM. A)

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
						ČL. 2 PÍSM. I)				ČL. 268 ODST. 1 PÍSM. E)
						ČL. 2 PÍSM. J)				ČL. 268 ODST. 1 PÍSM. F)
						ČL. 2 PÍSM. K)				ČL. 268 ODST. 1 PÍSM. G)
						ČLÁNEK 3				—
						ČLÁNEK 4				ČLÁNEK 269
						ČLÁNEK 5				ČLÁNEK 270
						ČLÁNEK 6				ČLÁNEK 271
						ČLÁNEK 7				ČLÁNEK 272
						ČLÁNEK 8				ČLÁNEK 273
						ČLÁNEK 9				ČLÁNEK 274
						ČLÁNEK 10				ČLÁNEK 275
						ČLÁNEK 11				ČLÁNEK 277
						ČLÁNEK 12				ČLÁNEK 278
						ČLÁNEK 13				ČLÁNEK 279
						ČLÁNEK 14				ČLÁNEK 280
						ČLÁNEK 15				ČLÁNEK 281
						ČLÁNEK 16				ČLÁNEK 282
						ČLÁNEK 17				ČLÁNEK 283
						ČLÁNEK 18				ČLÁNEK 284
						ČLÁNEK 19				ČLÁNEK 285
						ČLÁNEK 20				ČLÁNEK 286
						ČLÁNEK 21				ČLÁNEK 287
						ČLÁNEK 22				ČLÁNEK 288
						ČLÁNEK 23				ČLÁNEK 289
						ČLÁNEK 24				ČLÁNEK 290
						ČLÁNEK 25				ČLÁNEK 291
						ČLÁNEK 26				ČLÁNEK 292

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
						ČLÁNEK 27				ČLÁNEK 293
						ČLÁNEK 28				ČLÁNEK 294
						ČLÁNEK 29				ČLÁNEK 295
						ČL. 30 ODST. 1				ČL. 268 ODST. 2
						ČL. 30 ODST. 2				ČLÁNEK 296
						PŘÍLOHA				ČLÁNEK 276
							ČL. 1 ODST. 1 PÍSM. D)			—
							ČL. 1 ODST. 1 PÍSM. G)			ČL. 13 BOD 14
							ČL. 1 ODST. 1 PÍSM. Q)			—
							ČL. 1 ODST. 2	ČL. 2 ODST. 3		—
							ČL. 2 ODST. 1			ČL. 2 ODST. 3
							ČL. 3 BOD 2, 3 A 8			ČLÁNEK 9
							ČL. 3 BOD 5 A 7			ČLÁNEK 10
							ČL. 3 BOD 6			—
							ČL. 5 ODST. 2 DRUHÝ A TŘETÍ PODODSTAVEC			ČL. 15 ODST. 2 TŘETÍ PODODSTAVEC A ČL. 15 ODST. 3 DRUHÝ PODODSTAVEC
							ČL. 6 ODST. 5 PRVNÍ A DRUHÝ PODODSTAVEC			ČL. 21 ODST.1

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
							ČL. 7 PÍSM. E)			ČL. 23 ODST. 2 PÍSM. F)
							ČLÁNEK 8	ČLÁNEK 12		ČL. 24 ODST. 1
							ČLÁNEK 12			ČLÁNEK 208
							ČL. 16 ODST. 9	ČLÁNEK 30		ČLÁNEK 69
							ČL. 18 ODST. 1 AŽ 6			ČLÁNEK 73
							ČL. 18 ODST. 7			—
							ČL. 19 ODST. 1 PRVNÍ PODODSTAVEC PRVNÍ ODRÁŽKA			ČL. 74 ODST. 1
							ČL. 19 ODST. 1 DRUHÝ PODODSTAVEC DRUHÁ ODRÁŽKA			ČL. 74 ODST. 3 DRUHÝ PODODSTAVEC
							ČL. 19 ODST. 1 DRUHÝ PODODSTAVEC A ODST. 2 A 3			ČL. 74 ODST. 4 AŽ 7
							ČLÁNEK 21			ČLÁNEK 209
							ČLÁNEK 25			—
							ČLÁNEK 26			—
							ČLÁNEK 32			—
							ČLÁNEK 34			ČLÁNEK 182
							ČLÁNEK 35			ČLÁNEK 186
							ČL. 36 ODST. 1			ČL. 185 ODST. 1
							ČL. 36 ODST. 2			ČL. 185 ODST. 4 PRVNÍ VĚTA
							PŘÍLOHA III PÍSM. A)			ČL. 185 ODST. 6

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
							ČL. 36 ODST. 3			ČL. 185 ODST. 7
							ČLÁNEK 41			ČLÁNEK 147
							ČL. 42 ODST. 1 AŽ 3			ČL. 148 ODST. 1, 3 A 4
							ČLÁNEK 43			ČLÁNEK 149
							ČLÁNEK 45			—
							ČLÁNEK 48			ČLÁNEK 160
							ČLÁNEK 49			ČLÁNEK 159
							ČL. 51 ODST. 2 PÍSM. A) AŽ G)			ČL. 162 ODST. 2 PÍSM. A) AŽ E) A H)
							ČL. 51 ODST. 3 AA 4			ČLÁNEK 163
							ČL. 52 ODST. 1			ČLÁNEK 169
							ČL. 55 ODST. 1 A 2			ČL. 166 ODST. 1 A 2
							ČLÁNEK 56			ČLÁNEK 167
							ČL. 59 ODST. 1 A 2	ČL. 52 ODST. 1 A 2		ČL. 177 ODST. 1 A 2
							ČL. 59 ODST. 3 A 6	ČL. 52 ODST. 3 A 4		—
							ČL. 60 ODST. 1			ČL. 305 ODST. 2 DRUHÝ A TŘETÍ PODODSTAVEC
							ČL. 60 ODST. 2			ČL. 305 ODST. 3
			ČLÁNEK 31				ČLÁNEK 61			ČLÁNEK 43
							ČLÁNEK 65	ČLÁNEK 55		ČL. 301 ODST 1 A 3

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
							ČLÁNEK 66			ČLÁNEK 308
							ČLÁNEK 67	ČLÁNEK 53		ČLÁNEK 297
							ČL. 68 ODS. 1			—
							ČLÁNEK 71			—
							ČLÁNEK 72			ČLÁNEK 310
							PŘÍLOHA I			PŘÍLOHA II
							PŘÍLOHA III			ČL. 185 ODS. 2 PÍSM. A) AŽ C) ČL 185 ODST. 3 A ČL. 185 ODST. 5 PRVNÍ PODODSTAVEC
							PŘÍLOHA IV			—
							PŘÍLOHA V			PŘÍLOHA VI
							PŘÍLOHA VI			PŘÍLOHA VII
								ČL. 1 ODS. 2 PÍSM. D)		ČLÁNEK 11
								ČL. 2 ODS. 1 PÍSM. A)		ČL. 13 BOD 7
								ČL. 2 ODS. 1 PÍSM. B)		—
								ČL. 2 ODS. 1 PÍSM. H)		ČL. 13 BOD 9
								ČL. 2 ODS. 1 PÍSM. O)		ČL. 13 BOD 25
								ČL. 2 ODS. 1 PÍSM. P)		ČL. 13 BOD 26
								ČL. 2 ODS. 1 PÍSM. Q)		ČL. 210 ODS. 3
								ČL. 2 ODS. 2		—

SMĚRNICE 73/239/EHS	SMĚRNICE 78/473/EHS	SMĚRNICE 87/344/EHS	SMĚRNICE 88/357/EHS	SMĚRNICE 92/49/EHS	SMĚRNICE 98/78/ES	SMĚRNICE 2001/17/ES	SMĚRNICE 2002/83/ES	SMĚRNICE 2005/68/ES	SMĚRNICE 2007/44/ES	TATO SMĚRNICE
								ČL. 4 ODST. 2		ČL. 15 ODST. 5
								ČL. 5 ODST. 1 PRVNÍ PODODSTAVEC A ČL 5 ODST. 2		ČL. 17 ODST. 1 A 2 A PŘÍLOHA III PÍSM. C
								ČL. 9 ODST. 1		ČL. 21 ODST. 4
								ČL. 11 ODST. 1 PÍSM. B)		ČL. 23 ODST. 1 PÍSM. B)
								ČL. 15 ODST. 3		ČL. 32 ODST. 2
								ČLÁNEK 21		—
								ČLÁNEK 45		—
								ČLÁNEK 46		ČL. 211 ODST. 1 A 2
								ČLÁNEK 47		ČLÁNEK 158
								ČLÁNEK 48		ČLÁNEK 161
								ČLÁNEK 50		ČLÁNEK 175
								ČLÁNEK 51		ČLÁNEK 176
								ČL. 54 ODST. 1		ČL. 298 ODST. 1
								ČLÁNEK 61		ČLÁNEK 308
								ČLÁNEK 62		ČLÁNEK 12
								ČLÁNEK 63		ČLÁNEK 307
								ČLÁNKY 57, 58, 59 A 60, PŘÍLOHA II		—
									ČL. 1 BOD 4, ČL. 2 BOD 4 A ČL. 4 BOD 6	ČL. 58 ODST. 8
									ČL. 8 ODST. 2	ČLÁNEK 312